

Ayuntamiento de Madrid

Par

506

SE

VE

per t

Ma

teha

SENT

fibu

tatis

De p

207

AP

SENTENTIAE

VETERVM POËTARVM,
*per locos communes digestæ, Georgio
Maioire collectore, multò quàm an-
te hac auctiores ac locupletiores.*

SENTENTIAE SINGVLIS VER-
sibus contentæ, ex diuersis Poëtis, pic-
tatis studiosæ iuuentuti accommodæ.

*De poëtica uirtute, Libellus planè aureus,
Antonio Mancinello auctore.*

L V G D V N I,
APVD IOAN. TORNAESIVM,
ET GVIL. GAZEIVM.

M. D. LVIII.

POËTAE EX QVORUM
libris excerptæ sunt
Sententiæ.

Ennius.	Boetius.
Plautus.	Propertius.
Terentius.	Ovidius.
Afranius.	Persius.
Lucretius.	Lucanus.
Publ. Mi.	Stattus.
Catullus.	Silius Italicus.
Virgilius.	Valerius Flaccus.
Horatius.	Iuuenalis.
Tibullus.	Martialis.
Cornel. Gal.	Claudianus.
Manilius.	Ausonius.
Seneca.	Prudentius.

Autore

S E

Viliu

6.2 Iudic

254 Ex

Ipsa

me

Virtu

Reb

Res,

fer

Virtu

r

Q

Præ

Diff

tu

Inui

Ipsa

For

3

SENTENTIÆ VE-
TERVM POETARVM

per locos communes digesta.

*

VIRTVS.

VIRTVS est, vitium fugere: Hora. lii.
& sapientia prima, 1. Epist.
Stultitia caruisse. 1.

Virtus est medium vitiorum, Idē ibid
& vtrinque redactum. 19

Vilius argentum est auro, virtutibus aurum. Idē eo. I

Iudice te mercede caret, per seq; petēda est, Ouid. li.

Externis virtus incomitata bonis. de Pont.

Ipsa quidem virtus sibi met pulcherrima Sil. It. li.

merces. Plaut. i

Virtus præmiū est optimū, virtus omnibus Amphii

Rebus anteit profectō, libertas, salus, vita.

Res, parentes, patria, & prognati tutantur,
feruantur.

Virtus omnia in se habet, omnia adsunt bo-
na, quem penes est virtus.

Quis enim virtutem amplectitur ipsam, Iuvena
Præmia si tollas? Saty. 10

Difficile est, fateor, sed tendit in ardua vir- Ouid. li.
tus. de Pont.

Inuia virtuti nulla est via. Idē M

Ipsa quidem virtus pretium sibi, solaq; late 14. Cl

Fortunæ secura nitet, nec fascibus vllis in con
lat. Mar

Theod.

a 2

Erig

Erigitur, plausiue petit clarescere vulgi,
 Nil opis externæ cupiēs, nil indiga laudis.
 Diuitiis animosâ suis, immotaq; cunctis
 Casibus, ex alta mortalia despicit arce:
 Hanc tamen inuitam blandè vestigat, &
 vltro

Ambit honor, docuit totiens à rure profes-
 ctus

Lictor, & in mediis consul quæsitus aratris.

uid. i. de Sed probitas magnos, ingeniumq; facit.

onto.

VIRGILIUS, aut quisquis est autor,

DE LITERA Pythag. Y.

Littera Pythagoræ discrimine secta bicorni

Humanæ vitæ speciem præferre videtur.

Nam via virtutis dextrum petit ardua cal-
 lem,

Difficilemq; aditum primum spectantibus
 offert:

Sed requiẽ præbet fessis in vertice summo.

Molle ostendit iter via lata, sed vltima meta

Præcipitat captos, voluitq; per ardua saxa.

Quisquis enim duros casus virtutis amore

Vicerit, ille sibi laudemq; decusq; parabit.

At qui desidiam, luxumq; sequetur inertem.

Dum fugit oppositos incauta mête labores,

Turpis, inopsq; simul, miserabile transiget
 æuum.

il. lib. 4 Explorans aduersâ viros, perq; aspera duro

Nitiur ad laudem virtus interrita cliuo.

Paul

Paulum
 Celata v
 Nunqu
 Inclya
 Virtutis
 Non est
 Timere
 Obstare
 Nunqu

Infani s
 Ultra qu
 Tota lic
 Atria, ne

Tranqu
 Creuit i
 Facile s
 uenit.

Ni deco
 Virtute
 Magna
 Qui per

Virtus r
 Intam
 Nec s
 Arbit

Paulum sepultæ distat inertia	Horat. 4
Celata virtus.	Carm.
Nunquam Stygias fertur ad umbras	Senec. ii
Incluta virtus.	Her. Oet
Virtutis est domare, quæ cuncti pauent.	Id. in H.
Non est, vt putas, virtus, pater,	Fu. Idé
Timere vitam, sed malis ingentibus	Thebaid
Obstare, nec se vertere, ac retro dare.	
Nunquam potest non esse virtuti locus.	Idem in
Tendit in ardua virtus.	Me. O. 2.
Insani sapiens nomen feret, æ quis iniqui,	de Pon.
Ultra quàm satis est, virtutè si petat ipsam.	Hor. epif.
Tota licet veteres exornent vndiq; caræ	6. lib. 1.
Atria, nobilitas, sola est, atque vnica virtus.	Idé Sat. 8
Semita certè	Idé Sat. 10
Tranquilla per virtutem patet vnica vitæ.	Lucan. li.
Creuit in aduersis virtus.	3. Plau. in
Facile sibi facunditatem virtus arguta in-	Tru. Sil.
uenit.	lib. 9
Virtus futile nomen,	
Ni decoris adsint patièdo tempora leti.	
Virtute decet, non sanguine niti.	Clau. in
Magnanima, inuidia, virtus caret.	Eu. Sil.
Qui per virtutem peritat, non pol interit.	li. 16. Plau.
(Probitas laudatur, & alget.)	in Ca.
Virtus repulsæ nescia sordidæ	Iuu. Sa. 1.
Intaminatis fulget honoribus,	Hora. lib.
Nec sumit, aut ponit secures,	3. Carm.
Arbitrio popularis auræ.	2.

Virtus recludens immeritis moti
 Cælum, negata tendit iter via,
 Cœtusq; vulgares, & vdam
 Spernit humum, fugiente penna.
 orat. lib. Dos est magna, parentium
 Car. 24 Virtus, & metuens alterius viri
 123 Certo fœdere castitas,
 Et peccare nefas, aut pretium est mori.
 uca. li. 9 Serpens, sitis, ardor, arenæ,
 Dulcia virtuti, gaudet patientia duris.
 Latius est, quoties magno sibi constat ho-
 nestum.

DESCRIPTIO VOLVPTATIS

*Et Virtutis ex Xenophonte sumpta, per
 Silium Italicum ab Hercule in
 Scipionem translata.*

L I B. X V.

HAs lauri residens iuuenis viridante sub
 umbra,
 Aedibus extremis voluebat pectore curas,
 Cùm subito assistunt dextra, læuaq; per auras
 Allapsæ haud paulû mortali maior imago,
 Voluptas Hinc Virtus, illinc Virtuti inimica Voluptas
 Altera Achemeniû spirabat vertice odoré.
 Ambrosias diffusa comas, & veste refulgens,
 Ostrum qua fuluo Tyrium suffuderat auro,
 Fronte decor quæsitus acu, lasciuâq; crebras
 Ancipiti motu iaciebant lumina flammâs.

Alter

Alterius
 quam
 Cōposi
 Incessu
 Celsa
 pallæ
 Occup
 Quis f
 bello
 Florem
 Mæoni
 Quem
 Tūne
 Sidoni
 Desine
 Ni fugi
 Per me
 Hæc p
 Hæc l
 vnda
 Dū cin
 Prætec
 At si m
 Iam tib
 Haud
 somn
 Non g
 Ardor
 Gram

Alterius dispar habitus, frons hirta, nec vn- Virtus.
quam.

Cóposita mutata coma, stans vultus & ore,
Incessuq; viro propior, lætiq; pudoris,
Celsa humeros, niueæ fulgebat flamine
pallæ.

Occupat inde prior pmissis fisa Voluptas,
Quis furor hic non dignè puer consulere
bello

Florem æui? Cannæ tibine grauiorq; palude
Mæonius Stygia lacus excessere? Padusq;

Quem tandē ad finē bellando fata laceſſes?

Tūc etiam tentare paras Athlantia regna?

Sidoniasq; domos? moneo, certare periclis

Desine, & armisonæ caput obiectare pcellæ

Ni fugis hos ritus, virtus te sæua iubebit

Per medias volitare acies, mediosq; pignes

Hæc patrē patruūq; tuos, hæc p dīga Pauli,

Hæc Decios Stygias Herebi detruſit ad

vndas,

Dū cineri titulū memorandaq; noia buſtis

Prætēdit, nec ſenſuræ quid geſſerint, vmbre.

At ſi me comitere puer, non limite duro

Iam tibi decurret conceſſi temporis ætas,

Haud vnquam trepidos abrumpet buccina

ſomnos,

Non glaciē Arctoam, non experire furentis

Ardorem Cancri, nec menſas sæpe cruento

Gramine compoſitas, aberunt litis aſpera,

& haustus

Sub galea puluis, partiq; timore labores.
Sed current, albusq; dies, horæq; serena,
Et molli dabitur victu sperare senectam.
Quãtas ipse Deus lætos generauit in vsus
Res homini, plenaq; dedit bona gaudia
dextra,

Atq; idem exemplar lenis mortalibus æui
Imperturbata placidus tenet otia mente.
Illa ego sum, Anclisæ Venerem Simoëntis
ad vndas

Quæ iūxi, generis vobis vnde æditus autor.
Illa ego sum, verti superũ quæ sæpe parentẽ
Nunc auis in formam, nunc torua in cornua
tauri.

Tempus
olatile. Huc aduerte aures, currit mortalibus æuum,
Nec nasci bis posse dat, fugit hora, rapitq;
Tartareus torrës, ac secũ ferre sub ymbra,
Si qua animo placuere, negat: quis luce su-
prema

Dimisisse meas serò non ingemit horas?
Postquã conticuit, finisq; est addita dictis,
Tunc virtus, Quasnam iuuenem florenti-
bus, inquit,

Pellicis in fraudes, anni vitæq; tenebras?

Cui ratio & magnæ cælestia semina mentis

Munere sunt cõcessa deũm: mortalibus alti

Quantũ cœlicolæ, tantundẽ animalibus isti

Præcellũt cũctis, tribuit namq; ipsa minores

Hos

Genus hu-
manum
uale fit.

Hos terr
Degener
At quis
Cœli po
mante
Amphit
Indos
Captiuo
Caucase
Quid su
Ledæos
Nõnne
ra vul
Sustuler
Cum p
feraru
Segnem
in alu
Ad laue
Felix ad
paulu
Aspice,
nanti
Impar
Quo se
Floren
Quipp
hoste
Quãtu

Hos terris natura deos : sed fœdere certo:
Degeneres tenebris añas damnauit Auernis.

At queis ætherei seruatur seminis ortus.

Cœli porta patet : referam quid cuncta do-
mantem

Amphithryonidem ? quid, cui post Seras &
Indos

Captiuo Liber cùm signa referret ab Euro,
Caucasæ currû duxere per oppida Tigres?

Quid suspiratos magno in discrimine nautis
Ledæos referã fratres ? Vestrumq; Quirinû?

Nónne vides hominum vt cellos ad syde-
ra vultus

Sustulerit Deus? ac sublimia finxerit ora?

Cum pecudes, volucrumq; genus, formasq;
ferarum

Segnem atque obscœnam passim strauisset
in aluum.

Ad laudes genitum capiat si munera diuûm
Felix ad laudes hominum genus, hoc age

paulum

Aspice, ne longè repetam modo Roma mi-
nanti

Impar Fidenæ contentaq; crescere Asylo

Quo sese extulerit dextris, idem aspice latè,
Florentes quondã luxus quas verterit urbes.

Quippe nec ira deum tantum, nec tela, nec
hostes,

Quãtum sola nocet animis illapsa Voluptas,

a s

Ebriet

Humanæ
naturæ ex
cellentia.

Ebrietas tibi fida comes, tibi luxus, & atris
 Circa te semper volitans infamia pennis.
 Mecū honor & laudes, & læto gloria vultu,
 Et Deus, & niueis victoria concolor alis.
 Me cinctus lauro perducit ad astra trium-
 phus.
 Casta mihi domus & celsa stant colle Pena-
 tes.
 Ardua saxoso perducit semita cliuo
 Aspera principio, nec enim mihi fallere mos
 est.
 Prosequitur labor, adnitendum intrare vo-
 lenti,
 Nec bona conscendunt quæ fors infida de-
 dissect,
 Atque eadem rapuisse valet: mox celsus ab
 alto
 Infra te cernes hominū genus, omnia cōtra
 Experienda manent, quàm spondent blan-
 da Voluptas,
 Stamine proiectus duro patiere sub astris
 Infomnes noctes, frigusq; famemq; doma-
 bis.
 Idem iustitiæ cultor, quæcunque capeßes
 Testes factorum stare arbitrare diuos.
 Tūc quoties patriæ rerūq; pericula poscent,
 Arma feres primus, primus te in mœnia
 tolles
 Hostica, nec ferro mentē vincere, nec auro.
Hinc

Hinc tib
 Nec dor
 Sed dabo
 tigtat
 Imperiū
 In grem
 Desidia
 Fortiter
 tur bo
 Tum de
 Cum qu
 nus.
 Proximu
 longif
 Id volo.
 Nulli ef
 Iam hui
 Quid re
 in ho
 Parente
 nus, co
 Atq; hæ
 ea po
 Qui vti
 mala.
 Prima
 beri

Hinc tibi non Tyrio vitiatas murice vestes,
Nec donū deforme viro fragrantis amomi,
Sed dabo, qui vestrum sæuo nunc Marte fa-
tigat

Imperiū superare manu, laurumq; superbam
In gremio Iouis excisis deponere Pœnis.

Blandoq; veneno

Sil. lib. 3

Desidiæ Virtus paulatim cui cæta senescit.

BONVM.

Fortiter malum qui patitur, idem pòst pati-
tur bonum.

Plaut. in
Aulul.

Tum deniq; oēs nostra intelligimus bona,
Cum quæ in potestate habuimus, ea amisi-
mus.

Idē in ca.

Proximum quod sit bono, quodq; à malo
longissimè

Et paulò
pòst.

Id volo.

Nulli est homini perpetuum bonum:
Iam huic voluptatū hoc adiumentū odiū est.

Idē in Cur.

Quid reliqui est, quin habeat quæ quidem
in homine dicuntur bona?

Terent. in
Heaur.

Parentes, patriam incolumem, amicos, ge-
nus, cognatos, diuitias.

Atq; hæc perinde sunt, vt illius animus, qui
ea possidet,

Qui vti scit, ei bona: illi qui non vtitur rectè,
mala.

Prima mihi debes animi bona, sanctus ha-
beri

Iuuenal.

Iustit

Saty. 8 Iustitiæq; tenax, facilis dictisq; mereris.

Seneca tra Sola perpetuò manent

gœd. 9 Subiecta nulli, mentis atque animi bona.

VITIUM.

Nemo sine vitiiis.

Horat. lib. 1. Nam vitiiis nemo sine nascitur, optimus ille
1. Serm. est,

Perf. Sat. 1 Qui minimis urgetur.

Prop. lib. 2 Auriculas asini quis non habet?

Horat. Vnicuique dedit vitium natura creato.

Nemo ex omni

Parte beatus.

Clau. lib. 2 Sed quia cæcus inest vitiiis amor, omne fu-
in Eutro. turum

Despicitur, suadentq; breuem præsentia
fructum,

Et ruit in vitium damni secura libido.

Audax omnia perpeti

Horat. li. 1 Gens humana ruit per vitium nefas.

Car. Od. 3 ALIORVM VITIA FACILE
cerni, nostra non item.

Satullus. Stus cuique attributus est error,
Sed non videmus maticæ quid in tergo est.

Per. Sat. 4 Vt nemo in sese tentat descendere, nemo:

At præcedenti spectatur mantica tergo.

Horat. li. 1 Mæuius absentem Neuium cum carperet,
Per. Sat. 3 heus tu

Quidam ait, ignoras te: an vt ignotum dare
nobis

Verb

Verba pu
inquit.

Stultus &
notari,

Cum tu
unctis,

Cur in an
Quam au

tibi con
Euenit, in

Concute

Natura, a
Neglecti

Ignoscas

Ita'ne cõ
Aliena m

sua?
Loripedè

VIT
Fallit eni

Cũ sit tri

Et mala t

Pro vitio

Decipiunt
A D

Noctes a

Verba putas? egomet mi ignosco, Mæuius
inquit.

Philautia.

Stultus & improbus hic amor est, dignusq;
notari,

Cum tua peruideas oculis mala lippus in-
unētis,

Cur in amicorum uitis tam cernis acutum,
Quam aut aquila, aut serpens Epidaurius? at
tibi contrā

Euenit, inquirant vitia vt tua rursus & illi.

Denique teipsum

Concute, nū qua tibi vitiorū in seuerit olim

Natura, aut etiam consuetudo mala nanque
Neglectis vrenda filix innasitur agris.

Consue-
tudo.

Ignoscas aliis multum, nihil tibi.

Pitt. Mit.

Ita ne cōparatā esse hominū naturā omniū,
Aliena melius vt videant, & iudicent quam
sua?

Terent. in
Heaut.

Loripedē rectus derideat, Aethiopem albus.

Iuue. Sa. 2

VITIA PRO VIRTUTIBVS.

Fallit enim vitium specie virtutis & umbra,

Cū sit triste habitu, vultuq; & veste seuerum,

Et mala sunt vicina bonis, errore sub illo,

Pro vitio virtus crimina sæpe tulit.

Decipimur specie recti.

Iuuenal.
saty. 14.
Ouid. lib. 1
de remed.
Hor. in ar
te poet.

AD VITIA FACILIS ADI-

tus, reditus difficilis.

Facilis descensus Auerni.

Noctes atque dies patet atri ianua Ditis.

Virg. lib. 6

Sed

Sed reuocare gradum, super asq; euadere ad
 auras,
 Hoc opus, hic labor est, pauci quos æquus
 amauit
 Iuppiter, aut ardens euexit ad æthera vir-
 tus.

DESCRIPTIO INFERORVM.

Virg. li. 6 Vestibulum ante ipsum, primisq; in faucibus
 Aeneid. Orci

v. 273. Luctus, & vlrices posuere cubilia curæ,
 Pallētesq; habitant morbi, tristisq; senectus
 Et metus, & malesuada fames, & turpis ege-
 stas,

(Terribiles visu formæ) lethumq; laborq;,
 Tum consanguineus lethi sopor, & mala
 mentis

Gaudia, mortiferumq; aduerso in lumine
 bellum,

Ferriq; Eumenidum thalami, & discordia
 demens,

Vipereum crinem vittis innexa cruentis.

In medio ramos annosaq; brachia pandit

Vlmus opaca, ingens, quam sedem somnia
 vulgò

Vana tenere ferunt, foliisq; sub omnibus
 hærent:

Quæ mon-
 stra sint
 apud in-
 feros.

Multaq; præterea variarū monstra ferarum
 Centauri in foribus stabulant, Scyllæq; bi-
 formes,

Et centū
 Horrendū
 mæra,
 Gorgonū
 vmbra
 Hinc via
 vnda,
 Turbidū
 Aestuat,
 Portitor
 seruat
 Terribili
 mento
 Canicies
 Sordidū
 Etus:
 Ipse are
 Et ferru
 Iam seni
 Huc om
 Matres a
 Magnan
 puellæ
 Imposit
 Quā mu
 Lapsa ca
 alto
 Quā m
 annus

Et centū geminus Biareus, ac bellua Lernæ
Horrendum stridens, flammisq; armata Chi-
mæra,

Gorgones, Harpyiæq; & forma tricorporis
ymbra:

Hinc via tartarei quæ fert Acherontis ad
vndas,

Turbidus hic ceno, vastaq; voragine gurges
Aestuat, atq; omnē Cocyto eructat arenam.

Portitor has horrendus aquas, & flumina
seruat

Terribili squalore Charon, cui plurima
mento

Canicies inculta iacet, stant lumina flamma,
Sordidus ex humeris nodo dependet ami-
ctus:

Ipse ratem conto subigit, velisq; ministrat,
Et ferruginea subuectat corpora cymba

Iam senior, sed cruda Deo, viridisq; senect^o.
Huc omnis turba ad ripas effusa ruebat,

Matres atq; viri, defunctaq; corpora vita
Magnanimūm heroum, pueri, innuptæq;

puella,
Impositiq; rogis iuuenes ante ora parentū:

Quā multa in syluis autumnī frigore primo
Lapsa cadunt folia, aut ad terram gurgite ab
alto

Quam multæ glomerantur aues, vbi frigidus
annus

Charontis
descriptio
& officium.

Trans

Trans Pontum fugat, & terris immittit
apricis.

Stabant orantes, primi transmittere cursum:
Tendebantq; manus ripæ vltioris amore,
Nauita sed tristis nunc hos, nunc accipit
illos,

Ast alios longè summos arcet arena.

Cerberus

V. 417

Cerberus hæc ingens latratu regna trifauci
Personat, aduerso recubans immanis in
antro.

Cui vates horrere videns iam colla colubris
Melle soporata, & medicatis frugibus of-
fam

Obiicit: ille fame rabida tria guttura pan-
dens,

Corripit obiectam, atque inmania terga
resoluit

Fusus humi, totoq; ingens extenditur antro.

Occupat Aeneas aditum, custode sepulto,

Euaditq; celer ripam irremcabilis vndæ.

Continuò auditæ voces, vagitus & ingens,

Infantumq; animæ flentes in lumine primo:

Quos dulcis vitæ exortes, & ab vberè
raptos

Abstulit atra dies, & funere misit acerbo:

Hos iuxta falso damnati crimine mortis.

Nec verò hæc sine sorte datæ, sine iudice
sedes:

Quæsitur Minos urnam mouet, ille silenti

Conc

Manium
apud infe-
ros variū
sitū & lo-
cum de-
scribit.

Minos &
cuius mu-
nus.

Conciliu
Proxima

lethum

Infantes

Proiecero

alto

Nunc & p

Fata obft

Alligat, &

Nec proo

omnem

Lugentes

Hic quos

Secreti ce

Sylua teg

quunt:

His Phæo

Eriphilo

Crudelis

Euadnen

It comes

na Cam

Rursus &

Respicit

Mœnia la

Quæ rap

annis

Tartareus

saxa.

Conciliumq; vocat, viasq; & crimina discit.
Proxima deinde tenent mœsti loca, qui sibi
lethum

Infantes peperere manu lucemq; perosi,
Proicere animas: quàm vellent æthere in
alto

Nunc & pauperiæ, & duros perferre labores!
Fata obstant, tristiq; palus inamabilis vnda
Alligat, & nouies Styx interfusa coërcet.

Nec procul hinc partem fusi monstrantur in
omnem

Lugentes campi: Sic illos nomine dicunt.
Hic quos durus amor crudeli tabe peredit
Secreti celant calles, & myrtea circum
Sylvia tegit: curæ non ipsa in morte relin-
quunt:

His Phædræ, Procrinq; locis, mœstamq;
Eriphilen

Crudelis nati monstrantem vulnera, cernit,
Euadnenq; & Pasiphaën: his Laodamia
It comes: & iuuenis quondam, nunc scemi-
na Caneus

Rursus & in veterem fato reuoluta figurâ:
Respicit Aeneas subitò, & sub rape sinistra
Mœnia lara videt, triplici circumdatamuro,
Quæ rapidus flammis ambit torrentibus
annis

Tartareus Phlegethon, torquetq; sonantia
saxa.

b

Porta

Porta aduersa ingens, solidoq; adamante
columnæ:

Vis vt nulla virum, non ipsi excindere ferro
Coelicolæ valeant: stat ferrea turris ad auras
Tisiphoneq; sedens palla succincta cruenta,
Vestibulū insomnis seruat noctesq; diesq;.

Hinc exaudiri gemitus, & sæua sonare
Verbera, tum stridor ferri, tractæq; catenæ.

Rhadamã
thus.

566

Gnosius hæc Rhadamanthus habet durissimi
ma regna:

Castigatq; auditq; dolos, subigitq; fateri
Quæ quis apud superos, furto lætatus inani,
Distulit in seram comissa piacula mortem.
Continuò fonteis vltix accincta flagello

Tisiphone Tisiphone quatit insultans, toruosq; sinistra
Intentans angues, vocat agmina sæua so-
rorum.

Tum demum horrisono stridentes cardine
sacræ

Panduntur portæ: cernis custodia qualis
Vestibulo sedeat, factes quæ limina seruet?

Impietas
erga deos.

Quinquaginta atris immanis hiatib⁹ hydra
Sæuior intus habet sedem: tum Tartarus ipse
Bis patet in præceps tantum, tenditq; sub
vmbas,

Quantus ad ætheriū celi suspectus olympū.
Hic genus antiquum terræ, Titania pubes,
Fulmine deiecti fundo voluuntur in imo:
Hic & Aloidas geminos, immania vidi

Corp

Corpora, qui manibus magnum rescinde-
re cælum

Aggressi, superisq; Iouē detrudere regnis,
Vidi & crudelcis dantein Salinonea pœnas
Dum flammās Iouis, & sonitus imitatur
olympi:

Quatuor hic inuectus equis, & lampada
quassans

Per Graiūm populos, mediæq; per Elidis
urbem,

Ibat ouans, diuumq; sibi poscebat honorem
Demens, qui nymbos & non imitabile ful-
men

Aëre, & cornipedum cursu simularat equo-
rum.

At pater omnipotens densa inter nubila
telum

Contorsit, non ille faces, nec funea tædis
Lumina, præcipitèq; immāni turbine adegit.

Nec non & Tityon terræ omniparentis
alumnum

Cernere erat, per totā nouem cui iugera
corpus

Porrigitur: rostroq; immanis vultur adunco

Immortale iecur tundens; fœcundaq; pœnis
Viscera, rimaturq; epulis, habitatq; sub alto

Pectore, nec fibris requies datur vlla renatis.

Quid memorem Lapithas, Ixiona, Piri-
thoūmque?

b 2

Quos

Quos super atra flex iam iam lapsura, ca-
dentiq;

Imminet a similis : lucent genialibus altis
Aurea fulcra thoris, epulæq; ante ora pa-
rata

Regifico luxu : furiarum maxima iuxta
Accubat, & manibus prohibet contingere
menfas,

Exurgitq; facem attollens, atq; intonat ore.
Hic, quibus inuisi fratres, dum vita manebat,

Impietas. Pulsatus ve parens, & fraus innexa clienti:
rga pa- Aut qui diuitiis soli incubuere repertis,
entes. Nec partem posuere suis, quæ maxima tur-
Auaritia. ba est:

Adulteriũ Quiq; ob adulteriũ cæsi, quiq; arma sequuti
editio. Impia, nec veriti dominorũ fallere dextras,
periuiriũ. Inclusi pœnã expectant : neq; quære doceri,
Quam pœnam, aut quæ forma viros, for-
tunã ve merfit:

Causis sup Saxum ingens voluunt aij, radiisq; rotarum
placia sub- Districti pendent, sedet, æternumq; sedebit
ungit. Infœlix Theseus, Phlegiasq; miserimus o-
mnis

Admonet, & magna testatur voce per vm-
bras,

Discite iustitiam moniti, & non temnere
diuos.

Proditio. Vendidit hic auro patriam, dominumq;
Fraus. potentem:

Imp

Imposuit, fixit leges pretio, atq; refixit.
 Hic thalamum inuasit natæ, vetitosq; hy-
 menæos,
 Ausi omnes immane nephas, ausoq; potiti.
 Non mihi si linguæ centū sint, oraq; centū,
 Ferrea vox, omniscis scelerum comprehendere
 formas.

ELYSII CAMPI DE-

scriptio.

His demum exactis, perfecto munere diuæ
 Deuenero locos lætos, & amœna vireta
 Fortunatorum nemorum, sedesq; beatas.

Largior hic campos æther & lumine vestit
 Purpureo, solemq; suum, sua sydera norunt.
 Pars in gramineis exercent mēbra palæstris,
 Contendunt ludo, & fulua luctantur arena:
 Pars pedibus plaudunt choreas, & carmina
 dicunt.

Necnō Threïcius longa cū veste sacerdos,
 Obloquitur numeris, septē discrimina vocū
 Iamq; eadem digitis, iam pectine pulsat
 cburno.

Hic genus antiquum Teuceri, pulcherrima
 proles.

Magnanimi heroës, nati melioribus annis,
 Illusq;, Assaracusq;, & Troiæ Dardanus au-
 tor.

Arma procul currusq; virum miratur inanes,
 Stant terræ defixæ hastæ, passimq; soluti

Imp b 3 Per

Per campos pascuntur equi, quæ gratia cur-
rùm

Armorumq; fuit viuis, quæ cura nitentes
Pascere equos, eadē sequitur tellure repostos,
Conspicit ecce alios dextra, læuaq; p herbã
Vescentes, lætumq; choro Pæana canentes,
Inter odoratum lauri nemus, vnde supernè
Plurimus Eridani per syluã voluitur amnis:

Elysiorũ
acolę qui

Hic manus ob patriam pugnando vulnera
passi,

Quiq; sacerdotes casti, dum vita manebat,

Quiq; pii vates, & Phœbo digna locuti,

Inuentas aut qui vitam excoluere per arteis,

Quiq; sui memores alios fecere merendo:

Omnibus his niuea cinguntur tēpora vitta.

Quid. lib.
Meta.

Est via decliuis funesta nubila taxo,

Cuius ad infernas per muta silentia sedes

Styx nebulas exhalat iners: vmbraeq; recētes

Descendunt illac, simulacraq; functa sepul-
cris.

Pallor, hyemsq; tenent latè loca senta: no-
uiq;

Qua sit iter manes Stygiam quod ducat ad
vrbem.

Ignorant, ubi sit nigri fera regia Ditis.

Mille capax aditus, & apertas vndiq; portas

Vrbs habet, vtq; fretũ de tota flumina terra,

Sic omneis animas locus accipit ille: nec vlli

Exiguus populo est, turbã vè accedere sentit:

Errant

Errant exangues sine corpore & ossibus
-vmbrae,

Parsq; forū celebrāt, pars imi tecta tyranni,
Pars aliquas arteis antiquæ imitamina vitæ
Exercent, aliam partem sua pœna coercet.

Viscera præbebat Tityus laniāda, nouemq;
Iugeribus distractus erat. Tibi Tātale nullæ
Deprenduntur aquæ: quæq; imminet, effu-
git arbor.

Idem in
Ibin.

Aut petis, aut vr̄ges ruiturū Sisyphæ saxum.
Voluitur Ixion, & se sequiturq; fugitq;
Moliriq; suis lethum patruclibus ausæ
Assiduè repetunt, quas perdant, Belides vn-
das.

Hic tenebras agitant, volitantq; per vmbas
Innumeri quondam populū, domus omni-
bus vna,

Silius Ita-
licus lib. 13

In medio vastum latè se tendit inane;
Huc quicquid terræ, quicquid freta, &
igneus æther

Nutrit primo mundi genitalis ab æuo.
Mors cōmunis agit, descēdūt cūcta, capitq;
Cāpus iners quantū interiit, restatq; futurū.

Cingunt regna decem portæ, quarum vnā
receptat

Decem In-
ferorum
portæ.

Belligeros dura gradiui sorte creatos.

Altera, qui leges posuere, atq; inclyta iura

Gentibus, & primas fundarunt mœnibus
vr̄bes.

b 4 Tertia

- 3 Tertia ruficolas, Cereris iustissima turba
 Quæ venit ad manes, & fraudum illæsa ve-
 neno.
- 4 Exin qui lætas artes, vitæq; colendæ
 Inuenere viam, nec dedignanda parenti
 Carmina fuderunt Phœbo, sua limina seruat.
- 5 Proxima quos venti, sæuæq; hausere pro-
 cellæ,
 Naufraga porta rapit, sic illâ nomine dicunt.
- 6 Finitima huic noxa grauido, & peccasse fa-
 tenti
 Vasta patet populo, pœnas Rhadamanthus
 in ipso
 Expetit introitu, mortemq; exercet inanem.
- 7 Septima scæmineis referatur porta cateruis,
 Liuentes vbi casta fouet Proserpina lucos.
- 8 Infantum hinc gregibus, versas ad funera
 tædas
 Passim virginibus, turbæq; in limine lucis
 Est iter extinctæ, & vagitu ianua nota.
- 9 Tum seducta loco, & laxata lucida nocte
 Clausura nitent, quæ secreti per liunitis vmbra
 Elysios ducunt campos, hic turba piorum
 Nec Stygio in regno cœli nec tosta sub axe.
 Verum vltra Oceanû sacro certamina fonti,
 Lethæos potat lauces obliuia mentis.
- 10 Extrema hinc auro fulgens, iam lucis hono-
 rem
 Sentit, & admoto splendet ceu sydere lunæ:
 Hac

Hac anim
 Oblitæ D
 Has pass
 etum,
 Itq; redit
 Tum iac
 vorago
 Limosiq
 Ripas sæ
 anhele
 Flammar
 Parte ali
 Vorticib
 At magn
 Iurari di
 Fumiferu
 Tristor
 Aestuat
 arenar
 Descend
 Hanc op
 Hæc &
 Megæ
 Hic sitit,
 Vltimus
 Ante aul
 men,
 Quarta
 monst

Hac

Hac animæ cœlū repetunt, ac mille peractis
Oblitæ Diem redeunt in corpora lustris.

Has passim nigrum pandens mors lurida ri-
ctum,

Itq; reditq; vias, & portis omnibus errat.

Tum iacet in spatium sine corpore pigra
vorago,

Limofiq; lacus latè exundantibus vrit

Ripas sæuus aquis Phlegethon, & turbine Fluuii in-
fernales.
anhelo

Flammarū refonans saxosa incēdia torquet.

Parte alia torrens Cocytus sanguinis atri

Vorticibus furit, & spumanti gurgite fertur.

At magnis semper diuis, regi q; deorum

Iurari dignata palus, picis horrida riuo

Fumiferū voluit Styx inter sepulcra limum.

Tristior his Acheron sanie, crasso q; veneno

Aestuat, & gelidam eructans cum murmure
arenam

Descendit nigra lentus per stagna palude.

Hanc optat sanie non vno Cerberus ore,

Hæc & Thesiphones sunt pocula, & atra

Megara

Hic fitit, ac nullo rabies extinguitur haustu.

Vltimus erūpit lacrymarum fontibus amnis

Ante aulam, atque aditus, & inexorable li-
men,

Quarta cohors omni stabulant per auia

monstro

Hæc

b s Excub

Excubat, & manes permixto murmure terret
Luctus edax, maciesq; malis comes addita
morbis.

Et mœror pastus fletu, & sine sanguine
pallor,

Curæq;, infidiæq;, atque hinc queribunda
senectus,

Hinc angens vtraque manu sua guttura
Liuor. Liuor,

Et deformæ malum, ac sceleri proclius

Egestas. Egestas,

Discordia.

Errorq; infido gressu, & discordia gaudens

Permiscere fretum cœlo, sed & hostia Ditis

Centenis suctus Briareus excludere palmis,

Et Sphynx virgineos rictus infecta cruore,

Scyllaq;, Centauriq;, truces, vmbraeq; Gi-
gantum,

Cerberus hic ruptis peragrat cum Tartara
vinclis.

Non ipsa Alecto, nec foeta furore Megæra

Audet adire ferum, dum fractis mille catenis

Viperea latrans circumligat ilia cauda,

Dextera vasta comas, nemorosâq; brachia
fundit

Taxus, Coeyti rigua frondosior vnda,

Hic diræ volucres, pastusq; cadauere vultur,

Et multus bubo, ac sparsis Stryx sanguine
pennis

Harpyiæq; fouet nidos, atq; omnibus hæret

Cond

Condensa

Has inter f

Suggestu r

Stant vin

Circû erra

Quam vel

perbis!

Insultant d

Ad supero

Non licitû

Tunc aliu

Est alius su

Vipereo c

gello.

Talia lethi

At scelerat

Abdita,

Tisiphon

Sæuit, &

Tum nige

Stridet,

Illic Iuno.

Verfant

Porrectus

Afsidua

Tantalus

Iam ian

Et Danai

In caua

Condensæ foliis, nutat stridoribus arbor.
 Has inter formas coniunx Iunonis Auernæ
 Suggestu residens cognoscit crimina regū,
 Stant vincti, sero que piget sub iudice culpæ,
 Circū errant furia, pœnarūq; omnis imago, **Tyrannis.**
 Quam vellent nunquam sceptris fulsisse su-
 perbis!
 Insultant duro imperio, non digna nec equa
 Ad superos passim manes, quæq; antè profari
 Non licitū viuis, tandē permissa querūtur.
 Tunc alius sæuis religatur rupe catenis. **Prome-**
 Ast alius subigit saxum, perque ardua montis **theus.**
 Vipereo domat hunc æterna Megæra fla- **Sisyphus.**
 gello.
 Talia lethiferis restant patienda tyrannis.
 At scelerata iacet sedes in nocte profunda **Tibul. li. 1.**
 Abdita, quam circū flumina nigra sonant.
 Tisiphoneq; impexa, feros p̄ crinib; angues
 Sæuit, & huc illuc impia turba fugit.
 Tum niger in turba serpentū Cerberus ore
 Stridet, & æratas excubat ante fores.
 Illic Iunonem tentare Ixionis ausi
 Versantur celeri noxia membra rota,
 Porrectusq; nouem Tityus per iugera terræ
 Afsiduas in atro viscere pascit aues.
 Tantalus est illic & circum stagna, sed acrem
 Iam iam poturi deserit vnda sitim.
 Et Danaï proles, Veneris quòd numina læsit,
 In caua lethæas dolia portat aquas. **EG**

Clau. li. 2.
n Ruf.

Est locus infaustus quo conciliatur in vnu
Cocytus Phlegethonq; vadis, inamœna
vterque

Alueus, hic voluit lacrymas, hic igne
dundat:

Turris per geminos flammis vicinior am
Porrigitur, solidoq; rigens adamate, sinistr
Proluit igne latus, dextra Cocytia fundit
Aequora, triste gemens, & flexu conc
plangit.

Huc post emeritam mortalia secula vitam
Deueniunt, vbi nulla manent discrimina fa
Nullus honor, vanoq; exitum nomine reg
Perturbat plebeius egens, quæsit in alto
Conspicuis folio pertentat crimina Min
Et iustis dirimit fontes, quos nolle fateri
Viderit, ad mala mox transmittit verbe
fratris.

Nam iuxta Rhadamanthus agit congest
superni

Curriculi, totosq; diu prospexerit actus,
Exæquat damnium meritis, & multa ferar
Cogit vincla pati, truculentos ingerit vrs
Prædonesq; lupis, fallaces vulpibus addit,
At qui desidia semper, vinoq; grauatus,
Indulgens Veneri voluit torpescere luxu,
Hunc suis immundæ pingues detrudit
artus.

Qui iusto plus esse loquax, arcanaq; succu

Prodere, p
Ut nimiam
Quod vbi
ras
Egit, lethæc
Rursus ad h
mæ.

BON

Hi mores
Secta fuit, s
Naturamq;
Nec sibi, se
Huic epulæ
Sommouit
Hirta mem
Induxisse t
vsum,
Progenies,
Iustitiæ cul
In comunc
Subrepfit,
Magnum
foelix
Cui natura
Ille foro a
Acquabat
Ille vbi sus
Pôsceret,
Pro

Prodere, piscosus fertur victurus in undas,
 Vt nimiam pensent æterna silentia vocem.
 Quod ubi per varios annos, per mille figu-
 ras
 Egit, lethæo purgatos flumine, tandem
 Rursus ad humanæ reuocat primordia for-
 mæ.

BONI VIRI EXEMPLVM.

Hi mores, hæc duri immota Catonis
 Secta fuit, seruare modum finemq; tenere,
 Naturamq; sequi, patriæq; impendere vitam,
 Nec sibi, sed toti genitum se credere mundo.
 Huic epulæ vicisse famem, magniq; penates,
 Somnouisse hyemē tecto, pretiosaq; vestis,
 Hirtā membra supra Romani more Quiritis
 Induxisse togam, Venerisq; huic maximus
 vsus,
 Progenies, vrbi pater est, vrbiq; maritus,
 Iustitiæ cultor, rigidi seruator honesti.
 In cōmune bonus, nullosq; Catonis in actus
 Subrepfit, partemq; tulit sibi nata voluptas.
 Magnum Dardaniæ Læli decus, omnia
 fœlix
 Cui natura dedit, nullo renuente deorum.
 Ille foro auditus, cum dulcia solueret ora,
 Acquabat Pylæ Nelcia verba senectæ.
 Ille ubi suspensū patres & curia vocem
 Pōsceret, vt cantu ducebat corda senatus.

Lucanus
 libr. 2. de
 Catone.

Silius lib.
 15. de Læ-
 lio.

Idem

Idem cum subitū campo perstrinxerat aures
 Murmur triste tubæ, tanto feruore ruebat
 In pugnam, atque acies, vt natum ad solū
 liqueret

Ouid. lib.
 2. de Pon-
 to.

Bella, nihil vitæ peragi sine laude placebat.
 Non ita vixerunt Strophio atque Agamem-
 none nati:

Non hæc Aegidæ Pirithoiq̄ue fides.

VIRGILIUS, AVT

quisquis est author.

DE VIRO BONO

Vir bonus & prudens, qualem vix repperit
 vnum

Millibus è multis hominū cōsultus Apollo
 Iudex ipse sui, totū se explorat ad vnguem.

Quid proceres, quid leno pro eax, quid opi-
 nio vulgi

Securus, mundi instar habens, teres atque
 rotundus

Externæ ne quid labis per leuia fidat.

Ille dies quàm lōgus erit sub sydere Cancrī.

Quantaq̄ue nox tropico se porrigit in Ca-
 pricornio

Cogitat, & iusto trutinæ se examine pensat.

Ne quid hiet, ne quid protubet angulus,
 æquis

Partibus vt coëat, nil vt deliret amussis.

Sit solidū quodcūq; subest, nec inania subtus

Iudicet

Iudicet a
 Non priu
 Omnia q
 Quò pra
 re, qui
 Cur itū fa
 Quid mi
 sedite?
 Quā meli
 Cur aliqu
 Quid vo
 honeste
 Cur male
 vultu
 Perstricu
 quim
 Disciplin
 Ingrediē
 Offensus
 Eis.
 Integer v
 Non ege
 Nec vne
 Siue per
 Siue fact
 Caucasu
 Nanque

Iudicet admotus digitis pellantibus ictus.
 Non prius in dulcē declinat lumina somnū,
 Omnia quā longi reputauerit acta diei,
 Quō prætergressus, quid gestum in tempo-
 re, quid non.

Cur isti facto decus adfuit? aut ratio illi?
 Quid mihi præteritum? cur hæc sententia
 sedit?

Quā melius mutare fuit, miseratus egentem?
 Cur aliquē fracta persensit mente dolorem?
 Quid volui, quod nolle bonum foret? vtile
 honesto

Cur malus ante tuli? num dicto, aut denique
 vultu

Perstrictus quisquam? cur me natura magis,
 quā in

Disciplina trahit? sic dicta & facta per omnia
 Ingrediēs, ortuq; à vespere cūcta reuoluens,
 Offensus prauis, dat palmam & præmia re-
 ctis.

Integer vitæ, scelerisq; purus
 Non eget Mauri maculis, nec arcu,
 Nec venenatis grauida sagittis
 Fusce pharetra.

Siue per Syrtes iter æstuosas,
 Siue facturus per inhospitalem
 Caucasum, vel quæ loca fabulosus
 Lambit Hydaspes.

Nanque me sylua lupus in Sabina,
 Dum

Horat. lib.
 1. Carm.
 Ode 22.

Dum meam canto Lalagen, & vltra
Terminum curis vagoꝝ expeditus,
Fugit incermem.

Quale portentum neque militaris
Daunia in latis alit æsculetis.
Nec Iubæ tellus generat, leonum
Arida nutrix.

Pone me pigris vbi nulla campis
Arbor æstiuæ recreatur aura,
Quod latus mundi nebulæ, malusq;
Iuppiter vrget.

Pone sub currus nimium propinqui
Solis in terra domibus negata,
Dulce ridentem Lalagen amabo,
Dulce loquentem.

Plaut. in Rudente. Supplicii facilius pius à diis supplicans
Quam qui scelestus est, inuenit veniam sibi.

QVAE VITAM BEA-
tiorẽ efficiant.

Martialis lib. 9. Vitam quæ faciunt beatiorẽ,
Iucundissime Martialis, hæc sunt:
Res non parta labore, sed relicta,
Non ingratus ager, focus perennis,
Lis nunquam, toga rara, mens quieta,
Vires ingenuæ, salubre corpus,
Prudens simplicitas, pares amici,
Conuictus facilis, sine arte mensa.
Nox non ebria, sed soluta curis,

Non trif
Somnus.
Quod si
Summu
Dico tur
sunt.
Beatus il
Vt pri
Paterna
Solutu

Nã scelu
Facti cri
Pr

Virtus v
Sæpe in
Quot m

Se
Expecta
Ante ob

Sunt qui
Et nullo

Natura
Atque i
tangu

Est aliud
Hic put

Non

Non tristis thorus, attamen pudicus.

Somnus, qui faciat breues tenebras.

Quod sis, esse velis, nihilq; malis.

Summum nec metuas diem, nec optes.

Dico tunc vitam beatam, fata cum peracta
sunt.

Solon Athen. per
Aufoniũ.
Horat. E-
pod. Ode
1.

Beatus ille, qui procul negotiis

Ut prisca gens mortalium,

Paterna rura bobus exercet suis

Solutus omni scenore.

SCELVS.

Nã scelus intra se tacitũ qui cogitat vllum,

Facti crimen habet.

Prosperum ac sc̄elix scelus

Virtus vocatur.

Sæpe in magistrum scelera redeunt sua.

Quot metuit, auget, scelere scelus obruit.

Sed scilicet vltima semper

Expectanda dies homini est, diciq; beatus

Ante obitũ nemo supremaq; funera debet.

Iuuenal.
Sat. 13.
Seneca
trag. 1
Idem in
Thyeste.
Idẽ in A-
gamemn.
Ouid. lib.
3. Meta.

IMPROBVS, SCELESTVS.

Sunt qui in fortunę iã casib? omnia ponũt,

Et nullo credũt mundum rectore moueri,

Natura volente vices, & lucis & anni,

Atque ideo intrepidi quæcunque altaria

tangunt.

Est alius metuẽs ne crimen pœna sequatur,

Hic putat esse deos, & pœierat, atq; ita secũ

c

Decern

Iuuenalis
Sat. 3

Non

Decernat quodcunq; volet de corpore no-
stro

Isis, & irato feriat mea lumina fistro,

Dum modò vel cæcus teneam, quos abne-
go nummos.

Quid. Me
tamor. 1

Viuitur ex raptò, non hospes ab hospite
tutus,

Non socer à genero : fratrum quoq; gratia
rara est:

Imminet exitio vir coniugis, illa mariti.

Lurida terribiles miscēt aconita nouercæ.

Filius ante diem patris inquit in annos:

Victa iacet pietas.

Idē ibidē.

Mobilis & varia est fermè natura malorū,
Cùm scelus admittunt, superest constan-
tia, quid fas,

Atque nefas, tandem incipiunt sentire per-
actis

Criminibus, tamē ad mores natura recurrit

Damnatos, fixa & mutari nescia : nam quis

Peccandi finem posuit sibi? quando recepit

Eiectum semel attrita de fronte ruborem.

Quisnam hominum est, quem tu conten-
tum videris vno

Flagitio?

Horat. li. 1
Ser. Sat. 4

Absentem qui rodit amicum,

Qui non defendit alio culpante, solutos

Qui captat risus hominū, tamamq; dicacis,

Fingere qui non visa potest, cōmissa tacere

Qui

Qui ne
cauer

Bonis

Vetero

Qui n

Tu ne

Quam

P

Bis pe

com

Bonus

acco

Iam m

form

Sol

Si qua

Est an

des

Plebs

Acqua

Serua

Verū

uin

Neces

sim

Qui nequit, hic niger est, hunc tu Romane
caucto.

COERCENDI IMPROBI.

Bonis nocet, quisquis pepercerit malis. Pub. Mi.
Veterem ferēdo iniuriam, inuitas nouam.
Qui non vetat peccare cūm possit, iubet. Se in Tro.
Tu ne cede malis, sed cōtra audentior ito, Virgil. 6
Quām tua te fortuna sinct. Aeneid.

PECCANTI NON PRÆ-
standum obsequium.

Bis peccas, cūm peccanti obsequium ac- Pub. Mi.
commodas.
Bonus animus nunquā erranti obsequium
accommodat.

MENS, ANIMVS.

Iam molire animum qui duret, & astruc Quid. li. 2
formam: de Art. a-
Solutus ad extremos permanet ille rogos. mandi.
Si quadringentis sex septem millia defunt, Horat. lib,
Est animus tibi, sunt mores & lingua, fi- 1. Epist. 1
desq;
Plebs eris.
Aequam memento rebus in arduis Horat. H. 2
Seruare mentem. car. ode 3.
Verūm vbi animus semel se cupiditate de- Terent.
uinxit mala, in Heaut.
Necesse est Clitūpho consilia cōsequi con-
familia.

MENS SIBI CON-

scia recti.

- Ouid. lib. 1. Fast. *Conscia mens recti famæ mendacia ridet,*
 Idé ibidé. *Sed nos in vitium credula turba sumtis.*
 Idé ibidé. *Est aliquid, magnis crimen abesse malis.*
 Val. Flac. lib. 2. *Cóscia mēs, vt cuiq; sua est, ita cócipit intra*
 Horat. li. 1. Epist. *Pectora pro facto spemq;, metumq; suo.*
 Plaut. in Amphi. *Stabilem quando optima facta*
 Plaut. in Ruden. *Dant animū, maiorq; piis audacia cœptis.*
Hic murus aheneus esto,
Nil conscire sibi, nulla pallefcere culpa.
Qui non deliquit, decet
Audacem esse, & cófidenter pro se & pro-
teruè loqui.
Semper cauere, hoc dictū sapiētissimū est,
Ne conscii sint ipsi maleficii sui.
 Bias Prie- *Quænam summa boni? Mens quæ sibi có-*
 re. per Au- *scia recti.*
 sonium.

MENS SIBI CON-

sciamali.

- Statius li. 1. *O cæca nocentum*
 Theba. *Consilia! ô semper timidum scelus!*
 dom, lib. 1. *Inuigilant animo, scelerisq; patrati*
 Theba. *Suppliciū exercēt curæ, tūc plurima versat*
 Plaut. in *Pessimus in dubiis augur timor.*
 Costell. *Nihil est miserius, quam animus hominis*
 Iuuenalis *conscius.*
 aty. 13 *Exemplo quodcunq; malo cómititur, ipsi*
 Displi

Displicet auctori : prima est hæc ultio , q̄ se
Iudice, nemo nocens absolvitur, improba
quanuis

Gratia fallacis prætoris vicerit urnam.

Cur tamen hoc tu

Euasisse putes, quos diri conscia facti

Mens habet attonitos, & surdo verberere
cædit

Idem, eodem lib.

Occultū quatiens animo tortore flagellū?

Pœna autē vehemens, ac multò sæuior illis,

Quas & Cæditius grauis inuenit, aut Rhadamanthus

Nocte dieq; suum gestare in pectore testē.

Has patitur pœnas peccandi solavoluntas,

Nam scelus intra se tacitū qui cogitat vllū,

Facti crimē habet, cedo si conata peregit?

Perpetua anxi etas, nec mēiæ tēpore cessat,

Faucibus vt morbo ficcis, interq; molares

Difficili crescente cibo, &c.

Multa miser timeo, quia feci multa p̄teruē

Exempliq; metu torqueor ipse mei,

Et infra.

Ouid. li. 2. Amor.

VITIA, AFFECTVS, ET

naturam celari non posse.

Heu quàm difficile est, crimen non prode-
re vultu!

Ouid. 2. Met.

Rubet auditor, cui frigida mens est

Criminibus, tacita sudāt præcordia culpa,

Inde iræ & lacrymæ.

Iuuenalis Saty. 1

- Cornel. Certè difficile est abscondere pectoris æst^o,
 Gall. Panditur & clauso sæpius ore furor.
- Seneca in Thyeste. Multa, sed trepidus solet
 Detegere vultus: magna nolentem quoque
 Consilia produnt.
- Tibul. li. 3 Hei mihi difficile est imitari gaudia falsa,
 Difficile est tristi fingere mente iocum.
 Nec bene mendaci risus componitur ore.
 Nec bene sollicitis ebria verba sonant.
- Quid. E- Quà licet, & possum luctor celare furorè,
 pist. 15 Sed tamen apparet dissimulatus amor.
- Horat. lib. Naturã expellas furca, tamen vsq; recurret.
 1. Epist.
- PERVERSA ET CORRU-
 pta hominum natura.
- Quid. li. 2 Quod licet, ingratum est: quod non licet,
 Amo. acrius vrit:
 Quod sequitur, fugio: quod fugit, ipse se-
 quor.
- Idè, libr. 3 Nitimur i vetitũ semper, cupimusq; negata,
 Amo. Sic interdictis imminet æger aquis.
 Idè ibidè. Quicquid seruatur, cupimus magis, ipsaq;
 furem
 Præda vocat.
- Catullus. Odi & amo, quare id faciã fortasse requis.
 Nescio, sed fieri sentio, & excrucior.
- Quid. li. 7 Aliudq; Cupido,
 Meta. Mens aliud suadet: video meliora, proboq;
 Deteriora sequor.
- Horat. Discit enim citi^o, meminitq; libentius illud
 2. Epist. Quod

Quod quis deridet, quàm quod probat, &
veneratur.

Nil nisi turpe iuvat, curæ est sua cuique vo-
luptas,

Ouid. lib.
1. Att.

Hæc quoq; de alteri^o grata dolore venit.

VARIA HOMI-
num ingenia.

Pectoribus mores tot sunt, quot in orbe fi-
guræ.

Ouid. li. 1
de Arte.

Qui sapit, innumeris moribus aptus erit.

Horat. li.
2. Epist.

Deniq; nõ omneis eadẽ miratur, amantq;.

Carmine tu gaudes, hic delectatur Iambis,

Ille Bionis sermonibus & sale nigro.

Tres mihi cõuiuæ ppe dissentire videtur,

Poscentis vario multum diuersa palato.

Castor gaudet equis, ouo prognatus eodẽ

Pugnis. quot capitũ viuũt, totidẽ studiorũ

Millia.

Horat. lib.
2. Ser.

Mille hominũ species, & rerũ discolor vsus

Velle suum cuiq; est, nec voto viuitur vno.

Mercibus hic Italis mutat sub sole recenti

Rugosum piper, & pallentis grana cumini,

Hic satur irriguo mauult turgescere somno,

Hic cãpo indulget, hunc alea decoquit, ille

In Venerem putris.

Hic satus ad pacem, hic castrensibus vtilis

armis,

Propert.
lib. 3

Naturæ sequitur semina quisque suæ.

Virgiliu.
Eclo. 2

Trahit sua quenque voluptas.

Quod

c 4

Quot

Terent. in Quot homines, tot sententiæ: su? cuiq; mos.

Phormio.

VARIA DONA HOMINVM,

nec omnia uni concessa.

Claudia.

Etenim mortalibus ex quo

Paneg. in

laudes Sti

lico.

Tellus cœpta coli, nunquã syncera bonorũ

Sors vlli cõcessa viro: quẽ vultus honestat,

Dedecorant mores: animus quẽ pulchrior

ornat,

Corpus destituit. Bellis insignior ille,

Sed pacem fœdat vitiis, hic publica felix

Sed priuata domus, partitũ singula queng;

Nobilitant, hunc forma decens, hunc ro-

bur in armis,

Hunc rigor, hunc pietas, illũ solertia iuris,

Hunc soboles, castiq; thori,

Senec. in

Hippolyt.

Propria describit Deus

Officia, & æuum per suos ducit gradus.

GENVS HVMANVM QVA

le, & unde, eiusq; excellentia.

Manilius

lib. 4

An dubium est, habitare Deum sub pecto-

re nostro?

In cœlumq; redire animas, cœloq; venire?

Vtq; sit ex omni cõstructus corpore mun-

du,

Aetheris, atque ignis summi, terræq; , ma-

risq;

Spiritum & in toto rapidum qui iussa gu-

bernat,

Sic esse in nobis terrenæ corpora sortis.

Sang

Ex elemẽ

is cõstare

mũdum.

Sanguinea

guberna

Dispensa

re mune

Si possun

in ipsis,

Exemplu

parua.

An quoc

phas est

Esse hoies

In terra,

dent.

Omnibus

artus.

Et quia c

Vnus & i

Ingenium

Hic partu

Et domu

Imposuite

Erectus c

Sydereos

pum,

Inquiritq

Contetus

Cognatũ

Quid gen

Si primor

Sanguineasq; animas animi, qui cuncta gubernat

Dispensatq; hominem quid mirum noscere mundum,

Si possunt homines, quibus est & mundus in ipsis,

Exemplumq; Dei quisque est, in imagine parua.

An quoquam genitos nisi cælo credere phas est

Esse hoies? proiecta tacet animalia cuncta *μικροδω*

In terra, vel mersa vadis, vel in aëre pendent. *μ.*

Omnibus una quies, venter sensusq; per artus. *homo, del*

Et quia consiliū non est, & lingua remissa, *imago.*

Vnus & inspectus rerum, viresq; loquendi, *Hominū*

Ingeniumq; capax, varias educit in artibus. *& bestia-*

Hic partus, qui cuncta regit, secessit in orbē, *tū discrim-*

Et domuit terrā ad fruges, animalia cæpit, *men.*

Imposuitq; viam ponto, stetit vnus in arcē

Erectus capitis, victorq; ad sydera mittit

Sydereos oculos, propiusq; aspectat olym-
pum,

Inquiratq; Iouem, nec sola fronte deorum

Contractus manet, & cælū scrutatur in alto;

Cognatūq; sequēs corp⁹ se querit in astris;

Quid genus & prauos strepitis?

Si primordia vestra,

Seneca,
trag. t

Autoremq; Deum spectes,
Nullus degener extat.
Ni vitis p̄iora fouens,
Proprium deserat ortum.
Nouit paucos
Secura quies: qui velocis
Memores æui, tempora nunquam
Reditura tenet: dum fata sinunt.
Viuite læti, properat cursu
Vita citato, volucrisq; die
Rota præcipitis vertitur anni,
Duræ peragunt pensâ sorores,
Nec sua retro fila reuoluunt.
At gens hominum fertur rapidis
Obuia fati, incerta sui:
Stygias vltro quærimus vndas:
Certo veniunt ordine paræ:
Nulli iussio cessare licet:
Nulli scriptum proferre diem:
Recipit populos bona citatos:
Labimur sæuo rapiente fato:
Ducitur semper noua pompa morti.

Idem in
Oedipo.

MISERA HOMINVM VITA

Et omnia caduca ac fragilia.

Quid. li. 6
Meta.
Cornel.
Gall.

Prô superi, quantum mortalia pectora cæcæ
Noctis habent!
O quam dura premit miseris ebditio vitæ,
Nec mors humano subiacet arbitrio!

Dulce

Dulce mori miseris, sed mors optata recedit
At cùm tristis erit, præcipitata venit.

Mors sola fatetur

Quantula sint hominum corpuscula.

Iuuenalis

Nescis quid optes, aut quid fugias, ita ludit
dies.

Sat. 10

Pub. Ml.

Quid quisq; vitet, nunquam homini fatis
Cautum est in horas. Sed improuisa lethi
Vis rapuit, rapietq; gentes.

Horat. lib.

2. Carm.

Omnia sunt hœminum tenui pendètia filo,
Et subito casu quæ valere, ruunt.

Ouid. li. 4

de Ponto.

Sic omnia fatis

Virg. lib. 1

In peius ruere, ac retro sublapsa referri.

Georg.

Optima quæq; dies miseris mortalibus æui

Virg. lib. 3

Prima fugit, subeunt morbi, tristisq; sene-
ctus,

Georg.

Ouid. li. 2

Amo.

Et labor, & duræ rapit inclementia mortis.

Plautus.

Optima prima ferè manibus rapiuntur aua-
ris,

Idè in Ci-

stella.

Implentur numeris deteriora suis.

Manilius.

li. 1. Astro.

Nulli est hominum perpetuum bonum.

Vt sunt humana, nihil est perpetuū datum.

Omnia mortali mutantur lege creata,

Nec se cognoscunt terræ veteribus annis

Omnia

mutari.

Exutas variam faciem per sæcula gentes.

Horat. lib.

Diffugere niues, redeunt iã gramina cãpis,

4. Carmi-

nũ, Ode 7

Arboribusq; comæ.

Mutat terra vices, & decrefcentia ripas

Flumina prætereunt.

Grat

Dulce

Gratia cum nymphis geminisq; foronib;
audet

Ducere nuda choros.

Immortalia ne speres monet annus, &
mum

Quæ rapit hora diem.

Quatuor Frigora mitescunt Zephyris, Ver prote
anni tem- æstas
pestates.

Interitura, simul

Promiser Autūnus fruges effuderit, & me
Bruma recurrit iners.

Damna tamē celeres reparāt cęlestia luna
Nos vbi decidimus.

Quò pius Aeneas? quò Tullus diues,
Ancus?

Puluis & vmbra sumus.

Quis scit an adiciant hodiernæ crastinæ
summæ

Tempora dii superi?

Cūcta manus avidas fugiēt hæredis, amicæ
Quæ dederis animo.

Mors. Cū semel occideris, & de te splēdida Mors
Fecerit arbitria.

Non Torquate genus, nō te faciēdia, nō
Restituet pietas.

Infernis neq; enim tenebris Diana pudicæ
Liberat Hippolytum.

Nec lethæa valet Theseus abrūpere charo
Vincula Pirithoo.

Venit enim,
Et dolor

Intempestivus
Et tremor

Mors hominū
annis

Inserit, &
Heu heu, quā

Et flentes
Dū lenib⁹ m

Pene cap
Nunc quia fā

Protrahit
Quid me feli

Qui cecidit
Heu quā in p

lens hebet,
endit in ex

terrenis quo
rescit in im

te quod præ
ertum deser

retos non h
range thoro

gere nardo
Ipse iubet

miseras ho
Qualibus in

egitur hoc
Ver

fororib' Venit enim pperata malis inopina senectus: Boet. lib. 1
 Et dolor ætatem iussit inesse suam. de consol.
 Intempestiui funduntur vertice cani:
 Et tremit effæto corpore laxa cutis.
 Mors hominum felix, quæ se nec dulcibus
 annis
 Inserit, & mœstis sæpe vocata venit.
 heu heu, quã surda miseros auertitur aure,
 Et flentes oculos claudere sæua negat!
 Quã lenib' malefida bonis fortuna faueret,
 Pene caput tristis merferat ora incum.
 Nunc quia fallacẽ mutauit nubila vultum,
 Protrahit ingratus impia vita moras.
 Quid me felicem toties iactastis amici?
 Qui cecidit, stabili non erat ille gradu.
 heu quã in præcipiti mersa profundo
 lens hebet, & propria luce relicta
 tendit in externas ire tenebras,
 terrenis quoties flatibus acta
 rescit in immensum noxia cura.
 he quod præcipiti via
 certum deserit ordinem,
 ætos non habet exitus.
 range thoros, pete vina, rosas cape, tin- Mart. li. 1
 gere nardo,
 Ipse iubet mortis te meminisse Deus.
 miseris hominũ mentes, ô pectora ceca! Lucr. lib. 1
 Qualibus in tenebris vite, quãtisq; periclis
 regitur hoc æui quodcunq; est!

Tum

Vet

Lucr. lib. 5 Tū porro puer, vt sæuis proiectus ab vno
 Nauita, nudus humi iacet, infans, indige
 omni
 Virali auxilio, cum primum in luminis ot
 Nixibus ex aluo matris natura profudit,
 Vagituq; locum lugubri complet, vt æq
 est,
 Cui tantum in vita restet transire malorum
 At variæ crescunt pecudes, armenta, feræ
 Nec crepitacillis opus est, nec cuiqua
 adhibenda est
 Almæ nutricis blanda, atque infracta l
 quela.
 Nec varias quærunt vestes pro tēpore e
 Deniq; nō armis opus est, nō mœnib⁹ ab
 Queis sua tutentur, quādo omnibus om
 largē
 Per sius Tellus ipsa parit, naturaq; dædala rerum.
 Sat. 3 Disciteq; o miseri, & causas cognoscite
 rum,
 Quid sumus, aut quidnam victuri gige
 mur, ordo
 Quis datus, aut metæ quàm mollis flex
 & ynde.
 Quis modus argento, quid fas optare, qu
 asper
 Vtile nummus habet, patriæ charisq; p
 pinquis
 Quantum elargiri deceat, quem te Deus e

Insit, & hu
 Disce.

AVS O

Q Voc
 m

Sunt fora?
 grinos

Cura dom
 semper

Damna ma
 stas?

Si vexat lab
 horror

Infamat, pe
 Et grauior

Sanguineu
 Fœnoris, &

Omne æu
 Sensus abe

Dura rudi
 pubes.

Afflicta fo
 Iras, insidia

Mutandos
 Expectata

Obiicit in
 Spernimus

Quosda
 Constat u

Iust

Iussit, & humana qua parte locatus es in re,
Disce.

AVSONII *ecloga de uita humana.*

Quod vitæ sectabor iter? Si plena tu-
multu

Sunt fora? Si curis domus anxia? Si pere-
grinos

Cura domus sequitur? Mercantem si noua
semper

Damna manent? Cessare vetat si turpis ege-
stas?

Si vexat labor agricolam? mare naufragus
horror

Infamat, pœnæq; graues in cælibe vita,
Et grauior cautis custodia vana maritis.

Sanguineum si Martis opus? Si turpia lucra
Fœnoris, & velox inopes vsura trucidat?

Omne æuū curæ, cunctis sua displicet ætas.
Sensus abest paruis lactētibus, & puerorum

Dura rudimenta, & iuuenum temeraria
pubes.

Afflictat fortuna viros p bella, per æquor,
Iras, insidiasq; catenatosq; labores,

Mutandos semp grauioribus; ipsa senectus,
Expectata diu, votisq; optata malignis,

Obiicit innumeris corp^o lacerabile morbis.
Spernimus in commune omnes præsentia.

Quosdam
Constat nolle deos fieri, Iuturna reclamat,

Quo

Pueritia.

Iuuentus.

Aetas vi-
rilis.

Senectus.

Præsentia

fastidiri.

Quo vitam dedit æternam? Cur mortis
adempta est

Códitio? Sic Caucaſea ſub rupe Promethe^{us}
Teſtatur Saturnigenam, nec nomine ceſſat
Incufare Iouem, data ſit quòd vita perennis,
Reſpice & ad cultus animi. Sic nēpe pudicū
Perdidit Hippolytū nō felix cura pudoris.
At contrā illecebris maculoſam ducere vitā
Quem iuuat, aſpice & ad pœnas & crimina
regum,

Tercos inceſti, vel mollis Sardanapali.
Perfidiam vitare monent tria Punicā bella:
Sed prohibet ſeruare fidē deleta Sagūthos,
Viue, & amicitias ſemp̄tole; crimē ob iſtud
Pythagoreorū periit ſchola docta ſophorū
Hoc metuens igitur nullas cole, crimen ob
iſtud

Timon palladiis olim lapidatus Athenis.
Diſidet ambiguſ ſemp̄ mens obuia votis.
Nec voluiſſe homini ſatis eſt, optata recu-
ſant.

Elle in honore placet, mox pœnitet, & do-
minari

Vt poſſint, ſequi volūt, idē auctus honore
Inuidiæ obicitur. Pernox eſt cura diſertis:
Sed rudis ornatu vitæ caret. Eſto patronus,
Et defende reos, ſed gratia rara clientis.

Eſto cliens, grauis imperii p̄ſona patroni.
Exterrēt hunc vota patrū, mox aſpera curis

Sollic

Sollicitu
Et capta
Vitam
Et largi
Cuncta
Optima
mini, a
Non na
morte
N A T
ha

Human
Quæ lac
ma ſem
Plorare
Squalor
Circumſ
Ora pue
Nataræ
Virginis
Et mino
face di
Arcana,
Vlla alie
A grege
Sortiti i
Atq; exc

Sollicitudo subit, cōtēnitur orba senectus.
 Et captatoris præda est hæredis egenus.
 Vitam parcus agas, auidi lacerabere fama.
 Et largitorem grauius censura notabit.
 Cuncta tibi aduersis cōtraria casibus. Ergo
 Optima Graiorum sententia, quippe ho-
 mini, aiunt,
 Non nasci esse bonum, natum aut citò
 morte potiri.

NATURA ET INGENIUM

*hominum; & quanta sit ipsorum
 inter se atrocitas.*

Mollissima corda

Iuuenalis
 Sat. 15

Humano generi dare se natura fatetur,
 Quæ lacrymas dedit, hæc nostri pars opti-
 ma sensus,

Plorare ergo iubet causam lugentis amici,
 Squaloremq; rei, pupillum ad iura vocantē

Misericor-
 dia.

Circumscriptorem, cuius manantia fletu

Ora puellares faciunt incerta capilli,

Nataræ imperio geminus cū funus adultæ
 Virginis occurrit, vel terra clauditur infans.

Et minor igne rogi: quis enim bonus, aut
 face dignus

Arcana, qualem Cereris vult esse sacerdos,

Vlla aliena sibi credat mala? separat hæc nos

A grege mutorū, atq; ideo venerabile soli

Sortitū ingenium, diuinorumq; capaces,

Atq; exercendis, capiendisq; artibus apti,

Hominū
 & bestiarū
 discrimen

d Sensum

Humanæ
naturæ ex
cellentia.

Sensum à cœlesti demissum traximus arce,
Cuius egēt prona, & terrā spectātia, mundi
Principia indulsit communis conditor illis
Tantum animas, nobis animum quoque,
mutuus vt nos

Affectus petere auxiliū, & præstare iuberet.
Dispersos trahere in populum, & migrare
vetusto

De nemore, & proavis habitatas linquere
syluas,

Aedificare domos, laribus cōiūgere nostris
Tectū aliud, tutos vicino limine somnos.

Vt collata daret fiducia protegere armis
Lapsū, aut ingenti nutantem vulnere ciuē,
Cōmuni dare signa tuba, defendere iisdem
Turribus, atq; vna portarum claue teneri.

Sed iam serpentum maior concordia parcit
Cognatis maculis similis fera, quādo leoni
Fortior eripuit vitā leo? quo nemore vnquā
Expirauit aper maioris dentibus apri?

Indica tygris agit rabida cum tygride pacē
Perpetuam: sæuis inter se conuenit vrlis.

Ast homini ferrum lethale incude nefanda
Produxisse parum est, cum rastra & sarcula
tantum

Assueti coquere, & maris, ac vomere laesi
Nescierint primi gladios excudere fabri.

Aspicimus populos, quorum nō sufficit ira
Occidisse aliquē, sed pectora, brachia, vultū
Cred

Crediderit genus esse sibi, qd diceret ergo,
Vel quò non fugeret, si nunc hæc nostra
videret

Pythagoras ? cunētis animalibus abstinuit
qui

Tanquam homine, & ventri indulſit non
omne legumen.

INGENIVM.

Sæpe summa ingenia in occulto latent.

Plaut.in

Ingenium mala sæpe mouent, quis crederet
vnquam

Capt.

Ouid.2.de

Arte am.

Aërias hominem carpere posse vias?

Ingenium res

Hor.Sat.8

Aduersæ nudare solent, celare secundæ.

Martialis

Aurum & opes, & rura frequens donauit
amicus.

lib.2

Qui velit ingenio cedere, rarus erit.

ARTES, LITERAE.

Artibus ingenuis, quarum tibi maxima cura
est,

Ouid.li.1.

de Ponto.

Pectora mollescunt, asperitasq; fugit.

Adde q; ingenuas didicisse fideliter artes

Idem li.2.

Emollit mores, nec finit esse feros.

de Ponto.

Scilicet ingeniū placida mollitur ab arte,

Idem lib.3.

Et studio mores conuenienter eunt.

de Arte.

Non datur ad musas currere lata via.

Propert.

ARTIVM ET PHILOSOPHIAM

uis & usus.

Feruet auaritia, miseraq; cupidine pectus?

Horat.lib.

1.Epitt.

d 2

Sunt

Sunt verba & voces, quibus hunc lenire dolorem
Possis, & magnam morbi deponere partem.
Laudis amore tumes? sunt certa piacula
quæ te

Ter purè lecto poterunt recreare libello.
Inuidus, iracundus, iners, vinosus, amator?
Nemo adeò ferus est, ut non mitescere possit,
Si modò culturę patientem comòdet aurem.

Oui. lib. 2. Artibus ingenuis quæsita est gloria multis,
de Pont. Infelix perii dotibus ipse meis.

Ho. 4. Ca. Doctrina sed vinum promouet insitam:

Ode 3 Rectius; cultus pectora roborant.

Perf. Sat. 5. Petite hinc iuuenesque; senesque;

Finem animo certum, miserisque; viatica canis.

LECTIO.

Hora. lib. Inter cuncta leges, & percontabere doctos
1. Epist. Qua ratione queas traducere leniter æuū,

Ne te semper inops agitet, vexetque; cupido,

Ne pavor, & rerum mediocriter vtilium spes.

Virtutem doctrina paret, natura ne donet:

Quid minuat curas, quid te tibi reddet
amicum,

Quid purè tranquillet, honos, an dulce lu-
cellum,

An secretum iter, & fallentis semita vitæ.

A V S O N I I A D N E P O T E M

protrepticon, de studio puerili.

Sunt etiam Musis sua ludicra, mixta ca-
mœnis

Otia

Otia su

Exerce

Sed re

seruan

Et satis

Et cessa

Ita est

Iusta lab

Quò m

Disce lib

Interual

Lata nit

Disce lab

Detester

magif

Ille licet

Aspera c

Nunqua

vultus

Qui sem

Qui refu

mente

Anteferi

Sic neq;

Thessali

Amphitr

interqu

Mitib⁹ a

Tu quo

75

Otia sunt mellite nepos, nec semper acerbi
 Exercet pueros vox imperiosa magistri.
 Sed requies, studiiq; vices rara tempora
 seruant,

Et fatis est puero memori legisse libenter.
 Et cessare licet, Græco schola nomine di-
 cta est,

Iusta laboriferis tribuantur vt otia Musis.

Quò magis alternū certus succedere ludū
 Discelibens, longum delinituræ laborem
 Interualla damus, studium puerile fathiscit
 Læta nisi austeris varientur festa profestis.

Discelabēs, tetrici nec p̄ceptoris habenas
 Detestere nepos, nunquam horrida forma
 magistri.

Ille licet tristis senio, nec voce serenus
 Aspera contractæ minitetur iurgia frontis,
 Nunquam inmanis erit, placet assuetudine
 yultus

Qui semel imbuerit, rugas nutricis amabit:
 Qui refugit matrem, pappos auiasq; tre-
 mentes,

Anteferūt patribus seri noua cura nepotes.
 Sic neq; Peliden terrebat Achillea Chiron
 Thessalico pmixtus equo, nec Pinifer Atlas
 Amphitryoniaden puerum, sed blandus
 vterque

Mitib⁹ alloquiis teneros mulcebat alūnos.

Tu quoq; ne metuas, quanuis schola ver-

739 d 3 bere

bere multo
 Increpet, & truculenta senex gerat ora ma-
 gister.
 Degeneres animos timor arguit, at tibi
 consta
 Intrepidus, nec te clamor plagæ; sonantes,
 Nec matutinis agitet formido sub horis,
 Quod sceptrum vibrat ferulæ, quod multa
 supellex
 Virgea, quod mollis scuticâ prætexit aluta,
 Quod ferment trepido subsellia vestra tu-
 multu.
 Pompa loci & vani fugiatur scena timoris.
 Hæc olim genitor; tuus genitrix; secuti
 Securâ placido mihi permulcere senectam,
 Tu seniū quodcunq; super labētibus annis
 Fata dabunt, qui nomen aui geris indole
 prima
 Prime nepos, vel re, vel spe mihi porge
 fruendum
 Nūc ego te puerū, mox in iuuenilib⁹ annis,
 Iamq; virū cernam, si fors ita iusserit, aut si
 Inuidia est, sperabo tamē, nec vota fatiscunt.
 Ut patris, utq; mei non immemor, ardua
 semper
 Præmia musarum cupias facundus, & olim
 Hac gradiare via qua nos præcessimus, &
 cui
 Procōsul genitor p̄fectus autunculus instant.
 Per

Perlege
 ma m
 Perlege
 vt tib
 Cōdite
 Euolue
 Innum
 Affectu
 Auget,
 Ecquāc
 Quand
 æuum
 Conne
 Et meli
 uabis
 Obdu
 Te præ
 Flacci
 Altison
 roner
 Tu que
 Comis
 Ad nou
 necta
 Iam fac
 Ab Lep
 Rom
 Orfus b
 Iam le

Perlege quodcunque est memorabile, prima monebo,

Perlege quodcunque est memorabile. Et
ut tibi proficit,

Códitor Iliados, & amabilis orsa Menādri
Euoluenda tibi, tu flexu & acumine vocis
Innumeros numeros doctis accētib⁹ esser.
Affectusq; impone legēs, distinctio sensum
Augēt, & ignauis dant interualla vigorem.
Ecquādo ista meæ cōtingēt dona senectæ?
Quando oblita mihi tot carmina, totq; per
æuum

Connexa historiæ foccos aulæaq; regum,
Et melicos lyricosq; modos præfando nouabis?

Obductosq; seni facies puerafcere sensus?
Te præeunte nepos modulata poëmata
Flacci,

Altisonunq; iterum fas est didicisse Maronem:

Tu quoq; qui Latiū lecto sermone Terenti
Comis & alstricto percurris pulpita focco,
Ad noua vix memorem diuerbia coge senectam.

Iam facinus Catilina tuū, Lepidiq; tumultū
Ab Lepido & Catulo iam res & tempora
Romæ

Orsus bis senos seriem cōnecto per annos.
Iam lego ciuili mixtum mauorte duellum,

d 4 Mouit

Mouit quod socio Sertorius exul Ibero.
Nec rudis hoc auus admonco, sed mille
docendo

Ingenia expertus multos lactantibus annis
Ipse alui, gremioq; fouens, & murmura sol-
uens

Eripui tenerum blandis nutricibus æuum.
Mox pueros, molli monitu, & formidine
leni

Pellexi, vt mites peteret p acerba profectus,
Capturi dulcem fructum radicis amaræ.

Idem vesticipes in otu iam puberis æui,
Ad mores artesq; bonas, fandiq; vigorem
Produxi, quanquã imperiũ ceruice negarët
Ferre, nec insertis præberent ora lupatis.

Ardua temperies, dura, experientia, rarus
Euentus, longo rerum spectatus ab vsu,
Vt regat indocilem mitis censura iuuëtam.
Quæ tolerata mihi donec iam ærumna iu-
uaret,

Leniretq; vsu bona cõsuetudo laborum,
Donec ad Augustæ pia munera disciplinae
Accirer, varioq; accingerer auctus honore,
Aurea cum parere mihi palatia iussu.

Absistat Nemesis, ferat & fortuna iocantë.
Præfedi imperio, dum prætextatus in ostro
Et sceptro & folio sibi pfert iura magistri,
Maioresq; putat nostros August^o honores,
Quos mox sublimi maturus ptulit auctu,

Quæst

Quæstor vt Augustus patri natoq; crearet,
 Vt præfecturâ duplicem, cellamq; curulem,
 Vt trabecâ, pictamq; togâ, mea præmia, cõsul
 Induerer, Fastisque meis prælatus haberer.
 His ego quæsiui meritum q̄ grande nepoti
 Consul auus, lumenq; tuæ præluceo vitæ.
 Quâuis & patrio iandudû nomine clarus,
 Posses ornatus, posses oneratus haberi.
 Accessit tamen ex nobis honor inclytus,
 hunc tu
 Effice, ne sit onus, per te vt cõnixus in altû
 Conscendas, speresq; tuos te cõsule fasces.

V I A.

Viam qui nescit qua deueniat ad mare,
 Eum oportet amnem quærere comitê sibi.
 Certissima est regnare cupienti via,
 Laudare modica.
 Nemo ire quenquam prohibet publica via.
 Capienda rebus in malis præceps via est.

A E M V L A T I O. (currit,

Tunc bene fortis equus referato carcere
 Cû quos prætereat, quosq; sequatur, habet.

S T Y L V S.

Sæpe stylû veritas, iterû que digna legi sint,
 Scriptur², neq; te vt miretur turba labores,
 Contentus paucis lectoribus.

E X P E R I E N T I A.

Per varios vsus artem experientia fecit
 Exemplo monstrare viam.

d s Discip

Plaut. in
 Pœ.
 Senec. in
 Oedipo.
 Pl. in Cur.
 Se. in Ag.

Oui. lib. 3.
 Amorû.

Hor. lib. 1.
 Epist.

Manilius
 lib. 1.

- Pub.Mi. Discipulus est prioris posterior dies.
 ELOQVENTIA ET
 eius nis.
- Vir.lib.1. Ac velut ī magno populo cū sepe coorta est
 Aeneid. Seditio, sæuitq; animis ignobile vulgus,
 Iamq; faces, & saxa volant, furor arma mi-
 nistrat.
 Tum pietate grauem, ac meritis si fortè vi-
 rum quem
 Conspexere, silent, arrectisq; auribus astāt.
 Ille regit dictis animos, & pectora mulcet.
- Tib.lib.4. Nam seu diuersi fremat inconstantia vulgi,
 Non alius sedare queat, seu iudicis ira
 Sit placanda, tuis poterit mitescere verbis.
- Ouid.2.de Trist. Discitur, innocuas vt agat faciūdia causas:
 Protegit hæc fontes, immeritosq; premit.
- Pub.Mi. Comes facundus, in via pro vehiculo est.
 CARMINA ET INGENII
 monumenta, immortalia
- Tibul. li.1 Heu, malè nunc artes miseras hæc sæcula
 tractant,
 Iam tener assuevit munera velle puer.
 Pieridas pueri, doctos & amate poëtas,
 Aurea nec superent munera Pieridas.
 Carmine purpurea est nisi coma, carmina
 ni sint,
 Et humero Pelopis non nituisset ebur.
 Què referet Musæ, viuet, dū robora tellus
 Dū cœlū stellas, dum vehet amnis aquas
 Dignus

Dignum la
 Carmine fit
 Notitiam
 Nam neque
 ra ducti:
 Nec Ioui
 Nec Mauso
 Mortis ab
 Aut illis flar
 nores,
 Annorun
 At non ing
 Excidet,
 Carmine d
 nes.
 Singula qd
 Pectoris
 Scindūtur
 Carmina
 Viuet Mæc
 Idæ,
 Dū rapie
 Viuet & A
 Dum ca
 Batiades
 Quauis
 Nulla Sop
 Cum So
 Dū fallax t
 101

Dignam laude virum musa vetat mori. Ho. 4. car.
 Carmine fit viuax virtus, expersq; sepulcri, Ouid. lib.
 Notitiam seræ posteritatis habet. 4. de Pöt.
 Nam neque Pyramidum sumptus ad syde- Propert.
 ra ducti: lib. 3.
 Nec Iouis Elei cœlum imitata domus,
 Nec Mausolei diues fortuna sepulchri
 Mortis ab extrema conditione vacat,
 Aut illis flammæ, aut imber subducet ho-
 nores,
 Annorum aut ictu pondera victa ruent.
 At non ingenio quæsitum nomen ab æuo
 Excidet, ingenio stat sine morte decus.
 Carmine dii superi placantur, carmine ma- Hor. 2. epl.
 nes.
 Singula qd referã? nil nõ mortale tenemus, Ouid. 3.
 Pectoris exceptis, ingeniiq; bonis. Tri.
 Scinduntur vestes, gêmæ franguntur & aurî,
 Carmina quã tribuet fama perennis erit.
 Viuet Mæonides; Tenedos dum stabit, & Idæ,
 Idæ,
 Dũ rapidas Simois in mare voluet aquas.
 Viuet & Ascræus, dum mustis vua tumebit,
 Dum cadet incurua falce resecta Ceres.
 Battia des toto semper cantabitur orbe,
 Quauis ingenio non valet, arte valet.
 Nulla Sophocleo veniet iactura cothurno.
 Cum Sole & Luna semper Aratus erit.
 Dũ fallax seruus, durus pater, improba lena
 Viuet,

Viuet, dum meretrix blanda, Menandrus
erit.

Ennius arte canens, animosiq; Accius oris

Casurum nullo tempore noīnen habent

Varronē, primamq; ratē quæ nesciet ætas?

Aureaq; Ausonio terga petita duci?

Carmina sublimis tunc sunt peritura Le-
creti,

Exitio terras cum dabit vna dies.

Tityrus, & segetes, Aeneiaq; arma legentur

Roma triumphati dum caput orbis erit

Donec erūt ignes, arcusq; Cupidinis arma

Discentur numeri culte Tibulle tui.

Gallus & Hesperis, & Gallus notus Eois

Et sua cum Gallo nota Lycoris erit.

Ergo cum silices, cum dens patientis arbor

Depereant æuo, carmina morte carent.

Cedant carminibus reges, regumq; triūphi

Cedat & auriferi ripa beata Tagi.

Vilia meretur vulgus, mihi flammus Apollo

Pocula Castalia plena ministret aqua.

Sustineamque comam metuentem frigore
myrtum,

Atque ita sollicito multus amante legar.

Pascitur in viuīs liuor, post fata quiescit.

Tū situs ex merito quæque tuctur honor

Ergo etiam, cum me supremus adussert
ignis,

Viuam: parsq; mei magna superstes erit.

POET

Quid petis

Hoc votum

Cura ducit

Præmiaq;

Sanctaq; m

Vatibus,

Ennius em

Contigu

Nunc hede

que doct

Cura vigil

Sed famam

merum,

Ilias æter

At sacri vat

Sunt etiã

Est Deus in

Impetus

Est Deus in

Sedibus

Adde quod

Et facit ac

Nec nos a

bendi,

Cótemp

Sunt tame

Diuersi

Scribim⁹ in

P O E T A E.

Quid petitur sacris nisi tantū fama poëtis,
Hoc votum nostrī summa laboris habet.

Oui. lib. 3.
Artis.

Cura ducum fuerant olim, regumq; poëtæ,
Præmia que antiqui magna tulere chori:
Sanctaq; maiestas, & erat venerabile nomē
Vatibus, & largæ sæpe dabantur opes.

Ennius emeruit Calābris in mōtib⁹ hortos,
Contiguus poni Scipio magne tibi.

Nunc hederæ sine honore iacent, operatā-
que doctis

Cura vigil Musis; nomen inertis habet.

Sed famam vigilare iuuat: quis nosset Ho-
merum,

Ilias æternum si latuisset opus?

At sacri vates & diuūm cura vocamur,

Sunt etiā qui nos numen habere putent.

Est Deus in nobis, agitante calefcimus illo,

Impetus hic sacræ semina mentis habet.

Est Deus in nobis, sunt & commercia cœli,

Sedibus æthereis spiritus ille venit.

Adde quod insidię sacris à vatibus absunt,

Et facit ad mores ars quoq; nostra bonos.

Nec nos ambitio, nec nos amor vrget ha-
bendi,

Cōtempo colitur lectus: & vmbra foro.

Sunt tamen inter se cōmunia sacra poëtis,

Diuersum quanuis quisq; sequamur iter.

Scribim⁹ indocti, doctiq; poëmata passim:

Hic

Idem, 3.

Amo.

Idē, 6. Fa-
storum.

Idē, lib. 3.

de Arte.

Idem, eo-

dē lib. de

Arte.

Idē, lib. 2.

de Pont.

Horat. li.

2. Epist.

Hic error tamen, & leuis hæc infania, quæ
 Virtutes habeat, sic collige: vatis auarus
 Non temerè est animus, verius amat, hæc
 studet vnum:
 Detrimenta, fugas seruatorum, incendia ride
 Non fraudè socio, puero nõ cogitat vllan
 Pupillo, viuit siliquis, & pane secundo,
 Militiæ quanquam piger & malus, vult
 vrbis.
 Si das hoc, paruis quoque rebus magna in
 uari,
 Os tenerum pueri, balbumq; poëta figurat,
 Torquet ab obscœnis iam nunc sermone
 bus aurem,
 Mox etiã pectus præceptis format amicis
 Rectè facta refert, orientia tempora notat
 Instruit exemplis, inopè solatur & ægrum
 Idè ibidè. At qui legitimum cupiet fecisse poemã,
 Cum tabulis animũ cœforis sumet honestis
 Audebit quæcunq; parum splendoris habere
 bebunt,
 Et sine pondere erunt, & honore indigni
 referentur
 Verba mouere loco, quãuis inuita recedant
 Et versentur adhuc intra penetralia Vestis
 Obscurata diu populo, bonus eruet, atq;
 Proferet in lucè speciosa vocabula rerum,
 Quæ prisce memorata Catonibus atq;
 Cethegis,

Nunc situs
 tuftas,
 Adfiscet r
 vftus,
 Vehemens
 anni
 Fundet op
 Luxuriantia
 Leuabit cu
 Ludētis spe
 Nunc Saty

P R

Quicquid
 dicta
 Percipiant
 L I B E
 ca

Nil dictu t
 Intra quæ
 puellæ
 Lenonum.
 Maxima d
 Turpe par
 Sed pecca
 Ergo mis
 -nino
 Atria disp

Nun

Nunc fitus informis premit, & deserta ve-
tustas,

Adsciscet noua, quæ genitor produxerit
vsus,

Vehemens & liquidus, puroq; simillimus
anni

Fundet opes, Latiūq; beabit diuite lingua,

Luxuriantia comescet, nimis aspera sano

Leuabit cultu, virtute carentia tollet,

Ludētis speciē dabit, & torquebitur, vt qui

Nunc Satyrū, nūc agrestē Cleopa mouetur.

PRÆCEPTA QUALIA

esse debeant.

Quicquid præcipies, esto breuis: vt citò
dicta

Horat. de
Arte poë-
tica.

Percipiant animi dociles, teneantq; fideles.

LIBERI QUOMODO EDV-

candi, & exempla aliorum

quam vim habeant.

Nil dictu fœdum, visuq; hæc limina tangat,
Intra quæ puer est, procul hinc, procul inde
puellæ

Iuuenalis
Satyr. 14.

Lenonum, & cantus pernoctantis parasiti.

Maxima debetur puero reuerentia. si quid

Turpe paras, nec tu pueri cōtēpseris annos,

Sed peccaturo obstat tibi filius infans.

Ergo miser trepidat, ne stercore fœda ca-
-nino

Et paulò
infra.

Atria displiceant oculis venientis amici,

Nec

Nun

Nec perfusa luto sit porticus, & tamen vno
 Semodio scobis hæc emēdat seruulus vnus
 Illud non agitas, vt sanctam filius omni
 Aspiciat sine labe domū, vitioq; carentem
 Gratū est q̄ patriæ ciuē, populoq; dedisti
 Si facis vt patriæ sit idoneus, vtilis agris,
 Vtilis & bellorū, & pacis rebus agendis.
 Plurimum enim intererit quibus artibus,
 quibus hunc tu
 Moribus instituas, serpente ciconia pullo
 Nutrit, & inuenta per deuia rura lacerta,
 Illi eadem sumptis quærūt animalia pēnis
 Parcendum est teneris, nondum impleuet
 medullas
 Natiuæ mala nequitia, cum peccere barba
 Cœperit, & lōgi mucronē admittere cultro
 Falsus erit testis, vendet periuria summa
 Exigua, Cereris tangens aramq; pedemq;
 Elatam iam credē nurum, si limina vestra
 Mortifera cum dote subit, quibus illa pre
 metur
 Per somnum digitis? nam quæ terraq; ma
 riq̄ue
 Acquirenda putes, breuior via conferet illi
 Nullus enim magni sceleris labor. hæc ego
 nunquam
 Mandavi dices olim, nec talia suasi,
 Mentis causa malæ tamen est, & origo pe
 nes te.

Educatio-
 nis vis.

Idem, ea-
 dē Satyra.

Nī quisq;
 Et leuo
 Et qui pe
 Dat liber
 Curriculo
 Et te com
 Nemo fat
 Permitta

P

Q V
 Impera q
 que late
 Cōspectu
 cæteris
 Tuum si p
 cum imp
 Gnate mi
 sermone
 Noui ego
 malus b
 Esse vult,
 mores m
 Auarus, in
 blicum, p
 Hulca ger
 exercitior

Nam

amen vno
ulus vnus
s omni
arentem
q; dedist
s agris,
gendis.
artibus,

Ni quisquis magni cēsus præcepit amorē,
Et leuo monitu pueros producit auaros,
Et qui per fraudes patrimonia cōduplicare
Dat libertatem, & totas effudit habenas
Curriculo, quē si reuocēs, subsistere nescit,
Et te contempto rapitur, metisq; relictis.
Nemo satis credit tātū delinquere quantū
Permittas, adeo indulgent sibi latius ipsi.

Licentia.

ia pullo
acerta,
lia pēnis
impleuer

PHILTO, *senex.* LYSI-
TELES, *adollescens.*

ere barb
ere cultu
umma
edemq;
a vestra
illa pre

QUO illic homo se penetrauit ex ædi-
LY. Pater, adsum. (bus?)
Impera quid vis, neq; tibi ero in mora, ne-
que latebrose me abs tuo.

Plaut. in
Trinum.
act. 2

rraq; ma
nferet illi
hæc ego
i,
origo pe

Cōspectu occultabo. P. H. Feceris par tuis
cæteris factis, patrem

Tuum si percoles: per pietatem nolo ego
cum improbis te viris

Gnate mi, neq; in via, neque in foro vllum
sermonem exequi.

Novi ego hoc seculū moribus quibus sit:
malus bonum malum

Esse vult, vt sit sui similis: turbant, miscent
mores mali, rapax,

Auarus, inuidus, sacrum, prophanum, pu-
blicum, priuatum habent.

Huic gens, hæc ego doleo, hæc sunt, quæ
exeruciant.

Nam

e

Hæc

Hæc dies noctesq; tibi canto, vt caueas,
quod manu non queunt

Tangere, tatum fas habent, quò manus ab-
stineant,

Cetera rape, trahe, fuge latè. lacrymas hæc
mihi, quom video,

Eliciunt, quia ego ad hoc genus hominum
duraui, quin prius

Me ad plureis penetraui, nam ii mores ma-
iorum laudant,

Eosdem latitant, hisce ego te artibus gra-
tiam facio, neu colas

Neu imbuas ingenium, meo modo & mo-
ribus viuito antiquis.

Quæ ego tibi præcipio, hæc facito: nihil
ego istos moror fatuos

Mores, & turbidos, quibus boni dedecora
se: hæc tibi, si mea

Imperia capeffles, multa bona in pectore
confident.

I Y S. Semper ego vsque ad hanc ætatem
ab ineunte adolèscencia

Tuis seruiui seruitutem imperiis, & præ-
ceptis pater.

Proin ego me liberum esse ratus sum, præ
imperio tuo

Meum animum tibi seruitutem seruire æ
quom censui.

P H. Qui homo cum animo inde ab in-
eunte

eunte

Vtrum ic

mus æ

An ita p

gnati v

Si animu

animo

Si ipse an

victori

Tu si ani

te, est q

Nimio sa

vt anim

Qui anin

temper

Cluent.

bui æta

Meæ, ne

damni

Ne noct

me: em

Neu tibi

fedulo.

Sarta te

modes

P H. Qui

bi fecif

Mihi qui

fert ma

eunte depugnat suo,

Vtrum id ita ne esse mauclit, vt cum animus æquum censeat,

An ita potius, vt parentes eum esse & cognati velint?

Si animus hominem perpulit, actum est, animo seruiuit, non sibi.

Si ipse animum perpulit, dum viuit, victor victorum cluet.

Tu si animum vicisti potius quàm animus te, est quod gaudeas.

Nimio fatius tui opus est, te ita esse, quàm vt animo lubet.

Qui animum vincunt, quàm quos animus, semper probiores

Cluent. L Y S. Isthæc ego mihi semper habui ætati tegumentum

Meæ, ne penetrarem me vsquam, vbi esset damni conciliabulum,

Ne noctu irem obambulatū, ne suum adimerem alteri.

Neu tibi ægritudinē pater parerem parsi sedulo.

Sarta tecta, tua præcepta vsque habui mea modestia.

P H. Quid exprobras, bene quod fecisti: tibi fecisti, non mihi.

Mihi quidem ætas acta est, tua isthuc refert maximè.

Is probus est, quē non pœnitet, quā̄m probus sit, & frugi bonæ.

Benefacta benefactis aliis pertegito, ne perpluant.

Qui ipſus se contemnit, in eo est indoles industriæ.

Plautus in Trinum. Semper tu hoc facito cogites,
Id optimum esse, tute vt sis optimus: si id nequiueris, saltem, vt

Terent. in Adclph. Optimis sis proximus.
Hoc patriū est potius, consuefacere filium
Sua spē rectè facere, quā̄m alieno metu.
Hoc pater ac dominus interest. hoc qui nequit,

Idē ibidē. Fateatur se nescire imperare liberis.
Hora lib. Vt quisque filium suum vult esse, ita est.
1. Sermo. Infuēnit pater optimus hoc me,
Exemplo- Vt fugerē, exemplis vitiorū quęq; notādo,
rum vis. Cū me hortaretur, parçē, frugaliter, atq;
Viuerem vti contentus eo, quod mī ipse paraslet.

Nōne vides Albi vt male viuat filius? vtq;
Barus inops? magnum documentum, ne patriam rem

Perdere quis velit, à turpi meretricis amore
Cūm deterreret, Sectani dissimilis sis.

Ne seq̄rer mœchas, cōcessa cūm Venere vti Possē:
deprēsi nō bella est forma Treboni
Aiebat: sapiens vitatu, quidq; petitu

Sit

Sit meli
Traditū
Dum cu
Incolun
Membra
tice. sic
Formab
Vt facer
cias ho
Vnum e
Siue veta
factu
Necne si
cūm
Hic, atq;
Exanim
Sic tener
Absterre
Sic natur
Corrūpū
Cū sube
Forſitan
te ben
Et melic
Sed relic
Et mōst
Abstinea
Vna po
quant

Sit melius,causas reddet tibi:mi satis est, si
 Traditū ab antiquis morē seruare,tuamq;
 Dum custodis egēs,vitam famamq; tueri
 Incolumē possim, simul ac durauerit ætas
 Membra , animumq; tuum, nabis sine cor-
 tice.sic me

Formabat puerum dictis,& siue iubebat
 Ut facerem quid , habes autorem , quo fa-
 cias hoc:

Vnum ex iudicibus selectis obiiciebat.

Siue vetabat, an hoc inhonestum,& inutile
 factu

Necne sit, addubites? flagret rumore malo
 cum

Hic,atq; ille,auidos vicinū funus vt ægros
 Exanimat,mortisq; metu sibi parcere cogit
 Sic teneros animos aliena opprobria sæpe
 Absterrent vitiis.

Sic natura iubet,velocius & citius nos

Iuuenalis

Corrūpūt vitiorū exēpla dōestica,magnis
 Cū subeant animos autorib⁹ : vnus & alter
 Forsitan hæc spernant iuuenes : quibus ar-
 te benigna

Satyr.14

Et meliore luto finxit præcordia Titan.

Sed reliquos fugiēda patrū vestigia ducūt,
 Et mōstrata diu veteris trahit orbita culpæ.

Abstineas igitur dānis huiusce, etenim vel
 Vna potens ratio est, ne crimina nostra se-
 quantur

Natura Ex nobis geniti, quoniam dociles imitādīs
 hominū Turpibus ac prauis oēs sumus : & Catilinā
 corrupta. Quocunque in populo videas, quocunque
 sub axe:
 Sed nec Brutus erit, Bruti nec auunculus vī
 quam.

PHILOLACHES *adolescens.*

Plautus Recordatus multum, & diu cogitavi,
 Act. 1. Scē Argumenta q̄; in pectus multa institui
 22 2 Ego, atq; in meo corde, si est qđ mihi cor,
 Eam rem volutavi, & diu disputavi
 Hominem quo ius rei, quando natus est,
 Similē esse arbitrarer, simulacrūq; habere.
 Id repperi iam exemplum,
 Nouarum ædium esse arbitror similē ego
 hominem:
 Quādo hic natus est, ei rei argumēta dicā,
 Atq; hoc haud videtur verisimile vobis,
 At ego id faciam esse ita, vt credatis.
 Profectō ita esse vt prædico, vero vincam.
 Atque hoc vosmetipsi scio,
 Perinde vti nunc ego esse autumo, quando
 Dicta audietis mea, haud aliter id dicetis,
 Auscultate argumēta, dū dico ad hanc rem
 Simul gnarituros volo esse hāc rem mecū.
 Aedes cum extēplō sunt paratæ, expolitæ,
 Factæ probè, examusim
 Laudant fabrum, atque ædes probant, sibi
 quisque

Inde

Inde exemplum expetunt sibi quisq; simile,
Suo vsque sumptu, operæ ne parcunt suæ.
Atq; vbi illò immigrat nequam homo in-
diligensq;,,

Cum pigra familia immūdus, instrenuus,
Hic iam ædibus vitium additur,
Bonæ cū curantur malè.

Atque illud sæpe fit, tempestas venit,
Confringit tegulas, imbricesq;,, ibi
Dominus indigens reddere alias ne volt:

Venit imber, lauit parietes, perfluunt
Tigna, putrefacit aër operam fabri.

Nequior iam factus est vsus ædium,
Atque haud fabri culpa, sed magna pars
Moram hanc induxerunt, si quid numino
farciri potest

Vsq; dum mancant, neq; id faciunt, donicū
Parietes ruant: ædificātur edes totę denuò.
Hæc argumenta ego ædificiis dixi. Nunc
etiam volo

Dicere, vt homines ædium esse similes ar-
bitremini.

Primū dum parentes fabri liberū sunt,
Et fundamentum substruunt liberorum,
Extollunt, parant sedulo infirmitatem.

Et vt in vsu boni, & in speciem populo
Sint, sibiq; aut materiæ ne parcunt,

Nec sumptus ibi sumptui esse ducunt,
Expoliunt, docent literas, iura & leges

Sumptu suo, & labore nituntur, vt
 Alii sibi esse illorum similes expetant:
 Ad legionem quom itant, adminiculum
 eis danunt
 Tum aliquem cognatum suum,
 Eatenus abeunt a fabris
 Vnum vbi meritū est stipendiū. Igitur tum
 Specimen cernitur, quo eueniat ædificatio.
 Nam ego ad id frugi vsque & probus fui, in
 fabrorum
 Potestate dum fui.
 Posteaquā immigraui in ingenium meum,
 Perdidī operam fabrorum ilicò, oppidò
 Venit ignauia, ea mihi tempestas fuit,
 Ea mihi aduentu suo grandinē, imbremq;
 attulit,
 Hæc verecundiam mihi & virtutis modum
 Deturbauit, detexitq; me ilicò
 Post illa obtigere eam negligens fui,
 Còtinuò p̄ ibre amor aduenit in cor meū.
 Is vsq; in pectus permanauit, permadefecit
 Cor meū. Nūc simul res, fides, fama, virtus,
 Decusq; deseruerunt, ego sum in vsu
 Factus nimio nequior, atq; Aedepol ita
 Hæc tigna humide putēt, non videor mihi
 Sarcire posse ædes meas, quin totæ
 Perpetuæ ruant, quin cum fundamento
 Perierint, nec quisquā esse auxilio queat:
 Cor dolet, cum scio nūc vt sum, atq; vt fui,
 Quo

Quo neq;
 Arte Gym
 Cursu, arm
 Parsimon
 Optumi q
 Nunc post
 ingenio
 INST
 ex

Si tibi Par
 Chare pue
 Eois
 Barbarus A
 Sufficeret f
 Deside, no
 Altera Ro
 Conditio,
 Maior, & v
 Vile latens
 nebris
 Proderit ?
 Vel lyra qu
 arcus,
 Hanc tamē
 uerit ante
 Semet, & i

Quo neq; industrior de iuuentute erat
 Arte Gymnastica, disco, hastis, pila,
 Cursu, armis, equo, victitabam volupe
 Parsimonia & duritia, disciplinæ aliis erā:
 Optumī quiq; expetebāt eā doctrinā sibi.
 Nunc postquā nihili sum, id verò meopte
 ingenio repperi.

INSTITVTIO PRINCIPIS,
ex Claudiano de quarto Ho-
nory Augusti con-
sulatu.

Si tibi Parthorum solium fortuna dedisset
 Chare puer, terrisq; procul venerandus
 Eois

Barbarus Arsacio consurgeret ore thiaras,
 Sufficeret sublime genus, luxuq; fluentem
 Deside, nobilitas posset te sola tueri.

Altera Romanæ longæ rectoribus aulæ
 Conditio, virtute decet non sanguine niti.
 Maior, & vtilior factō coniuncta potenti
 Vile latens virtus, quid enim submersa te-
 nebris

Quæ vera
 nobilitas.

Proderit? obscuro veluti sine remige pup-
 Vel lyra quæ recitet, vel qui non tenditur
 arcus,

Hanc tamē haud quisquam qui non agno- Virtus
 uerit ante

Semet, & incertos animi placauerit æstus,
 Quo

Inueniet, longis illuc ambagibus itur.
Disce orbis quod quisque sibi, quum con-
deret artus

Nostros æthericis miscens terrena Prome-
theus,

Synceram patri mentem furatus olympos,
Cōtinuit claustris, indignante m̄q; reuinxit.

Et quum nō aliter possent mortalia fingi,
Adiunxit gemmas: illæ cum corpore lapidæ

Inter eunt, hæc sola manet, busto q; superites
Euolat, hanc alta capitis fundauit in arce

Ratio.

Mandatricē operū, prospecturamq; labori
Illas inferius collo, præceptaq; summæ

Pasturas dominæ digna statione locauit.
Quippe opifex veritus confundere facta

prophanis,

Distribuit partes animæ, sedesq; remouit,
Iram sanguineis regio sub pectore cordis

Ire sedes.

Protegit imbutā flāmis, auidamq; nocendi,
Præcipitemq; sui rabie succensa tumescit,

Contrahitur stupefacta metu, quumq; om-
nia secum

Duceret, & requiē mēbris vesana negaret,
Inuenit pulmonis opem: madidumq; fluētū

Præbuit, vt tumidæ ruerēt in mollia fibræ.
At sibi cuncta petens, nil collatura cupido

Auaritiæ
sedes.

In iecur, & tractus imos compulsa recessit,
Que velut imanes referat dū bellua rictus,

Expleri, pasciq; nequit, nunc verberare curas
Torq

Torquet auaritiæ, stimulis nunc flagrat amorum,

Nunc gaudet, nunc mœsta dolet, satiataq;
rursus

Exoritur, cæsaq; redit pollentius hydra.

Hos igitur potuit si quis sedare tumultus,
Inconcussa dabit puræ sacraria menti.

Tu licet extremos latè dominêre p Indos,
Te Med^o, te mollis Arabs, te Seres adorent,

Si metuis, si praua cupis, si duceres ira,

Quis liber

Seruitii patiere iugum, tolerabis iniquas

Interius leges. Tunc omnia iura tenebis,

Cùm poteris rex esse tui. procliuior vsus

In peiora datur, suadetq; licentia luxum,

Licentia.

Illecebrisq; e ffræna fauet, tunc viuere castè
Asperius, quum prompta Venus: tum durus ira

Consulimus, quum pœna patet. sed com-
prime motus,

Nec tibi quid liceat, sed qd fecisse decebit

Occurrat, mentèq; domet respect^o honesti.

Hoc te præterea crebro sermone monebo,

Vt te totius medio telluris in orbe

Viuere cognoscas, cunctis tua gétibus esse

Facta palàm, nec posse dari regalib^o vsquã

Secretum vitiiis: nam lux altissima fati

Occultum nil esse finit, latebrasq; p omnes

Intrat, & obstruos explorat fama recessus.

Principū
vicia con-
spicua,

Sis pius in primis, nã cū vincamur in omni

Muner

Munere, sola deos æquat clementia nobis
 Neu dubiè suspect^o agas, neu falsus amicis
 Rumorum ve auidus, qui talia curat, inane
 Horrebit strepitus, nulla non anxius hora.
 Non sic excubiæ, nec circumstantia pila,

¶ Quā tutatur amor, non extorquebis amari.
 Hoc alterna fides, hoc simplex gratia do-
 nat.

Nōnne vides operū q̄ se pulcherrim^o ipse
 Mūdus amore ligat? nec vi cōnexa per eū
 Conspirāt elemēta sibi? qui limite Phœbus
 Contentus medio, contentus littore pōtus.

¶ Et qui perpetuò terras ambitq; vehitq;.
 Nec p̄mat incūbens oneri, nec cesserit aēr.

Tyrannus Qui terret, plus ipse timet: fors ista tyrānis
 Cōuenit, inuideant claris, fortesq; trucidēt.
 Muniti gladiis viuant, septiq; venenis

¶ Ancipites habeant artes, trepidiq; minētur.
 Tu ciuē patremq; geras, tu consule cunctis.
 Nec tibi, nec tua te moueant, sed publica
 vota

In cōmune iubes si quid, censesq; tenendū.

¶ Primus iussa subi, tunc obseruantior æqui
 Fit populus, nec ferre vetat, quum viderit
 ipsum

Qualis Autorem parēre sibi componitur orbis
 princeps, Regis ad exēplum, nec sic inflectere sensus
 talis po Humanos edicta valent, quā vita regētis.
 pulus. Mobile mutatur semp cū principe vulgus.

His

His tamen effectis nec fastidire minores,
 Neu pete præscriptos homini transcendere
 fines.

Inquinat egregios adiūcta superbia mores
 Nō tibi tradidim⁹ dociles seruire Sabæos, V
 Armeniæ dominū nec te præfecimus oræ,
 Nec damus Assyriam, tenuit quam fœmi-
 na, gentem.

Romani, qui cuncta diu rexere, regendi,
 Qui nec Tarquini fastus, nec iura tulere
 Cæsaris, annales veterū delicta loquuntur.
 Hærebant macule, quis nō per secula dānat
 Cæsareæ portēta domus? quā dira Neronis
 Funera? quā in rupes caprearum tetra latebit
 Incesto possessa feni? victura feretur
 Gloria Traiani, non tam qui Tigride victo
 Nostra triūphati fuerat prouincia Parthi,
 Alta quod inuectus fractis capitolia Dacis
 Quā in patriæ quod mitis erat. nec desine
 tāles

Nate sequi, si bella tonant, prius agmina
 duris

Exerce studiis, & seuo præstrue Marti.

Nō brumæ requies, nō hybernacula segnes
 Eneruent torpore manus ponenda salubri
 Castra loco, præbenda vigil custodia vallo.
 Disce vbi dentari cuneus, vbi cornua tendi
 Aequius, aut iterum flecti, quæ montibus R
 apta,

Quæ

Quæ campis acies fraudi quæ accommodat
vallis,

Quæ via difficilis, fidit si mœnibus hostis,
Tum tibi murali libretur machina pulsu,
Saxa rotet præceps aries, prætectaq; portas

T Testudo feriat, ruat emersura iuuentus
Effossi per operta soli, si longa moretur
Obsidio, tum vota caue secura remittas,

E Inclusum ve putes, multis damnosa fuere
Gaudia, dispersi percunt, somnoq; soluti,
Sæpius incauta nocuit victoria turbæ.

S Neu tibi regificis tentoria larga redundant
Deliciis, non imbelles ad signa ministros
Luxuries armata trahat, neu flantibus Au-
stris,

R Neu pluuiis cedas. neu defensura calorem
Aurea submoueant rapidos ymbacula soles,
Inuentis vtare cibus, solabere partes

E Aequali sudore tuas, si collis iniquus
Primus ini, syluam si cedere prouocat vesus,
Ne pudeat sumpta quercu strauisse bipenni.

L Calcatur si pigra palus, tuus ante profunda
Prætentet somipes, fluuio tu protere curru
Hærentes glacie, liquido tu scinde natatu.

L Nunc eques in medias equitum te confecta
turmas,

Nunc pedes assistas pediti, tū prôptius ibit

I Te socio, tum conspicuus gratusq; geretur
Sub te teste labor.

Interea

Interea M

Et quæ mo

quam

Tecū Gra

Antiquos

Militiæ, La

Libertas q

Perfidiam

Triste rigo

Mors imp

ruentes:

Vel solus e

Oppositu

Quid mo

in arctis

Dux gerat

millus.

Discitur h

Prorogat

Regule, su

Discitur in

Pauper era

armis.

Pauper F

aurum.

Sordida S

Lustrata l

Postibus a

Et sulcata

Interea Musis animus dum melior instet,
Et quæ mox imitere legat, nec desinas unquam

Tecum Graia loqui, tecum Romana vetustas:

Antiquos euolue duces, assuesce futurae

Militiae, Latium retro te confer in æuum.

Libertas quaesita placet, mirabere Brutum:

Perfidiam damnas, Metii satiabere poenis:

Triste rigor nimirum, Torquati despice mores:

Mors impensa bonum, Decios venerare
ruentes:

Vel solus quid fortis agat, te ponte soluto

Oppositus Cocles, Mutii te flamma docebit.

Quid mora perfringat, Fabius quid rebus
in arctis

Dux gerat, ostendet Gallorum strage Camillus.

Discitur hinc, nullos meritis obistere casus

Prorogat æternam feritas tibi Punica famam

Regule, successus superant aduersa Catonis.

Discitur in quantum paupertas sobria possit.

Pauper erat Curius, reges quum vinceret
armis.

Pauper Fabricius, Pyrrhi quum sperneret
aurum.

Sordida Serranus flexit dictator aratra,

Lustrata lieto re case, falcemque salignis

Postibus affixit, collectae consule messes,

Et sulcata diu trabeato rura colono.

Artes hu-
manæ &
liberales.
Historia-
rum usus.

A L I E.

Interea

ALIENO PERICVLO

SAPERE.

- Publ. Mi. Bonū est, fugiēda aspicerē alieno in malo.
 Terent. in Ex aliis periculum facito, tibi q̄ ex vsu fiet
 Heauton, Feliciter sapit, qui alieno periculo sapit.
 Plautus. Ex vitio alterius, sapiens emendat suum.
 Publ. Mi. Vos ego nūc moneo, felix quicūq; dolore
 Tibul. lib. Alterius discēs posse carere tuo.
 3. Eglog. 8

OFFICIVM DISCIPV-
LORVM.

- Ouid. lib. Phyllirides puerum citharæ præfecit Achil-
 1. Artis. lem,
 Atq; animos molli contudit arte feros;
 Qui toties socios, toties exterruit hostes,
 Creditur annosum pertinuisse senem.
 Quas hector sensur⁹ erat, poscēte magistro,
 Verberibus iussas præbuit ille manus.
 Iuue. Sa. 7 Dii maiorum vmbriis tenuem, & sine pon-
 dere terram,
 Spirātesq; Crocos, & in vrna ppetuum ver,
 Qui præceptorem sancti voluere parentis
 Esse loco, metuens virgæ iam grandis
 Achilles
 Cantabit patriis in montibus.

OBLIVIO.

- Plaut. in Mos obliuisci hominibus
 Capti. Neq; nouisse, cuius nihil sit faciūda gratia.
 Plaut. in Nihili est autē, suum qui officium facere
 Pœnulo est immemor,

Nisi adeo
IniuriarumMemorem
quod in

Meminit.

Prima lan

Memoria.

Quæ tu c
aura,

Nil no

Acer & ac

Si tam

Qui mon

moren

Lauda

Impatiens

arte,

Respui

NIN

Turpe est

repondu

Et pres

Omnia no

apta;

Fama r

Tu nihil in

Nisi

Nisi adeo monitus.

Iniuriarum remedium est obliuio.

Pub. M^r

MEMORIA.

Memorem immemorem facit qui monet,
quod memor

Plaut. in
Pseud.

Meminit.

Prima languescit senum

Memoria, longo lassa sublabens situ.

Seneca in
Oedipo.

ADHORTATIO.

Quæ tu cum præstes, reno tamen vtar &
aura,

Oui. 2. de
Ponto.

Nil nocet admissio subdere calcar equo.

Acer & ad palmæ per se cursurus honores,

Idem, eodẽ
li. de Põto.

Si tamen horteris, fortius ibit equus.

idẽ 5. Tri.

Qui monet vt facias, quod iam facis, ille
monendo

Laudat, & hortatu comprobata sua.

Ouid. 1. de
Rem. am.

Impatiens animus, nec adhuc tractabilis
arte,

Respuit, atq; odio verba monētis habet.

NINIL SVPRAVIRES

naturam tentandum.

Turpe est quod nequeas capiti committe-
re pondus,

Prop. lib. 3

Et presũ inflexo mox dare terga genu.

Omnia non pariter rerum sunt omnibus

apta,

Fama nec ex æquo ducitur vlla iugo.

Tu nihil inuita dices, facies ve Minerua.

Horat. de

f Sumite

- arte Poe- Sumite materiã vestris qui scribitis æquam
rica. Viribus, & versate diu, quid ferre recusent.
Idé. ibidé. Quid valeant humeri.
Cor. Gall. Quod natura negat, reddere nemo potest.
Martial. Qui sua metitur pondera, ferre potest.

NOSCE TE IPSVM.

Et cœlo descendit *γῶδι σεαυτοῦ.*

- Iuu. Sat. II Figendũ, & memori tractandũ pectore, sine
Coniugiũ quæras, vel sacri in parte senatus
Esse velis.

- Plaut. in in angiporto hoc hominem tu
Pœnulo. nouisti, te rogo?

B. Egomet me.

s. Pauci isthac faciunt homines, quod tu
prædicas:

Nam in foro vix decumus quisque, qui
ipsum se se nouerit.

- Horat. lib. Metiri se quenque suo modulo ac pede, ve
I. Epist. rum est.

- Perf. Sa. 4 Tecum habita, ut noris, quàm fit tibi cura

- Virg. lib. I supellex.

- Georg. LABOR, OPERA, ASSIDVITAS.

Labor omnia vincit

- Terent. in Improbus, & duris vrgens in rebus egestas

- Heauron. Nihil tam difficile est, quin quærendo in
Horat de uestigari possit.

- arte Poet. Qui studet optatã cursu cõtingere metam

Multa tulit, fecitq; puer, sudauit & alsit,
Abstulit Venere & vino.

Nil sine magno

Vita labore dedit mortalibus.

Confiteor facere hoc annos, sed & altera
causa est,

Anxietas animi continuusq; labor.

Cernis vt in duris (& quid boue firmitus?)

aruis,

Fortia taurorum corpora frangat opus?

Non sentitur sedulitate labor.

Ardua molimur: sed nulla, nisi ardua vincunt

Difficilis nostra poscitur arte labor.

Pingue solum lassat, sed iuuat ipse labor.

Nec te poeniteat duros subiisse labores,

Aut operi insuetas attenuasse manus.

CLAVDIVS IN NVPTIIS HO-

norij Augusti & Mariae.

Non quisquam fruitur veris odoribus,

Hiblaeos latebris nec spoliat fauos,

Si fronti caueat, si timeat rubos.

Arma spina rosas, mella tegunt apes.

SVAE QVISQVE FOR-

tune faber.

Sibi quisque profecto

Est deus, ignavis precibus fortuna repu-
gnat.

Heu patior telis vulnera facta meis.

OTIVM, ANIMI RELAXATIO.

Otia corpus alunt, animus quoq; pascitur

illis,

Hor. lib. 1.

Ser.

Oui. lib. 1.

de Ponto.

eleg. 5

Oui. 4. Fa.

Oui. lib. 2.

de art. am.

Mar. lib. 1.

Epig.

Tibullus.

Ouid. 8.

Metam.

Oui. Epi. 1

Oui. lib. 1.

de Ponto.

f 2 Immod

Immodicus contra carpit vtrunq; labor,
 Ouid. Epi. Quod caret alterna requie, durabile nō est.
 stol. 4. Hæc reparat vires, fessaq; membra nouat.

OTIUM IGNAVVM.

Ouid. lib. 4. Adde quòd ingeniū longa rubigine læsum
 Tristium, Torpet, & est multò quàm fuit ante mi-
 elegia 12. nus

Fertilis, assiduo si non renouetur aratro,
 Nil nisi cū spinis gramen habebit ager.
 Tempore qui longo steterit, malè curret, &
 inter

Carceribus missos vltimus ibit equus.
 Vertitur in tenerā cariam, rimisq; dehiscit.
 Si qua diu solitis cymba vacabit aquis.

Ouid. lib. 1. Cernis vt ignauū corrupāt otia corpus
 de Ponto. Vt capiant vitium, ni moueantur aquæ?
 idem, lib. 1. Otia si tollas, periere Cupidinis arcus,
 de Reme. Contemptaq; iacent, & sine luce faces

Quam plantanus riuo gaudet, quam popu-
 lus vnda,

Et quàm limosa canna palustris humo,
 Tam Venus otia amat.

Nos numerus sumus, & fruges consumere
 nauis,

Horat. li. 1. Sponsi Penelopes, nebulones, Alcinoiq;
 Epist. In cute curada plus æquo operata iuuetus

Cui pulchrum fuit in medios dormire
 dies, &

Ad strepitū citharæ cessatū ducere curam

Otiū

Otiū
 Otiū
 Otiū

Varia

Nimi

Nihili ef

odi ma

Decet ho

ficere o

Non illu

adfusci

Nam qu

cum m

Quæritu

ter,

In pro

Ita

Hominu

Arcum in

Otio qu

Quàm c

Nam cu

negoti

Id agit, st

delect.

Otioso i

Attenua

Otium Catulle tibi molestum est,
 Otio exultas, nimiumq; gaudes,
 Otium reges prius, & beatas
 Perdidit vrbes.

Catullus

Variam semper dant otia mentem.

Luc lib. 4.

Nimis homo

Plaut. in

Nihili est, qui piger est, nimisq; id genus
 odi malè: vigilare

Rud.

Decet hominem, qui vult sua tempori con-
 ficere officia.

Non illum expectare oportet, dum lieris se
 adfuscitet officium.

Nam qui dormiunt libenter, sine lucro &
 cum malo requiescunt.

Quæritur Aegysthus quare sit factus adul-
 ter,

Oui. lib. r.
de Reme,
amoris.

In promptu causa est, desidiosus erat.

Terent. in

Ita vt ingenium est omnium

Andria.

Hominum à labore procliue ad libidinem.

Arcum intensio frangit, animum remissio.

Publ. Mi.

Otio qui nescit vti, plus negotii habet.

Ennius vt

Quàm cum est negotium in negotio.

citatur à

Nam cui quod agat, institutum est, nullo
 negotio

Gellio.

Id agit, studet ibi, mentem atque animum
 delectat suum.

Otioso initio animus nescit, quid velit.

C V R A.

Ouid. li. 3.

Attenuant vigiles corpus miserabile curæ.

Meta.

f 3

Me

Quid. ll.1 Me duce damnosas homines compescite
de re. am. curas.

Quid. 2. de Lentescunt tempore curæ.

arte am. O curas hominum!

Perfius Cura quoq; interdū nulla medicabilis arte

Satyr. 1 Aut si sit, longa est attenuanda mora.

Quid. 1. de Sollicitæ mentes speq; metuq; pauent.

Ponto. Idé 3. Fast.

VOLVPTAS.

Plautus in Voluptas est malorum esca.

Merc. Ita quoq; comparatum

Idem in Est in ætate hominum, ita diis placitum, vo
Amphit. luptati vt mœror

Comes consequatur, quin incommodi plus
maliq; ilicò

Adsit, boni si obtigit quippiam.

Hora. lib. 1 Sperne voluptates, nocet empta dolore vo
Epist. luptas.

Senec. in Dolor ac voluptas

Thyeste. Inuicem cedunt, breuior voluptas.

Quid. libr. Vsq; ad eò nulla est sincera voluptas.

7. Metam. Sollicitumq; aliquid lætis interuenit.

Idem, li. 6 Scilicet interdum miscetur tristia lætis.

Fastorum Voluptates commendat rarior vsus.

Iuuenalis

CONTINENTIA.

Satyr. 11 Est virtus placitis abstinuisse bonis.

Quid. Epi-
stol. 16.

Horat. li. 1
Epist.

VINVM, EBRIETAS.

Quid non ebrietas designat? opera reclu-
dit,

Spes iube
mem,

Sollicitis

Fœcundis

Contractis

Vina par

Nox &

suadent

Illam pue

Ebrietas

Aut nulla

ras

Eripiat

Vina par

aptos.

Cura si

Tūc ven

Tunc

Tunc ap

Simpli

Bacchus

Pector

Bacchus

Cura l

Nimis v

Si ebri

lubea

Magnu

primu

Spes

Spes iubet esse ratas, in prælia trudit inermem,

Sollicitis animis on^o eximit, addocet artes.

Fœcundi calices quem non fecere disertū?

Contracta quæ nō in paupertate solutum?

Vina parant animos Veneri.

Nox & amor, vinumq; nihil moderabile suadent:

Illa pudore vacat, Liber amorq; metu.

Ebrietas vt vera nocet, sic ficta iuuabit.

Aut nulla ebrietas, aut tanta sit, vt tibi curas

Eripiat, si qua est inter vtrunque, nocet.

Vina parant animos, faciuntq; caloribus aptos.

Cura fugit, multo diluiturq; mero.

Tūc veniūt risus, tum pauper cornua sumit,

Tunc dolor & curæ, rugaq; frontis abit.

Tunc aperit mentes æuo rarissima nostro

Simplicitas, artes excutiente Deo.

Bacchus & agricolæ magno cōfecta labore,

Pectora tristitiæ dissoluēda dedit.

Bacchus & afflictis requiē mortalib⁹ affert,

Cura licet dura compede pulsa sonent.

Nimis vinum vile, atque amor,

Si ebrius atq; amanti impune facere quod

lubeat, licet.

Magnum hoc vitium vino est, pedes captat

primūm:

Ouid. li. 2.

de Reme.

Idē lib. 1.

Amor.

Ouid. libr.

1. de Art.

amandi.

Ouid. 2. de

Rem. am.

Ouid. li. 1.

de Arte

amandi.

Tibullus

lib. 1.

Plau. in

Aul.

Idem in

Pseudolo.

f 4

Luclat

Luctator dolosus est.

Idē ī Tru-
culento.
Et paulò
pòst.

Mihiq; ignoscās,

Quòd animi impos, vini vitio fecerim:

Nam vinum si

Fabulare possit, se defenderet: non vinum
moderari,

Sed vino solent, qui quidem probi sunt.

Prop. li. 2.

Vino forma perit, vino corrumpitur aetas,

Virgilius, siue quisquis est autor,

De Venere & vino.

Nec Veneris, nec tu vini tenearis amore,

Vno nanq; modo vina Venusq; nocent.

Vt Venus enervat vires, sic copia Bacchi

Attenuat gressus, debilitatq; pedes.

Multos cæcus amor cogit secreta fateri,

Arcanum demens detegit ebrietas.

Bellum sæpe parit ferus exitiale Cupido,

Sæpe man⁹ itidē Bacchus ad arma vocat.

Perdidit horrendo Troiam Venus in pro-
ba bello,

Et Lapithas bello perdis Iacche graui.

Denique cùm menteis hominum furiarit
vterque,

Et pudor, & probitas, & metus omnis
abest.

Còpedibus Venerē, vinclis còstringe Lyæū,

Ne te muneribus lædat vterque iuis.

Vina sitim sedēt, natis Venus alma creandis

Seruiat, hos fines transfiliisse nocet.

S O B

Accipe nu-
secum

Afferat, i-
res

Vt nocea
cscæ,

Quæ simp-
Miscueris

Dulcia se i-
multum

Lenta fere-
Corna de f-

Hesternis
uat vnà,

Atq; affigi-
Alter vbi c-

Membra c-
nia surg-

Demiror,
Cò dimēto

Discite qu-
Et quantu-

Nobilis ig-
Nò auro m-

Vita redit:
Quæ virtu-

paruo,

S O B R I E T A S .

Horat. lib.

2. Sermo.

Accipe nunc, victus tenuis quæ, quantaq;
secum

Afferat, in primis valeas bene, nam variæ
res.

Vt noceant homini credas, memor illius
cæcæ,

Quæ simplex olim tibi sederit, at simul assis
Miscueris elixa, simul conchilia turdis,

Dulcia se in bilem vertent, stomachoq; tu-
multum

Lenta feret pituita. vides, vt pallidus omnis
Cæna de surgat dubia? Quin corp^o onustū

Hesternis vitis, animum quoque prægra-
uat vnâ,

Atq; affigit homo diuinæ particulâ auræ:
Alter vbi dicto citius, curata sopori

Membra dedit, vegetus præscripta ad mu-
nia surgit.

Coquos equidem nimis

Plaut. in

Curcul.

Demirror, qui tot vtūtur cōdimētis, eos eo
Cōdimēto nō viciet, quod præstat omnib^o.

Discite quā paruo liceat producere vitā,
Et quantum natura petat: non erigit ægros

Luca. li. 4.

Nobilis ignoro diffusus consule Bacchus:
Nō auro myrrhaq; bibūt, sed gurgite puro

Vita redit: satis ē populis fluuiusq; Ceresq;.
Quæ virtus, & quanta bonis sit, viuere

Horat. lib.

2. Sermo.

paruo,

f 5

Nec

Nec meus hic sermo est, sed quem præcepit
Ofellus.

Idé ibidé. Ieiunus rarò stomachus vulgaria temnit.

FAMES.

Descriptio famis apud Ouidium.

Libro 8. Est locus extremis Scythiæ glacialis in oris
Metam. Triste solum, sterilis, sine fruge, sine arbore
tellus,

Frigus iners, illic habitant pallorq; tremorq;

Et ieiuna fames, &c.

Et infra. Quæsitamq; famé lapidoso vidit in antro
Vnguibus & raris vellente dētibus herbas
Hirtus erat crinis, caua lumina, pallor in
ore,

Labra incana situ, scabri rubigine dentes,
Dura cutis, per quā spectari viscera possent
Ossa sub incuruis extabant arida lumbis.

Vētris erat pro vētre locus, pēdere putare
Pectus, & a spinæ tantūmodo crate tenent
Auxerat articulos macies, genuumq; tremebat

Orbis, & immodico pro dibant tubere talia

L V X V S.

Luca. li. 3.

O prodiga rerum

Luxuries, nunquam paruo cōtenta parata

Et quæditorum terra, pelagoq; ciborum

Ambitiosa fames, & lautæ gloria mentis

Discite, quàm paruo liceat producere vitæ

Et quantum

Dum qui

Fluitq; lux

Tunc illu

Subit libi

Non te

Quicumq;

Nó ne

Hic prim

Et leuib

Idem no

Fecit &

Scilicet ab

Nostra

Et merite

gittis,

Et phar

iacet.

Antè feris

Nec qu

Errat, & i

Am

Centū fro

Argus,

Venit am

Vrimu

Fortius il

Credo c

Et quantum natura petat.

Dum quis secundis rebus exultat nimis,

Fluitq; luxu semper insolita appetens:

Tunc illum magnæ dira fortunæ comes

Subit libido: non placent suetæ dapes,

Non tecta sani moris, aut vilis cibus.

Seneca in
Hippol.

A M O R.

Quicumq; ille fuit puerū qui pinxit amorē, Propert.

Nō'ne putas miras hunc habuisse manus? lib.2.

Hic primū vidit sine sensu viuere amantes,

Et leuibus curis magna perire bona.

Idem non frustra ventosas addidit alas,

Fecit & humano corde volare deum.

Scilicet alterna quoniā iactamur in vnda,

Nostrāq; non vllis permanet aura locis.

Et meritō hamatis manus est armata sa-

gittis;

Et pharetra ex humero Gnosia utroque

iacet.

Antè ferit quoniā, tuti quā cernimus hostē,

Nec quisquam ex illo vulnere sanus abit.

Errat, & in nulla sede moratur amor.

Amor odit inertes.

Centū fronte oculos, centū ceruice gerebat

Argus, & hos vnus sæpe fefellit amor.

Venit amor grauius, quò feri? vrimur int^o,

Vrimur, & cæcum pectora vulnus habēt.

Fortius ille potest multo q̄ pugnat amore.

Credo ego amorē apud homines carnufi-

cinam

Ou. 3. am.

Idē 2. am.

Idē 3. am.

eleg. 4.

Idē epi. 4.

Idē epi. 13.

Plaut. in

Cistell.

cinam commentum:

Ita me amor lapsum animi ludificat, fugat
agit, appetit,

Raptat, retinet, iactat, largitur. quod dat
non dat, cludit.

Modò quod suafit, dissuadet : quod dissua-
fit, id ostentat.

Vir. Egl. 8 Sæuus amor docuit naturã sanguine matris
Commaculare manus.

Idé. Aen. 4 Improbe amor, quid non mortalia pectora
Se. trag. 1. cogis?

Idé tra. 9. Odit verus amor, nec patitur moras.

Mart. li. 5. Amor perennis coniugis castæ manet.

Epigr. Quid non cogit amor?

O. I. de re. Vtile ppositum est, sæuas extinguere flamas
Idé. 2. Am. Nec feruum vitis pectus habere suum.

Nox, & amor, vinumq; , nihil moderabile
suadent.

Illa pudore vacat, Liber, Amorq; metu.

Idé de Re. Dum furor in cursu est, currētī cede furorī
Difficiles aditus impetus omnis habet.

Proper. Omnes humanos sanat medicina dolores
lib. 2. Solus amor morbi non amat artificem.

Heu mihi, quod nullis amor est medicabi-
lis herbis!

Ouid. lib. 1. Metam. Non ita Carpathiæ variat Aqlonibus vnda
Propert. Nec dubio nubes vertitur atra Noto,
lib. 12. Quam facile irati verbo mutatur amantes
Dum licet iniusto subtrahe colla iugo.

Diffic

Difficile e

Errat, qui

Verus

Libertas

Nullus

Scilicet in

Turpitan

No bene

Maiestas d

Fin

Cedit a

Desidiam

Dat vac

Quæri u

ter;

In prom

Diuitiis a

Res est se

Qu

Habet vll

In amore

Suspicion

Bellū, pax

Ratione

Quam si

Sine Cer

Nam ybi

placitu

Neque s

- Difficile est lógū subito deponere amorē. Catullus.
 Errat, qui finem vāsani quærit amoris. Proper.li.2.
 Verus amor nullū nouit habere modū. Idē ibidē.
 Libertas quoniam nulli iam restat amanti,
 Nullus liber erit, si quis amare volet. Idē ibidē.
 Scilicet infano nemo in amore videt. Idem.
 Turpis amor surdis auribus esse solet.
 Nō bene cōueniūt, nec ī vna sede morātur
 Maiestas & amor. Ouid.lib.
 2.Metam.
 Fine in qui quæris amori, Idē.lib.1.
 Cedit amor rebus: res age, tutus eris. de Reme.
 Desidiam puer ille sequi solet, odit agentes, amoris.
 Dat vacuæ menti quo teneatur opus.
 Quæri ut Aegysthus quare sit factus adul-
 ter: In promptu causa est, desidio sus erat.
 Diuitis agitur luxuriosus amor. Id.2.de re.
 Res est solliciti plena timoris amor. Idē.epi.1.
 Que res in se neq; cōsiliū, neq; modū Terent. in
 Habet vllum, eam cōsilio regere nō potes. Eunuch.
 In amore hæc omnia insunt vitia: iniuriæ,
 Suspiciones, inimiciæ, induciæ,
 Bellū, pax rursū: incerta hæc si tu postules
 Ratione certa facere, nihilo plus agas,
 Quam si des operā, vt eū ratione insanias.
 Sine Cerere & Libero friget Venus. Idē ibidē.
 Nam ybi amor condimentū inerit, quo iuis
 placiturum credo: Plaut. in
 Neque saluum prorsus, neq; suaue esse po-
 test Casina.

Plaut. in
Cistella.
Idem, in
Merca.

test quidquam, vbi amor
Non admiscetur, sel quod est amarum, id
mel faciet,
Hominem ex tristi lepidum, & leuem.
Nanque castor amor & melle & felle est
fœcundissimus.
Gustum dat dulce, amare ad satietatem vsq;
aggerit.
Nam amorē hęc cunċta vitia sectari solēt
Cura, ægritudo, dolor, nimiaq; elegantia.
Hęc nō illum modò qui amat, sed quenq;
attigit,
Magno atq; solido mulctat infortunio.
Nec pol profectò quisquā sine grādi malo,
Præterquam res patitur, studet elegantia.
Sed amorī accedunt etiam vltra hęc quæ
diximus,
Insomnia, ærumna, error, & terror, & fuga
Ineptia, stultitiaq; adeò, & temeritas,
Incogitantia, excors, immodestia,
Petulantia, cupiditas, & maleuolentia.
Inhæret etiam auiditas, desidia, iniuria,
Inopia, contumelia, & dispendium.

L Y S I T E L E S *adolefcens.*

Plaut. in
Trinum.
Act. 2.

Nunquam amor quenquam nisi cupidum
hominem postulat se in plagas
Coniicere, eos cupit, eos consecatur, sub-
dolè blanditur, ab re
Consulit, blandiloquētulus, harpago men-
dat,

dax, cupes, auarus,

Elegans, despoliator, latebricolarum ho-
minum corruptor,

Blandus inops, celati indagator, nam quàm
ad quod clamat.

Quàm extéplò sæuis sagittis percussus est,
ilicò res foras

Labitur, liquitur, da mihi hoc, vel meum, si
me amas, si audis.

Ibi ille cuculos, ocelle mi, fiat & isthuc, & si
amplius vis dari,

Dabitur: ibi illa pendentem ferit, iam am-
plius orat, non fat

Id est mali, ni amplius etiam quod bibit,
quod comest,

Quod facit sumpti mox datur, ducitur fa-
milia tota

Vestispicii, vnct or, auri custos flabelli feræ,
sandaligerulæ,

Cantrices, cistellatrices, nuntii, renuntii, ra-
ptores panis & peni.

Fit ipse, dum illis comis est inops amator.
hæc ego quom ago, cum

Meo animo & recolo, vbi, qui eget, quàm
pretii sit parui, apage te

Amor non places, nihil te vtor, quanquam
illud est dulce, esse & bibere.

Amor amara dat tibi satis, quod ægre fit.
fugit forum,

Fugat,

Fugat vos cognatos, fugat ipse se à facie
contuitu.

Neque enim eum sibi amicum volunt dici
mille modis amor

Ignorandus est, procul abigendus est, atque
abstinendum.

Nam qui in amore præcipitavit, peius pe-
rit quàm si faxo saliat.

Apage sis amor, tuas res tibi habe, amor
mihi amicus ne fias vnquam.

Sunt tamen quos miseros, maleq; habeat
quos tibi obnoxios

Fecisti certu'st ad frugem applicare an-
imum, quanquam ibi animo

Labos grandis capitur, boni sibi hæc expe-
tunt, rem, fidem, honorem,

Gloriam, & gratiam, hoc probis præcipit
est, eo mihi magis lubet

Cum probis potiùs quàm cum improbis
vivere vanidicis.

Ita est amor, balistanti iacitur, nihil sic cele-
re est, neque volat,

Idem in
Trinúmo. Atque is, mores hominum moros, & me-
rosos efficit,

Minus placet, magis quod suadetur, quo-
d dissuadetur placet.

Quom inopia est, cupias: quando eius co-
pia, tum non velis.

Ille qui aspellit, is compellit: ille qui non
suadet,

suadet, ve-
Infanū est,

ad cupere
Amor anin-

Amarè & f-

Durius in t-

Nec, mo-
Quoq; ma-

ignis.
Qui

Eminet i-

Sed malè e-

Lumine

Sed tamen

A S T

Bonis est

At ridere q-

malè con-

Consultare

esse simi-

Quenquen-

aut malu-

Dari, nunc-

tet causla

Quin vbi n-

tas militi-

Nec vnquã

nisi qui r-

suadet, vetat.

Infanū est, & malum, in hospitium deuerti
ad cupidinem.

Amor animi arbitrio sumitur, nō ponitur.

Pub. Mi.

Amarē & sapere vix Deo conceditur.

Idem.

Durius in terris nihil est quod viuat amāte,

Prop. li. 3.

Nec, modò si sapias, quod min^o esse velis.

Eleg. 18

Quoq; magis tegitur, tectus magis aestuat

Ouid. li. 4.

ignis.

Meta.

Idē in ep.

Quis enim bene celat amorem?

Eminet indicio prodita flamma suo.

Sed malè dissimulo, q̄s enim celauerit ignē

Idem.

Lumine qui semper proditur ipse suo.

Sed tamen apparet dissimulatus amor.

Idem.

MERETRIX.

ASTAPHIVM ANCIELLA.

Bonis esse oportet dētibus lenam probā

Plautus

Arridere quisquis veniat, blandeq; alloqui,

Tru. Ac. 2

malè corde

Consultare, bene loqui lingua, meretricem

esse similem sentis condecet,

Quenquem hominem atigerit, profectò

aut malum aut damnum

Dari, nunquā amatoris meretricem oportet

causam noscere,

Quin ubi nihil det, pro infrequēte eū mit-

tas militia domum.

Nec vnquā quisquam probus erit amator,

nisi qui rei

g

Inim

Inimicu'st sue, nugæ sunt, nisi quod modicè
cùm dederit,

Dare iam iubeat denuò, is amatur híc apud
nos, qui quod dedit,

Iocatur datum, dum habeat, tum amet, vbi
nihil habeat,

Alium quæstum capiat, æquo animo ipse
si nihil habeat,

Aliis qui habent, det locū, probus est ama-
tor, qui

Relictis rebus rem perdit suam.

Pl. in Au. Esca est meretrix.

Ida in Me Meretrix tantisper blanditur, dum illi
næhmis, quod rapiat, videt.

Meretricem pudorem gerere magis dece-
quàm purpuram.

Idem in Magis meretricem pudorē, quàm aurum
Pænulo, gerere condecet.

Idem in Nimioq; sibi mulier meretrix repperit odium
Trinúmo, ocyus

Sua immundicia, quàm in perpetuum
placeat mundicia sua.

Plautus i Meretricem ego item esse reor,
Trucul, Mare vt est: quod des deuoret, nunquam
abundat.

MVLIER.

Pub. Mi. Aut amat aut odit mulier, nihil est tertium

MVLIER BONA.

Plautus i ANTIPHO PATER. Vbi facillimè spe-
Stych, etiam

Etatut mulier, quæ ingenio est bono?

PANE G Y. FILIA. Quoi malè faciundi est potestas, quæ ne faciat id temperat.

ANTI. Haud malè isthuc, age tu altera, ultra sit conditio pensior,

Virginem ac viduam habere? PANE G.

Quanta mea sapientia est,

E malis multis, malum quod minimum est, id minimum est malum.

Qui potest mulieres vitare, vitet, vt quotidie

Pridie caueat, ne faciat, quod se pigeat postridie.

ANTI. Quæ tibi mulier videtur multò sapientissima?

PANE G. Quæ tum, quomodo res secundæ sunt, se poterit noscere,

Et quæ æquo animo patietur, sibi esse peius, quàm fuit.

Quæ dos matronis pulcherrima? vita pudica. Bias Pric. per Aulo.

FOEMINA MALA MULIER,

Et inconstantia feminarum.

Malè quod mulier inceperit, nisi efficere id perpetrat, Plautus & Trucul.

Id illi morbo: id illi senio est, ea illi miseræ miseria est,

Si bene facere inceperit, eius eam citò odiù percipit.

g 2

Nim

Nimisq; pauca sunt defessæ, malè quæ face-
re occæperint.

Nimisq; pauca efficiunt, si quid occæpe-
rint benefacere.

Mulieri nimio malefacere melius est omnis,
quàm bene.

Plaut. in
Aulul.
Idem in
Menæh.

Nec mutam profectò repertam vllam esse
Hodie dicunt mulierem vllò in sæculo.

Pulchra mulier nuda erit, quàm purpurata
pulchrior,

Postea ne quidquam exornata est bene, si
morata est malè.

Idem in
Pænulo.

Apage sis, negotii in muliere quantum vna
est! si verò duæ,

Sat scio maximo vni populo quò lubet,
plus fatis dare

Potes sunt, quæ noctes diesq; in omni æta-
te semper.

Ornantur, lauantur, terguntur, poliuntur:
postremò modus

Muliebris nullus est: neque vnquam lauan-
do & fricando sumus saturæ.

m in
cul,

Peculi probam nihil habere addecet
Clam viro.

p in
udente.

Eò tacet, quòd tacita bona est mulier sem-
per, quàm loquens.

Terent. in
Eunuch.

Noui ingenium mulierum,

Idem in
Phormio

Nolunt vbi velis: nolis, cupiunt vltro.

Mulieres sunt fermè, vt pueri, leui sententia.

Sed

Sed quic
maliti
Ea sibi in
& sem
Nulla fe
Mouerit
Vt corp
Censen
Quæ ca
Nosti
Dum me
Sic ruit i
Sed neq
ira est,
Fulmi
Fœmina
Ardet,
In mala
tur, sur
Multa su
tis vnu
Cum ni
vt plac
Nil nõ p
Cum vir
cùm
Auribus
Intolera
Sed vob

- Sed quid faciundum est mulieri malæ atq; malitiosæ
 Plaut. in Mil. glo.
- Ea sibi immortalis memoria est, meminisse & sempiterna.
- Nulla ferè causa est, in qua nõ fœmina litè Iuuenalis Saty. 6
 Mouerit: accusat Manilia, si rea non est. Oui. ep. 18
- Vt corpus teneris, sic mēs infirma puellis. Terent. in Ecyra.
- Censen' te posse reperire vllam mulierem, Quæ careat culpa?
- Nosti mores mulierum, Idem in Heauton.
- Dum moliantur, dum comūtur, annus est. Ouid. i. de arte amā.
- Sic ruit ī celebres cultissima fœmina ludos. Idem 2. de arte amā.
- Sed neque fuluus aper media tam fœuus in ira est,
- Fulmineo rabidos dum rotat ore canes: Fœmina quàm socii deprensa pellice lecti Ardet, & in vultu pignora mentis habet.
- In mala vxore, atque inimico si quid sumatur, sumptus est. Plaut. in Mil. glo.
- Multa sunt mulierum vitia: sed hoc è multis vnum maximum est, Idem in Pœnulo.
- Cùm nimis placent, nimisq; operam dant, vt placeant viris.
- Nil nõ pmittit mulier sibi, turpe putat nil, Iuu. Sat. 2
- Cùm virides gemmas collo circundedit, & cùm
- Auribus extēsis magnos cōmisit elenchos. Proper.
- Intolerabili' nihil est, quàm fœmina diues. lib. 2
- Sed vobis facile est verba, & componere fraud

- fraudes,
 Hoc vnum didicit fœmina semper opus,
 Non sic incerto mutantur flamine Syrtis,
 Nec folia hyberno tã tremefacta Noto,
 Quàm citò fœminea non constat fœdus
 in ira,
 Sine ea caussa grauis, siue ea caussa leuis.
- Ouid. li. 2 Verba puellarum foliis leuiores caducis,
 Irritaq; vt visum est, ventus & vnda fe-
 runt.
- Prop. li. 2 Nulla diu fœmina pondus habet.
 Vir. 4. Ae. Varium & mutabile semper Fœmina.
 Pl. in Ru. Tacita bona est mulier semper, q̄ loquens.
 Idẽ in Pœ. Negotii sibi qui volet vim comparare, na-
 uem & mulierem, hæc duo
 Comparato, nã nullæ magis res duæ plus
 negotii habent.
 Fortẽ si occæperis exornare, neq; vnquam
 hæ duæ res satis ornantur,
 Neque eius vlla ornandi satietas est.
- Pub. Mi. Malo in consilio fœminæ vincunt viros.
 Oui. s. de Neve puellarũ lacrymis mouere caucto,
 Rem. am. Vt flerent oculos erudiere suos.
- MVLIER DOTATA.
- Pla. i A si. Argẽtum accepi dote, imperium vendidi.
 Idẽ. in Au. Quæ indotata est, ea in potestate est viri:
 Dotatæ mactant, & malo & damno viros.
 Idẽ ibidẽ. Dum modò morata rectè veniat, dotata est
 satis.

Munditiæ
 Sit bene
 Linguaq; r
 Ne vagu
 Quid si pr
 Oraq; fut
 Nec malè c
 Sit coma
 Et nihil em
 Inq; caua
 Nec malè c
 Nec læda
 Sint modic
 Et summi
 Nec sita pe
 Sed leue
 Est & in in
 Allicit ig
 Carpe cibo
 Ora nec i
 Neve dom
 Quàm c
 Nec corã r
 Nec corã
 Ista dabun
 Multaq;

DE MUNDITIA ET ELEGANTIA, CUIUSLITATEQ; MORUM, EX OUIDIO.

Munditiæ placeât, fuscetur corpora cāpo.

Sit bene conueniens, & sine labe toga.

Linguaq; nec rigeat, careât rubigine dētes,

Ne vagus in laxa pes tibi pelle naret.

Quid si præcipiam, ne fuscet inertia dētes,

Oraq; suscepta manè lauentur aqua?

Nec malè deformet rigidos tōsura capillos,

Sit coma, sit docta barba refecta manu.

Et nihil emineât, & sint sine fordib' vngues

Inq; caua nullus stet tibi nare pilus.

Nec malè odorati sit tristis anhelitus oris,

Nec lædat nares virq; paterq; gregis.

Sint modici risus, paruæq; vtrinq; lacunæ,

Et summos dentes ima labella tegant.

Nec sita perpetuo contendant ilia risu,

Sed leue nescio quid, fœmineūq; sonet.

Est & in incessu pars nō tenuēda decoris.

Allicit ignotos, illa fugatq; viros.

Carpe cibos digitis, est quidē gest' edēdi,

Ora nec immunda tota perunge manu.

Nēve domi p̄sume dapes, sed desine citra

Quām cupias, paulō q̄ potes esse minus.

Nec corā mistas ceræ sup̄fisse medullas,

Nec coram dentes perfricuisse probem.

Ista dabunt faciē, sed erunt deformia visu,

Multaq; dum fiunt turpia, facta placent.

Certa tibi à nobis dabitur mēſura bibēdis
 Officiū præſtēt mēſq; pedesq; ſuum.
 Iurgia præcipuè vino ſtimulata caueto,
 Et nimium faciles ad fera bella manus.
 Occidit Euricion ſtultè data vina bibēdo,
 Aptior eſt dulci menſa merumq; ioco.
 Parua monere pudet, talorū dicere iactus,
 Vt ſciat, & vires teſſera miſſa tuas.
 Sed minimus labor eſt, ſapiēter iactib⁹ vti,
 Maius opus mores compoſuiſſe ſuos.
 Tūc ſum⁹ incauti, ſtudioq; opimur in ipſo,
 Nudaq; per luſus pectora noſtra patent.
 Ira ſubit deforme malum, lucriq; cupido,
 Iurgiaq; & rixæ, ſollicitusq; dolor.
 Crimina dicūtur, reſonat clamorib⁹ æther,
 Inuocat iratos & ſibi quiſque deos.
 Pertinet ad faciem rabidos compeſcere
 mores,

Pax.

Ira.

Fastus.

Plautus in
Pœnu.

Candida pax hoīes, trux decet ira feras.
 Ora tument ira, nigreſcunt ſanguine venæ,
 Lumina Gorgonio ſæuius angue micāt.
 Odimus imodicos (experto credite) faſtus,
 Sæpe tacens odii ſemina vultus habet
 Spectantem ſpecta, ridenti mollia ride:
 Innuet, acceptas tu quoque redde notas.
 Rara tamen menda facies caret, occulte
 mendas,
 Quodq; potes, vitium corporis ab de tui,
 Liberos homines per urbem modico ma-
 gis

gis par est gradu

Ire, seruire esse duco festinantem currere.

Risū ineptos, res ineptior nulla est.

Catullus.

SAPIENTIA.

Plurima fœlix

Iuuenalis

Saty. 13

Paulatim vitia, atque errores exiit omnes

Prima docens rectum sapientia.

Si quā rem accures sobrie, aut frugaliter,

Plautus in

Solet illa rectè sub manus succedere,

Persa.

Atq; ædepol, fermè, vt quisque rem accurat
suam,

Sic ei procedit, post principio, denique

Si malus aut nequam est, malè res vortunt
quas agit:

Sin autem frugi est, eueniunt frugaliter.

Nemo solus satis sapit.

Sapiens ipse fingit fortunam sibi.

Idè i Mil.

Isthuc est sapere, qui vbiq; opus est, ani-
mum possis flectere.

Idè in Tri.

Terent. in

Sapientiaæ ætas condimentum est, sapiens
ætati cibus est.

Ecyra.

Plautus i

Trinum.

Non ætate, verùm ingenio adipiscitur sa-
pientia.

Idè ibidè.

Isthuc est sapere, nò quod ante pedes mo-
dò est

Terent. in

Adelph.

Videre, sed etiam illa quæ futura sunt pro-
spicere.

Quod cauere possis, stultum est admittere.

Idè in Eu.

Vfus me genuit, mater peperit Memoria,

Affranus

ut ci. Gel.

Sophocles vocant me Graii, vos sapientiam.

STULTITIA.

- HO. 4. ca. Misce stultitiam consiliis breuem.
 Idē lib. 1 Stultus vterque locum immeritum causatur
 Episto. 14. iniquē.
 Idē ibidē. Stultorū incurata pudor mal^o vlcera celat.
 Plautus i Bene vbi quid discimus cōsiliū accidisse,
 Pseud. hominem cautum eum
 Esse declaramus, stultum autem illum qui
 vertit malē.

- HO. 4. cat. Dulce est desipere in loco.
 Idē 1. Ser. Dum vitāt stulti vitia, in cōtraria currunt.

IVSTITIA.

- Claud. de Tu prima hominem syluestribus antris
 consu. Ma Elicis, & fœdo detergis sæcula victu:
 nihilz theo. Te ppter colimus leges, animosq; ferarum
 Exuimus, nitidis quisquis te sensib^o hausit,
 Irruet intrepidus flammis, hyberna secabit
 Aequora, cōsertos hostes superabit inermis.
 Ille vel Aethiopum pluuīs solabitur æstus,
 Illū trans Scythiā vernus comitabitur aër.
 Se. in Oct. Iustū esse facile est, cui vacat pectus metu.

RIGOR.

- Ter. in He. Ius summum, summa sæpe malitia est.

VIS.

- Vale. Fla. Nec solis viribus æquum
 lib. 4. Credere, sæpe acri potior prudētia dextra.
 Flora. li. 3 Vis consilii expers mole ruit sua.
 Carm. Vim temperatam, dii quoque prouehunt

In maius, iidem odere vires
Omne nefas animo mouentes.

Sed cedit viribus æquum,
Victaq; pugnaci iura sub ense iacent.

Quid. li. 5.
Tristium.

TYRANNIS.

Multis terribilis, caueto multos.

Quem metuit timet, & quisq; perire cupit.

Ad generum Cereris sine cæde & vulnere
pauci

Per. Cor.
per Auso.
Ouid.
Iuu. Sa. 10

Descendunt reges, & sicca morte tyranni.

Hoc volo, sic iubeo, sit pro ratione volun-
tas.

Multos timere debet, quem multi timent.

Malè imperando summum imperium amit-
titur.

Idè Sat. 6.
Pub. Mi.

R E X, R E G N V M.

Regnorum magnis fallax

Fortuna bonis, in præcipiti

Dubioq; nimis excelsa loco.

Rex velit honesta, nemo non eadem velit.

Dubia pro certis solent

Timere reges.

Senec. in
Agam.

Idè i Th.
Idem in
Oedip.
Idè ibidè.

Qui sceptrâ duro sæuus imperio regit,

Timet timentes: metus in autorem redit.

Est regis alti spiritum regi dare.

Præferre patriam liberis regem decet.

Fallitur egregio q̄squis sub principe credit

Seruitiū: nunquam libertas gratior extat,

Quam sub rege pio.

Idè in Tr.
Cl. in lau-
des Stili.

Alieno

- Sene. Tra- Alieno in loco,
gœd.1 Haud stabile regnum est.
Id.in Thy. Omne sub regno grauiore regnum est.
Idé ibidé. Vt nemo doceat fraudis & sceleris viam,
Regnum docebit.
Id.in The. Circa regna tonat.
Idé in Me. Grauis ira regum est semper.
Idem in Agam. Vt præcipites regum casus
Fortuna rotat, metuiq; cupiunt,
Metuiq; timent.
Idé ibidé. Nec regna socium ferre, nec tedæ sciunt.
Oui. epi. 5 An nescis longas regibus esse manus?
Lucan. li.1 Nulla fides regni sociis, omnisq; potestas
Impatiens consortis erit.
O. 3. de ar. Nô bene cû sociis regna Venusq; manent
Stat. 1. Th. Sociisq; comes discordia regnis.
- I M P E R I V M.
- Pl. in m. gl Facile est imperium in bonis.
Horat. li. 3 Qui terram ineptam, qui mare temperat
Car. O. 4 Ventosum, & vrbes regnaq; tristia,
Diuosq; mortalesq; turbas
Imperio regit vnus æquo.
Se. in Th. Nec abnuendum si dat imperium Deus,
Nec appetendum.
Idé i Tro. Violenta nemo imperia continuit diu.
Idé in Me. Aequum atq; iniquû regis imperiû feras.
- P R I N C I P V M V I T I A C O N S P I C V N T
- Et quales principes, tales ciues.*
- Iuue. Sa. 8 Omne animi vitium tantò còspectius in

Crimen hab
habetur.

Selicet in
Vtq; ducit

Principis ef
Parcere subi

Sic agitur ce
Quî iud

Regia (cred
Est piger ac

velox,
Cuiq; de

Principibus
est.

Mobile mu
gus.

D E P R I
Vide sup

ror

Iustitia utilib
Communes

Largiri socii
Instruit, vt n

Temperies,
Inconsultus a

Infirmumq;
gantur.

Crim

Crimen habet, quantò maior, qui peccat,
habetur.

Silicet in vulgus manât exempla regentū, Claudian.
Vtq; ducū lituos, sic mores castra sequuntur.

P R I N C E P S.

Principis est virtus maxima, nosse suos.

Mar.lib.8

Parcere subiectis, & debellare superbos.

Virg.lib.6

Sic agitur censura, & sic exempla parantur,

Oui.6.Fa.

Quñ iudex alios quod monet ipse facit.

Idem 2.de

Regia (crede mihi) res est succurrere lapsis.

Ponto.

Est piger ad pœnas princeps, ad præmia

Idem 1.de

velox,

Ponto.

Cuiq; dolet, quoties cogitur esse ferox.

H.1.Ep.17

Principibus placuisse viris non vltima laus
est.

Cl.in Eut.

Mobile mutatur semper cum principe vul-
gus.

D E P R I N C I P I S O F F I C I O.

*Vide supra locum de educatione libe-
rorum, quæ ex Claudiano*

annotata sunt.

Iustitia vtilibus rectum præponere suadet,

Idem in 2.

Communesq; sequi leges, iniusta q; nunquã

Pane. in

largiri sociis: durum patientia corpus

lau. Silic.

instruit, vt nulli cupiat cessisse labori.

Iustitia.

Temperies, vt casta peras: prudentia, ne qd

Patientia.

inconsultus agas: constantia, futile ne quid

Temper.

infirnumq; geras, procul importuna fu-

Prudẽtia.

gantur.

Cõstantia

Num

Numina monstriferis quæ tartarus edidit
antris.

At primam scelerum matrem, quæ semper
habendo

Plus sitiens patulis rimatur faucibus aurum

Trudis auaritiâ, cuius fœdissima nutritrix

Ambitio, quæ vestibulis foribusq; potens

Excubat, & pretiis cõmercia pascit honori

LEX.

Publica lex hominum, naturaq; continet
hoc fas,

Vt teneat vetitos inscitia debilis actus.

Iuu. Sat. 2. Dat veniam coruis, vexat censura colubæ

Luca. lib. 3. Percunt discrimine nullo

Amissæ leges.

Iura inuenta metu iniusti.

Ho. 1. Ser.

FRAVS.

VIM VI REPELLERE LICET.

Qui 2. Fa. Fraude perit virtus. (dem)

Idem lib. 3. Iudice me, fraus est concessa repellere fraus

de Arte. Armaq; in armatos sumere iura sinunt.

LICENTIA.

Te. in He. Deteriores omnes sumus licentiâ.

Qui. lib. 3. Cui peccare licet, peccat min⁹, ipsa potest

amorum. Semina nequitia languidiora facit.

Se. in Tro. Minimum decet liberè, cui multum licet.

Pub. Mi. 2. Cui plus licet quàm par est, plus vult quàm

licet.

Quantò plus liceat, tam libeat minus.

Qui

Quid lice
re credi

Estq; par

Raro ante

Deferuit p

Pœna aut

Quas & C

manthu

Nocte di

Ah miser,

Sera ta

M

Corda de

M C

Nu

Nisi quoe

est, libe

Scuta iaco

licentia

Petere ho

Leges pe

magis c

Obnoxii

Ad pariet

malos

Affigi ni

Istis quic

seruiun

Quid liceat nescimus adhuc, & cuncta licere credimus?

PŒNA.

Estq; pati pœnam, quàm meruisse minus,
Raro antecedentem scelestum

Deseruit pede pœna claudo.

Pœna autê vehemens, ac multo sæuior illis

Quas & Cæditus grauis inuenit & Rhadamanthus

Nocte dieq; suum gestare in pectore testê.

Ah miser, & si quis primò periuria celat:

Sera tamen tacitis pœna venit pedibus.

Mouit & cælestia quondam

Corda dolor, lætoq; irrepit agmine pœnæ.

MORES, CONSVE TVDO.

Nunc mores nihil faciunt: quod licet

Nisi quod lubet, ambitio iam more sancta est, libera est à legibus.

Scuta iacere, fugereq; hosteis more habent licentiam.

Petere honorê, p flagitio, more sit: mores

Leges perduxerunt iam in potestaté suam magis qui sunt

Obnoxii q̄ parentes liberis? ex miseræ etiã

Ad parietem sunt fixæ clauis ferreis, vbi malos mores.

Affigi nimio fuerat æquius, neque

Istis quicquam lege sanctum est, leges mori seruiunt, mores autem

Rapere

Cleo. Lyn.

per Aulo.

Ou 9. Me.

O. I. de P. O.

Hor. lib. 3

Car. Od. 2

Perf. Sat. 3

Tibu. lib. 7

Eleg. 9

Stat. lib. 5.

Theba.

Plaut. in

Trinum.

- Rapere properant, qua sacrum, qua publicum.
- Plaut. in Pœnulo. Pulchrum ornatum turpes mores peius cœno collinunt,
Lepidi mores turpem ornatum facili factis comprobant.
- Ouid. 3. de arte amã. Sed minimus labor est, sapienter iactibus vti:
Idem 2. de arte amã. Maius opus mores composuisse suos.
Idẽ codẽ. Nil assuetudine maius.
- Quod malè fers, adsuesce, feres: bene multa vetustas Lenit.
- Vir. 2. Ge. A deo à terrenis adsuescere multum est.
Publ. Mi. Grauisimum est imperium consuetudinis.
- P A T R I A.
- Oui. 1. Fa. Omne solũ forti patria est, vt piscib⁹ equor
Idem 2. de Et voluci vacuo quicquid in orbe patet.
Ponto. Est aliquid patriis vicinum finibus esse.
Star. lib. 8. Omne homini natale solum.
Ho. 1. Car. Dulce & decorum est pro patria mori.
Se. in Tro. Præferre patriam liberis regem decet.
Ouid. lib. Non dubia est Ithaci prudentia, sed tamen
1. de Pont. optat
Eleg. 4. Fumum de patriis posse videre focis.
Nescio qua natale solum dulcedine cunctos
Ducit, & immemores non finit esse sui.
Quid melius Roma, Seythico quid frigore
peius?
Huc tamen ex illa barbarus vrbe fugit.
Cum

Cum bene sint clausæ cauea Pãdione natæ,
 Nititur in syluas quæq; redire suas.
 Adfuetos tauri saltus, adfueti leones
 (Nec feritas illos impedit) antra pctunt.

NATALES.

Fortes creantur fortibus & bonis,
 Est in iuuenis, est in equis patrum
 Virtus, nec imbellem feroces
 Progenerant aquilæ columbam :
 Doctrina sed vim promouet insitam,
 Rectiq; cultus pectora roborant:
 Vtcunq; defecere mores,
 Dedecorant bene nata culpæ.

Horat. lib.
 4. Carm.

QVAE VERA NOBILITAS

Stemmata quid faciunt? quid prodest Pon Iuue. Sa. 8
 tice longo

Sanguine censer, pictosq; ostendere vultus
 Maiorū? & stantes in curribus Aemilianos?
 Et Curios iam dimidios? nasumq; minorē
 Coruini, & Galbā auriculis, nasoq; carentē?
 Quid fructus generis tabula iactare capaci
 Fumosos equitū cum dictatore magistros,
 Si coram Lepidis malè viuitur? effigies quō
 Tot bellatorum, si luditur alca pernox?
 Tota licet veteres exornent vndique cæræ
 Atria, nobilitas sola est, atq; vnica virtus.

Malo pater tibi sit Therſites, dum modo

Idem, ea-
 dem Sat.

tu sis
 Aeacidæ similis, Vulcaniq; arma capeſſas,
 h Quàm

Ibidem. Quàm te Therisitæ similē p̄ducatur Achilles.
 Miserum est, aliorum incumbere famæ.
 Ovi. 1. de Si modò nō census, nec clarū nomē auoriū.
 Ponto. Sed probitas magnos, ingeniumq; facit.
 Claud. de Virtute decet, non sanguine, niti.
 quartoHo Nam genus & proavos, & quæ non fecit
 nor. Aug. inus ipsi,
 consulatu. Vix ea nostra voco.
 Ovi. lib. 13 Metam. STULTVM VVLGI IVDICI VM,

que sunt petenda à dijs.

Iu. Sat. 10 Omnibus in terris, quæ sunt à Gadibus vsq;
 Auroram, & Gangem, pauci dignoscere
 possunt
 Vera bona, atq; illis multū diuersa, remota
 Erroris nebula: quid enim ratione timemus
 Aut cupimus? quid tam dextro pede concipi
 p̄sis, vt te
 Conatus non p̄niteat, votiq; peracti?
 Euertere domos totas optantibus ipsis
 Dii faciles, nocitura toga, nocitura petunt
 Militia, & torrens dicendi copia. multis
 Et sua mortifera est facundia, viribus ille
 Confusus periit, admirandisq; lacertis.
 Sed plures minima congesta pecunia cura
 Strangulat, & cuncta exuperans patrimon
 nia census.

Idem ea- Quatò delphinis balæna Britannica maior
 dem Sat. Nil ergo optabūt homines? si cōcilium v̄
 Permittes ipsis expendere numinibus, qui
 Con

Conuen
 Nā pro i
 Carior e
 Impulsū,
 Cōiugiū
 Notum,
 Vt tamē
 Extā, & c
 Orandū
 Fortem p
 carente
 Qui spat
 ponat
 Naturæ,
 Nesciat in
 Herculis
 Et Vener
 Monstro,
 certē
 Tranquil
 Nullum n
 Nos facim
 Expedit
 mus,
 Dētur
 Nec secur
 Detine
 Reddite c

Conueniat nobis, rebusq; sit vtile nostris.
Nā pro iuctundis aptissima queq; dabūt dii:

Carior est illis homo, q̄ sibi: Nos animorū
Impulsū, & cæca, magnaq; cupidine ducti
Cōiugiū petimus, partumq; vxoris. At illis

Notum, qui pueri, qualisq; futura sit vxor.
Vt tamē & poscas aliquid, voucasq; facellis
Extæ, & candidoli diuina tomacula porci,
Orandū est, vt sit mēs sana in corpore sano.

Fortem posce animum, & morās terrore
carentem,

Qui spatium vitæ extremum inter munera
ponat

Naturæ, qui ferre queat quoscunq; labores,
Nesciat irasci, cupiat nihil, & potiores

Herculis ærumnas credat, sæuosq; labores,
Et Venere, & cœnis, & plumis Sardanapali.

Monstro, quod ipse tibi possis dare: semita
certè

Tranquillæ per virtutem patet vnica vitæ.

Nullum numen abest, si sit prudētia. Sed te

Nos facinus Fortuna deā, cœloq; locamus.

DEVS.

Expedit esse deos, & vt expedit esse pute-

mus,
Détur in antiquos thura merūq; focos.

Nec secura quies illos similisq; sopori

Detinet: innocui viuite, numen adest.

Reddite depositū, pietas sua fœdera seruet:

h 2

Fraus

Deum cu
ram gene
re morta
lium.

- Fraus absit, vacuas cædis habete manus.
 Idém. Me. Aspiciunt oculis Superi mortalia iustis.
 Idém 1. Ar. Flectitur iratus voce rogante Deus.
 Idém 2. Fast. Dii pia facta vident.
 Plaut. in Capt. Est profectò Deus, qui quæ nos gerimus,
 auditq; & videt.
 Ma 1. Aft. Deus est, qui non mutatur in æuo.
 Statius in Thebaide Nulla autè effigies, nulli commissa metallo
 Forma Dei, mentes habitare & pectora
 gaudet.
 Se. in Her cu. furète. Sequitur superbos victor à tergo Deus.
 Idém i Thy. Res Deus nostras celeri citatus
 Turbine versat.
 Mar .1. ep. Ipse iubet mortis te meminisse Deus.
 Silius Ital. Heu primæ scelerum causæ mortalibus æ-
 libr. 4 gris
 Naturam nescire Deum.
 Quamuis est igitur meritis indebita no-
 stris,
 Magna tamen spes est in bonitate Dei.
 Sene. tra. 1 Votum secundet qui potest nostrum Deus
 Rebusq; lapsis adlit.
 DEORVM POTESTAS.
 Ovi. lib. 8 Immensa est, finemq; potentia cœli
 Metam. Non habet, & quicquid Superi voluere,
 peractum est.
 Luca. li. 9 Estq; Dei sedes nisi terra & pontus, & aër,
 Et cœlum, & virtus, Superos quid quarri-
 mus ultra?

Iupp

Iuppiter est, quodcunque vides, quocunq;
moueris.

Nil adeò validum est, adamas licet alliget Oui.lib.4
illud Trist.

Ut maneat rapido firmitus igne Iouis.

Nil ita sublime est, supraq; pericula tendit,

Non sit vt inferius suppositumq; Deo,

Et quid Ioue maius habetur?

Idé 1.Me.

Cedunt Iouis omnia regno.

Id. 10.Me.

Plus valet humanis viribus ira Dei.

Idé 5. Tri.

QUI BV S RE BV S CO-

lendi superi.

Dicite Pótifices, in sacro quid facit aurum? Perf. Sat. 2

Nempe hoc quod Veneri donatæ à virgi-
ne puppæ?

Quin damus id Superis, de magna quod
dare lance

Non possit magni Messalæ lippa propago

Compositum ius, fasq; animi, sanctosq; re-
cessus

Mētis, & incoctū generoso pectus honesto

Hoc cedo, vt admoueam templis, & farre
litabo.

Nó boue maetato celestia numina gaudēt, Ouidius

Sed quæ præstanda est, & sine teste fide. Epi. 19

DEVM ESSE QUI CVN-

Et regat, indicant creatura, &

cur bene sit impys.

Sæpe mihi dubiã traxit sententia mentem, Clau. lib. 1

h 3

Cura

Curarent Superi terras, an nullus inesset
 Rector, & incerto fluerent mortalia casu.
 Nā cum dispositi quæsissem fœdera mūdi,
 Præscriptosq; maris fines, anniq; meatus,
 Et lucis noctisq; vices, tunc omnia rebar
 Consilio firmata Dei, qui lege moueri
 Sydera, qui fruges diuerso tempore nasci,
 Qui variam Phœben alieno iusserit igne
 Compleri, solemq; suo, porrexerit vndis
 Littora, tellurem medio librauerit axe.
 Sed quum res hominū tanta caligine volui
 Spicerem, lætosq; diu florere nocentes,
 Vexariq; pios, rursus labefacta cadebat
 Religio, causæq; viā non sponte sequebar
 Alterius, vacuo quæ semina currere motu
 Afirmat, magnūq; nouas per inane figuras
 Fortuna, non arte regi, quæ numina sensu
 Ambiguo, vel nulla putat, vel nescia nostri.
 Abstulit hęc tandē Ruffini pœna tumultū,
 Absoluitq; deos, iam non ad culmina rerū
 Iniustos creuisse queror, tolluntur in altum,
 Vt lapsu maiore ruant.

LETVM, FATVM, MORS.

Viue memōr leti, fugit hora.

Perf. Sat. 5

Lucre. li. 3

Certè equidē finis vitæ mortalibus adstat,
 Nec deuitari letum pote quin obeamus.

Seneca in

Hippolyt.

Idē ī Oed.

Luca. lib. 2.

Quem fāta cogunt, hic quidem iuuat mi-
 ser.

Labimur sœuo rapiente fato.

Sed

Sed quò
 Hunc ce
 Stamin
 Nate dea
 quam
 Quicquid
 ferend
 Stat sua c
 tempus
 Omnibu
 factis,
 Hoc virt
 Nescia m
 Et seruare
 Fata regu
 illis
 Quos fir
 Instabilis
 agunt l
 Fata regu
 Longaqu
 cursus.
 Nascente
 det.
 Lanificas
 Contig
 Fata man
 Porrite
 Tendim

Sed quò fata trahūt, virtus secura sequetur.

Hunc cecinēre diem Parcæ fatalia nentes Tibul. li. 2

Stamina, non vllō dissoluēda deo.

Nate dea quò fata trahunt retrahuntq; sequamur: Virgil. lib. 5. Aeneid.

Quicquid erit, superanda omnis fortuna ferendo est.

Stat sua cuique dies, breue, & irreparabile tempus Idem lib. 10. Aen.

Omnibus est vitæ, sed famam extendere factis,

Hoc virtutis opus.

Nescia mens hominū fati, sortisq; futuræ, Idē, ibidē.

Et seruare modum, rebus sublata secundis.

Fata regunt homines, fatum est in partibus illis Iuu. Sat. 9

Quos sinus abscondit.

Instabilis est sors rerum, pro libidine fata agunt homines. Plautus in Bacch.

Fata regunt orbem, certa stant omnia lege, Mani. l. b.

Longaque, per certos signantur tempora cursus. 4. Astro.

Nascentes morimur, finisq; ab origine pendet.

Lanificas nulli tres exorare puellas Mar. lib 1

Contigit, obseruant quem statuēre diem.

Fata manēt omneis, omneis expectat auarus Ouidius, ad Liui.

Portitor, & turbæ vix satis vna ratis.

Tendimus huc omnes, metam properamus

h 4 ad

Sed

ad vnam.

Omnia sub leges mors vocat atra suas.
Vita data est vtenda, data est sine scenore
nobis

Mutua, nec certa persoluenda die.
Fortuna arbitriis tempus dispensat vbique.
Illa rapit iuuenes, sustulit illa senes.

Quaque ruit, furibunda ruit, totumq; per
orbem

Fulminat, & cæcis cæca triumphat equis.
Sed rigidum ius est & inuitabile fatum.

Stant rata non illa fila tenenda manu.

Hora. lib. 1. r. Pallida mors æquo pulsat pede pauperum
Car. tabernas

Regumq; turres.

Idem, lib. 1. Eheu fugaces Posthume
2. Car.

Labuntur anni, nec pietas moram

Rugis, & instanti senectæ

Afferet indomitæq; morti.

Non si tricenis, quotquot eunt dies,

Amice places illa lacrymabilem

Plutona tauris, qui amplum

Gerionem, Tritonaq; tristi

Compescit vnda. Scilicet omnibus

Quicumque terræ munere vescimur,

Enauiganda, siue reges,

Siue inopes erimus coloni, &c.

Idem, lib. 3. Dulce, & decorum est pro patria mori.
Car.

Mors & fugacem persequitur virum,

Nec parcit imbellis iuuentæ
Poplitibus, timidoq; tergo.

Mors vltima linea rerum est.

Omnia debentur fato. paulumq; morati
Serius aut citius sedē properamus ad vnā.
Tendimus huc oēs, hæc est domus vltima.
Soles occidere & redire possunt:
Nobis, cum semel occidit breuis lux,
Nox est perpetua vna dormiendā.

Debemur morti, nos nostraq;

Mors sola fatetur

Quantula sunt hominum corpuscula.
Magnifica verba mors prope admota ex-
cutit.

Ipsaq; morte peior est mortis locus.

Quis furor est etiā bellis accersere mortē?

Imminet, & tacito clam venit illa pede.

Optima mors parca quæ venit apta die.

Sed tamen huc omnes, hoc primus & vlti-
mus ordo:

Est mala, sed cunctis ista terenda via est.

Exoranda canis tria sunt latrantia colla:

Scandēda est torui publica cymba senis.

Ille licet ferro cautus se condat & ære,

Mors tamē inclusum p̄trahit inde caput.

Nireæ non facies, non vis exemit Achillem,

Cræsum aut, Pactoli quas parit humor,

opes.

Omni bus est eadē lexi via, nō tamen vnus

h s Est

Idē v. epi
Ouid. 10.
Metam.

Catullus.

Horat. in
Arte Poc.
Iuu. Sat. 11
Seneca,
trag. 1
Idē i Tro.

Tibullus.

Mart. lib.
Prop. lib. 3

Cor. Gal.

- Est vitæ cunctis, exitiique; modus.
 Hac pueri atque senes pariter iuuenesque; fe-
 rentur,
 Hac par diuitibus pauper egenus erit.
 Scilicet oë sacrû mors importuna profanat,
 Omnibus obscuras iniicit illa manus.
 Vitæ summa breuis spem nos vetat inchoa-
 re longam:
 Iam te premet nox, fabulæque; manes,
 Et domus exilis Plutonia.
 Omnes vna manet mors,
 Et calcanda semel via leti.
 Mista senum, ac iuuenum densantur funera,
 nullum
 Sæua caput Proserpina fugit.
 Diuë sine prisco natus ab Inacho,
 Nil interest, an pauper, & infima
 De gente, sub dio moreris,
 Victima nil miserantis Orci,
 Omnes eodem cogimur, omnium
 Versatur vna, ferius, ocyus
 Sors exitura: & nos in æternum
 Exilium impositura Cymbæ.
 Mors vltima pœna est.
 Neque est melius morte in malis rebus.
 Mille modis leti miseros mors vna fatigati.
 Omnia functa,
 Aut moritura vides, obeunt non etesque; diesque;
 Astraque; , nec solidis prodest sua machina
 terris.

Ouid. 3
Amo.

Hora. li. 7
Car. Od. 4

Idé, lib. 1
Car. Od. 28

Idé, lib. 2
Car. Od. 3

Luca. lib. 8
Plaut. in
Ruden.
Stat. lib. 9
Theb.
Idé, lib. 2
Sylu.

terris.
 Nã populu
 Quis fleat
 poscunt,
 His amor e
 Ut fileam i
 Illos impla
 Hos mane
 hiatu,
 Quicquid
 omnes,
 Ibisus im
 vmbri.
 Non est, c
 Sera nim
 Om
 Lex vnuer
 Mortem o
 Viue mem
 quor ind
 FOR
 Iudit in he
 Et certan
 Tu quoque
 dentur
 Dum loc
 Nempe da
 rapitque; .

terris.

Nā populus mortale genus, plebisq; caduce

Quis fleat interitus? hos bella, hos æquora

poscunt,

His amor exitio, furor his, & sæua cupido.

Vt fileam morbos, hos ora rigentia bruma,

Illos implacido letalis Syrius igni,

Hos manet imbriferø pallens Autumnus

hiatu,

Quicquid habet, ortus finem timet, ibimus

omnes,

Ibimus immensis vnam quatit Acacus

ymbris.

Non est, crede mihi, sapiētis dicere viuam:

Sera nimis vita est crastina, viue hodie.

Omnia mors æquat.

Lex vniuersi est, quæ iubet nasci & mori.

Mortem optare, malum: timere, peius.

Viue memor leui, fugit hora, hoc quod lo-

quor inde est.

FORTUNA ET EIUS IN-

CONSTANTIA.

Ludit in humanis diuina potentia rebus,

Et certam præsens vix habet hora fidem.

Tu quoque fac timeas, & quæ tibi læta vi-

dentur

Dum loqueris, fieri tristitia posse putā.

Nempe dat & quodcunque libet fortuna,

rapitq;.

Irus

Mart. li. r

Clau. 2. de

rapt. Prof.

pub. Mil.

per. Corin.

per. Aufo.

Per Sa. 4

Ouid. li. 4

de Ponto.

Idē, lib. 3

Trist.

- Irus & est subito, qui modo Cræsus erat
 Ibidem. Humanæq; memor fortis, quæ tollit eos
 Et premit, incertas ipse verere vices.
 Idē, 5. Tri. Passibus ambiguis fortuna volabilis erit
 Et manet in nullo certa tenaxq; loco.
 Sed modò læta manet, vultus modò sum
 acerbos,
 Et tantum constans in leuitate sua est.
 Fors incerta vagatur,
 Luca. lib. 1. Fertq; refertq; vices, & habent mortalia
 sum.
 Publ. Mi. Dies quod dat, timeas: citò raptum veni
 Tibul. li. 1. Versatur celeri fors leuis orbe rotæ.
 Ouid. lib. 5. Rara quidem est virtus, quam non fortuna
 Trist. gubernat,
 Quæ maneat stabili, cum fugit illa, pe
 Si fortuna volet, fies de rhétoro consul:
 Si volet hæc eadem, fies de consule rhet
 Iuuenalis Satyra 7. Ignavis precibus, fortuna repugnat
 Ou. 8. Met. Fortes fortuna adiuvat.
 T. j. Phor. O fortuna, vt nūquam perpetuò est bona
 Idē in and. Fortuna arbitriis tempus dispensat vbiq;
 O. Epist. ad Liuiam. Illa rapit iuuenes, sustulit illa senes.
 Iuue. Sa. 10. Turba tremens sequitur fortunam semp
 & odit.
 Luca. lib. 3. Seruat multos fortuna nocentes:
 Se in Thy. Prohibetq; Clotho.
 Mar. Epist. Stare fortunam: rotat omne fatum.
 lib. 12. Fortuna multis nimis, fatis nulli.

- Vt confucuerit homines, salus frustratur & fortuna. Plaut. in Aul. Idē ibidē.
- Nec vlli præstat velox fortuna fidem.
- Fortuna fortes metuit, ignauos premit. Sen. in Me. Idē ibidē.
- Rapida fortuna ac leuis
- Precesq; regno eripuit, & exilio dedit.
- Pelle moras, breuis est magni fortuna fauoris. Silius, li. 4
- Fortuna sauo læta negotio,
Ludum insolentem ludere pertinax
Transmutat incertos honores,
Nunc mihi, nunc alii benigna.
- Fortuna humana fingit, artatq; vt lubet. Plaut. in Capti. Pub. Mi.
- Fortuna cum blanditur, captatum aduenit.
- Fortunam citius reperias, quam retineas.
- Fortuna nimum quem fouet, stultū facit.
- Fortuna vitrea est, quæ cum splendet, frangitur.
- Leuis est fortuna, scitō reposcit, quæ dedit.
- DE FORTVNA EX EPIGRAM-
matibus quæ Virgilio ascri-
buntur.
- O fortuna potens, quam variabilis,
Tantum iuris atrox quæ tibi vendicas,
Enertiq; bonos, erigis improbos.
Nec seruare potes muneribus fidem.
Fortunā immcritos auget honoribus. Fort.

Fortuna innocuos cladibus afficit.
 Iustos illa viros pauperie grauat,
 Indignos eadem diuitiis beat.
 Hæc aufert iuuenes, & retinet senes,
 Iniusto arbitrio tempora diuidens.
 Quod dignis adimit, transit ad impios.
 Nec discrimen habet, rectaq; iudicat,
 Inconstans fragilis, perfida lubrica,
 Nec quos clarificat, perpetuò fouet,
 Nec quos deseruit, perpetuò premit.
 Centum doctùm hominum consilia hæc
 P^{lau} in P^pseudo. vna deuincit dea
 Fortuna, atque hoc verum est, perinde
 quisque ea vitur,
 Ita præcellet, atque exinde sapere eum
 mnes dicimus.
 Bene vbi quid discimus consilium accidi
 se, hominem cautum eum
 Esse declaramus, stultum autem illum, quo
 vertit malè.
 Stulti haud scimus, frustra vt scimus, quos
 quod cupienter dari
 Petimus nobis, quasi quid in rem sit pos
 mus noscere,
 Certa amittimus, dum incerta petimus, atq;
 hoc euenit
 In labore atque in dolore, vt mors obrep
 interim.
 Ausonius, in Epigrâ. Fortuna nunquam sistit in eodem statu.
 Semp

Semper m
 Et summa
 Idcirco ta
 Et subtex
 quuntu
 Vota, nec
 Vsq; ad
 vsquam
 Amisitq;
 Non ann
 Conueni
 quit,
 Horaq; ne
 S E
 Mens erit
 rum
 Vt seges
 Pectora d
 dolore,
 Si fortuna
 Si fortuna
 Fama est,
 gem,
 Atq; aba
 Fercula gē
 Et misce
 Querenti
 sum
 Sicania
 Semp

Semper mouetur, variat & mutat vices,
Et summa in imum vertit, ac versa erigit.

Idcirco tanta est rerum discordia in æuo, Manil. lib.,
3. Astro.
Et subtexta malis bona sunt, lacrymæq; sequuntur

Vota, nec in cunctis seruat fortuna tenorē,
Vsq; adeo permixta fluit, nec permanet
vsquam,

Amisitq; fidē variando cuncta per omnes:
Non annis anni, nō menses mensibus vsq;
Conueniunt, seq; ipse dies aliumq; relinquit,

Horæq; non vlli similis producit hora.

SECUNDA FORTUNA.

Mens erit apta capi tunc cum lætissima rerum

Vt seges in pingui luxuriabit humo.

Pectora dum gaudent, nec sunt adstricta dolore,
Ipsa patent.

Si fortuna iuuat, caueto tolli.

Si fortuna tonat, caueto mergi.

Fama est, fictilibus cœnasse Agathoclea regem,

Atq; abacum Samio sæpe onerasse luto.

Fercula gematis cum poneret aurea vasis,

Et misceret opes, pauperiemq; simul.

Querenti causam, respondit, Rex ego qui sum

Sicania, figulo sum genitore satus.

Fort

- Fortunam reuerenter habe, quicumque re-
pente
Diues ab exili progrediendi loco.
Hor. lib. 2. Ingenium res
Ser. Aduersæ nudare solent, celare secundæ.
Idem lib. Licet superbus ambules pecunia,
Epo. Od. 4. Fortuna non mutat genus.
Ov. li. 2. de Diligitur nemo, nisi cui fortuna secunda
Pont. Ele. 3. est.
Pl. 5 Stich. Secundas fortunas decent superbiæ.
O. 2. de Ar. Luxuriant animi rebus plerunque secun-
dis:
Nec facile est æqua commoda mète pari
Hor. 1. Epi. Quem res plus nimio delectauere secunda,
Mutatæ quatiens.
Terent. in Omnes cum secundæ res sunt maximè, tum
Adelph. maximè
Meditari secum oportet, quo pacto aduer-
sam ærumnam ferant, pericula, damna
exilia.

CASVS.

- Seneca in Aequior casum tulit & procellas,
Troade. Mille qui ponto pariter carinas
Obrui videt.
Mart. lib. 1. O quantum est subitis casibus ingenium!
Seneca. Quæ sæpe trāsit casus, aliquando inuenit.
trag. 1. Hæctora quis nosset, felix si Troia fuisset.
Ouid. li. 4. Trist. I N F O R T V N I V M.
Propertius Si qua venit serò, magna ruina venit.

A D

ADVERSA INTER-
dum profunt.

Que latet inq; bonis cessat nō cognita reb⁹ Ouid.li. 4
 Apparet virtus ,arguiturq; malis. Trist.
 Scilicet aduersis probitas exercita rebus, Idem li. 5
 Tristi materiam tempore laudis habet. Trist.
 Si nihil infesti durus vidisset Vly fies,
 Penelope felix, sed sine laude foret.

AMICITIA.

Scilicet vt fuluū spectatur in ignibus aurū, Idem li. 2
 Tempore sic duro est inspicienda fides. Trist. Ele-
 Dum iuuat, & vultu ridet fortuna sereno, gia 4
 Indelibatas cuncta sequuntur opes.
 At simul intonuit, fugiūt, nec noscitur vlli
 Agminibus comitum qui modo cinctus
 erat.

Donec eris fœlix, multos numerabis ami- Eodē lib.
 cos, Elegia 8

Tempora si fuerint nubila, solus eris.
 Nullus ad amissas ibit amicus opes. Idem.
 Si vitare velis acerba quædam, Mar.li. 12

Et tristes animi cauere morsus,
 Nulli te facias nimis sodalem.
 Gaudebis minus, & minus dolebis.

Vt præstem Pyladen, aliquis mihi præstet Idē lib. 6
 Orestem.

Hoc nō sit verbis Marce, vt ameris, ama.
 Idcirco nihil ex semet natura creauit Man.lib. 2

Pectore amicitia maius, nec rarius vnquã.
 i Vnus

Quid. li. 2.
de Ponto.

Vnus erat Pylades, Vnus q̄ mallet Orestes
Ipse mori, lis vna fuit per sæcula mortis:
Alter quod raperet fatū, non cederet alter.
Et duo qui potuere sequi vix noxia pœnis
Optauitq̄; rerum sponsor nō posse reuerti,
Sponsorēq̄; reus timuit ne solueret ipsum.
Turpe quidem dictū, sed si modō vera fa-
temur,

Vulgus amicitias vtilitate probat.

Cura quid expediat prior est, quàm quid
sit honestum,

Et cum fortuna statq̄; caditq̄; fides.

Nec facillè inuenies multis in millibus vnū,

Virtutem pretium qui putet esse sui.

Ipse decor recti facti, si præmia desint,

Nō mouet, & gratis pœnitet esse probū.

Nil nisi quod prodest, carum est: en detra-
he menti

Spem fructus auidæ, nemo petēdus erit.

At reditus iam quisque suos amat, & sibi
quid sit

Vtile, sollicitis computat articulis.

Illud amicitiae quondam venerabile nomē
Prostat, & in quæstu pro meretrice sedet.

Diligitur nemo, nisi cui fortuna secūda est,
Quæ simul intonuit, proxima quæque
fugat.

En ego nō paucis quondā munitus amicis
Dum flauit velis aura secūda meis:

Vt fera

In me

Turpe f

micur

Et nisi

Plures a

Paucos

Tuta fro

men.

Tuta

Sit, qui c

Cum fa

Ferre in

Amicus

Decipit

Qui sui

Si quid

hui fic

Non vi

arbitr

Solus et

Quò m

riclis

Cōuen

Nā ver

Elician

Is amic

- Vt fera nimboſo tunuerunt æquora véto,
 In medijs lacera naue relinquoꝝ aquis.
- Turpe ſequi caſum, & fortunæ cedere: a- Idẽ eleg. 6
 micum,
- Et niſi ſit fœlix, eſſe negare ſuum.
- Plures amicos re ſecunda compares, Pitta. Mi-
 Paucos amicos rebus aduerſis proba. ry. per Au
 Tuta frequensq; via eſt, per amici fallere no ſo.
 men. Ouid. 1
 Tuta frequẽsq; licet ſit via, crimẽ habet. Artis.
- Ne fidus inter amicos Horat. lib.
 Sit, qui dicta foras eliminet. 1. Epist.
 Diffugiunt cadis Hor. 1. car.
 Cum fœce ſiccatis amici, Ode 35
 Ferre iugum pariter doſoſi.
- Amicus certus, in re incerta cernitur. Ennius.
 Decipitur nemo mea quidem ſententia, Plautus 1
 Qui ſuis amicis narrat rectè reſ ſuas. Pœnulo.
 Si quid amicum erga benefeci, aut conſu- Idẽ in Tri.
 lui fideliter,
- Non videor meruiſſe laudem, culpa caruiſſe
 arbitror.
- Solus eſt homo amico amicus. Te. i Phor.
 Quò magis in dubijs homines ſpectare pe- Lucr. lib. 3
 riclis
- Cõuenit, aduerſisq; in rebus noſcere q; ſint.
- Nã veræ voces tum demũ pectore ab imo Plau: in
 Eliciantur, & eripitur perſona, manet reſ. Epidico.
 Is amicus eſt, qui in re dubia, re iuuat, vbi

- Idem In re opus est.
Pseud. Pauci ex multis amici sunt homini, qui cer-
Idē in Tri. ti fient.
Omnibus amicis, quod mihi est, cupio esse
O. li. 3. de idem.
Pō. Eleg. 2 Nomen amicitiae barbara corda mouet.
Plautus i Difficile est reperiri amicum, ita vt nomen
Trin. Cluet, quōi tuam cūm rem credideris, sine
omni cura dormias.
Ter. i Ad. Vetus verbum hoc quidem est,
Communia esse amicorū inter se omnia.
Plautus i Vt cuiq; homini res parata est, firmi amici
Sticho. sunt. si labant
Res lassae, itidem amici collabascunt. ami-
cos res inuenit.
Idem in Multi in ore isto atq; exemplo viuunt, quos
Bacch. cūm censeas
Tibi amicos, reperiuntur falsi testimoniis,
Lingua factiosi, incerti opera, sublesta fide.
Hora. li. i Dulcis in expertis cultura potētis amici,
Epist. Expertus metuet.
pub. Mi. Amici vitia si feras, facis tua.
Idem. Amicos res optimae parāt, aduersae probāt.
Ita amicum habeas, posse vt fieri inimicum
potes.
Ita crede amico, ne sit inimico locus.
Heracle puto hoc erit tibi argumentum sem-
per in promptu situm,
Ne quid expectes amicos, quod tu agere
pos

Ern. in Sa
y. vt cita
ur à Gel.

possis.

INIMICITIA.

Cum inimico nemo in gratiam citò redit.

Pub.Mi.

Opus est nunc tuto loco,

Plaut.in

Inimicus ne quis nostris spolia capiat con-
filiis:

Mil.glor.

Atque vnde inimicus ne quis spolia capiat
auribus.

Nam bene consultum, inconsultum si sit,
inimicis vsu esse potest.

Quum iam repetas inimicum, amicum be- Idé ibidè.
neficio inuenis tuo.

SIMILIS SIMILI GAUDET,

Et quisq; suo studio delectatur.

Oderunt hilarem tristes, tristemq; iocosi,

Horat. li.

Sedatū celeres, agilem gnauumq; remissi.

1.Epist.

Scilicet īgeniis aliqua est cōcordia iunctis,

Ouid. li.2

Et seruat studii fœdera quisque sui.

de ponto.

Rusticus agricolā, miles fera bella gerentē,

Rectorem dubiæ nauita puppis amat.

Nauita de ventis, de tauris narrat arator,

Propert.

Enumerat miles vulnera, pastor oues.

lib.2

Qua pote quisq; in ea conterat arte diē.

Scilicet est cupidus studiorū quisq; suorū,

Ouid. li.1

Tempus & adsueta ponere in arte iuuat.

de ponto.

AMICI VITIA NO-

ueris, non oderis.

At pater vt gnati, sic nos debemus amici,

Horat. lib.

Si quod sit vitium, nō fastidire: strabonem

1.Serm.

Appellat pæctum pater , & pullum , malè
paruus

Si cui filius est, vt abortiuus fuit olim
Sisyphus , hunc varum distortis cruribus,
illum

Balbutit scaurū prauis sultum malè talis.

Parcius hic viuit, frugi dicatur: ineptus

Et iactatior hic paulò est, còcinnus amicis

Postulat vt videatur: at est truculétior, atque

Plus æquo liber, simplex, fortisq; habeatur.

Calidior est, acres iter numeretur opinor.

Hæc res & iungit, iūctos & seruat amicos.

FIDES.

Plautus in Trin. Malè fidem seruando, illis quoq; abrogant
etiam fidem, qui nihil

Meriti : quippe ex eorum ingenio ingenium
horum probant.

Terent. in Phor. Heu heu, quanta hæc mea paupertas est! ta-
men

Adhuc curauim vnum hoc quidem , vt mihi
esset fides.

Vir. Ac. 4 Nusquam tuta fides.

O Epi. 16 Tarda solet magnis rebus inesse fides.

Idem li. 1 Scilicet vt fuluū spectatur in ignibus aurū:

Tri. Ele. 4 Tempore sic duro est inspicienda fides.

Luca. lib. 1 Nulla fides regni sociis.

Idē lib. 8 Ardua quippe fides robustos exigit annos.

Sil. Ital. Stat nulla diu mortalibus vsquam

lib. 11 Fortuna titubante fides.

Perd

Perdurat nō empta fides, nec pectora mer- Claud. in
Alligat. (ces Eur.lib.2

SERVANDA FIDES, PRÆ-
sertim inter amicos.

Dum trepidæ res & medicinam vulnera Silius.li. 2
poscunt,

Is locus officio cū cessant p̄spera, cumq̄;
Dura ad opē fortuna vocat, nā læta fouere
Haudquaquam magni est animi decus.

Fidē qui perdit, nihil potest vltra perdere. Pub.Mi.
Scilicet vt fuluum spectatur in ignibus au- Ouid.li.1
rum: Tri.Ele.4

Tempore sic duro est inspicienda fides.

Cū De^o intonuit, nō sese subdere nimbo, Idē,5.Tri.

Id demum est pietas, id socialis amor. Eleg.14

Nō boue mactato cœlestia numina gaudēt Idem,iu

Sed quæ præstāda est, & sine teste fide. Epist.

FIDES ETIAM HO-

si seruanda.

Multo optimus ille Silius Ital.

Militiæ, cui postremum est, primumq̄; tueri lib.14

Inter bella fidem.

Turpe referre pedē, nec passū stare tenaci. Ouid.li. 2

Turpe laborantem deseruisse ratem. de Ponto.

Turpe seq̄ casum, & fortunæ cedere amicū

Et, nisi sit fœlix, esse negare saum.

Tarda solet magnis rebus inesse fides. IdēEpi.16

Fœdera mortales ne sæuo rumpite ferro, Silius Ita-

Sed castam seruate fidem, fulgētibz ostro li.lib.13

Hæc potior regnis, dubio qui frangeretur
rum

Gaudebit pacta, ac tenues spes linquet a-
mici.

Non illi domus, aut coniunx, aut vita ma-
nebit

Vnquam expers luctus, lacrymæq; , aget
æquore semper

Ac tellure premens, aget ægrū nocte dieq;
Despecta ac violata fides.

CONCORDIA.

Pub.Mi. Discordia fit charior concordia,
Auxilia humilia, firma consensus facit.

DISCORDIA

Iuuenalis Inter finitimos vetus, atq; antiqua simulas,
Satyr. 15 Immortale odiū, & nunquā sanabile vuln^o.

CONTENTIO.

Pub.Mi. Nimum altercando veritas amittitur.

REDITVS IN GRATIAM.

Plautus 1 Nam in hominum ætate multa eueniunt
Amphi. huiusmodi:

Cupiunt voluptates, mox rursus miseras.

Iræ interueniunt, redeunt rursus in gratiam.

Verum iræ si quæ fortè eueniunt huiusmodi

Inter eos, rursus si reuentum in gratiã est,

Bis tanto amici sunt inter se quàm prius.

Teretius. Amantium iræ, amoris redintegratio est.

BELLVM.

Luca. li. 2 Nobilitas cum plebe perit, lateq; vagatur
Ensis,

Ensis, & a

Stat cruor

Lubrica sa

Non sen

Præcipita

Infantis m

Crimine o

Sed satis o

Quenque

caussæ,

Hos poll

Hos ferro

Permiscēo

Castra pe

Nulla salu

Nulla fic

quantu

Venalesq;

ces.

Fortuna

Et pace &

Et

Qui fuit l

Quàm

Tūc cede

Tūc br

At nihil il

stra

Vertim

gerere re-
 nquet a-
 vita ma-
 q; , aget
 Ete dieq;
 dia,
 cit.
 imultas,
 ilevuln.
 ur.
 M.
 ueniunt
 miseria.
 gratiam.
 iusmodi
 atia est,
 prius.
 o est.
 agatur
 Ensis,

Ensis, & à nullo reuocatū est pectore ferrū.
 Stat cruor in templis, multa q; rubētia cæde
 Lubrica saxa madēt, nulli sua profuit ætas,
 Non senis extremū piguit vrgētibus annis
 Præcipitasse diē, nec primo in limine vitæ
 Infantis miseri nascētia rumpere fata.

Crimine quo parui cæde potuere mereri?
 Sed satis est iam posse mori.

Quenque suæ rapiunt scelerata in prælia Ibidem.
 causæ,

Hos polluta dom^o, legesq; in pace timēda
 Hos ferro fugienda fames, mundi q; ruinae
 Permiscēda fides, nullū furor egit in arma,
 Castra petunt magna victi mercede.

Nulla salus bello, pacē te poscimus omnes. Vir. li. 10
 Nulla fides pietasq; viris qui castra se- Luca. li. 10
 quuntur,

Venalesq; manus, ibi fas, vbi maxima mer-
 ces.

Fortuna belli semper ancipiti in loco est. Sē. i The.
 Et pace & bello cunctis stat terminus æui. Sil. It. lib. 3
Idē lib. 6

Et incerti fallax fiducia Martis.

Qui fuit horrēdos prim^o qui ptulit enses? Tibul. li. 1

Quam ferus? & verè ferreus ille fuit.

Tūc cedes hominū generi, tūc prælia nata,

Tūc breuiter diræ mortis aperta via est.

At nihil ille miser meruit, nos ad mala no-
 stra

Vertimus, in sæuas quod dedit ille feras.

i s

Diuit

Diuitiis hoc vitium est auri, nec bella fuerunt
 Faginus astantat cum scyphus ante dapes.
 Non arces, non vallus erat, somnumque pre-
 tebat

Securus varias dux gregis inter oues.
 Idem ibidem. Quis furor est, atram bellis accersere mortem?
 Imminet, & tacito calum venit illa pede.
 Non seges est infra, non vinea culta, sed
 audax
 Cerberus, & Stygiae nauita puppis aqua.
 Illic percussisque genis, vinctoque capillo
 Errat ad obscuros pallida turba lacus.
 Quam potius laudandus hic est, quem prole
 parata
 Occupat in parua pigra senecta casa.
 Ipse suas sectatur oues, at filius agnos,
 Et calidam fessio comparat vxor aquam.

P A X.

Tib. lib. 1. Interea pax arua colat, pax candida primam
 Duxit araturos sub iuga curua boues.
 Pax aluit vites, & succos condidit vnae,
 Funderet vt nato tecta paterna merum.
 Pace bidens, vomerque vigent, ac tristia diuiti
 Militis in tenebris occupat arma situs.
 Rusticus est lucoque; vehit male sobrius ipso
 Vxorem plauastro, progeniemque; domum.
 Candida pax homines, trux decet ira feras.
 Pax optima rerum,
 Quas homini nouisse datum est, pax vna
 triumph

Ouid. 3. de
 art. aman.
 Silius Ita-
 licus, li. 11

triumphis

Innumeris potior, pax custodire salutem

Et ciues æquare potens.

Sub iuga bos veniat, sub terras semen arat. Oui. 2. Fa.

Pax Cererem nutrit, pacis alumna Ceres.

ASSENTATIO.

Quid quod adulandi gens prudentissima
laudat

Iuue. Sat. 3
de Græcis

Sermonem indocti, faciè deformis amici,

Et longū inualidi collum, ceruicibus equat.

Herculis Antæum procul à tellure tenentis.

Miratur vocem angustam, qua deterius nec

Ille sonat, quo mordetur gallina marito.

Natio comœda est, rides? maiore cachinno

Concutitur, flet si lacrymas aspexit amici,

Nec dolet, igniculū brumæ si tēpore poscas

Accipit endromydé: si dixeris æstuo, sudat.

SIMVLATIO.

Vltra Sauromatas fugere hinc libet, & glacialem Iuue. Sat. 2

Oceanū, quoties aliquid de moribus audēt

Qui Curios simulāt, & Bacchanalia viuunt.

Frontis nulla fides.

Ibidem.
Sen. in Tr.

Simulata remoue verba: non facile est tibi

Decipere Vlyssēm.

Ficta citò ad naturam redierint suam.

Pub. Mi.
Plaut. in
Mostel.

VERITAS.

Ego verum amo, verum volo mihi dici,

mend

mendacem odi.

Sen. i Tro. Veritas nunquam latet.

Te. i And. Veritas odium parit.

Sen. i Oed. Veritas odit moras.

GARRVLITAS.

Ho. de Ar. Nescit vox missa reuerti.

Pitt. Mit. Loqui ignorabit, qui tacere nesciet.

per Auso.

TACITVRNITAS.

Quid. li. 2 Eximia est virtus, præstare silentia rebus.

de Arte. At contra grauis est culpa, tacenda loqui.

Sen. i Hip. Alium silere quod vales, primus file.

Quid. 2 Quis minor est autem, quam tacuisse la-

Am. El. 2 bor?

Horat. lib. Arcanum neq; tu scrutaberis vllius vnquam.

2. Epist. Commissumq; reges, & vino tortus & ira-

Idem ibid. Quid de quoque viro, & cui dicas sæpe ve-

deto.

Percunctatorẽ fugito, nã garrulus idẽ est.

Nec retinet patulæ comissa fideliter aures.

Et semel emissum volat irreuocabile verbum.

OBTRACTATIO.

Horat. li. Absentem qui rodit amicum,

1. Ser.

Qui non defendit alio culpante, solutos

Qui captat risus hominum, famamq; dicacis

Fingere qui nõ visa potest, comissa tacere

Qui nequit, hic niger est, hunc tu Romam

caueto.

Iuuen. Sa- Viuendum est recte, tum propter plurima

tyra. 9 tumq; his

Præcipuè causis, vt linguas mancipiorum
Contemnas. Nam lingua mali pars pèssima
serui.

Difficilè oportet aurem habere ad crimina. Pub. Mi.

P E R I U R I U M.

Non bene cõducti vendunt periuria testes. Ouid. lib.
1. Amo.

Non bene scelesti iudicis arca patet.

Ah miser, & si quis primo periuria celat,
Sera tamen tacitis pœna venit pedibus.

I V D E X.

Sic agitur censura, & sic exempla parantur, Ouid. 6. Fa.
Hor. lib. 2.

Cum iudex alios quod monet, ipse facit. Ser. Sat. 2.

Malè verum examinat omnis Ouid. lib.

Corruptus iudex. 1. Trist.

Iudicis officium est, vt res, ita tempora re-
rum

Quærere: quæsito tempore tutus eris.

C O N T R A C A V S I D I C O S,

& iniquos iudices.

Turpe reos empta miseros defendere lin- Ouid. 1. am.
gua,

Quod faciat magnas turpe tribunal opes.

T E S T E S.

Pluris est oculatus testis vnus, quàm auriti Pl. in Træ.

Decem: qui audiunt, audita dicunt: qui vi-
dent planè sciunt.

Ambiguæ si quando citabere testis Iuue. Sa. 8

Incertæq; rei, Phalaris licet imperet, vt sis

Falsus, & admoto distet periuria tauro.

B E N

BENEFICENTIA,

liberalitas.

- Plaut. in Nam in ma!a vx ore, atque inimico si quid
Mil. glo. sumatur, sumptus est.
In bono hospite atque amico quæstus est,
quod sumitur.
Et quod in diuinis rebus sumas sumptus fa-
pienti lucro est.
- Auson. in Gratia quæ tarda est, ingrata est: gratia
Epigram. nanque
Cum fieri properat, gratia grata magis.
Nullum beneficium
- Plau. i Tr. Esse duco id quod quoi facias, non placeat
Idē i Pœ. Malo si benefacias, id beneficium interit:
Bono si quid malefacias, ætatem expetit.
Malo benefacere, tantundem est pericu-
lum,
Quantum bono malefacere.
- Idem in Quod benefit bonis, haud perit.
Rud. Ab alio expectes, alteri quod feceris.
Pub. Mi. Bis est gratū, quod opus est, vltro si offerat
Idem Beneficium accipere, libertatē vendere est.
Idem Beneficium dādo accipit, qui digno de dicit
Beneficium saepe dare, docere est reddere.
Beneficium dignis vbi das, omnes obligat
- DANTEM OBLIVISCI, A C-
cipientem meminisse of-
ficij decet.
- Mar. lib. 5 Quæ mihi præstiteris memini, semper erant
in Post.

tenebo.

Cur igitur taceo? Posthume, tu loqueris.

Incipio quoties alicui tua dona referre,

Protinus exclamat, dixerat ipse mihi.

Non bellè quædã faciunt duo, sufficit vnus

Huic operi: si vis vt loquar, ipse tace.

Crede mihi, quãuis ïgétia Posthume dones,

Autoris pereunt garrulitate sui.

Beneficium se dedisse qui dicit, petit.

Pub. Mi.

GRATITVDO.

Quod bonis beneficit beneficium, gratia ea

Plau. in C.

grauida est bonis.

Beneficium dare qui nescit, iniuste petit.

Pub. Mi.

Beneficia plura recipit, qui scit reddere.

Idem

Et bene apud memores veteris stat gratia

Virg. li. 4

facti.

Dedecus est semper sumere, nilq; dare,

Martialis

INGRATITVDO.

Ingratus.

Dixeris maledicta cuncta, cum ingratum

Pub. Mi.

hominem dixeris.

Vt nunc sunt mores: adeò res rediit:

Terent. in

Si quis quid reddit, magna habenda est gra

Adelphis

tia.

Parua quidem fateor, pro magnis munera

Ouid. li. 4.

reddi,

de Ponto

Cum pro concessa verba salute damus.

Eleg. 8

Sed qui quàm potuit, dat maxima, gratus

abundè est:

Et

- Et finem pietas contigit illa suum.
- Plau. i Ep. Hercle miserū est ingratum esse hominem.
 Idē i Pers. Quia enim nihil amas, cūm ingrātū amas.
 Oui. Ep. 12 Est aliqua ingrato meritum exprobrare vo-
 Iuue. Sa. 11 luptas.
 Au. i Epi. Ingratos ante omnia pone sodales.
 Ingrato homine terra peius nil creat.
- Catullus. Desine de quoquā q̄cquā bene velle mereri
 Aut aliquem fieri posse putare pium.
 Oīa sunt ingrata, nihil fecisse benignē est,
 Imò etiam tædet, tædet obestq; magis,
 Vt mihi, quem nemo grauius, nec acerbius
 vrget,
 Quam modò qui me vnum, atque vnicum
 amicum habuit.
- Plau. i Ca. Nam ferè maxima pars, morem hunc ho-
 mines habent, quod sibi volunt.
 Dum id impetrāt, boni sunt: sed id vbi iam
 penes sese habent,
 Ex bonis pessimi, & fraudulentissimi
 Sunt.
- Idem in
 Pœnu. Ita sunt omnes isti nostri diuites,
 Si quid bene facias, leuior pluma est gratia:
 Si quid peccatum est, plumbeas iras gerunt.
 Improbus homo est,
 Qui beneficiū scit sumere, & reddere nescit.
 Scire volunt oēs, mercedem soluere nemo.
- HOSPITALITAS.
- Oui. 5. Tr. Turpius ciicitur, quam non admittitur,
 hosp

hospes.

Certus in hospitibus non est amor. Idé epi. 16

Proletario sermone nunc quidem hospes Plaut. in
vtere. Mer.

DIVITIAE, OPES, PECUNIA.

Ingenium quondā fuerat pretiosius auro, O. li. 3. am

At nunc barbaria est grādis, habere nihil. Idem 2. de

Diuitiis alitur luxuriosus amor. Remed.

Curia pauperibus clausa est, dat census ho- Idé ibidé
nores.

Inde grauis iudex, inde seuerus eques. Idem li. 2.

Carmina laudantur, sed munera magna de arte.

petuntur,

Dū modo sit diues, barbarus ille placet.

Aurea sunt verè nūc sæcula, plurimus auro

Venit honos, auro conciliatur amor.

Ipsē licet venias Musis comitatus Homere,

Si nihil attuleris, ibis Homere foras.

Ardua res hæc est, opib⁹ nō tradere mores Mar. lib. 2

Et cū tot Cræfos viceris, esse Numam. Epigr.

At nunc desertis cessant sacraria lucis, Prop. lib. 3

Aurum omnes victa iam pietate colunt.

Aurea nūc verè sunt sæcula, plurimus auro

Venit honos, auro conciliatur amor.

Auro pulsa fides, auro vānalia iura,

Aurū lex sequitur, mox sine lege pudor.

Scilicet vxorem cum dotē, fidemque & Hora. li. 1.

amicos, Epist.

Et genus & formam regina pecunia donat

k

Omn

- Idem, lib. 2. Serm. Omnis enim res,
 Virtus, fama, decus, diuina humanaq; pul-
 chris
 Diuitiis parent, quas qui construxerit, ille
 Clarus erit, fortis, iustus, sapiens, etiam &
 rex,
 Et quicquid volet.
 Idem ibidem. Et genus & virtus, nisi cum re vilior alga est.
 Iuu. Sat. 3. Da testem Romae tam sanctum, quam fuit
 hospes
 Numinis Idæi: procedat vel Numa, vel qui
 Seruauit trepidam flagranti ex æde Minere-
 uam,
 Protinus ad censum, de moribus vltima fiet
 Quæstio: quot pascit seruos, quot possidet
 agri
 Iugera? quam multa magnaq; paropside
 cœnat?
 Quantum quisque sua nummorum seruat
 in arca,
 Tantum habet & fidei.
 Idem Saty. 6. Prima peregrinos obscœna pecunia motes
 Intulit, & turpi fregerunt sæcula luxu
 Idem Sat. 10. Diuitiæ molles.
 Pauca licet portes argenti vascula puri,
 Nocte iter ingressus gladium contumq;que
 timebis,
 Et motæ ad lunam trepidabis arundinis
 vmbra.

Cantabi
 Tautis p
 Seruātū
 Sed plur
 Strangul
 censu.

Miscuit,
 Humana
 Indomit
 Dii imm
 Venenū

Exercēt
 Pluris op
 ris ann
 Dū po
 Ast post
 Et teti
 Creueru
 Et cūm
 At bona
 falso,
 Nil satis
 Tantalū
 Flumina
 Nescis q
 vsum.
 Nullus a

Cant

Cantabit vacuus coram latrone viator.
Tautis parta malis, cura maiore metuq; Idé Sa. 14

Seruatur, misera est magni custodia census. Idé Sat. 10

Sed plures nimia congesta pecunia cura
Strangulat, & cuncta exuperans patrimonia
censu. Idé ibidé.

Nec plura venena

Miscuit, aut ferro grassatur sapius vllum
Humanæ mētis vitium, quàm sæua cupido
Indomiti census.

Dii immortales, aurum obsecro quid valet? Pl. in Au.

Venenū in auro bibit: expertus loquor. Se. in Thy.

Nunc aurum & purpura curis Lucr. lib. 5

Exercēt hominum vitam, belloq; fatigant.

Pluris opes nunc sunt, quàm prisca tempo- Ouid. lib. 1
ris annis, Fast.

Dū populus pauper, dū noxia Roma fuit.

Ast postquā fortuna loci caput extulit hui⁹,

Et tetigit summo vertice Roma deos:

Creuerunt & opes, & opum furiosa libido,

Et cum possideant plurima, plura petunt.

At bona pars hominum decepta cupidine Hor. l. Ser.
falso, Sacy. 1

Nil satis est, inquit.

Tantalus à labris sitiens fugientia captat Ibidem

Flumina, &c.

Nescis quid valeat nummus, quem præbeat Idé ibidem
vsum.

Nullus argento color est avaris Idé libr. 2

k 2

Abd

- Abdito terris inimice lamnæ
 Car. Od. 2 Crispe Sallusti, nisi temperato
 Splendeat vsu.
- Tibul. li. 1 Sæpe solent auro multa subesse mala.
 Idem li. 3 Nō opibus mētes hominū, curæq; leuātur,
 Eleg. 3 Nam fortuna sua tempora lege gerit.
 Auf. in Ep. Effigiem rex Cræse tuam ditissime regum
 Vidit apud Manes Diogenes Cynicus.
 Cōstitit utq; pcul, solito maiore cachinno
 Concussus dixit. Quid tibi diuitiæ
 Nūc profunt, regū rex ō ditissime? cūm sis
 Sicut ego solus, me quoq; pauperior?
 Nam quæcunque habui mecum fero, cūm
 nihil ipse
 Ex tantis tecum Cræse feras opibus.
 Bias Prie. Quis diues? qui nil cupiet. Quis pauper?
 per Auf. avarus.
 Ouid. lib. 1 Effodiuntur opes, irritamenta malorum.
 Metam. A V A R I T I A.
 Idem li. 1. Vix ego Saturno quenquā regnāte videbā,
 Fast. Cuius non animo dulcia lucra forent.
 Tempore creuit amor, qui nunc est sum-
 mus habendī,
 Vix ultra quō iam progrediatur habet.
 Creuerūt & opes, & opum furiosa cupido,
 Et cūm possideant plurima, plura petunt
 Quærere ut absument, absumpta requirere
 certant,
 At ipse vitis sunt alimenta vices.

Sic

Sic quibus intumuit suffusa venter ab vnda,
 Quò plus sunt potæ, plus sitiuntur aque.
 In pretio pretiũ nũc est, dat cẽsus honores,
 Censu amicitias, pauper vbiq; iacet.
 Crescentem sequitur cura pecuniam,
 Maiorumq; fames.

Horat. lib.
 3. Carm.
 Ibidem

Multa petentibus
 Desunt multa, bene est cui Deus obtulit
 Parca, quod satis est, manu.

Scilicet improbæ
 Crescunt diuitiæ, tamen
 Curæ nescio quid semper abest rei.
 Semper avarus eget, certum voto pete finẽ.

Idem li. 3.
 Carm.
 Ode 24

Imperat aut seruit collecta pecunia.
 Crescit amor nummi quantum ipsa pecu-
 nia crescit,
 Et minus hanc optat, qui non habet,
 Si quis emat citharas, emptas comportet in
 vnum,

Idẽ 1. Epi.
 Idem
 Iuu. Sa. 24
 Horat. lib.
 2. Serm.

Nec studio citharæ, nec Musæ deditus vlli:
 Si scalpra, & formas non futor: nautica vela
 Auerfus mercaturis: delirus & amens
 Vndiq; dicatur meritò, quid discerpat istis,
 Qui nummos aurumq; recondit, nescius vti
 Cõpositis, metuensq; velut cõtingere sacrũ?
 Si quis ad ingentẽ frumẽti semper aceruum
 Porrectus vigilet cum lógo fuste, nec illinc
 Audeat esuriens dominus cõtingere granũ,
 Ac potius foliis parcus vescatur amar is.

Sic

k 3 Si

Si, positis intus Chii, veterisq; Falerni
Mille cadis, nihil est, tercentū millibus, ac re
Potet acetum, agē, si & stramentis incubet,
vnde

Octoginta annos natus, cui stragula vestis,
Blattarū ac tinearū epulæ putrescat in arca,
Nimirum insanus paucis videatur, eò quòd
Maxima pars hominum morbo iactatur
codem.

Filius aut etiam libertus, vt ebibat hæres,
Dis inimice senex custodis, ne tibi desit?

Quantulum enim suminæ curtabit quisque
dierum.

Iuuenalis
Satyra 14

Inde ferè scelerum causæ, nec plura venena
Miscuit, aut ferro grassatur sapius vllum
Humanæ mentis vitiū, quàm sæua cupido
Indomiti census. Nam diues qui fieri vult,
Et citò vult fieri, sed quæ reuerentia legum?
Quis metus, aut pudor est vnquam prope-
rantis auari?

Idē, ibidē
Lucrum

Lucri bonus est odor ex re
Qualibet, illa tuo sententia semper in ore
Versetur, diis, atq; ipso Ioue digna poetæ.
Vnde habeas quærit nemo, sed oportet ha-
bere.

Cl. 1. i Ru.
Propert.
lib. 3

Semper inops quicumq; cupit.
Ergo sollicitæ tu causa pecunia vitæ es,
Per te immaturum mortis adimus iter.
Tu vitiis hominū crudelia pabula præbes,
Semina

Semina
Quid mi
Quantu
Immò et
Quas c
Non alite
Captat.
Qu
Auri sacra
Ergo hor
labor
Semper, &
Nimirū,
Finis, & c
ptas.
Haud vll
vnda
Nudus
Rape, cō
Fortuna
Quid ta
Torquer
Aeternis
Perdimu
Victuros
Pauperio
requi
Nec que
non

Semina curarum de capite orta tuo.

Quid mihi diuitiæ, quarū si dēpseris vsum, Corn. Gal.

Quantis largus opū, semper egenus ero?
Immō etiā pœna est, partis incūbere rebus,

Quas cūm possideas, est violare nefas.

Non aliter sitiens vicinas Tantalus vndas

Captat, & oppositis abstinet ora cibus.

Quid non mortalia pectora cogis

Auri sacra fames?

Ergo hominum genus incassum frustra q̄;
laborat

Semper, & in curis consumit inanibus eū.

Nimirū, quia non cognouit, quæ sit habēdi

Finis, & omnino quoad crescat vera volu-
ptas.

Haud vllas portabis opes Acherontis ad
vndas,

Nudus ad infernas stulte vehere rates.

Rape, cōgere, aufer, posside, relinquēdū est.

Fortuna multis nimis dat, satis nulli.

Quid tam sollicitis vitā cōsumimus annis?

Torquemur q̄; metu, cæca q̄; cupidine rerū?

Aeternis q̄; fenes curis dū quarimus, æuum

Perdimus, & nullo votorum fine beati,

Victuros agimus semp: nec viuimus vnquā.

Pauperior q̄; bonis quisque est, qui plura
requirit:

Nec quod habet numerat, tantūm quod
non habet optat.

k 4

Cum q̄;

Cumq; sui paruos vsus natura reposcat,
 Materiã struimus magnæ per vota ruinae,
 Luxuriam lucris emimus, luxuq; rapinas,
 Et summũ cẽsus pretiũ est effundere cẽsum.

Pub. in
 Mimis.

Auarus ipse miserix causa est sua.
 Auarus, nisi cum moritur, nil recte facit.
 Auaro quid mali optes? ni vt viuat diu.
 In nullum auarus bonus, in se pessimus.
 Inopiæ parua desunt, auaritiæ omnia.
 Luxuriæ desunt multa, auaritiæ omnia.
 Tam deest auaro quod habet, quàm quod
 non habet.

Propert.
 li. j. Eleg. 7

Ite rates curuæ, & leti quoq; texite causas,
 Ista per humanas mors venit acta manus.
 Terra parũ fuerat, terris adiecimus vndas,
 Fortunæ miseris auximus arte vias.
 Anchora te teneat, quem non tenuere pe-
 nates?

Quid meritũ dicas cui sua terra parũ est?
 Ventorum est quodcunque paras, haud vl-
 la carina

Consenuit, fallit portus & ipse fidem.
 Natura insidians pontum substrauit auaris,
 Vt tibi succedat vix semel esse potest.

LVCIVM, PRAEDA.

Tibul. lib.
 2. Eleg. 3

Ferrea nõ Venerẽ, sed prædã sæcula laudãt,
 Præda tamen multis est operata malis.
 Præda feras acies cinxit discordibus armis,
 Hinc cruor, hinc cædes, mors propiorq;
 venit.

venit.

Præda vago iussit geminare pericula pōto,
Bellica eum dubiis rostra deditratibus.

Non ego, omnino lucrum omne esse vtile
homini existimo, Plaut. in
Capti.

Scio ego, multos iam lucrum luculentos
homines reddidit.

Est etiam, vbi profectò damnum præstat
facere quàm lucrum.

Odi ego aurū, multa nimis sæpe suasit per-
peram.

Pecuniam in loco negligere, maximum in-
terdum est lucrum. Terent. in
Adelph.
Pub. Mi.

Damnū appellādū est, cū mala fama, lucrū.

Lucrū, sine damno alterius, fieri nō potest. Idem.

Neesse est facere sumptum, qui quærit lu-
crum. Plaut. in
Aulula.

S O R S.

Sors omnia versat.

Virg. Ec. 9

Sors autem vbi pessima rerum est,

Ou. Me. 14

Sub pedibus timor est, securaq; summa ma-
lorum.

Lætus sorte tua viues sapienter Aristi.

H. r. ep. 10

Nulla sors longa est.

Sc. in Thy.

Ferre quam sortem patiuntur omnes

Idem in

Nemo recusat.

Troade.

N E M O S V A S O R T E

C O N T E N T V S.

Hor. lib. 5

Epist.

Optat ephippia bos piger, optat arare ca-
ballus

Idē 1. Scr.

k s

ballus.

Quí fit Meccenas, vt nemo, quam sibi fortè
Seu ratio dederit, seu fors adiecerit, illa
Contentus viuat? laudet diuersa sequentes?
O fortunati mercatores! grauis annis
Miles ait, multo iam fractus mēbra labore.
Cōtrà mercator, nauim iactātibus Austris,
Militia est potior, qui d enim? concurratur,
horæ

Momēto cita mors venit, aut victoria læta.
Agricolam laudat iuris legumq; peritus,
Sub galli cantū consultor vbi ostia pulsat.
Ille datis vadibus, qui rure extractus in vr-
bem est,

Solos felices viuentes, clamat, in vrbe.
Fertilior seges est alienis semper in agris,
Vicinumq; pecus grandius vber habet.
Rure ego viuentem, tu dicis in vrbe beatū.
Cui placet alteri? sua nimirū est odio fors.
Alienū nobis, nostrum plus aliis placet.

MALE PARTA.

Malè partum malè disperit.

In ætate hominum plurimæ

Fiunt transfennæ, vbi decipiuntur dolis.
Atq; ædepol in eas plerūq; esca imponitur,
Quam si quis auidus poscit escam auariter,
Decipitur in transfenna auaritia sua.
Ille qui consultè, doctè, atque astutè cauet,
Diutinè vti bene licet partum bene.

PARS

Ouid. lib.
1. de Arte.
Horat. li. 1.
Epist. 14.
Pub. Mi.

Pl. in Poe.
Id. in Ku.

PARSIMONIA.

Non minor est virtus, quàm quærere, parta
tueri. Qui. lib. 2
de Arte.

Casus inest illic, híc erit artis opus. Luere. lib. 3

Quòd si quis vlla vitam ratione gubernat,
Diuitiæ grandes homini sunt, viuere parcè,
Aequo animo : neque enim est vsquam pe-
nuria parui.

O faciles, dare summa deos, eademq; tueri
Difficiles! Luca. lib. 2

Contrahe de multis, grandis aceruus erit. Ov. de Re.

MVNERVM CORRUPTELA.

Munera (crede mihi) placant hominesq;
deosq; Idem 3. de
Arte.

Placatur donis Iuppiter ipse datis.

Quid faciat sapiens? stultus quoque mune-
re gaudet.

Ipse quoque accepto munere mitis erit.

Acceptissima semper Idè epi. 16

Munera sunt, autor quæ preciosa facit.

Sæpe Iouè vidi, cùm iam sua mittere vellet
Fulgmina, thure dato sustinuisse manum. Idem 5. Fa.

PAVPERTAS.

Magnum pauperies opprobrium, iubet Hora. lib. 3.
Car.

Quiduis & facere & pati,

Virtutisq; viam deserit arduæ.

Vel nos in Capitolium

Quò clamor vocat, & turba fauentium.

Vel nos in mare proximum

Gemm

- Gemmas & lapides, aurum & inutile,
 Summi materiam mali,
 Mittamus, scelerum si bene pœnitet.
 Eradenda Cupidinis
 Praui sunt elementa, & teneræ nimis
 Mentis asperioribus Formandæ studiis.
 Miserum isthuc verbum & pessimum est,
 habuisse, & nihil habere.
 Nil habet infœlix paupertas durius in se,
 Quàm quòd ridiculos homines facit.
 Haud facile emergunt, quorum virtutibus
 obstat
 Res angusta domi.
 Sæper eris pauper, si pauper es Aemiliane.
 Dantur opes nullis nunc nisi diuitibus.
 O quantum cogit egestas!
 Verisimile non est, hominem pauperem
 Pauxillum paruifacere, quin nummū petat.
 Non habet vnde suum paupertas pascat
 amorem:
 Non tamen hoc tanti est, pauper vt esse
 velis.
 Fœcunda virorum
 Paupertas fugitur.
 -Paupertatemq; ferendo Effecere leuem.
 Quanquã res nostrę sunt pater paupercule,
 Modicę & modestę, melius est tamen ita
 viuere.
 Nam vbi ad paupertatem accessit infamia,
 Grauior
- Plaut. in
 Kuden.
 Iuu. sat. 3
- Idē, ibidē
- Mar. lib. 5
- Idē lib. 11
 Plaut. in
 Aul.
 Ouid. 2. de
 Reme. am.
- Luca. lib. 1
- Oui. 8. Me.
 Plaut. in
 Persa.

Grauior paupertas fit, fides submolestior.
 Omnes quibus res sunt minus secūda, ma- Terent. in
 gis sunt nescio quomodo Adelph.
 Suspiciosi, ad contumeliam omnia acci-
 piunt magis,
 Propter suam impotentiam se semper cre-
 dunt negligi.
 Paupertas mihi onus visum est, & miserum Idem, ibid.
 & graue.
 Pauper enim non est, cui rerū suppetit vsus. Hor. lib. 1
 Si ventri bene, si lateri est, pedibusq; tuis, nil Epi.
 Diuitiæ poterunt regales addere maius.

M O D V S.

Est modus in rebus, sunt certi deniq; fines. Hor. Sat. 1
 Quicquid excessit modum, Seneca in
 Pendet instabili loco. Oedipo.

M E D I O C R I T A S S I V E T R A N Q U I L L I T A S
*ta paupert. us, uitæq; obscuritas
 ac tranquillitas.*

Otium diuos rogat in patenti Hor. lib. 2
 Prensus Aegæo, simul atra nubes Car. Ode
 Condidit Lunam, neque certa fulgent 16
 Sydera nautis.
 Otium bello furiosa Thrace,
 Otium Medi pharetra decori,
 Grosphæ non gemmis, neque purpura væ-
 nale, nec auro.
 Non enim gazæ, neque consularis
 Summ

Summouet licetor miseros tumultus
Mentis, & curas laqueata circum
Tecta volanteis.

Viuitur paruo bene, cui paternum
Splendet in mensa tenui salinum:
Nec leucis somnos timor, aut cupido
Sordidus aufert.

Quid breui fortes iaculamur æuo
Multa? quid terras alio calentes
Sole mutamus? patriæ quis exul
Se quoque fugit?

Scandit æratas vitiosa nauis
Cura, nec turmas equitum relinquit,
Ocyor ceruis, & agente nimbos
Ocyor Euro.

Lætus in præsens animus, quod vltra est
Oderit curare, & amara læto

Temperet risu. nihil est ab omni
Parte beatum.

Abstulit clarum cita mors Achillem,
Longa Tithonum minuit senectus,
Et mihi forsan, tibi quod negarit,
Porriget hora.

Te greges centum, Siculæq; circum
Mugiunt vaccæ, tibi tollit hinnitum
Apta quadrigis equa, te bis Afro
Murice tinctæ

Vestiunt lanæ. mihi parua rura, &
Spiritus Graiæ tenuem Camœnæ,

Parca

Parca non
Spe
Rectius v
Semper vr
Cautus ho
Litt
Auream q
Diligit, tu
Sordibus
Sol
Sapius ve
Pinus, & e
Decidunt
Ful
Sperat in
Alteram
Pectus in
Iup
Summou
Sic erit. q
Suscitat
T
Rebus a
Fortis ap
Contrah
T
O mihi
Cogni
Vlibus o

Parca non mendas dedit, & malignum
Spernere vulgus.

Rectius viues Lycini, neque altum
Semper vrgendo, neque dum pro cellas
Cautus horrescis, nimium premendo
Littus iniquum.

Auream quisquis mediocritatem
Diligit, tutus caret obsoleti
Sordibus tecti, caret inuidenda
Sobrius aula.

Sæpius ventis agitur ingens
Pinus, & celsæ grauiore casu
Decidunt turres, feriuntq; summos
Fulmina monteis.

Sperat infestis, metuit secundis
Alteram sortem bene præparatum
Pectus informes hyemes reducit
Iuppiter, idem

Summouet. non, si malè nunc, & olim
Sic erit. quondam cithara tacentem
Suscitât Musam, neque semper arcum
Tendit Apollo.

Rebus angustis animosus, atque
Fortis appare: sapienter idem
Contrahens vento nimium secundo
Turgida vela.

O mihi chare quidè semp, sed tēpore duro
Cognite, res postquam procubere mex.
Vibus edocto si quicquam credis amico,

Ouid. lib. 3
Trist. Elegia 4.

Viue

Viue tibi, & longè nomina magna fuge.
 Viue tibi, quantumq; potes prælustria vitæ
 Sæuum prælustri fulmen ab arce venit.

Nā quanquā soli possunt prodesse potētes,
 Non profit, potius si quis obesse potest.
 Effugit hybernas demissa antenna pcellas,
 Lataq; plus paruis vela timoris habent.

Aspicias vt summa cortex leuis innatat
 vnda,

Cū graue nexa simul retia mergat on?
 Qui cadit in plano, vix hoc tamen euenit
 ipsum,

Sic cadit, vt tacta surgere possit humo.
 At miser Elpenor tecto delapsus ab alto,
 Occurrit regi flebilis vmbra suo.

Quid fuit, vt tutas agitarer Dædalus alas?
 Icarus immensas nomine signet aquas?
 Nēpe quòd hīc altè, demissius ille volabat,
 Nam pennas ambo non habuerē suas.
 Crede mihi, bene qui latuit, bene vixit: &
 intra

Fortunam debet quisque manere suam.
 Non foret Eumenides orbis, si filius eius
 Stultus Achilæos non adamasset equos.
 Nec natum in flamma vidisset, in arbore
 natas,

Cœpisset genitor si Phaëthonta Merops.
 Tu quoq; formida nimiū sublimia semper,
 Propositiq; precor contrahe vela tui.

Viuē

Viue sine inuidia, mollesq; inglori⁹ annos

Exige, amicitias & tibi iunge pares.

Rusticus vrbantum, murem mus paupere
fertur

Hora. li. 2
Ser. Sa. 6

Accepisse cauo, veterē vetus hospes amicū,

Asper, & attentus quæsitis, vt tamē arctum

Solueret hospitii animum, quid multa? ne-

que ille

Sepositi ciceris, nec longæ inuidit auenæ:

Aridum & ore ferens acinū, semesaq; lardi

Frustra dedit, cupiens varia fastidia cœna

Vincere tangentis malè singula dente su-

perbo.

Cum pater ipse domus palea porrectus in

horna,

Esset ador, loliumq; , dapis meliora relin-

quens,

Tandem vrbantus ad hunc: Quid te iuuat,

inquit, amice

Prærupti nem oris patientem viuere dorso?

Vis tu homines, vrbemq; feris præponere

syluis?

Carpe viam (mihi crede) comes, terrestria

quando

Mortales animas viuūt sortita, neq; vlla est

Aut magno, aut paruo leti fuga: quò bone

circa

Dum licet, in rebus iucundis viuere beatus,

Viue memor, q̄ sis æui breuis. hæc vbi dicta

I Agrest

Agrestem pepulêre, domo leuis exilit, inde
 Ambo proposîtũ peragũt iter, vrbis auêtes
 Mœnia nocturni subreperere. iamq; tenebat
 Nox mediũ cœli spatiũ, cum ponit vterq;
 In locuplete domo vestigia, rubro vbi cocco
 Tincta sup lectos canderet vestis eburnos,
 Multaq; de magna supessent fercula cœna,
 Quæ procul extractis inerat hesternæ cani-
 stris.

Ergo vbi purpurea porrectũ i veste locauit
 Agrestẽ, veluti succinctus cursitat hospes,
 Continuatq; dapes, nec non vernaliter ipse
 Fungitur officiis prælambens omne, quod
 affert:

Ille cubans gaudet mutata sorte, bonisq;
 Rebus agit lætã conuiuã, cum subito inges
 Valuarum strepitus lectis excussit vtrunq;
 Currere per totũ pavidæ conclaue, magisq;
 Exanimis trepidare simul domus alta mo-
 losis.

Perionuit canibus. Tum rusticus: Haud mi
 hi vita

Est opus hac, ait, & valeas. me sylua, cauusq;
 Tutus ab insidiis tenui solabitur aruo.

Iuuenalis
 Saty. 14

Dolia nudi
 Non ardent Cynici, si freris, altera fiet
 Cras domus, atq; eadem plumbo commif-
 sa manebit,

Sensit Alexander, testa cum vidit in illa
 Magnũ

Magnũ
 Nil cup
 Passurus
 Nullum
 Nos faci
 quæ
 Sufficiat
 In quant
 poscur
 Quantũ
 hortis,
 Quãtum
 Nunquã
 O qui
 Cum on
 Labore
 Desidera
 Fœlix q
 Ipsa de
 Qui bac
 Vnius
 Illum no
 Nec bi
 Nõ freta
 Non r
 Indocili
 Aspec
 Frugibu
 Autun

Magnū habitatorē, quanto felicior hic, qui
 Nil cuperet, q̄ qui totū sibi posceret orbē,
 Passurus gestis æquanda pericula rebus.

Nullum numen abest, si sit prudentia, sed te
 Nos facimus Fortuna deam. Mensura tamē
 quæ

Sufficiat census, si quis me consulat, edam:
 In quantum fitis, atque fames, & frigora
 poscunt,

Quantum Epicure tibi paruis suffecit in
 hortis,

Quātum Socratici cœperūt ante penates,
 Nunquā aliud natura, aliud sapientia dicit.

O quid solutis est beatius curis?

Catullus.

Cūm onus reponit, à peregrino
 Labore fessi venimus larem ad nostrum,
 Desideratoq; acquiescimus lecto.

Fœlix qui propriis æuū transegit in aruis,
 Ipsa domus puerū quem videt ipsa senē.

Claud. de
 Senatore
 Veronēsi.

Qui baculo nitēs, in qua reptauit harena,
 Vnius numerat sæcula longā casæ.

Illum non vario traxit fortuna tumultu,
 Nec bibit ignotas nobilis hospes aquas.

Nō freta mercator timuit, non classica mi-
 Non rauci lites pertulit ille fori. (les,

Indocilis rerum, vicinæ nescius vr̄bis,
 Aspectu fruitur liberiore poli.

Frugibus alternis nō Cōsule cōputat annū,
 Autumnum pomis, ver sibi flore notat.

l 2

Idem

- Idem condit ager soles, idemq; reducit,
Metiturq; suo rusticus orbe diem.
Ingentē metuūt paruo q̄ gramine quercū,
Acquæuūmq; videt consenuisse nemus.
- Horat lib. Est modus in rebus, sunt certi deniq; fines,
1. Serm. Quos vltra, citraq; nequit consistere rectū.
O. li. 2. Me. Inter vtrunq; tene, medio tutissimū ibis.
Idem lib. Non possis oculo quantum contendere
1. Epist. Lynceus,
Non tamen idcirco contēnas lippus inūgi,
Nec quia desperes inuicti mēbra Glyconis
Nodosa corpus nolis prohibere Chiragra,
Est quoddam pro dire tenus, sed non datur
vltra.
- Tet. i An. Nam id arbitror
Apprimē ī vita esse vtile, vt ne quid nimis.
- Lucr. lib. 5 Diuitiæ grandes homini sunt, viuere parcē
Acquo animo, neque enim est vnquam pe-
nuria parui.
- Mar. lib. 1 Illud quod medium est, atque inter vtrun-
que, probatur.
- Plaut. in Modus omnibus
Pœnu. In rebus soror est optimum habitu, nimia
omnia
Nimiū exhibent negotiū hominibus ex se.
- Idem, in Ego virtute deūm & maiorum nostrorum
Aulula. diues sum satis.
Istas magnas factiones, animos, dotes da-
pfiles,

Clam

Clamores, imperia, eburata vehicula, pallas,
purpuram

Nihil moror, qui in seruitutem sumptibus
redigunt viros.

Viuatur exiguo melius, natura beatis

Claud. in

Omnibus esse dedit, si quis cognouerit vti.

Ruff. lib. 1

Hec si nota foret, frueremur simplice cultu,
Classica non fremerent, non stridula fraxi-
nus iret,

Non ventus quateret puppes, non machina
muros.

Quod satis est cui contingit, nihil amplius

Horat. li.
1. Epist.

optet.
Non domus & fundus, non æris aceruus &
auri

Aegroto domini deduxit corpore febres,

Non animo curas.

Instruit & natū, medioq; vt limite curras

Ouid. 8
Meta.

Leare, ait, moneo, ne si demissior ibis,

Vnda grauet pennas: si celsior, ignis adurat:

Inter vtrunque vola.

ENCOMIUM VITAE

RUSTICAE.

Beatus ille, qui procul negotiis,

Hor. Epo.
li. Ode 1

Vt prisca gens mortalium,

Paterna rura bobus exercet suis,

Solutus omni fœnore.

Nec excitatur classico miles truci,

Nec horret iratum mare.

Forumq; vitat, & superba ciuium
 Potentiorum limina.
 Ergo aut adulta vitium propagine
 Altas maritat populos,
 Aut in reducta valle mugientium
 Prospektat erranteis greges,
 Inutilesq; falce ramos amputans,
 Fœliciores inserit:
 Aut pressa puris mella condit amphoris,
 Aut tondet infirmas oueis:
 Vel cùm decorum mitibus pomis carpit
 Autumnus aruis extulit,
 Vt gaudet infitiua decerpens pyra,
 Certantem & vuam purpuræ,
 Qua muneretur te Priape, & te pater
 Syluane tutor finium!
 Libet iacere modò sub antiqua ilice,
 Modò in tenaci gramine.
 Labuntur altis interim ripis aquæ,
 Queruntur in syluis aues,
 Fontesq; lymphis obstrepunt manantibus,
 Somnos quòd inuitet leueis.
 At cùm tonantis annus hybernus Iouis
 Imbreis, niueisq; comparat,
 Aut trudit acreis hinc & hinc multa cane
 Apros in obstanteis plagas:
 Aut amite leui rara tendit retia,
 Turdis edacibus dolos.
 Pavidumq; leporem, & aduenam laqueo
 gruem

gruem

lucunda captat præmia.

Quis nõ malarum, quas amor curas habet,

Hæc inter obliuiscitur?

Quòd si pudica mulier in partem iuuet

Domum, atque dulcèis liberos,

Sabina qualis, aut perusta solibus

Pernicis vxor Appuli,

Sacrum vetustis extruat lignis focum

Lasi sub aduentum viri,

Claudensq; textis cratibus lætum pecus,

Distenta siccet vbera,

Et horna dulci vina promens dolio.

Dapes inemptas apparet:

Non me Lucrina iuuerint conchyliã,

Magisve rhombus, aut scari,

Si quos Eois intonata fluctibus,

Hyems ad hoc vertat mare,

Non Afra auis descendat in ventrè meum,

Non Attagen Ionicus

Lucundior, quàm lecta de pinguisimis

Oliua ramis arborum,

Aut herba Iapathi prata amanti, & graui

Maluæ salubres corpori,

Vel agna festis cæsa Terminalibus,

Vel hædus ereptus lupo.

Has inter epulas, vt iuuat pastas oueis

Videre properanteis domum!

Videre fello vomerem inuersum boues

1 4

Gollo

Collo trahenteis languido,
 Positosq; vernas, ditis examen domus,
 Circum renidenteis lares!
 Hæc vbi locutus fœnerator Alphius,
 Iam iam futurus rusticus,
 Omnem relegit Idibus pecuniam,
 Quærit Calendis ponere.

POTENTIA EXPOSITA
 MALIS.

Ou. lib. de Rem. am. Seneca in Octauia. Summa petit liuor, perfiant Altissima vèti
 Sûma petût dextra fulmina missa Iouis.
 Quatiunt altas sæpe procellæ
 Aut euertit fortuna domos.

Idem in Hippolyt.

Minus in paruis fortuna furit:
 Hûmida vallis
 Raros patit ur fulminis ictus.
 Tremuit cælo Iouis altisoni
 Caucasus ingens, Phrygiumq; nemus
 Matris Cybeles.

Ou. 1. Mc. Seneca in Agamem. Idem in Hippolyt.

Nulla potentia longa est.
 Feriunt celsos fulmina colles:
 Corpora mörbis maiora patent.
 Non capit vnquam magnos motus
 Humilis tecti plebeia domus.

Luca. li. 8

Sic longius æuum
 Destruit ingêteis animos & vita superstes,
 Imperio nili summa dies cum fine bonorû
 Affuit, & celeri præuertit tristia leto,
 Dedecori est fortuna prior.

Inuida

Inuida fatorum series summisq; negatum Idē lib. 1
Stare diu.

PAUPER TAS ET DO-

lor acruunt ingenia.

Sed cū longa dies acuit mortalia corda, Mani. lib.
1. Astron.
Et labor ingenium miseris dedit, & sua
quēq;

Aduigilare sibi iussit fortuna premendo

Seducta in varias certarunt pectora curas,

Et quodcūq; sagax tentando repperit vsus.

Grande doloris

Ou. 6. me.

Ingenium est, miserisq; venit solertia reb⁹.

Ingenium mala sæpe mouent, quis crederet
vnuquam

Idem 2. de
Arte.

Aërias hominem carpere posse vias?

Paupertas omnibus arteis perdocet, vbi quē
attingit.

Plaut. in
Sticho.

Hominē experi ri multa, paupertas iubet.

Pub. Ml.

VOLUNTAS SOLA

interdum probanda.

Vt desint vires, tamē est laudanda volūtas.

Oui. li. 3
de Ponto.

Hac ego contentos auguror esse deos.

Hæc facit vt veniat pauper quoque gratus
ad aras,

Et placeat cæso non minus agna boue.

Hoc volo, sic iubeo: sit pro ratioe volūtas.

Iuu Sat. 6
Prop. li. 2

Quod si deficient vires, audacia certē

Laus erit, in magnis & voluisse fat est.

CLEMENTIA, COMI-
tas, obsequium.

- Ter. I An. Obsequium amicos, veritas odium parit.
Idem in Re ipsa reperi
Adel ph. Facilitate nihil homini esse melius, neque
clementia.
- Cla. in Eu Sola deos æquat clementia nobis.
trop. lib. 2 Electitur obsequio curuatus ab arbore ra-
Ouid. li. 2 mus.
de Aitc. Frangas, si vires experiare tuas.
Obsequio tranatur aquæ, nec vincere possis
Flumina, si cõtrà, quàm rapit vnda, nates.
Obsequium Tigresq; domat, tumidosq;
leones.
- Rustica paulatim taurus aratra subit.
Claud. de Qui fruitur pœna, ferus est, legûq; videtur
Cõ. Mál. Vindictã præstare sibi, quum viscera felle
Canduerint, ardet stimulis, ferturq; nocedi
Prodigus, ignarus causæ: diis proximus
ille est.
- Quæ ratio, nõ ira mouet, qui facta repêdes
Consilio, punire potest mucrone cruento.
Se iactent alii, studeant feritate timeri,
Addictõq; hominũ cumulent æraria censu.
Lenè fluit Nilus, sed cunctis annibus extat
Vtilior, nullas confessus murmure vires.
Acrior ac rapid⁹ tacitas prætermeat ingens
Danubius ripas, eadem clementia sæui
Gurgitis immèsun deducit in ostia Gangé.
Torr

Torrètes i
Pontibus,
Pax maior
stas
Quod vic
vrget
Imperiosa
A
Dextera p
Asperita
Odium ac
Et pau
At caret in
rundo est
Quasq;
Qu
Infectum
mens
Dum pœ
Ira furor
paret,
Imperat:
Vt fragili
Iam isthæ
Iram in p
Vince an
cis.

Torrētes immanè fremāt, lapsisq; minētur
Pontibus, inuoluāt spumoso vertice sylvas.

Pax maiora decet, peragit tranquilla pote-
stas

Quod violenta nequit, mandataq; fortius
urget

Imperiosa quies.

ASPERITAS, MORO-
SITAS.

Dextera præcipuè capit indulgētia mentes:

Asperitas odium, sæuaq; bella mouet.

Odium accipitrē, quia uiuit semp in arnis,

Et pauidum solitos in pecus ire lupos.

At caret infidiis hominum, quia mitis hi-
rundo est,

Quasq; colat turres Chaonis ales habet.

I R A.

Qui non moderabitur iræ,

Infectum uolet esse, dolor quod suaferit, &
mens

Dum pœnas odio per vim festinat inulto.

Ira furor breuis est, animum rege: qui, nisi
paret,

Imperat: hūc frænis, hūc tu cōpescē catena.

Vt fragilis glacies interit ira mora.

Iam isthæc insipientia est

Iram in promptu gerere.

Vince animos, iramq; tuam, qui cætera vin-
cis.

Quasi

Oui. lib. 2
de Arte.

Hor. 1. Ep.

O. 1. de ar.
Plautus 1
Pseudolo.

Oui. epi. 3

- Idé 1. am. Quaslibet infirmas adiūuat ira manus.
 Sen in Me. Ira quæ tegitur, nocet.
 Ibidem. Difficile quàm sit animum ab ira flectere
 iam concitatum, quàmq; regale hoc putet,
 Sceptris superbas quæ quis admouit manus.
 Nūc face supposita, feruescit sanguis, & ira,
 Perf. Sat. 3 Scintillant oculi, dicisq; facisq; quod ipse
 Nō fani est hominis, nō san^o iuret Orestes.
 Stat. lib. 10 Ne fræna animo permittite calenti,
 Da spatium, tenuemq; moram, malè cuncta
 ministrat
 Impetus.
 Pub. Mi. Bonū apud virum citò moritur iracundia.
 Consilio melius vincas, quàm iracundia.
 Homo extra corpus suū est, cū irascitur,
 Iracundiā qui vincit, hostē superat maxims.
 Oui. lib. 1. Sed nūquā dederis spatiosum tēpus in irā.
 Amo. Sæpe simultates ira morata facit.
 Idem 1. de Difficiles aditus impetus omnis habet.
 Remed.

MODERATIO.

- pub. Mi. Bis vincit, qui se vincit in victoria.
 Idem. Effugere cupiditatem, regnum est vincere.
 Bias Prie. Quod prudētis op^o? cū possit, nolle nocere
 per Auso. Quid stulti proprium? non posse, & velle
 nocere.

INVIDIA, LIVOR, ODIUM,

*Inuidiæ descriptio, apud**Ouid. 2. Met.*

Pallor in ore sedet, macies in corpore toto,

Nusq;

Nusquam recta acies, liuent rubigine dētes,
Pectora felle virent, lingua est effusa venco-
no.

Ritus abest, nisi quem visi fecēre dolores.
Nec fruitur somno vigilātib⁹ excita curis,
Sed videt ingratos, intabescitq; videndo
Successus hominū, carpitq; & carpitur vna,
Suppliciuinq; suum est.

Ingenium magni liuor detrectat Homeri:

Oui l. 1. de
Rem. am.

Quisquis es, ex illo Zoile nomen habes.
Summa petit liuor, perflant altissima venti:

Summa petunt dextra fulmina missa Iouis.

Inuidia factū ac sermo popularis premet.

Sen. i Me.

Arts prima regni est, posse inuidiam pati.

Macerat inuidia ante oculos illum esse potentem,

Lucr. lib. 3

Illam aspectari, claro qui incidit honore:

Ipsi se in tenebris volui cœnoq; queruntur.

Hi sunt inuidiæ nimirum Regule mores,

Mar. lib. 5

Præferat antiquos semper vt illa nouis.

O dirū exitium mortalibus! ô nihil vnquā

Sil. lib. 16

Crescere nec magnas patiens exurgere laudes

Inuidia!

Inuidiam quod habet, non solet esse diu.

Prop. lib. 2

Odia qui nimium timet, regnare nescit.

Se. in Oe.

Professa perdunt odia vindictæ locum.

Id. in Me.

Liuor, iners vitium, mores non exit in altos,

Oui. lib. 3

Vtq; latens ima vipera serpit humo.

de Ponto.

Scrip

- Et ibidem Scripta placent à morte ferè, quia lædere
Eleg. 4 viuos
Liuor, & inuiso carpere dente solet,
Ibi. lib. I Pascitur in viuus liuor, post fata quiescit.
Tunc suus ex merito quèq; tuetur honor.
Inuidus alterius rebus macrescit opimis.
H. li. I. Ep. Inuidia Siculi non inuenêre tyranni
Maius tormentum.
Plautus in Trucul. Nam inuidere alii bene esse, tibi malè esse
miserum est.
Qui inuidet, egent: illi quibus inuidetur
rem habent.
Pub. Mi. Miserrima est fortuna, quæ inimico caret.
Plaut. in Est miserorum, vt malè volentes sint, atque
Capti. inuideant bonis.

DE LIVORE, EX EPI-
grammatibus, quæ Virgi-
lio adscribuntur.

Liuor tabificum malis venenum,
Intactis vorat ossibus medullas,
Et totum bibit artubus cruorem.
Quo quisq; furit, inuidetq; forti,
Vt debet, sibi pœna semper ipse est.
Testatur gemitu graueis dolores,
Suspirat, gemit, incutitq; denteis.
Sudat frigidus intuens quod odit.
Effundit mala lingua virus atrum.

Pallor

Pallor terribilis genas colorat.
 Infelix macies renudat ossa.
 Non lux, non cibus est suavis illi.
 Nec potus iuuat, aut sapor Lyæi.
 Nec si pocula Iuppiter propinet,
 Aut hæc porrigat, & ministret Hebe,
 Aut tradat Ganymedes ipse nectar,
 Non somnum capit, aut quiescit vnquam.
 Torquet viscera carnifex cruentus.
 Vefanos tacitè mouet furores,
 Intentans animo faces Erynnis
 Letalis, Tityi; vultur intus,
 Qui semper lacerat, comestq; mentem.
 Viuit pectore sub dolente vulnus,
 Quod Chironia nec manus leuarit,
 Nec Phæbus, soboles' ve clara Phæbi.

ARROGANTIA,

IACANTIA.

O mores! vsque adeo 'ne Pers. Sat. 1
 Scire tuū nihil est, nisi te scire hoc sciat alter
 Ad populum phaleras, ego te intus & in cu- Idem sa. 4
 te noui.
 Cito ignominia fit superbi gloria. Pub. Mi.

AMBITIO.

Virtute ambire oportet, non fautoribus. Plautus in
Amph.
 Sat habet fautorum semper qui rectè facit. Clau. de 3
 Emitur sola virtute potestas. Conf. Ho.

PHILAVTIA.

Homine imperito nunquā q̄cquā iniustius Ter. i Ad.
 Qui,

- Qui, nisi quod ipse fecit, nihil rectū putat.
 Nec tua laudabis studia, aut aliena reprehendes.
- Hor. i Ep.
- Te. in An. Verū illud verbū est, vulgò quod dici solet,
 Omnes sibi melius malle esse, quàm alteri.
- Plaut. in Afina. Decet verecundum esse adolescentem.
 Summum crede nephas animum præferre pudori,
 Et propter vitam viuendi perdere causas.
- Iuue. Sa. 8
- Sil. libr. i Tum pudor accendit mentem: nec conscia fallit
 Virtus pressa loco.
- Val. Fl. li. 5 Rebus semper pudor absit in arctis.
 Se. in Th. Vbi non est pudor,
 Nec cura iuris, sanctitas, pietas, fides,
 Instabile regnum est.
- Idem tra. 3 Malus est minister regii imperii pudor.
 Id. i Oed. Nullus est miseris pudor.
- Te. in Ad. Pudore & liberalitate liberos
 Plautus in Retinere fatius esse credo quàm metu.
 Bacch. Nam ego illum perisse dico, quoi quidem
 perit pudor.
- Qui. Epi. 5 Nulla reparabilis arte
 Idē Epi. 15 Lapso pudicitia est, deperit illa semel.
 Lis est cum forma magna pudicitia.
- Iuu. Sat. 10 Rara est adeo concordia famæ
 Idē Sat. 15 Atque pudicitia.

PVDIGITIA

FOR

FORTITUDO.

Dicimus autem

Nos quoq; fœlices, qui ferre incommoda
vitæ,

Nec iactare iugum vita didicere magistra.

Fortissimus ille est,

Luc. lib.7

Qui promptus metuenda pati, si cominus
instent.Animus æquus optimum est ærumnæ con- Plautus in
dimentum. Ruden.

Vivite fortes,

Horatius

Fortiaq; aduersis opponite pectora rebus.

Reb⁹ in angustiis facile est cõtemnere vitã, Mar. lib.11

Fortiter ille facit, qui miser esse potest.

In re mala animo si bono vtare, adiuuat. Pl. in Ca.

Bonus animus in re mala, dimidiũ est mali. Idẽ in Ps.

Nam ea stultitia est, facinus magnum timi-
do cordi credere.Nam omnes res perinde sunt, vt agas, vt
eos magnificas.

PATIENTIA.

Perfer & obdura, dolor hic tibi proderit
olim. O.3. Am.
Eleg.10

Sæpe tulit lassus succus amarus opem.

Multa diuq; tuli: vitiis patientia victa est. Ibidem

Gaudet patientia duris. Luca. lib.9

Quod fuit durũ pati, meminisse dulce est. Sen. trag.1

Leniter, ex merito quicquid patiãre, feren- Quid. Ep.5

dum est.

m

Quæ

- Horat. li. 1. *Quę venit indignę, pœna dolenda venit.*
 Car. O. 24 *Durum, sed leuius fit patientia.*
 Plautus in *Quicquid corrigere est nephas.*
 Aſina. *Fortiter malum qui patitur, idem poſt pa-*
 Mani. li. 4 *titur bonum.*
 Astro. *Sors eſt ſua cuique ferenda.*
 Pub. Mi. *Cuiusuis doloris remedium, eſt patientia.*
Feras, non culpes, quod mutari non poteſt.
 Prop. li. 2 *Furor fit læſa ſæpius patientia.*
 Eleg. 5 *Non ſolùm taurus ferit vncis cornibus ho-*
ſtem,
Verùm etiã inſtanti læſa repugnat ouis.

VINDICTA.

- Iuu. Sat. 13 *Quippe minuti*
Semper, & inſirmi eſt animi, exiguiq; vo-
luptas
Vltio, continuò ſic collige, quòd vindicta
 Ouid. 1. A. *Nemo magis gaudet, quàm fœmina.*
 Sene. tra. 1 *At tu ne dubita, minuet vindicta dolorem.*
Sape vindicta obſuit.

METVS, TIMOR.

- O. 1. Epist. *Vires ſubtrahit ipſe timor.*
 Mart. lib. 2 *Quid ſi me tonſor, cùm ſtrieta nouacula*
ſupra eſt,
Tunc libertatem, diuitiasq; roget,
Promittã: nec enim rogat illo tẽpore tõſor
 Pub. Mi. *Latro rogat: res eſt imperioſa timor.*
 Sene. tra. 1 *Stultum eſt timere, quòd vitari non poteſt.*
Opprimit leges timor.

Qui

Qui pauit vanos metus,
Veros fatetur.

Ibidem

Nam qui cupiet, metuet quoq; porro
Qui metuens viuít, liber mihi non erit vn-
quam.

Horat. li. 1
Epist. 14

Pedibus timor addidit alas.

Leue est miseras ferre, perferre graue.

Vir. Aë. 9

Degeneres animos timor arguit.

Se. 1 Thy.

A V D A C I A.

Virg. li. 4

Audentes Deus ipse iuuat.

Aeneid.

In audaces non est audacia tuta.

Ouid. lib.

Tu ne cede malis, sed cótra audentior ito.

10. Meta.

Audaces fortuna iuuat.

Ibidem

Audentes forsq; Venusq; iuuat.

Vir 6. Aë.

Audendum est, fortes adiuuat ipse Deus.

Idem li. 10

Fortes fortuna adiuuat.

O. li. 2. Fa.

Nunquam periculũ sine periculo vincitur.

Tibul.

T E M E R I T A S.

Terentius

Animus vereri qui scit, scit tuto aggredi.

in Adel.

M I S E R I A.

Publ. Mi.

Crède mihi, miserõs prudentia prima re-
linquit,

Idem

Et sensus cum re consiliumq; fugit.

Ouid. li. 4

Miser homo est, qui ipse sibi quod edat,
quærit, & id ægrè inuenit.

de Ponto.

Sed ille est miserior, qui ægrè quærit, &
nihil inuenit.

Plautus in

Ille miserrimus est, qui cum esse cupit, quod
edat, non habet.

Capt.

m 2 Est

- Idem pau
lò pòst.
Qui lib. 3.
de Ponto. Est miserorum vt maleuolentes sint, atque
inuideant bonis.
Credere mihi, miseris cœlestia numina par-
cunt,
Nec semper læsos & sine fine premunt.
Quod nimis miseri volunt,
Sen. tra. 1
Hoc facile credunt.
- Idé i Tro.
Idem in
Her. Oet. Nemo se credit miserum, licet sit.
Nunquam est ille miser, cui facile est mori.
- O. 7. Met.
Mar. lib. 1. **G A V D I V M.**
Gaudia principiū nostri sunt sæpe doloris.
Gaudia non remeant, sed fugitiua volant.
- S P E S C O N S O L A T I O,**
rerum uicissitudo.
- Ouid. lib. 1
de Ponto. Hæc dea cū fugerent sceleratas numina
terras,
In diis inuisa sola remansit humo.
Hæc facit, vt uiuat fossor quoque compe-
de uinctus,
Liberatq; à ferro crura futura putet.
Hæc facit vt videat cū terras undiq; nullas,
Naufrag⁹ in mediis brachia iactet aquis.
Sæpe aliquem solers medicorum cura re-
linquit,
Nec spes huic vena deficiente cadit.
Carcere dicuntur clausi sperare salutem,
Atq; aliquis pendens in cruce vota facit.
Idem lib. 3. Spem iuuat amplecti, quæ non iuuat irrita
semper,

Et

Et fieri cupias, si qua futura putas.
Proximus huic gradus est, bene desperare
salutem,

Seq; semel vera scisse perisse fide.
Sæpe aliquem solers medicorum cura reli-
quit: Ouid. r. de
Ponto, E-
leg. 7

Nec spes huic vena deficiente cadit.
Carcere dicuntur clausi sperare salutem:
Atq; aliquis pendens in cruce vota facit.
Hæc dea quam multos laqueo sua colla li-
gantes

Non est proposita passa perire nece!
Me quoq; conatam gladio finire dolorem
Arguit, iniecta continuitq; manu.
Quidq; facis? lacrymis opus est, non san-
guine dixit:

Sæpe per has flecti principis ira solet.
Quâvis est igitur meritis indebita nostris,
Magna tamen spes est in bonitate Dei.
Multa præter spem, scio multis bona eue-
nisse. Pl. in Ru.

Ego spem pretio non emo. Ter. i Ad.
Sen. i Med.

Spes nulla rebus monstrat afflictis viam.
Qui nihil potest sperare, desperat nihil.
Spes igitur pœnæ menti Græcine leuandæ
Non est ex toto nullâ relicta meæ. Ouid. r. de
Ponto, E-
leg. 7

Hæc dea cum fugerent sceleratas numina
terras.

In diis inuisa sola remansit humo.

m 3

Hæc

Hæc facit, vt videat cùm terras vndiq; nul-
las,

Naufragus, in mediis brachia iacet aquis.

Hæc facit, vt viuat fossor quoq; compede
vinctus,

Liberaq; à ferro crura futura putet.

Idē 7. Mc. Flebile principium melior fortuna sequuta
est.

Trib. lib. 2 Iam mala finissem læto, sed credula vitam
Spes fouet, & melius cras fore semper ait.
Spes alit agricolas, spes sulcis credit aratris
Semina, quæ magno fœnore reddat ager.
Hæc laqueo volucres, hæc captat arundine
pisces,

Cùm tenues hamos abdidit arte cibus.

Spes etiam valida solatur cōpede vinctum,

Crura sonant ferro, sed canit inter opus.

Mem li. 3 Venit post multos vna serena dies.

Ouid. li. 4 Temporis officium solatia dicere certi est,
de Ponto Dum dolor in cursu est, dum petit æget
opem.

Et cùm longa dies sedauit vulnera mentis,

Idem 3. de Intempestiuè, qui mouet illa, nouat.

Ponto Crede mihi, miseris cœlestia numina par-
Idem lib. 1 cunt,

Fasto.

Idem 4. Nec semper læsos & sine fine premunt.

de Pont. Nec fera tēpestas toto tamē errat in anno,
Et tibi, crede mihi, tempora veris erunt.
Non ad eò fortuna grauis miserabile fecit,
Vt

Vt minuant nulla gaudia parte malum.
Nulla dies adeò est australibus humida
nimbis,

Non intermissis vt fluat imber aquis.
Nec sterilis locus vllus ita est, vt non sit in
illo

Mixta ferè duris utilis herba rubis.
Scilicet interdum miscentur tristia lætis.

Idem, 6

Epist.

Virg. lib. 2

Aeneid.

DESPERATIO.

Vna salus victis, nullam sperare salutem.

IMPERATA, MAGIS grata.

Si quicquid cupidoq; optantiq; obtigit vn
quam

Carullus.

In speranti, hoc est gratũ animo propriè.

In sperata accidunt magis sæpe quàm quæ
speres.

Plant. in

Mofel.

CELEBRITAS, Præcipitatio.

Ad pœnitendum properat, citò qui iudicat.

Quilibet ignavi præcipitata premunt.

Pub. Mi.

Ouid. lib. 3

Trist.

Idem de

Rem. lib. x

MORA.

Dum licet, & modici tangunt præcordia
motus,

Si piget, in primo limine siste pedem.

Opprime, dum noua sunt subiti mala semi-
na morbi,

Et tuus incipiens ire resistat equus.

Nam mora dat vires, teneras mora perco-
quit vvas,

Et validas segetes, quod fuit herba facit,

M 4

Quæ

Quæ præbet latas arbor spatiantibus umbras,

Quo posita est primùm tēpore virga fuit.
Tūc poterat manib⁹ summa tellure reuelli:
Nunc ad immensam viribus aucta suis.
Principiis obsta. sero medicina paratur,
Cū mala per longas conualuere moras.
Sed propera, nec te vêturas differ in horas,
Qui non est hodie, cras minus aptus erit.
Vidi ego, quod fuerat primò sanabile vulnus,

Idē lib. 2.
de Art.
amandi.

Dilatam longæ damna tulisse moræ.
Cū mora non tuta est, totis incumbere remis

Sc. in Ag.
Sil. lib. 4

Vtile, & admissō subdere calcar equo.
Quod ratio nequiuit, sæpe sanauit mora.
Pelle moras, breuis est magni fortuna fauoris.

O. epist. 18
Luca. li. 1
Pers. Sat. 5

Lōga mora est nobis quæ gaudia differt.
Tolle moras, semp nocuit differte paratis.
Cras hoc fiet, idem cras fiet, quid? nisi magnum

Nēpe diē donas, sed cū lux altera venit,
Iam cras hesternum consumpsimus, ecce aliud cras
Egerit hos annos, & semper paulum erit vltra.

Virg. lib. 3
Geor.

Alitur vitium, viuitq; tegendo,
Continuò culpā ferro compeſce, priusquā
Dira

Dira per
Hellebo
tumesc
Poscenti
bo.
Fames &
Mo
Mora or
Tunc de
Deterfur
bo
Corpora
ueris h
Vlcera p
Non leu
Bona op
Honestu
Et mem
Fama ma
D
Orbe lo
Celeste
Vnde qu
bus ab
Inspicite
aures,
Dira

Dira per incautū ser pant contagia vulgus.
Helleborum frustra, cū iam cutis ægra Perf.Sa. 3
tumes cit,

Poscentis videas, venienti occurr ite mor-
bo.

Fames & mora bilem in nasum conc iunt. Pl. in Am.
Ma. 4. Ast.
Pub.Mi.

Mora sæpe malorum Dat causas.

Mora omnis odio est, facit sapientiam.

Tunc decuit sentire nephas, tūc ire recētes Clau.2.lib.
in Eutro.

Deter sum maculas veteri post obruta mor-
bo

Corpora, pæonias nec quicquam admo-
ueris herbas

Vlcera posses sis altè suffusa medullis

Non leuiore manu, ferro sanantur & igni.

BONA FAMA.

Bona opinio homini tutior pecunia est. Pub.Mi.
Idem.

Honestus rumor, alterum est patrimoniū.

Et memorē famam, qui bene gessit, habet. Ou.2. Fast.

FAMA.

Fama manet facti, posito velamine currunt. Ou.2. Fast.

DESCRIPTIO FAMAÆ,

ex 12. Metam. Ouid.

Orbe loco medio est inter terrasq; fretūq; ,

Cælestesq; plagas, triplicis confinia mundi.

Vnde quod est vsquam, quanuis regioni-
bus absit,

Inspicitur, penetratq; cauas vox omnis ad
aures,

in 5

Fama

Fama tenet, summaq; domum sibi legit in
arce,

Innumerosq; adit⁹, ac mille foramina tectis
Addidit, & nullis inclusit limina portis.

Nocte dieq; patet, tota est ex ære sonanti,
Tota fremit, vocesq; refert, iteratq; quod
audit.

Nulla quies intus, nulla silentia parte.

Nec tamen est clamor, sed parvæ murmu-
ra vocis,

Qualia de pelagi (si quis procul audiat)
vndis

Esse solent, qualem' ve sonum cum Iuppi-
ter atras

Increpuit nubes, extrema tonitrua reddūt.

Atria turba tenet, veniunt leue vulgus,
cuntq;

Mixtaq; cum veris passim commenta vā-
gantur,

Millia rumorum confusaq; verba volutant,
E quibus hi vacuas implent sermonibus
aures,

Hi narrata ferunt aliò, mensuraq; ficti

Crescit, & auditis aliq d nouus adiicit error,

Illic credulitas, illic temerarius error,

Vanaq; lætitia est, consternatiq; timores,

Seditioq; recens, dubioq; autore susurri.

Ipsa quid in cælo rerum, pelagoq; geratur,

Et tellure videt, totumq; inquirat in orbem.

D E S C

DESCRIPTIO FAMAE,

ex 4. *Aeneid. Virgil.*

Fama, malū quo nō aliud velocius ullū,
Mobilitate viget, viresq; acqrit eūdo.

Parua metu primo, mox sese attollit in au-
ras,

Ingrediturq; solo, & caput inter nubila
condit.

Illam terra parens ira irritata deorum
Extremam (vt perhibent) Cæo, Enceladoq;
sororem

Progenuit pedibus celerem, & pernicious
alis,

Monstrum horrendū, ingens, cui quot sunt
corpore plumæ,

Tot vigiles oculi, subter (mirabile dictu)

Tot linguæ, totidem ora sonant, tot subri-
git aures.

Nocte volat cæli medio terræq; p̄ umbrā,
Stridens, nec dulci declinat lumina somno.

Luce sedet custos, aut summi culmine tecti,

Turribus aut altis, & magnas territat vrbes,

Tam ficti prauiq; tenax, quàm nuntia veri.

Fama loquax, quæ veris addere falsa
Gaudet, & è minimo sua per mendacia
crefcit.

Ouid. lib. 9
Metam.

INFAMIA.

Hominum immortalis est infamia.

Plaut. in
Persa.

Etiā tum viuūt, cū esse credas mortuam.

L A V S,

LAUS, HONOR, GLORIA.

Ouid. lib. 3. de Pont. Senec. in Thyest. Iuue. Sat. 8
 Excitat auditor studium, laudatq; virtus
 Crescit, & immensum gloria calcar habet.
 Laus vera humili sæpe contingit viro.
 Sed te censeri laude tuorum
 Pontice noluerim, si tu nihil ipse futurae
 Laudis agas. miserum est aliorum incum-
 bere famæ.

Iuu. Sat. 10
 Patriam tamen obruit olim
 Gloria paucorum, & laudis, tituliq; cupido.
 Oui. 5. Tri. Deniq; non paruas animo dat gloria vires,
 Et foecunda facit pectora laudis amor.
 Hor. 1. Epi. Principibus placuisse viris non vltima laus
 est.

Ou. de Me- di. faciei. Prop. lib. 4
 Laudatas homini volucris Iunonia pennas
 Explicat, & forma muta superbit auis.
 Magnum iter ascendo, sed dat mihi gloria
 vires.

Ouid. ad Liuiam.
 Non iuuat ex facili lecta corona iugo.
 Facta ducis viuent, operosaq; gloria rerum
 Hæc manet, hæc auidos effugit vna rogos.
 Ardua per præceps gloria vadit iter.
 Idem 4. Tr. Idem 3. de Ponto.
 Occidit & Theseus, & q; comitauit Orestes:
 Sed tamen in laudes viuunt vterque suas.

SOMNVS.

Descriptio somni, eiusq; regis, ex
 lib. 11. Metam. Ouid.

Est prope Cimmericos lógo spelūca recessus,
 Mons cauus, ignaui domus & penetralia
 somni,

fomni,
 Quò nur-
 dens' ve-
 Phœbus a
 Exhalant
 Non vigi-
 Euocat ar-
 Solliciti v-
 Nò fera, r-
 Humanæ
 Muta qui-
 Riuis ac
 mire la-
 Inuitat so-
 Ante fore
 Innumera
 Nox legi-
 terras.
 Ianua ne
 Nulla do-
 At medic-
 antro.
 Plumeus,
 Quo cub-
 solutis.
 Hunc cir-
 Somnia
 aristas,
 Sylua ge-

fomni,

Quò nunquam radiis oriens, medius' ve, ca
dens' ve

Phœbus adire pōt, nebulæ caligine mixtæ

Exhalantur humo, dubiæq; crepuscula lucis

Non vigil ales ibi cristati cantibus oris

Euocat auroram, nec voce silentia rumpūt.

Solliciti' ve canes, canibus' ve sagacior anser.

Nō fera, nō pecudes, nō moti flamine rami

Humanæ ve sonū reddunt cōiuitia linguæ.

Muta quies habitat, saxo tamen exit ab imo

Riuus aquæ Lethes, per quem cum mur-

mure labens,

Inuitat somnos crepitantibus vnda lapillis.

Ante fores auri, fœcunda papauera florent,

Innumeræq; herbæ, quarū de lacte saporem

Nox legit, & spargit per opacas humida

terras:

Ianua ne verso stridorem cardine reddat.

Nulla domo tota est, custos ī limine null^o.

At medio thorus est Hebena sublimis in

antro.

Plumeus, vnicolor, pullo velamine tectus,

Quo cubat ipse deus membris languore

solutis.

Hunc circa passim varias imitantia formas

Somnia vana iacent, totidem quot mensis

aristas,

Sylua gerit frondes, eiectat littus arenas.

Stulte

Oui. 2. Stulte, quid est somnus, gelidæ nisi mortis
Amorum. imago?

Plaut. in Non bonus est somnus homini de prædioribus
Mostel.

QUIES, SOMNVS.

Sc. trag. 1

Nouit paucos

Secura quies.

Idē ī Oed.

Ab inquieto sæpe simulatur quies.

Ou. Epi. 14

Quod caret alterna requie, durabile nõ est

Sc. Tra. 1

Tuq; ò domitor

Somne malorum requies animi,
Pars humanæ melior vitæ.

Idē, Tra. 8

Non curarum somnus domitor

Pectora soluit.

SOMNIA.

Clau. in
præfa. lib. 3
De raptu
Proserpi-
næ.

Omnia quæ sensu voluntur vota diurno
Pectore sopito reddit amica quies.

Venator defessa thoro cùm mēbra reponit
Mens tamen ad sylvas & sua lustra redit

Iudicibus lites, aurigæ somnia currus,

Vnaq; nocturnis muta cauetur equis.

Gaudet amans furto, permutat nauita mē-
ces,

Et vigil elapsas quærit auarus opes.

Blandaq; largitur frustra sitientibus ægræ

Irriguus gelido pocula fonte sopor.

Me quoq; musarū studiū sub nocte silet

Auribus assiduis sollicitare solet.

Tib. lib. 3

Somnia fallaci ludunt temeraria nocte,

Et puidas mentes falsa timere iubent.

Et vanum metuēs hominum genus, omnia
noctis

Farre pio placant, & saliente sale.

PRINCIPIVM.

Omnia principiis, inquit, inesse solent.

Oui. 1. Fa.

Sed tamē est artis tristissima ianua nostræ, Id. 1. de Re.

Et labor est vnus tempora prima pati.

Aspicias vt prēsos vrāt iuga prima iuuenços,

Vt noua velōcem cingula lædat equum.

Dimidium facti, qui cœpit, habet.

Hor. 1. Epi.

FINIS, EXITVS.

Exitus acta probat, careat successibus opto

Oui. 2. Epi.

Quisquis ab euentu facta notanda putat.

Id. 12. Met.

Exitus in dubio est.

TEMPVS.

Descriptio sedis temporis, per Claud.

in laudes Styl. Paneg. 2.

Est ignota procul, nostræq; imperuia mēti,

Vix adeūda deis annorum squalida mater

Immensi spelunca æui, quæ tempore vasto

Suppeditat, reuocatq; sinus, complectitur

antrum,

Omnia q; placido cōsumit numine serpēs,

Perpetuumq; viret squamis, caudamq; re-

ducto

Ore, vorat tacito relegens exordia lapsū,

Vestibuli custos vultu longæua decoro,

Ante fores naturā sedet, cunctisq; volantes

Depend

Dependēt mēbris animæ, mansura verēdus
Scribit iura senex, numeros q̄ diuidit astris
Et cursus, stabilesq̄; moras, quibus omnia
viuunt,

Ac percunt, fixis cum legibus ille recenset,
Incertū quid Martis iter, certumq̄; tonantis
Proficiat mundo, quid velox semita lunæ,
Pigraq̄; Saturni quantum Cytherea sereno
Curriculo, Phœbiq̄; comes Cyllenius erret.

Se. in Med.
Oui li. 3. de
Pōr. Ele. 9

Nullū ad nocendū tēpus angustū est malis.
Læta ferē lætus cecini, cano tristia tristis,
Conueniens operi tēpus vtrunq; suo est.

TEMPVS EDAX RERVM, ET
eo nihil esse uelocius, eoq; omnia pro-
duci, consumi, & mutari.

Ouid. 10.
Metam.

Labitur occultē, fallitq̄; volatilis ætas,
Et nihil est annis uelocius.

Idē. lib. 15.
Metam.

Sic tempora ueri
Cernimus, atq; alias assumere robora gētes,
Concidere has.

Idem 3. de
Art. aman.

Tēpore difficiles ueniūt ad aratra iuueni,
Tempore lenta pati fræna docētur equi.

Idem 1. de
Remed.

Quinetiā accendas uicia, irritesq̄; uetando,
Temporibus si non aggrediare suis.

Idem lib. 15.
Metam.

Nihil est toto quod perstet in orbe,
Cuncta fluunt, omnisq̄; uagans formatur
imago,

Ip̄sa quoque assiduo labūtur tēpora motu
Non secus ad flumen, neque enim cōsistere
flumen,

flumen,

Nec leuis hora potest, sed vt vnda impelli-
tur vnda,

Vrgeturq; eadem veniens, vrgetq; priorem,
Tempora sic fugiant pariter, pariterq; se-
quuntur,

Et noua sunt semper: nam quod fuit antè
relictum est,

Fitq; quod haud fuerat, momentaq; cuncta
nouantur.

Tèpus edax rerum, tuq; inuidiosa vetustas

Idè ibidè.

Omnia destruitis, vitiataq; dentibus æui

Paulatim lentè consumitis omnia morte.

Tèpora labuntur, tacitisq; senescimus annis,

Idè lib. 6

Et fugiant fræuo non remorante dies.

Falt.

Tabida cõsumit ferrū lapidemq; vetustas,

Idem lib.

Nullaq; res maius tempore robur habet.

4. de Põt.

Dum vires anniq; sinunt, tolerate labores:

Idè lib. 2
de Arte.

Iam veniet tacito curua senecta pede.

Idem 3. de

Veturæ memores iam nūc estote senectæ,

Arte.

Sic nullum vobis tempus abibit iners.

Dum licet, & veros etiã nūc æditis annos,

Discite: eunt annū more fluentis aquæ.

Nec quæ præteriit, cursu reuocabitur vnda,

Nec quæ præteriit, hora redire potest.

Vtendum est ætate, cito pede labitur ætas,

Nec bona tã sequitur, q̄ bona prima fuit.

Labitur occultè, fallitq; volatilis ætas,

Idè 1. Am.

Et celer admissis labitur annus equis.

n

Quid

- Mar. lib. 9 Quid nō longa dies, qd nō cōsumitis anni?
 Ou. 4. Tri. Tēpore ruricolæ patiens fit taurus aratri,
 Præbet & incuruo colla premenda iugo.
 Tempore paret equus lentis animosus ha-
 benis,
 Et placido duros accipit ore lupos.
 Tempore sæuorum cōpescitur ira leonum,
 Nec feritas animo, quæ fuit antè, manet.
 Quæq; sui iussis obtemperat Inda magistri
 Bellua, seruitium tempore victa subit.
 Tēpus vt extēsis tumeat facit vna racemis,
 Vtq; merum capiant grana, quod intus
 habent.
 Tempus & in cauas semē producit aristas,
 Et ne sint tristi poma sapore, facit.
 Hoc dentem tenuat terrā findentis aratri,
 Hoc rigidos filices, hoc adamantia terit.
 Hoc etiam sæuas paulatim mitigat iras,
 Hoc minuit luctus, mœstaq; corda leuat.
 Cuncta potest igitur tacito pede lapsa ve-
 tustas.
 Sen. Tra. 1 Venit ad pigros cana senectus.
 O. 14. Mc. Sed iam fœlicior ætas
 Terga dedit, tremuloq; gradu venit ægra
 senectus.
 Boe. decō. Venit em̄ pperata malis inopina senectus.
 Iu. Sat. 11 Non præmaturi cineres, nec funus acerbum
 Luxuriæ, sed morte magis metuenda senectus.
 Hor. lib. 3° Carm. Damnoſa quid non imminuit dies?

Actas

Aetas parentum prior auis, tulit
 Nos nequiores, innox daturos
 Progeniem vitiosorem.

Quicquid sub terra est in apricum profert ætas. Idè in Ep.

Singula de nobis anni prædantur euntes. Idè 2. Epi.
 Eripuere iocos, Venerem, conuiuia, ludos.

Festinat enim decurrere velox Iuuen. Sa
 Floscul^o, angustæ miseræq; breuissimæ vitæ tyra 9

Portio, dum bibimus, dum ferta, vnguenta,
 puellas

Poscimus, obrepit non intellecta senectus.

Scilicet exiguis prædest annosa vetustas, Ouid lib.

Grandibus accedunt tempore dâna malis. Tristium.

Dies adimit ægritudinem hominibus. Te ïneau.

Longa dies homini docuit parère leones, Tibul. li. 1

Longa dies molli saxa peredit aqua.

Annus in apricis maturat collibus vuas,

Annus agit certa lucida signa vice.

At si tardus eris, errabis, transiet ætas, Et infrâ.

Quàm citò, nõ segnis stat, remeatq; dies.

Quàm citò purpureos depdit terra colores,

Quàm citò formosas popul^o alta comas.

Qua iacet, infirmæ venère vbi fata senectæ,

Qui prior elæo est carcere missus equus.

Vidi iâ iuuené premeret cùm serior ætas,

Mœrentem tardos præteriisse dies.

At tu dum primi floret tibi temporis ætas, Idem.

Vtere, non tardo labitur illa pede.

- uid. lib.
Fast. Sed longa vetustas
Destruit, & saxo longa senectus nocet.
- AETAS, AEVVM.
- Plaut. in
finaria. Nam in hominum ætate multa veniunt hu-
iusmodi:
Capiunt voluptates, mox rursus miseras,
Iræ interueniunt, redeunt rursus in gratiam.
- linMen.
irg. ec. 9 Vt ætas mala est merx, mala est ergo.
me. 14 Omnia fert ætas, animum quoque.
Sed iam foelicioꝝ ætas.
Terga dedit, tremuloq; gradu venit ægra se-
nectus.
- ide ar.
uere. li. 3 Utendum est ætate, cito pede labitur ætas.
Inde vbi robustis adoleuit viribus ætas,
Consilium quoq; maius, & auctior est ani-
mi vis.
- o. Sat. 9 Quid castina volueret ætas
Scire nefas homini.
- lem li. 1 Viue memor quàm sis æui breuis.
Inter cuncta leges, & percõtabere doctos,
- pist. 18 Quæ ratione queas traducere leniter æuũ.
in Hip. Actate fruire,
Mobili cursu fugit.

AETATVM DISCRIMINA.

- orn. Gal. Pueritia, iuuentus senectus.
Diuersos diuersa iuuant, nõ omnibus annis
Omnia conueniunt, res prius apta nocet,
Exultat leuitate puer, grauitate senectus,
Inter vtrunq; manes stat iuuenile decus.
- Hunc

Hunc tacitū tristemq; decet, fit clarior ille
Læticia, & linguæ garruli tate suæ.

Cuncta trahit secū, vertitq; volubile tēpus,
Nec patitur certa currere quenque via.

DE ÆTATIBVS HOMINVM,
ex libr. 15. *Metamorph. Ouid.*

Quid nō in species secedere quatuor annū
Aspicias, ætatis peragētē imitamina nostræ?
Nā tener & lactēs, pueriq; simillimus æuo, *Pueritia.*
Vere nouo est, tunc herba nitens, & robo-
ris expers:

Turget, & insolida est, & spe delectat agre-
stes.

Omnia tum florēt, florūq; coloribus almus
Ludit ager, neq; adhuc virtus in frondibus
vlla est.

Transit in æstatē post ver, robustior annus, *Iuuetus.*
Fitq; valens iuuenis, neque enim robustior
ætas

Vlla, nec vberior, nec quæ magis ardeat vl-
la est.

Excipit autumnus posito feruore iuuentæ *Aetas viri*
Maturus, mitisq;, inter iuuenemq; senemq; *lis.*

Temperie medius: sparsus quoque tempo-
ra canis

Inde senilis hyems tremulo venit horrida *Seneaus,*
passu,

Aut spoliata suos, aut quos habet alba ca-
pillos.

- Horat. de Reddere qui voces iam scit puer, & pede
 arte poet. certo
- Pueritia. Signat humum, gestit paribus colludere, &
 iram
 Colligit, ac ponit temerè, & mutatur in ho-
 ras.
- Iuuentus. Imberbis iuuenis, tandè custode remoto,
 Gaudet equis, canibusq; & aprici gramine
 campi:
 Cereus in vitiũ flecti, monitoribus asper,
 Vtilium tardus prouisor, prodigus æris,
 Sublimis, cupidusq;, & amata relinquere
 pernix.
- Aetas
 Virilis. Conuersis studiis ætas, animusq; virilis
 Quærit opes, & amicitias, inferuit honori,
 Cõmississe cauet, quod mox mutare laboret.
- Senectus. Multa senem circumueniũt incommoda,
 vel quòd
 Quærit, & inuentis miser abstinet, ac timet
 vi.
 Vel q; res oēs timidè, gelideq; ministrat,
 Dilator, spe longus, iners, auidusq; futuri,
 Difficilis, querulus, laudator temporis aq̃i
 Se puero, censor, castigatõr q; minorum.
- Horatius. Nunc adhibe puro
 lib. i. Epi. Pectore verba puer, nũc te meliorib⁹ offer.
 Quo semel est imbuta recēs, seruabit odorẽ
 Testa diu.
- Cor. Gal. Tu me sola tibi subdis miseranda. senectus,
 Cui

Cui cedit quicquid vincere cūcta potest.
 In te corruimus, tua sunt quæcūq; fathiscūt,
 Ultima quæq; tuo conficis ipsa malo.
 Turpe seni vultus nitidi, vestesq; decoræ,
 Atq; etiam est ipsum viuere turpe senem.
 Crimē, amare iocos: crimē, cōuiuia, cantus:
 Omiseri, quorum gaudia crimē habent!
 Stat dubius tremulusq; senex, semperq; ma-
 lorum
 Creditus, & stultus quæ facit ipse timet.
 Laudat præteritos, præsentēs despicit annos.
 Hoc tantum rectū, quod facit ipse, putat.
 Se solum doctum, se iudicat esse peritum,
 Et quod sit sapiens, desipit inde magis.
 Multa licet nobis referēs, eademq; reuoluēs
 Horret, & alloquiū conspicit ipse suum.
 Deficit auditor, non deficit ipse loquendo:
 O sola fortes garrulitate senes!
 Omnia nequiequā clamoris vocib⁹ implet,
 Nil satis est, horret, quæ placuere modò.
 Arridet de se ridentibus, ac sibi plaudens
 Incipit opprobrio lætior esse suo.
 Hæ sunt primitiæ mortis, his partibus ætas
 Defluit, & pigris gressibus ima petit.
 Nō habitus, nō ipse color, nō gressus cūtis,
 Non species eadem, quæ fuit antè, manet.
 Labitur ex humeris demisso corpore vestis,
 Quæq; breuis fuerat, iam modò longa
 mihi est.

Cōtrahimur, miroq; modo decref. im^o ipfi
Diminui noſtri corporis oſſa putes.

Nec cœlū ſpectare licet, ſed prona ſenectus
Terrā, à qua genita eſt, & reditura, videt.

Fitq; tripes, proſus quadrupes, vt paruulus
infans,

Et per ſordentem ſtebile ſerpit humum.

Ortus cunēta ſuos repetunt, matremq; re-
quirunt,

Et redit ad nihilum, quod fuit antè nihil.

Hinc eſt quòd baculo incumbens ruitura ſe-
nectus

Aſiduo pigram verbere pulſat humum.

Et numeroſa mouens certo veſtigia paſſu,

Talia rugato creditur ore loqui:

Suſcipe me genitrix, nati miſerere laborum,

Membra velis gremio feſſa fouere tuo.

10. Sat. 10

Sed quàm cōtinuis, & quātis lōga ſenectus

Plena malis, deforme, & tetrum ante omnia
vultum,

Diſſimilemq; ſui, deformē pro cute pellem,

Pendenteisq; genas, & talcis aspice rugas,

Qualeis ymbriferos vbi pandit Tabraca
ſaltus,

In vetula ſcalpit iam mater, ſimia bucca.

Plurima ſunt iuuenū diſcrimina, pulchrior
ille

Hoc, atq; ille alio, multū hic robuſtior illo.

Yna ſenū facies, cū voce fremētia labra,

Et

Eriam leue caput, madidiq; infantia nasi
 Frangendus misero gingiua panis inermi,
 Vsq; aded grauis vxori, natisq;, sibiq;,
 Ut captatori moueat fastidia Cossio.
 Præterea minim^o gelido iã corpore sanguis
 Febre calet sola, circumfilit agmine facto
 Morborum omne genus.

Ad omnia alia ætate sapimus rectius,
 Solum vnum hoc vitium affert senectus
 ho minibus,

Attetiores sumus ad rem oēs, quàm sat est.
 Senectus ipsa morbus est.

Frustra, cum ad senectam ventum est, repe-
 tes adolescentiam.

Tarda senectus

Debilitat vires animi, mutatq; vigorem,
 Iura senes norint, & quid liceatq;, nefasq;
 Fasq; sit inquirāt, legumq; examina seruet.

Iuuenilibus annis

Luxuriant animi, corporaq; ipsa vigent.

SENES VENERANDI.

Magna fuit quondã capitis reuerētia canī,
 Inq; suo pretio ruga senilis erat.

Martis opus iuuenes, animosaq; bella gere-
 bant,

Et pro diis aderant in statione suis.

Virib^o illa maior, nec habedis utilis armis,

Consilio patriæ saepe ferebat opem.

Nec nisi post annos patuit tūc curia seros,

n s

Nomen

Terent. in
 Adel.

Id. i phor.
 Pub. Mi.

Virgil. 9
 Aenci.

Ouid. lib.
 9. Meta.
 Idē libr. 5
 Fast.

Ibidem.

- Nomen & ætatis mite senatus habet.
 Iura dabat populo senior, finitaq; certis
 Legibus est ætas, vnde petatur honos.
 Et medius iuuenū non indignantibus ipſis
 Ibat, & interior ſi comes vnus erat.
 Verba qſ auderet coram ſene digna rubore
 Dicere? Cenſuram longa ſeneçta dabat.
- Idem ſib. Adde, quòd eſt ſenibus rerum prudentia
 2. Attis. maior,
 Solus & artifices qui facit, vſus a deſt.
- Idem 6
 Meta. Nang; omnia grandior ætas
 Que fugiamus habet, ſeris venit vſus ab an-
 nis.
 Iuuenalis
 Satyra 13
 Credebant hoc grãde nefas, & morte pian-
 dum,
 Si iuuenis vetulo non aſſurrexerat, & ſi
 Barbato cuiq; puer, licet ipſe videret
 Plura domi farra, & maiores glandis accer-
 uos.
 Tam venerabile erat præcedere quatuor
 annis,
 Primaq; par adeò ſacræ lanugo ſeneçtæ.
- Cor. Gal. Sit grauitas, ſitq; ipſa tibi veneranda ſene-
 çtus,
 Sit quòd te noſti viuere velle diu.
- Plaut. in
 Bacch. A-
 ctus 3. Scæ
 RR 3
 P A R D A G O G I A.
 LYDVS, PHILOXENIS.
 Nunc experiar ſi ne acetum tibi cor ac-
 in pectore.

Sequere

Sequere me. P H. Quò sequar? aut quò nunc
me ducis? L Y. Ad illam,
Que tuum perdidit, pessundedit tibi filium
vnicum.

H. Eia Lyde, leniter qui sæuiunt, sapiunt
magis:

Minus mirandum est, illa ætas si quid illo-
rum facit,

Quàm si non facit, feci ego isthæc itidem
in adolescentia.

L Y. Hei mihi! hei mihi! isthæc illum perdi-
dit assentatio:

Nam absq; te esset, ego illum haberem re-
ctum ad ingenium bonum,

Nunc propter te tuamq; prauos factu'st fi-
duciam.

H. Paulisper Lyde lubido'st homini suo
animo obsequi.

nam aderit tempus, cùm sese etiam ipse ode-
rit, morem geras, dum caueatur, præter
æquom ne quid delinquat, sine.

L Y. Non sino. neque equidem illum me vi-
uo corrumpi sinam.

Sed tu, qui pro tam corrupto dicis causam
filio,

Eadem'ne erat hæc disciplina olim, quom
tu adolescens?

Nego tibi annis viginti fuisse primis copiã,
Digitum longè à pædagogo pedem vt ef-
ferres

ferres ex ædibus
 Ante solem exorientem nisi in palæstram
 veneras,
 Gymnasia præfecto haud mediocreis po-
 nas penderes:
 Idq; vbi obtigerat, hoc etiam ad malum ac-
 cessebatur malum,
 Et discipulus, & magister perhibebantur
 improbi.
 Ibi cursu luendo, hasta, disco, pugillatæ
 pila,
 Saliendo se exercebant magis, quam scorto
 aut fauis:
 Ibi suam ætatem extendebant, non in late-
 brosis locis.
 Inde de Hippodromo, & palæstra, vbi re-
 uenisses domum,
 Cincticulo præinctus in sella apud magi-
 strum assideres.
 Tū librū legeres: si vnā peccauisses syllabā
 Fieret corium tam maculosum, quam est
 nutricis pallium.
 P. H. Alii Lyde nunc mores. L. Y. Id equidem
 ego certè scio:
 Nam olim populi prius honorem capiebant
 suffragio,
 Quam magistri desinebat dicto esse obe-
 diens.
 At nunc priusquam est septuennis, si turba
 artium

attingas manu,
templò puer pædagogo tabula dirumpit
caput.

ram
um patrem adeas postulatam, puero sic
dicit pater:

is po
oster esto, dū te poteris defensare iūria.
uocatur pædagogus, cho sēnex minimi
pretii,

um a
e attingas puerum ista causa, quando fecit
bantu
strenuē.

magister quasi lucerna expletus vincto
gillatu
linceo,

scoto
illinc iure dicto, verūm hoc cine hic
pacto potest

n late
habere imperium magister, si ipsus pri-
mus vapulet?

FORMA.

vbire
stus inest pulchris, sequiturq; superbia
formam. Oui 1. Fa.

l mag
in honor est, sed onus, species læsura fe-
rentes. Idē, Epi. 9

y llabā
am est
lis est cum forma magna pudicitia.
quamuis formæ nūquam mihi fama pe-
rita est: Idē Me. 5

uidea
quamuis fortis eram, formosæ nomen ha-
bebam.

apiebat
forma bonum fragile est, quantumq; acce-
dit ad annos Idem 2. de
Arte.

e obe
fit minor, & spatio carpitur ipsa suo.

Nec

si cum
artia

Nec semper violæ, nec semper liliæ florent,
Et riget amissa spina relicta rosa.
Et tibi iam venient cani formose capilli,
Iam venient rugæ, quæ tibi corpus arent.
Iam molire animum, qui duret, & astræ
formam.

Artes. Solus ad extremos permanet ille rogos.
Nec leuis ingenuas pectus coluisse p artes
Cura sit, & linguas edidicisse duas.

Se. i Hipp. Anceps forma bonum mortalibus,
Exigui donum breue temporis
Vt velox celeri pede laberis!
Rex est forma fugax,
Raris forma viris (sæcula prospice)
Impunita fuit.

Ouid. 4 Ista decens facies longis vitiabitur annis,
Tristium. Ruga q; in antiqua fronte senilis erit.

Iniciet q; manus formæ damnosa senectus,
Quæ strepitum passu non faciente venit.
Idem 3. de Quam citò, me miserum, laxantur corpora
Arte. rugis,

Et perit in nitido qui fuit ore color!

ADELPHASIVM, meretrix.

Plautus, i Bono ingenio me esse ornatam, quam
Pœnu. ro multo mauolo.

Ingenium Aurum in fortuna inuenitur, natura inge
bonum. nium bonum.

Bonam ego quam beatam me esse nimis
dici mauolo.

Meretrix

Meretricem pudorem gerere magis decet
quàm purpuram.

Magis meretricem pudorem, quàm aurum
gerere condecet.

Pulchrum ornatum turpes mores peius cœ-
no collinunt.

Lepidi mores turpem ornatum facilè factis
comprobant.

Magno cum periculo custoditur, quod Pub.Mi.
multis placet.

Rara est adèò concordia formæ Iuu.Sat.10
Atque pudicitix.

Nec forma æternum, aut cuiquam est for- Propert.
tuna perennis,

Lõgius aut propi⁹ mors sua quèq; manet.

VSV OMNIA CONSUMI.

Ferreus assiduo consumitur annulus vsu, Oui.l.i.de
Interit assidua vomere aduncus humo. Arte.

Quid magis est durum saxo? quid mollius
vnda?

Dura tamen molli saxa cauantur aqua.

Tabida consumit ferrum lapidèq; vetustas.

Nullaq; res magis tempore robur habet. Idem li.4
Gutta cauat lapidè, cõsumitur annulus vsu, de Ponto.

Et teritur pressa vomere aduncus humo.

V SVM RERVM PRODESSE,

negligentiam obesse.

Aera nitent vsu, vestis bona quærit haberi, Idè i. Am.

Canescunt turpi tecta relicta situ.

V E T

VETĒRA ET VĒTVSTATĒ

*quæd. un commēd. tri ac in.**clarēscere.*

- Prope. li. 3. Omnia post obitū fingit maiora vetustas.
 Maius ab exequiis nomen in ora venit.
- Oui. 4. de Scripta placent à morte quidem, quia læde-
 Ponto. re viuos
- Mar. lib. 5. Liuor, & inuiso carpere dente solet.
 Esse quid hoc dicam, viuis q̄ fama negatur
 Et sua quod rarus tempora lector amat?
 Hi sunt inuidiæ nimirum Regule mores,
 Præferat antiquos semper vt illa nouis.

NOVA.

- Ouid. 3. de Est quoq; cunctarū nouitas gratissima rerū
 Ponto. Gratiāq; officio, quod mora tardat, abest.
- Cor. Gal. Euentus varios res noua semper habet.

OCCASIO ET TEMPVS

speēt. indum.

- Ouid. li. 1. Temporibus medicina valet: data tempore
 de Reme. profunt,
 Et data non apto tempore, vina nocent.
- Idē 1. Ar. Scit bene venator ceruis vbi retia tendat,
 Plautus in Scit bene qua frendēs valle moretur aper.
 Perf. Aucupib⁹ noti frutices, qui sustinet hamos
- Auson. in Nouit, quæ multo pisce natentur aquæ.
 Epigt. de simulacro Virtus est, vbi occasio admonet, dispicere.
 occasio Cuius opus? Phidiæ. qui? signum Pallados,
 nis & pœ eius,
 nitentiæ. Quiq; Iouē fecit, tertia palma ego sum.

Sum

Sum dea
 Quid
 Quid tal
 rius c
 Fortun
 Crine te
 heus.
 Occip
 Quæ tib
 go, q
 Sū dea
 Sum dea
 Nēpe v
 Tu mod
 volau
 Hæc m
 terii.
 Tu. quoc
 do m
 Elapfa
 Dum spe
 Multa
 D
 Et dabit
 Vnius sc
 Vuaq; co
 Nā tua r

Sum dea, quæ rara, & paucis Occasio nota.

Quid rotulæ infistis? stare loco nequeo.

Quid talariâ habes? volucris sum, Mercurius: quæ?

Fortunare solet, tardo ego, cùm volui.

Crine tegis faciem? cognosci nolo. Sed heus tu:

Occipiti caluo es? ne teneas fugiens.

Quæ tibi iuncta comes? dicat tibi. Dic, rogo, quæ sis.

Sû dea cui nomen nec Cicero ipse dedit.

Sum dea, quæ facti, nō factiq; exigo pœnas

Népe vt pœniteat: sic Metanœa vocor.

Tu modò dic, quid agat tecum? si quando volavi,

Hæc manet, hanc retinent quos ego præterii.

Tu quoque dum rogitas, dum percunctando moraris,

Elapsam dices me tibi de manibus.

CONTAGIO.

Dum spectant læsos, oculi læduntur & ipsi, Quid. 1. de

Multaq; corporibus transitione nocent. Arte.

Dedit hanc contagio labem, Iuue. 5a. 2

Et dabit in plures, sicut grex totus in agris

Vnius scabie cadit, & porrigine porci,

Vuaq; conspecta liuorem ducit ab vua.

VICINITAS.

Nã tua res agitur, paries cū proxim⁹ ardet, Hor. lib. 1. Epist.

Et

Et neglecta solent incendia sumere vires.

Seneca in

Metuens cœlo

Hippo.

Iupiter alto vicina petit.

Pl.inMer.

Nunc ego verum illud verbum esse experior vetus,

Aliquid mali esse propter vicinum malum.

MEDICINA.

Ouid.lib.1

de Ponto.

Nō est in medico semp releuctur vt æger,
Interdum docta plus valet arte malum.

Afferat ipse licet sacras Epidaurius herbas,
Sanabit nulla vulnera cordis ope.

Tollere nodosā nescit medicina podagrā,
Nec formidatis auxiliatur aquis.

Cura quoq; interdū nulla medicabilis arte.
Aut si sit, longa est attenuanda mora.

Hor.1.Epi.

Se. in Oe.

Promittunt medici, tractant fabrilia fabri.
Vbi turpis est medicina, sanari piget.

Prop.lib.2

Oui.lib.1.

Omnes humanos sanat medicina dolores.
Solut amor morbi non amat artificem.

Metam.

Cuncta prius tentanda, sed immedicabile
vulnus

Ense recidendum est, ne pars sincera tra-
hatur.

Idem libr.

2. Trist.

Eripit interdū, modò dat medicina salutē,
Quæq; iuuet monstrat, quæq; sit herba
nocens.

Pub.Mi.

Oui.4. de

l onto.

Mala est medicina, vbi aliqd naturæ perit.
Firma valent per se, nullumq; Machaona
quærent,

Ad medicam dubius confugit æger opẽ.
Non eadẽ ratio est sentire & demere mor- Ibidem.

Sensus inest cunctis, tollitur arte malum.

MATHEMATICO RV M.

Fœlices animæ, quibus hæc cognoscere
primum, Idem li. 1

Inq; domus superas scandere cura fuit!

Credibile est illos pariter viuisq; iocisq;

Altius humanis exeruisse caput.

Non Venus & vinum sublimia pectora fre-
git,

Officiũq; fori, militiæq; labor.

Nec leuis ambitio, perfusaq; gloria furo,

Magnarum vefames sollicitavit opum.

Admouere oculis distantia sydera nostris,

Aetheraq; ingenio supposuere suo.

Sic petitur celũ, nõ vt ferae Ossan olympus,

Summaq; Peliacus sydera tangat apex.

ENCOMIYM CONIUGII.

Fœlices ter, & amplius, Hora. lib. 1

Quos irrupta tenet copula: nec malis Car. Od. 17

Diuisus querimoniis;

Suprema citius soluet amor die.

Extẽplo iunctæ tibi sint in amore colũbe, Prop. lib. 2

Masculus, & totum fœmina coniugium.

EIVS.

Nihil est profecto stultius, Pl. in Tri

o 2. Neque

Neque stolidius, neq; mendaciloquius, neque argutum magis,

Neque confidentiloquius, neque periurius, quam urbani assidui.

Ciues, quos scurras vocant.

Idem in Persa. Reipublicæ causa qui id non facit magis quam sui quæsti, animus haud induci potest, eum.

Esse ciuem & fidelem, & bonum, sed legirupum quidem, ni det in publicum.

QVAE VRBS MVNITA.

Plautus in Persa. Quid id quod vidisti, ut munitum muro tibi visum est oppidum?

Si incolæ bene sunt morati, pulchrè munitum arbitror.

Perfidia, & peculatus ex urbe, & auaritia si exulent;

Quarta inuidia, quinta ambitio, sexta obtreçtatio,

Septimum periurium, octaua indulgentia, Nona iniuria, decima quod pessimum aggressu scelus.

Hæc nisi inde aberunt, centuplex murus rebus secundis parum est.

AMISSA DESIDERARI.

Ho. li. 3. C. Virtutem incolumem odimus, Sublatam ex oculis quærimus inuidi.

Plautus in Capti. Tum deniq; homines nostra intelligimus bona,

Quum

Quum quæ in potestate habuimus, ea amissimus.

PROMISSA.

Promittas facito, quid enim promittere lædit?

Qui. li. r.
de Arte.

Pollicitis diues quilibet esse potest.

Multa fidem promissa leuant.

Hor. i. Ep.

EX FONTE HAVRIUNTUR

dulciores aquæ.

Nam quanquam sapor est ablata dulcis in vnda,

Ouid. 3. d.
Ponto.

Gratius ex ipso fonte bibuntur aquæ.

Et magis adducto pomû decerpere ramo,

Quam de cælata sumere lance iuuat.

Multum (crede mihi) refert à fonte bibatur

Martialis

Qui fluit, an pigro quæ stupet vnda lacu.

SEMEL LAESVS TIMET,

ET CAVET.

Qui semel est læsus fallaci piscis ab hamo,

Ouid. 2. d.
Ponto.

Omnibus vnca cibus æra subesse putat.

Terretur minimo pennæ stridore colûba,

Vnguibus accipiter faucia facta tuis.

Non procul à stabulis audet discedere, si qua

Excussa est auidi dentibus agna lupi.

Vitaret cœlum Phaëthon: si viueret, & quos

Optauit stultè tangere nollet equos.

Improbè Neptunum accusat, qui iterum naufragium facit.

Pub. Mi.

Propert. li. 1. Eleg. 10 Venturam melius præfagit nauita mortem,
Vulneribus didicit miles habere metû.

QVATVOR ELEMENTA.

Ouid. 15. Metam. Quattuor ætern^o genitalia corpora mûdus
Continet: ex illis duo sunt onerosa, suoq;
Pondere, & inferius tellus atque vnda fe-
runtur.

Et toti de grauitate carêt, null oq; premente
Alta petunt, aër, atque aère purior ignis.

Id. 1. Met. Ignea conuexi vis, & sine pondere cœli
Emicuit, summaq; locum sibi legit in arce.
Proximus est aër illi, leuitate, loc oq;
Densior his tellus, elemētaq; grā dia traxit,
Et pressa, est grauitate sui: circumfluis hu-
mor

Ultima possedit, solidumq; coercuit orbē.

DE MENSIBVS, ET QVA-
tuor anni tempestatibus.

Ou. 2. Met. Verq; nouū stabat cinctū florente corona.
Stabat nuda Aestas, & spicea ferta gerebat.
Stabat & autumnus calcatis sordidus vis,
Et glacialis Hyems canos hirsuta capillos.

Ausonius. Aethereos menses, & tempora quatuor
anni, (cent.

Quatuor ista tibi subiecta monosticha di-
Martius, Aprilis, Maius, sunt tempora veris.
Iulius, Augustus, nec non & Iunius, æstas.

Septembri, Octobri, autumnus, totoq; No-
uembri.

Brum

Brumales Ianus, Februarius, atq; Decēber.

Poma dat Autumnus, formosa est mēsi—
bus Aestas, Ouid. r. de
Remed.

Ver præbet flores, igne leuatur Hyems.

DVODECIM SIGNA

COELESTIA.

Prim^o adest Aries, Taurusq; insignib⁹ auro Incert⁹
auctoris.
Cornib⁹, & fratres, & Cācer aquatile signū.

Tum Leo terribilis Nemees, atque innu-
ba Virgo:

Libra subit, caudāq; animal quod dirigit
ictum,

Armatisq; arcu Chirō, & corniger Hircus,
Fusor aquæ simul, & fulgēti lumine Pisces.

Aurato princeps Aries in vellere fulgens Manilius
lib. 1. Astr

Respicit admirās aduersum surgere Taurū,
Submisso vultu Geminos, & frōte vocantē.

Quos sequitur Cancer, cancrum Leo, Vir-
go Leonem,

Aequato tum Libra die cū tēpore noctis,
Attrahit ardenti fulgentē Scorpion astro,

In cuius caudam contentum dirigit arcum
Mixtus equo volucrem, missurus iamq; sa-
gittam.

Tum venit augusto Capricornus sydere
flexus,

Post hunc inflexam diffundit Aquarius
vrnam,

Piscibus assuetas auidē subeuntibus vndas,

Quos Aries tãgit claudentes vltima signa.

DE NOMINIBVS

STELLARVM.

Ausonius. Ad Boreæ partes Arcti iunguntur & Anguis,
Post has Arctophylax, pariterq; corona,
genuq;
Prolapsus, lyra, auis, Cepheus & Cassiopea,
Auriga, & Perseus, Deltoton, & Andromada
astrum,
Pegasus & Delphinus, Telum, Aquila, Anguitenensq;
Signifer inde subest, bis sex & sydera complent.

Hinc Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo,
Libra, & Scorpius, Arcitenes, Capricornus, & vrnam

Qui tenet, & Pisces. Hi sunt in partibus Austri:

Orion, Procyon, Lepus, ardes Sirius, Argo, Hydrus, Chyron, Thuribulum quoque, Piscis, & ingens

Huc sequitur Pistris simul Eridaniq; flueta.

QUATVOR AETATES

HOMINVM.

Ou. r. Met.
Aurea
ætas.

A Vrea prima fata est ætas, quæ vindice nullo
Spote sua sine lege fidẽ, rectumq; colebat.
Pœna,

Pœna, metusq; aberant, nec vincla minacia
collo

Aere ligabantur; nec supplex turba timebat

Iudicis ora sui, sed erant sine iudice tuti.

Nondū cæsa suis; peregrinū vt viseret orbē

Montibus in liquidas pinus descenderat

vndas,

Nullaq; mortales; præter sua littora norāt.

Nondū præcipites cingebāt oppida fossæ,

Non tuba directi, non æris cornua flexi,

Non galeæ, non ensis erat, sine militis vsu

Mollia securæ peragebant otia gentes.

Ipse quoque immunis, rastrosq; intacta, nec

vllis

Saucia vomerib⁹ per se dabat omnia tellus.

Contentiq; cibus, nullo cogente creatis,

Arbutos fœtus, montanaq; fraga legebāt,

Cornaq; & in duris hæretia mora rubetis,

Et quæ deciderant patula Iouis arbore

glandes.

Ver erat æternum, placidiq; tepētibus auris

Mulcebāt Zephyri natos sine semine flores.

Mox etiam fruges tellus inarata ferebat,

Nec renouat⁹ ager grauidis canebat aristis.

Flumina iam lactis, iam flumina nectaris

ibant,

Flauaq; de viridi stillabant ilice mella.

Postquā Saturno tenebrosa ī tartara misso, Aetas 2^a

Sub Ioue mūdus erat, subiitq; argētea ples, gentea.

Auro

o s

Auro deterior, fuluo pretiosior ære,
Iuppiter antiqui contraxit tempora veris.
Perq; hyemes, æstusq;, & inæquales au-
tumnos,

Et breue ver spatii exegit quatuor annum.
Tum primùm ficcis aër feruoribus vstus
Canduit, & ventis glacies astricta pepedit.
Tū primùm subiere domos, domus antra
fuerunt,

Et densi frutices, & iunctæ cortice virgæ.
Semina tum primùm longis Cerealia sulcis
Obruta sunt, pressiq; iugo gemuere iuueci.

Aetas ahe-
nea.

Tertia post illam successit ahenca proles
Sæuior ingeniis, & ad horrida promptior
arma,

Aetas quar-
ta ferrea.

Non scelerata tamen. De duro est vltima
ferro.

Protinus irrupit venæ peioris in æuum
Omne nephas, fugere pudor, verumq;, fi-
desq;.

In quorū subiēre locum, fraudesq;, doliq;,
Insidiæq;, & vis, & amor sceleratus habēdi.
Vela dabat ventis, nec adhuc bene nouerat
illos

Nauita: quæq; diu steterant in montibus
altis,

Fluctibus ignotis insultauere carinæ:
Cōmunēq; prius, ceu lumina solis & auræ,
Cautus humū lōgo signauit limite mensor.

Nec

Nec tantum segetes, alimētaq; debita diues
 oscēbatur humus, sed itum est in viscera
 terræ:

Quasq; recondiderat, Stygiisq; admoue-
 rat umbris,

Effodiantur opes, irritamenta malorum. *Opes,*

namq; nocens ferrum, ferroq; nocentius
 aurum

prodierat, prodit bellū, q; pugnat utroq;

languineaq; manu crepitātia cōcutit arma.

Venit ex-rapto; non hospēs ab hospite
 tutus,

Non socer à genero, fratrum quoque gra-
 tia rara est.

Imminet exitio vir coniugis, illa mariti.

Lurida terribiles miscent aconita noueræ.

Filius ante diem, patrios inquit in annos.

Vieta iacet pietas, & virgo cæde madentes

Ultima cælestium terras Astræa reliquit.

Quā bene Saturno viuebant rege priusquā *Tibul. li. e*

Tellus in longas est patefacta vias!

Nondū cæruleas pinus contēpserat vndas,

Effusum ventis præbueratq; sinum.

Nec vagus ignotis repetēs cōpendia terris

Præfleserat extrema nauita merce ratem.

Illo non validus subiit iuga tēpore taurus,

Nō domito frenos ore momordit equus:

Non domus vlla fores habuit, non fixus in

agris,

Qui

Qui reget certis finibus arua lapis.
 Ipsæ mella dabant quercus, vltroq; ferebat
 Obuia securis vbera lactis oues.
 Non acies, non ira fuit, non bella: nec enses
 Immiti sæuus duxerat arte faber.
 Nunc Ioue sub domino cædes & vulnera
 semper,
 Nunc mare, nunc leti mille repente viæ.

DE AETATIBVS ANIMAN-
 tium, incerti auctoris.

Ter binos, deciesq; noue superexit i annos
 Iusta senescenti, quos implet vita virorum.
 Hos nouies superat viuendo garrula cornix,
 Et quater egreditur cornicis sæcula ceruus.
 Alipedè ceruum ter vincit coruus, at illam
 Multiplicat nouies phœnix reparabilis ales.
 Quæ nos perpetuo decies præuertim⁹ eno,
 Nymphæ hamadryades, quarum longissi-
 ma vita est.

Hæc cohibent fines viuacia fata animanti.
 Cætera secreti nouit Deus arbiter æui.

MVSARVM INVENTA.

Carmine Calliope libris Heroica mandat,
 Clio gesta canens transactis tēpora reddidit,
 Dulciloquis calamos Euterpe flatib⁹ vrget,
 Melpomene tragico, p⁹clamat in cæsta boatu.
 Terpsichore affectus citharis mouet, impe-
 rat, auget.
 Plectra gerens Erato saltat pede, carmine,
 vultu.

vultu.

agna cūcta manu, loquiturq; Polyhymnia

gestu.

raniaq; poli motus scrutatur & astra.

Comica lasciuo gaudet sermone Thalia.

Mentis Apollineæ vis has mouet vndique

Musas.

In medio residens cōplectitur oīa Phœb⁹.

SERVVS.

Plus scire satius est,

Plant. in
Epid.

Quam loqui, seruū hominē: ea sapiētia est.

In pectam ē bono seruo, id est, qui rem heri-

lem procurat, videt,

Idem in
Menach.

Collocat, cogitatq; , vt absente hero dili-

genter rem tutet,

Quam si ipse adsit, aut rectius.

Serui qui culpa carent & metuunt, ii solent

heris:

Esse vitibiles.

Idem pau-
lo post.

Homini seruo suos

Domitos habere oportet oculos, & manus,

Orationemq; .

Idem in
Mil. glori.

Qui suo hero seruire volt bene seruos ser-

uitutem, nā

Ad epos multa illum in pectore collocare

oportet suo,

Quæ hero placere præsenti atque absenti

censeat.

Peculiosum esse decet seruum & improbū,

Quem

Idem in
Ruden.

Quem hero presente prætereat oratio,
Aut qui inclementer dicat homini libero.

Idem in
sich.

Qui manet, vt moneatur semper seruos
homo officium suum,
Nec voluntate id facere meminit, seruos
habitu haud probus est.

Iuu. Sat. 9
Claud. lib.
3. i. Eutro.

Serui vt taceant, iumenta loquentur.

ASPERIORVM IMPERIVM.
Asperius nihil est humili, cū surgit in altū,
Cuncta ferit, dum cuncta timet, defauit
somnes.

Vt se posse putet, nec bellua tetrior vlla est,
Quam serui rabies in libera colla furentis.
Agnoscit gemitus, & pœnæ parcere nescit,
Quam subiit, dominiq; memor quem verberat, odit.

Hora. lib.
1. Epist.

INNOCENTIA.
Vir bonus, Integer, Iustus, Beatus.

Vir bonus est quis?

Qui consulta patrū, qui leges, iuraq; seruat,
Quis nam igitur liber? sapiens, sibi qui imperiosus.

Idem lib. 9
3. Serm.

Quem neque pauperies, neque mors, neque
vincula terrent.

Respōsare cupidinibus, cōtēnere honores,
Fortis, & in seipso tot⁹ teres, atq; rotundus,
Externi ne quid valeat per leue morari,
In quem manca ruit semper fortuna.

Iuu. Sat. 8.

Estō bonus miles, tutor bonus, arbiter idē

Integ

Integer, ambiguae si quando citabere testis
 Incertaeque; rei, Phalaris licet imperet ut sis
 Falsus, & admoto dicet periuria tauro.

Summum crede nephas, animum praeferre
 pudori,

Et propter vitam viuendi perdere causas.

Iustum & tenacem propositi virum

Non ciuium ardor praua iubentium,

Non vultus instantis tyranni

Mente quatit solida, neque auster

Dux inquieti turbidus Adriæ,

Nec fulminantis magna Iouis manus,

Si fractus illabatur orbis,

Impavidum ferient ruinae.

Quod bene fit bonis,

Haud perit.

Vir bonus & sapiens audebit dicere, Petheu

Rektor Thebarum, quid me perferre pati que;

Indignum coges? adinam bona, nempe

pecus, rem,

Lectos, argentum. tollas licet, in manicis &

Compedibus saeuo te sub custode tenebo.

Ipse deus simulatque; volam me soluet opinor.

Hoc sentit, moriar. mors vltima linea re-

rum est.

Non possidentem multa, vocaueris

Recte beatum: rectius occupat

Nomen beati, qui deorum

Muneribus sapienter uti,

Duram

Horat. lib.
 3. Car.

Plau. in
 Ruden.
 Hor. Epist.
 ad Quin-
 tuum, in fine.

Idem li. 4
 Carm.

Dūramq; callet pauperiem pati,
Peiusq; leto flagitium timet.
Non illē pro charis amicis,
Aut patria timidus perire.

Idē. v. Epi.
Ibidem.
In Sat. 13

Oderunt peccare boni, virtutis amore.
Tū rectē viuis, si curas esse quod audis.
Rari quippe boni, numero vix sunt toti-
dem, quot

Idē, Sat. 9

Thebarum portæ, vel diuitis ostia Nili.
Viuum est rectē, tum propter plurima-
tum his :

Præcipuē causis, vt linguas mancipiorum
Cōtēnas, nā lingua mali pars peisima ferui

DESCRIPŦIO CHRISTI.

Paulinus Ausonio.

Hic veritatis lumen est, vitæ via,
Vis, mens, manus, virtus patris,
Sol æquitatis, fons bonorum, flos Dei,
Natus Deo, mundi fātor.
Mortalitatis vita, nostræ & mors necis,
Magister hic virtutum.
Deusq; nobis, atque pro nobis homo,
Nos induendo se exiit.
Aeterna iungens homines inter & Deum
Vtcunque se commercia.
Hic ergo nostris, vt suum præcordiis
Vibrauerat cælo iubar,
Absterget ægrum corporis pigri situm,
Habitumq; mentis innouat.

Exhau

Exhaustit omne quod iuuabat antea
 Castæ voluptatis vice,
 Totaq; nostra iure sibi domini vindicat,
 Et corda, & ora, & tempora,
 Se cogitare, intelligi, credi, legi,
 Se vult timeri & diligi.
 Aestus inanes quos mouet vitæ labor,
 Præsentis æui tramite,
 Abhorret futuræ cum Deo vitæ fides.
 Qui quas videmur spernere,
 Non vt prophanas abiicit aut viles opes.
 Sed vt magis caras monet
 Cœlis reponi creditas Christo Deo,
 Qui plura promisit datis,
 Contempta præsens vel mage deposita sibi
 Multo vt rependat cœnore,
 Sine fraude gustus aucta creditoribus
 Bonus æra reddit debitor,
 Multaq; spretam largior pecuniam
 Restituet vsura Deus,
 Huic vacantem, vel studentem & deditum,
 In hoc reponentem omnia,
 Ne quæso segnem nève peruersum putes,
 Nec crimineris impium.
 Pietas abesse Christiano qui potest?
 Nanque argumentum mutuum est
 Pietatis esse Christianum, & impii
 Non esse Christo subditum.

P

AVRE

AVRELI PRUDENTII CLEM-
*mentis uiri consu. Ερχεσι Δουνο-
 ui & ueteris instrumenti.*

A D A M E T E V A.

EVa Columba fuit, tum candida, nigra
 deinde

Facta per anguinum malefuada fraude ve-
 nenum,

Tinxit & innocuum maculis fordentibus
 Adam.

Dat nudis ficulna Draco mox tegmina vi-
Abel & Cain. (Eton.

Fratrum sacra Deus nutu distante duorum
 Aestimatur, accipiēs viua, & terrena refutans,

Rusticus inuidia pastorem sternit: in Abel
 Forma animæ exprimitur, caro nostra in

munere Cain.

Arca Noë.

Nuntia diluuii iam decrefcentis ad arcam
 Ore columba refert ramū viridantis oliuæ.

Coruus enim ingluuie per fœda cadauera
 captus

Hæferat, illa datæ reuehit noua gaudia pa-
Ad ilicem Mambrae. (Cis.

Hospitium hoc domini est, illex vbi frondea
 Mambrae

Armentale senis protraxit culmen, in ista
 Risit Sara casa, sobolis sibi gaudia fera

Ferti,

Ferri, &

Abrahā

Coniug

ratur

Iustitia,

Spelæur

est.

Bis sept

Per som

Vberis a

Instare

Christ

Venditu

Cratera

Vtq; rec

Proditu

Sētibus

Compe

gistrun

Ille capi

Soluit v

ad arc

Tutus a

gnum

Ferri, & decrepitū sic credere posse maritū.

Monumentum Sara.

Abrahā mercatur agrū, quo conderet ossa
Coniugis, in terris quoniam peregrina mo-
ratur

Iustitia, atq; fides, hoc illud millibus emptū
Spelæum, sanctæ requies vbi parta fauillæ
est.

Somnium Pharaonis.

Bis septem spicæ, vaccæ totidem Pharaoni
Per somnū visæ, portédunt dispare forma,
Vberis atq; famis, duo per septēnia, tempus
Instare, hoc soluit Patriarcha interprete
Christo.

Ioseph à fratribus agnitus.

Venditus infidiis fratrū puer, ipse vicissim
Cratera in fratris sacco clàm præcipit abdi,
Vtq; reos furti Ioseph tenet, auctio fallax
Proditur, agnoscūt fratres, vaniq; pudescūt.

Ignis in rubo.

Sētibus inuolitās, Deus igneus ore corusco
Compellat iuuenē, pecoris tunc fortè ma-
gistrum.

Ille capit iussus virgam, fit vipera virga,
Solvit vincla pedum, properat Pharaonis
ad arcem

Iter per mare.

Tutus agit vir iustus iter, vel per mare ma-
gnum.

P

Ecce

Ecce Dei famulis scissim, freta rubra de-
hiscunt,

Quum peccatores rabidos, eadem freta
mergant,

Obruitur Pharao, patuit via libera Mofi.

Moyfes accipit legem.

Fumat mōtis apex diuinis ignibus, in quo
Scripta decem verbis faxorū pagina Mofi
Traditur, ille suos suscepta lege reuifit,
Forma sed his vituli solus deus, & deus au-
rum.

Manna & coturnices.

Panibus angelicis albert tentoria patrum,
Certa fides facti, tenet vrceus aureus exin
Seruatū Māna, ingratis venit altera nubes,
Atq; auidos carnis saturat congeſta cotur-
nix.

Serpens aneus in Eremo.

Feruebat via ſicca Eremi ſerpētibus atris,
Iamq; venenati per liuida vulnera morſus
Carpebant populum, ſed prudēs ere politū
Dux cruce ſuſpendit, qui virus temperet
anguem.

Lacus Myrrhæ in Eremo.

Aspera guſtatu populo ſitiente lacuna
Triſtificos latices ſtagnanti felle tenebat,
Mofes ſanctus ait, Lignum date, gurgitē in
iſtum

Cōiicite, in dulces vertētur amara ſapores.

De

De 12. fontibus & 70. palmis.

Deuenero viri Mosi duce, sex vbi fontes,
 Et sex forte alii vitreo de rore rigabant
 Septenas decies palmas, q̄ mysticus helim
 Lucus apostolicum numerum libris quoq;
 pinxit.

Duodecim lapides in Eremo.

In fontem refluo Iordanis gurgite fertur,
 Dum calcanda Dei populis vada sicca re-
 linquit,
 Testes bissenii lapides, quos flumine in ipso
 Cōstituerē patres, in formā discipulorum.

Domus Raab meretricis.

Procubuit Hiericho, sola astant atria Raab,
 Hospita sanctorū meretrix, tāta est fidei vis
 Incolumi secura domo spectabile cocum
 Ignibus aduersis in signū sanguinis offert.

Samson.

Inuictū virtute comæ leo frāgere Samson
 Aggreditur, necat ille feram, sed ab ore
 leonis
 Mella fluunt, maxilla afinæ fontem nouit
 vtrò,
 Stultitia exūdāt lymphis, dulcedine virtus.

De Samfone.

Ter centum vulpes Samson capit, ignibus
 armat,
 Ponē faces caudis circūligat, in fata mittit
 Allophylūm, segetesq; cremat, quæ callida

vulpes
Nunc heresis flammam vitiorum spargit in
agros.

David.

David parvus erat, fratrum ultimus, & modò
Iesse

Cura gregis, citharam formans ad ouile
paternum.

Inde ad delicias regis, mox horrida bella
Còserit, & funda sternit stridente Goliam.

Regnum David.

Regia mirifici fulgent insignia David.

Sceptum, oleum, cornu, diadema, & pur-
pura, & ara,

Omnia conueniunt Christo, chlamys atq;
corona,

Virga potestatis, cornu crucis, altar, oliuū.

Aedificatio templi.

Aedificat templū sapientia per Salomonis
Obsequium, Regina Austri graue congerit
aurum.

Tempus adest quo templum hominis sub
pectore Christus

Aedificat, quod gaza colant, quòd barbara
ditet.

Filij Prophetarum.

Fortè Prophetarū nati dum ligna recidunt

Fluminis in ripa cecidit discussa bipennis:

Gurgite submersum est ferrum, sed mox le-
ue

ue lignum

Iniectum stagnis, ferrum reuocabile fecit.

Captiuitas Israël.

Gēs Hebræorū peccamine capta frequēti

Fleuerat exiliū diræ Babylonis ad amnes,

Tū patrios cantare modos p̄cepta recusat,

Organaq; in ramis falicis suspēdit amaræ.

Domus Ezechie Regis.

Hic bonus Ezechias metuit ter quinq; per
annos

Præscriptū proferre diē, legemq; obeundi

Tendere tot gradibus, quot vespera texerat
vmbra

Lumine perfusis, docuit sol versus in ortū.

NOVVM TESTAMENTVM.

Aduentus Domini.

Aduentante Deo descendit nuntius alto

Gabriel patris ex folio, sedemq; repente

Intrat virgineā: Sanctus te spiritus, inquit,

Implebit Maria, Christū paries sacra virgo.

Ciuitas Bethleem.

Sancta Bethleem caput est orbis, quæ pro-
tulit Iesum

Orbis principiū, caput ipsum principiorū.

Vrbs hominem Christum genuit, qui Chri-
stus agebat

Antè Deus quàm sol fieret, quàm Lucifer
esset.

Magorum munera.

Hic p̄tiosa Magi sub virginis vberē Chri-
sto

Dona ferunt puero, myrrhæq̄; , & thuris &
auri.

Miratur genitrix tot casti vētris honores,
Scq̄; Deum genuisse , hominem , regemq̄;
supremum.

Pastores ab Angelis admoniti.

Peruigiles pastorum oculos vis luminis
implet

Angelici, natum celebrans ex virgine Chri-
stum:

Inueniunt tectum p̄pannis, p̄sepe iacenti
Cuna erat, exultant alacres , & numen ado-
rant.

Occiduntur infantes in Bethleem.

Impius innumeris infantū cædibus hostis
Perfurit Herodes, dum Christum quærit in
illis:

Funāt lacteolo paruorum sanguine cunæ,
Vulneribusq̄; madent calidis pia pectora
matrum.

Christus in Iordane baptizatur.

Perfundit fluuio pastus Baptista locustis,
Sylvarumq̄; fauis, & amictus veste cameli,
Vinxerat & Christum , sed spiritus æthere
missus

Testatur tinctū, qui cūctis crimina donet.

Pinna

Excidio
Structus

lus, vsq̄

In sæclū

Nunc ca

go non

Fœdera

Fortè G

Christus

lymph

Impleri,

Morbor

Eructat

Syloam

Lumina

Premia

Ioānis c

Incestæ

Psaltria

sto.

It mare

quent

Calce t

Discipu

Pinna templi.

Excidio tēpli veteris stat pinna superstes,
 Structus enim lapide ex illo manet angu-
 lus, vsque
 In sæclum sæcli, quem spererūt ædificantes,
 Nunc caput est templi, & lapidum compa-
 go nouorum.

Vinum ex aqua factum.

Fœdera cōiugii celebrabant auspice cœtu
 Fortè Galilæi, iam decrant vina ministris,
 Christus vasa iubet properanter aquaria
 lymphis
 Impleri, inde meri veteris defunditur vnda.

Piscina Syloa.

Morboreū medicina latex quē spirit^o horis
 Eructat variis, fusam ratione latenti
 Syloam vocitant, sputis vbi conlita cæci
 Lumina, Saluator iussit de fonte lauari.

Passio Ioannis.

Præmia saltatrix poscit funebria virgo
 Ioānis caput, abscisū quod lance reportat.
 Incestæ ad gremiū matris fert regia donum
 Psaltria, resparsis manibus de sanguine iu-
 sto.

Per mare ambulat Christus.

It mare per medium dominus, fluctusq; li-
 quentes (ba
 Calce terēs, iubet instabili descēdere cym-
 Discipulū, sed mortalis trepidatio plantas

Mergit, at ille manum regit, & vestigia fir-
mat.

Dæmon missus in porcos.

Vincla sepulcrali sub carcere ferrea dæ-
mon

Fregerat, erūpit, pedib⁹q; aduoluitur Iesu.
Ast hominem dominus sibi vindicat, & iu-
bet hostem

Porcorū raptare greges, ac p̄ freta mergi.

Quinque panes, & duo pisces.

Quinque Deus panes fregit, piscesq; ge-
mellos,

His hominū largè saturauit millia quinque,
Implētur nimio micarū fragmine corbes
Bissenī, æternæ tanta opulentiā mensæ.

Lazarus suscitatus à mortuis.

Consciū insignis facti locus in Bethania,
Vidit ab inferna te Lazare sede reuertū,
Apparet scissum fractis foribus inomen-
tum,

Vnde putrescentis redierunt mēbra sepulti.

Ager sanguinis.

Campus Acheldemach sceleris in mercede
nefandi

Venditus, exequias recipit tumulosus hu-
mandas.

Sanguinis hoc pretium est Christi, Iuda
eminus arctat

Infœlix collun laqueo pro crimine tanto.

Domus

Impia bla
In qua p
Hic pecc
Vita ruit
C

Vinctus i
colum
Adnexus
Perstat a
colum
Nosq; d
gris.

Traiectu
cruore
Christus
crum,
Tunc d
latrone
Contigu

Mōtis o
Ad patre
Frondeb
humor
Qui pro
num.

Domus Caiphe.

Impia blasphemi cecidit dom^o ecce Caiphe
 In qua pulsata est alapis facies sacra Christi.
 Hic peccatoris manet exitus, obruta quorū
 Vita ruinosis tumultis sine fine iacebit.

*Columna ad quam flagellatus
est Christus.*

Vinctus in his dominus stetit ædibus, atque
 columnis
 Adnexus tergum dedit vt seruile flagellis.
 Perstat adhuc, templumq; gerit veneranda
 columnis,
 Nosq; docet cunctis immunes viuere fla-
 gris.

Passio Saluatoris.

Traiectus per vtrunq; latus, laticem atque
 cruorem
 Christus agit, sanguis victoria, lympha laua-
 crum,
 Tunc duo discordant crucibus hinc inde
 latrones
 Contiguus, negat ille Deū, fert iste coronam

Mons oliueti.

Motis oliuiferi Christus de vertice sursum
 Ad patrem rediit, signans vestigia pacis
 Frondibus æternis, præpinguis linquitur
 humor,
 Qui probat infusum terris de chrismate do-
 num.

Passio

Passio Stephani.

Primus inquit Stephanus mercedem sanguinis
imbri
Afflictus lapidū, Christū tamē ille cruentus
Inter saxa rogat, ne sit lapidatio fraudi
Hostibus: ô primæ pietas mirāda coronæ!

Porta Speciosa.

Porta manet templi, Speciosam quam voca-
citarunt,
Egregiū Salōmonis opus, sed maius in illa
Christi opus emicuit: nam claudus surge-
re iussus
Ore Petri, stupuit laxatos currere gressus.

Visio Petri.

Somniat illapsus Petrus alto ex æthere dis-
cum
Cōfertū omnigenis animalib⁹, ille recusat
Mandere, sed dominus iubet omnia mun-
da putare.
Surgit, & immundas vocat ad mysteria
Gentes.

Vas electionis.

Hic lup⁹ antè rapax vestitur vellere molli,
Saulus qui fuerat, fit adempto lumine Pau-
lus.
Mox recipit visum, fit Apostolus, ac popu-
lorum
Doct̄or, & ore potens coruos mutare co-
lumbis.

Apoc

Bis duoc
Totq; co
Cæde cr
brum.
Et septen

S E
S I N
conter
fenten

V Ir b
Co
Bono qu
Propone
& temp
Morum i

Lingua cr

Turpe ni
Bis perpe
pientis,
A rebus n
Qui nihil

Apocalypsis Ioannis.

Bis duodena senum sedes, citharis, paterisq;
 Totq; coronarū fulgens insignibus, agnum
 Cæde cruentatum laudat, qui euoluere li-
 brum,
 Et septem potuit signacula soluere solus.

S E N T E N T I Æ
 S I N G V L I S V E R S I B V S
*contenta, ex diuersorum Poëtarum
 sententijs Græcis, Latine reddita.*

DE BONIS VIRIS.

Vir bonus, bonum nunquam odit:
 Consilii enim boni, opera bona sunt.
 Bono quidem viro, bona & dat Deus.
 Propone tibi ad imitandum bonum virum
 & temperatum.
 Morum index est hominibus tempus.

In ueritatem.

Lingua errans vera dicit.

In peccatum.

Turpe nihil fac, neq; disce.

Bis perperam facere idem, non viri est sa-
 pientis,

A rebus malis manum liberam habe.

Qui nihil nouit, nihil delinquit.

In

In necessitatem.

A necessitate omnia in seruitutem rediguntur statim.

Præ necessitate multa facimus mala.

In uirtutem.

Remissio est malorum, vitæ tranquillitas.

Quæ non decent, neq; audi, neq; vide.

Melius est corpore, quàm animo ægrotare.

Modestum esse eum, qui ad conuiuia inuitatur, oportet.

Ingenui quidem viri est, vera dicere.

Ingenuos tuere tuos mores.

Bonũ producunt fructum honesti mores.

Fructus bonus est, bene composita vita.

Cape curam honestæ vitæ.

Beatus est, qui beatis inseruit.

Scutum maximum est virtus mortalibus.

Te ipsum serua moribus liberum.

Thesaurus virtutis est, temperantia sola.

Animi curam gere tui quantum potes.

In ingrati memoriam.

Ingratus est, quisquis beneficio affectus immemor est.

Sæper qui seruatus est, est ingratus natura.

Simulatioe quis misericordia affectus est, perit beneficium.

Obluiscuntur omneis qui beneficium acceperunt.

Pulcher thesaurus est reposita gratia.

Poste

Post donum celerrimè senescit gratia.
Beneficium qui accepisti tempestiuum, in
tempore repende.

Beneficium confer, quatenus potes tamen.
Munera iusta & da & accipe.

Beneficium vbi acceperis memento, & vbi
dederis obliuiscere.

In regem.

Regnum tibi cum paraueris, scias hoc te
dignum esse.

Imago rex est animata Dei.

In vitam.

Securus vitæ, ferè non solet honestè agere.

Viuunt nemo, quam probare solet vitam.

Vita est si quis fruatur viuens.

Vita vocata est, cui graui labore alimenta
parantur.

Vita fortunis egens, non est vita.

Terra omnia parit, & rursus recipit.

Viuimus non vt volumus, sed vt possumus.

Non licet vitã inuenire à molestiis vacuam
in copiam.

Res cæca & infortunata hominibus vita.

Viuere citra molestiam, hominis est fœlicis

Quàm suavis est vita, si quis eam non co-
gnouerit!

In auxilium.

Vir virum, & ciuitas seruat ciuitatem.

Manus manum lauat, & digitus digitum.

In

In consilium.

Vir inconsultus frustra laborat currens.
Malo cōsilio, multas iacturas faciunt mor-
tales.

Vir inconsultus voluptatibus capitur.
Consilio recto nihil tutius.

Consilium ante quoduis opus cape.

Noctu consilium à prudentibus initur.

Res sacra re vera est consilium.

Consiliarius bonus, non malus sis amicis.

Sapienti à viro accipe consilium.

Sapiens Sapientum est consilium.

Consiliarius sis bonorum, non malorum.

In nuptiis.

Expertem molestiarum vitā habebis absq̃
nuptiis.

Qui ducturus est vxorem, in pœnitentiam
fertur.

Nuptiæ enim hominibus optabile malum.

Ducturus vxorem respice ad vicinos.

Deus tibi ipsi, si diuitem duxeris, eris.

Mores præferre pecuniæ eum qui ducit vxo-
rem, oportet.

Existima vbi duxeris vxorem, te esse seruum
in vita.

Qui nō ducit vxorē homo, nō habet mala.

Facilius vitam degis, si vxorem non alis.

Nam infœlicissimus est, qui quum pauper
fit, vxorem ducit.

In

Rifus in
malum

Ridet stu

Omnia c

Senectut

Sententia

Viaticum

Veniet fe

Pulchrū f

Conforti

Molestus

Canities

Time sen

Graue fer

Velis par

ferre.

Parentes

Spera te

rum su

Dii maxi

Satis viue

Existima

Aduersus

probu

Vitæ ege

In risum.

Risus intempestiuus in mortalibus graue
malum.

Ridet stultus, etiam si quid non ridiculū fit.

In senectutem.

Omnia delet senectus, vires corporis.

Senectutis autem malæ quæ fiet depulsio?

Sententiæ meliores sunt seniorum.

Viaticum ad senectutem semper reconde.

Veniet senectus, quālibet querelā afferens.

Pulchrū senescere, & nō senescere rursus.

Consortia seniorum ama.

Molestus vir est inter iuuenes senex.

Canities tēporis indicatio est, nō prudētię.

Time senectutem : non enim venit sola.

Graue senectus est hominibus pondus.

In parentes.

Velis parentibus ante omnia honorem de-
ferre.

Parentes cole, & amicos affice beneficiis.

Spera te colentem parentes, prosperum re-
rum successum habiturum.

Dii maximi prudentibus parentes sunt.

Satis viues, in senectute alens parentes.

Existima tibi ipsi parentes esse deos.

Aduersus filium indignationem non alit
probus pater.

In mulierem.

Vitæ egestas est viris mulier.

q

Mul

Mulieri cui libet ornamentū silentiū affert.
 Mulieris bonæ est, tueri domum.
 Mulieri ornatus mores sunt, & non orna-
 menta aurea.
 Mulier iusta, vitæ salus est.
 Mulierem bonam nancisci non facile est.
 Vxorem funerare satius, quàm ducere.
 Mulier prorsus res est, quæ magnos sum-
 ptus facit natura.
 Mulieri ne credas tuam vitam.
 Mulier enim nihil nouit, nisi quod vult.
 Mulier proba gubernaculum est domus.
 Mulieri imperare non concedit natura.
 Mulier domui damnum est, & salus.
 Mulier à muliere nihil vnquam differt.
 In mulieribus fidem non licet videre.
 A mulieribus perit mundus magnus.
 Mulieris æmulatio, totam turbat domum.
 Quære mulierem coadiutricem rerum ge-
 rendarum.
 Viuere non oportebat mulierem multis de
 causis.
 Thesaurus est malorum mala mulier.
 Feris omnibus immanior mala mulier.
 Mars, & ignis, & mulier, mala tria sunt.
 Tele, mulierū opera sunt, & non cōciones.
 Venenum est aspidis mala mulier.
 Par est lænæ & mulieris crudelitas.
 Est honestā mulieris videre bonos mores.

Bona

Bona pl
 Molestia
 Cū leon
 Plenum
 Sponsa f
 tatem.
 Nihil mu
 Multi m
 tes.
 Sordes r
 lucundu
 Superba
 Pro vxor
 Procella
 Quàm in
 Res viol
 menter
 Viri iusti
 Vir iustu
 Sed qui
 Vade rec
 Vitæ iust
 Iustus fis
 Iustus est
 Iusta op
 Iudicare
 est, vel

Bona planta est in vita mulier.
 Molestia præfens semper est mulier.
 Cū leone viuere, quàm cū muliere præstat.
 Plenum malorum est onus, mulier.
 Sponsa sine dote, non habet loquendi liber-
 tatem.
 Nihil muliere deterius est, vel bona quidē.
 Multi mulierum causa incidunt in calamita-
 tes.
 Sordes mulier est argentata.
 Iucundum malum est viris mulier.
 Superba res est formosa mulier.
 Pro vxore & amico laborē capere oportet.
 Procella domesticatim est viris mulier.
 Quàm infida res est muliebris natura!
In populum.
 Res violenta turba est, non habet autem
 mentem.
In iustum.
 Viri iusti fructus non perit.
 Vir iustus est, non is qui non nocet,
 Sed qui nocere quum potest, non vult.
 Vade recta via, si iustus sis.
 Vitæ iustæ est finis bonus.
 Iustus sis, ut etiam iusta adsequaris.
 Iustus esse magis, quàm vtilis, velis.
 Iusta operatus, coadiutorē habebis Deum.
 Iudicare id quod iustum, non quod vtile
 est, velis.

q 2 Adu

Aduerfus bene dicentes nihil contradicere
possum.

Mores iusti, possessio pretiosissima est.

In gloriam.

Nitere tibi ipsi gloriam relinquere.

Bene audire, magis quàm ditescere velis.

Vana gloria nihil miserius.

In seruos.

Seruo deterius nihil, ne bono quidem.

Vnus est seruus, domus herus.

Angit me seruus domino maiores attollés
spiritus.

Quàm iucundum est seruo dominum pro-
bum nancisci!

In infortunium.

Quercu lapsa vnusquisque ligna incêdit.

Oportet alios esse miseros, alios fœlices.

Viro infortunato ne infigas malum.

Ex voluptate nascitur infortunium.

Ne insulta infortunato : communis enim
fortuna est.

Nūquam de teipso infortunatus desperes.

Existima communia omnia infortunia.

Hei mihi ! etenim repente infœlicem esse,
generat furorem.

Infortunatorum fortunatus nullus amicus.

In continentiam.

Ventris nitere omnes habenas retinere.

Venter & multa capit, & pauca.

Vir info
Spes alu
Spera or
cùm f

De teipf
Amicos

Vir opt

Aequum
Suo iud
Nullus e
Commu

Multi q
Fœlicem
Fortuna
Fœlicium
Quàm f

Mortali
volun
Deū col
De pieta

Preces i

Senex ar

18

In spes.

Vir infœlix seruator spe.

Spes alunt inanes mortales.

Spera omnia ad senectutem vsq; , mortalis
cùm sis.

In laudem.

De teipso laudes non habueris.

Amicos laudibus magis quàm te celebres.

In nobilem.

Vir optimus nunquam fuerit ignobilis.

In fœlicitatem.

Aequum est fœlicem meminisse Dei.

Suo iudicio nemo est fœlix.

Nullus est qui in omnibus sit fœlix.

Commune bonum est, bonus fœlix.

Multi quidem fœlices sunt, at non sapiunt.

Fœlicem etiam sapientē esse existimamus.

Fortunato quæuis terra patria.

Fœlicium omnes sunt cognati.

Quàm facilè cadunt splendida fortuna!

In pietatem.

Mortalis quum sis, ne sapias quæ supra Dei
voluntatem sunt.

Deū cole, & omnia facies diuino instinctu

De pietate & loquere & disce.

In preces.

Preces iustas audit Deus.

In amantem.

Senex amator, extrema mala fortuna est.

q 3 In

In odium.

Inmortale odiū ne serues, mortalis cū sis.
 Inimicos vlciscere nō cum tuo incōmodo.
 Inimicis diffidens nunquam patieris incom-
 modum.

Sermonein inimici nunquā putes amicum.

In uitam.

Viuere volens, ne facias morte digna.
 Viuere turpe est, qbus vitā inuidit fortuna.
 Omnes præclare viuere volumus, sed non
 possumus.
 Quam iucundum est viuere non inuidente
 fortuna!

In uoluptatem.

Intempestiua voluptas parit damnum.
 Nam ferè propter voluptates molestia affi-
 cimur.

In mortem.

Mortalibus omnibus vita excedere necesse
 est.

Vita improba mors optabilior est.
 Aut viuere citra molestiam, aut mori foelici-
 ter oportet.

Mortalis nat^o cūm sis, ne irrideas mortuū.
 Pulchrū mori quibus vita iniuriam adfert.
 Præstat non viuere, quàm viuere miserè.

Quem amat Deus, is moritur iuuenis.
 Nunquam beatū censui sumptuosum mor-
 tuum.

Mori

Mori n

Deus a

Deo vo

Animu

Vbique

Quod a

Medicu

bus e

Multor

Omnia

miat

Pulchr

Temp

Temp

Temp

Multo

Multo

Celeri

Occasi

Quam

ta!

Temp

Ne fac

sed n

Quam

Mori non turpe est, sed turpiter mori.

In Deum.

Deus adiuuans, omnia facit facilè.

Deo volente etiam in crate nauiges.

Animus nobis est, in vnoquoque Deus.

Vbique est, omnia respicit Deus.

Quod alit me, id ego iudico Deum.

In medicos.

Medicus garrulus, laboranti rursus morbus est.

Multorū medicorum visitatio me perdidit.

In tempus.

Omnia in tempore gratiam habent vindemiata.

Pulchrū cuiusuis temporis nosse modum.

Tempus est multò potentius legibus.

Tempora dissoluunt regna.

Tempus sortitus mendicus potest multum.

Multorum tempus fit autor.

Multos tempus viros, cum non sint, facit.

Celerrimè tempus transinuat res.

Occasionè precare assiduè propitiā habere.

Quàm magna res est parua in tempore data!

Tempus omnia vitæ iudicat bene.

In pulchritudinem.

Ne facias iudiciū, videns pulchritudinem, sed mores.

Quàm iucunda pulchritudo, quum habet

mentem sapientem!

In lucrum.

Viſtum cōpara ex qualibet re, præterquam
ex malis rebus.

Volumus ditescere omnes, sed nō possum⁹.

Optimè, ne lucrū ī omnib⁹ tibi proponas.

Velis cogere ex iustis rebus viſtum.

Mores improbos fuge, & lucrū improbum.

Lucrū imp robū ne accipere velis vnquam.

Lucrū imp robū detrimentū semper adfert.

Parua lucra maiora detrimenta adferunt.

Vbi lucrum, contra naturā seruiendum est.

Lucrum existima lucrum esse, si iustum sit.

Turpia lucra calamitates adferunt.

In iudicium, & in diuinam iustitiam.

Deferre non licet, & ferre iudicium simul.

Inexpensum ne punias quenquam.

Ducit numen malos ad pœnas.

Est iustitiæ oculus, qui omnia videt.

Dei pœnas non effugit mortalis.

Te latituum semper ne putes, improbus
cūm sis.

Acer Dei est oculus ad omnia videndum.

In occulta.

Relictis certis, ne persequare incerta.

Vel ne facias tegendum, vel solus facias.

Suspicio graue est hominibus malum.

In famem.

Fames summus dolor hominibus est.

Fami

Fami en
Multoru

Veheme

Oratio

sola.

Sermon

ētisim

Seorsum

oport

Viri for

Verbis p

Mœrore

Ratione

Maximu

Oratio n

Verbū in

Iaculatus

Animi æ

Semper c

Ergo co

vita.

Viuere fi

Mœrore

Nauigii p

quillita

Nō est n

Viuere fi

Fami enim nullū licet contradicere verbū.
Multorum fames est magistra.

In orationem.

Vehementius nihil est oratione.
Oratio enim molestiæ medicamentum est
sola.

Sermone mihi persuasisti medicamento do-
ctissimo.

Secorsum tum dicere multa, & tempestiua
oportet.

Viri forma ex verbis deprehenditur.

Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.

Mærorem beneuola scit curare oratio.

Ratione regitur mortalium vita sola.

Maximum est iræ medicamentum oratio.

Oratio medica est animi affectus.

Verbū intempestiuè dictū subuertit vitam.

Iaculatus verbū aliquis, non recipit rursus.

Animi ægroti est medicamentum oratio.

In mærorem.

Semper quod tristitiã inferat, eiice è vita.

Ergo cognata quædam res est mæror &
vita.

Viuere sine tristitia mortalé non est facile.

Mærores hominibus pariunt morbos.

Nauigii portus quidem, animi autem tran-
quillitas portus est vitæ.

Nō est mærore deterius hominibus malū.

Viuere sine tristitia, viri est fœlicis.

In ebrietatem.

Præstat sobriū esse, quàm multū crapulari.
Multum merum parum cogit sapere.

In futurum.

Mortalis natus, quæ à tergo sunt, nitere respicere.

Manet vnumquēque id quod passurus est.
Ne mihi contingant quæ volo, sed quæ sunt vtilia.

Nemo de futuro tutò deliberat.

In pœnitentiam.

Pœnitentia est hominibus iudicium.

In moderationem.

Hominem esse teipsum sub mone semper.
Velis placere omnibus, non tibi solum.
Si mortalis es, optimè mortalia etiam cogites.

In comiter salutantibus est quædam gratia
Aequalis sis oïbus, etiã si opibus præcellas,
Salutis argumentum, placidi mores.
Illud, Nosse teipsum, vbique est vtile.

In nouercam.

Grauius nullum aliud nouerca malum.

In iuuentutem.

Vigor ætatis omnino nihil à flore differt.
Memento iuuenis cùm sis, quòd senex eris aliquando.

Iuuenis cùm sis, multa vtilia disce.

Iuuenem tacere magis quàm loqui decet.

Iuuenis

Iuuenis

Rex for

Lege on

Leges f

Vi præf

Orator

Hospite

Peregrin

quanc

Hospiti

Peregrin

Hospite

sione

Peregrin

Peregrin

tecun

Hospite

Hospite

Hospes

Peregrin

spes e

Peregrin

Viroru

scribe

Deum,

Iusiura

Iuuenis cum sis, audire seniores velis.

In leges.

Rex fortis lex est, si principem habeat.

Lege omnia fiunt, & iudicantur.

Leges sequi patrias, pulchrum est.

Vi praesente nihil potest lex.

Orator improbus leges subuertit.

In hospites.

Hospites pauperes ne negligas cum videris.

Peregrinis succurrens paria obtinebis aliquando.

Hospitii curam habe, ne vincaris.

Peregrinis fidis fidelis sis amicus.

Hospitem iniuria nunquam afficies, occasionem nactus.

Peregrino maxime confert modestia.

Peregrinus quum sis, pacatus esto, & bene tecum agetur.

Hospitem preferre magis, hominibus mos est.

Hospitem tacere melius est, quam vociferari.

Hospes cum sis, hospites tuos cole.

Peregrinos hospitio suscipe, etenim tu hospes eris.

Peregrinatio vitam reddit modestiorem.

In iusiurandum.

Virorum improborum iusiurandum in a qua scribe.

Deum, dum peccas, ne te putes latere.

Iusiurandum fuge, vel si iuste iures.

In

In iracundiam.

Homo cum sis, da operam iram ut cohibeas.
 Sis ad iram non celer, sed tardus.
 Lædit virum animus in iram lapsus.
 Viues vitam optimam, si animum cohibeas.
 Animum comprimere, & cupiditatem,
 optimum est.
 Vince iram recta ratione.
 Ira, multa facere cogit mala.
 Nemo cum ira tutò consultat.
 Ira amantium paruum viget tempus.
 Iram socii & amici nitere ferre.
 Fugere semper oportet dominos iratos.

In liberos.

Spontanea molestia est liberorum procreatio.
 Beatum est, filium bonis moribus prædi-
 tum alere.
 Beatus est qui foelix fuit in liberis.
 Columna enim domus, filii sunt mares.
 Amicitiam maximum vinculum est filiorum
 partus.

In doctrinam.

Possessio est, quæ nulla vi auferri potest do-
 ctrina mortalibus.
 Omnes eruditio placidos facit.
 Præmium virtutis est, bona institutio.
 Respiciens, edoctus sum, in aliorum mala.
 Literas discere oportet, & ubi didiceris,
 prudentem esse.

Dupl

Duplum
 cerunt
 Baculus
 Pulchra
 Etiam in
 Pulchrus
 Honoré
 Qui lite
 Prudens
 Qui non
 Literaru
 Non est
 Doctór
 Prudent
 Prudent
 est rati
 Doctus
 Sipienti
 Docto a
 piam c
 Docti t
 Quam
 Omnes
 Nos ver
 Paupert
 Honest
 probó

Duplum quàm alii vident, qui literas didicerunt.

Baculus est eruditio vitæ.

Pulchra est possessio doctrina mortalibus.

Etiã inter rusticos est doctrinæ ratio.

Pulchrum etiã seni discere vehementer.

Honorè oïbus affert doctrina mortalibus.

Qui literas nouit, fit longè prudentior.

Prudens secum circumfert opes.

Qui non vapulauit, non eruditur.

Literarum expers non videt, videns.

Non est doctrina possessio pretiosior.

Doctõrũ cõsuetudinẽ etiã euades doctus.

Prudentia est, etiã discere quod ignoras.

Prudentem apud virum primũ inuenta est ratio.

Doctus non est, qui ad omnia offendit.

Sapientia diuitiis possessio pretiosior.

Docto ab homine oportet doctum quippiam discere.

Docti tegunt suas iacturas.

Quàm nihil est doctrina, nisi mens adsit!

In hortationem.

Omnes sumus ad monendum prudentes,

Nos verò errare non cognoscimus.

In paupertatem.

Paupertas ingratos multos facit.

Honestè pauperem esse præstat, quàm improbè ditescere.

Tenuit

Tenuiter honestè viuere melius est, quàm
lautè malè.

Odi pauperem diuiti dantem.

Paupertatem ferre non est cuiusuis, sed viri
sapientis.

Pauperes otiosos non alit ignauia.

Paupertas ignobilem, etiam nobilem facit.

Paupertatè ferre & senectutem, est difficile.

Nullum paupertate grauius est onus.

Pauperum rationes pondus non habent.

In fidem.

Ne omnia nitaris omnibus credere sèper.

In auaritiam.

Mediocritem sectare, auaritiã fuge.

Malum maximũ est in hominibus auaritas.

In opes.

Possũt diuitiã humanos homines reddere.

Potentia sunt mortalibus opes.

Iucundissimum est opes tenere.

Memineris cùm fueris diues, pauperes iu-
uare.

Si habuerimus nũmos, habebimus amicos.

Ne properes ditescere, ne citò pauper fias.

Diuitiis fretus, iniusta ne nitaris facere.

Si sis desidiosus, tu diues eris pauper.

Nullus diues euasit repètè, iustus cùm esset.

Aurum aperit omnia, vel Orci portas.

In curiositatem.

Curiose obseruare aliena ne velis mala.

Multi

Mu lti ou
Multa fa
Multa fa
plectit

Vir impr
Viri imp
Res ratio
Res que
Viri imp
Deformi
Dolosum
Se esse in
Mores in
Dei dede
Cum im
tu euac
Mali viri
Et viuens
Cum imp
Improbũ
Corrũpu
Aiunt pe
Bonus in
Quam o
probos
Vt omni

Nisi seru

quàm
 Multi otium agunt in deterioribus rebus.
 Multa facere, est vbiq̄ue putidum.
 Multa facere etiam dolores multos complectitur.

In improbos.

Vir improbus infœlix est, etiã si fœlix sit.
 Viri improbi fuge comitatum semper.
 Res rationis expers, est improbitas.
 Res quę emédari nō potest, est improbitas.
 Viri improbi cor non emollitur.
 De forinis sim potius, quàm pulcher malus.
 Dolosum virum fuge per totam vitam.
 Se esse improbū nemo fatetur, etiam si sit.
 Mores improbi naturam distorquent.
 Dei dedecus est improbos esse fortunatos.
 Cum improbis consuetudinem si habeas,
 tu euades improbus.
 Mali viri munera vtilitatem non afferunt.
 Et viuens malus, & mortuus punitur.
 Cum improbo viro nullo pacto iter facias.
 Improbū virū nunquã facias tibi amicum.
 Corrumpunt bonos mores colloquia praua.
 Aiunt pessimos esse improbi bonos.
 Bonus improbis non vulneratur verbis.
 Quàm difficile est bene viuere inter improbos mores!
 Vt omnia commendantur, exceptis malis!

In attentionem.

Nisi serues parua, perdes ampliora.
 Multi

Diligentiæ omnia seruiunt.

In silentium.

Linguam maximè vbique nitere cohibere.

Linguam stultam damnum sequitur.

Paucis iracundum accusa.

Nonnullis silentiū est melius quàm loqui.

Res contemptibilis taciturni mores.

Lingua multos in perniciem daxit.

Vel dic quidpiam silentio melius, vel silentium tene.

Multis responsio silentium est.

Lingua, multorum causa est malorum.

Vel tacendum est, vel meliora dicenda.

Melius est tacere, quàm loq̄ quæ nō decet.

Nihil est silentio vtilius.

Silentium aliquando potius sermone.

Nō oportet tacere, sed loq̄, vbi est necesse.

In conscientiam.

Mortalibus omnibus consciētia Deus est.

In artem.

Portus infelicitatis est hominibus ars.

Fortuna artem inuenit, non ars fortunam.

In honorem.

Dum honore afficiuntur, omnes lætantur mortales.

In audaciam.

Te esse animi præstantē statue, non audacē.

Est audere, ô amice, viri non sapientis.

Temeritas multis est autor malorum.

Multa

Multa temerè aggredi, ī multis errare facit.

In fortunam.

Cū sis homo, memineris cōmunis fortunæ.

Constans nihil in vita videtur esse.

Vbi dederis fortunæ paruum, accipies magnū.

Quā non facilè assequaris res est, fortuna.

Cum Deo pugnare graue est, & cū fortuna.

Aliis dat, aliis aufert fortuna.

Multos miseros erexit fortuna.

Omnibus sapientibus fauet fortuna.

Stertunt præsente fortuna res.

Versat omnia in vita parua fortuna.

Fortuna, mortalium res, nō consilium moderatur.

Casus meliora quàm nos inuit consilia.

Mortalia omnia mutationes multas habet.

Tempestatas transit facilè in serenitatem.

Quàm varia res est & fallax fortuna!

In iniuriam.

Infœlix sis magis quàm maledicus.

Ensis sauciat corpus, mentem sermo.

Nihil passus es graue, nisi præ te feras.

In sanitatem.

Non est sanitate melius quicquā in vita.

Sanitas, & mens, bona vitæ duo sunt.

In superbiam.

Superbiæ nullus fugit pœnas.

Cū fueris fœlix maximè, ne superbias.

r In

In somnium.

Somnus mortis præmeditatio quædã est.

Somnus est omnibus sanitas vitæ.

Somnus, parua mortis mysteria.

Somnus est corporis salus.

Somnus famẽ, extremum malorũ domat.

In tolerantiam.

Viri est, quæ accidunt, generosè ferre.

Fer mœrorem, & iacturam fortiter.

Leuiter ferre oportet circũstantes fortunas.

Vince ratione præsentem calamitatem.

Nitere fortunæ ignorantiam facilè ferre.

Facilius est admonere, quàm cum quid tibi
acciderit, tolerare.

Fortiter ferre incommodam oportet generosum.

Eorum, qui rerum potiuntur, disce ferre licentiam.

Viri sapientis est damnum facilè ferre.

Ferre necesse est mortalium fortunam.

In inuidiam.

Tu pauper effectus, diuitibus ne inuide.

In amicos.

Iniquũ est molestia afficere amicos vltro.

Omnibus fœlicibus lætor amicis.

Ab homine infortunato longè discedunt amici.

Constans sis, & constanter vttere amicis.

Oportet amantes, fidem, nõ verba habere.

In

In reb^s
Præclar
bis ar
In rebu
Perind
Cõmu
Arguit
Pulchr
Pulchr
Malom
Eum q
ter an
Nimis
Ne fug
Fœlix
cum
Nunq
esse i
Existir
Nemo
Irae cau
Nulla
Nitere
Multi
Pecuni
Amicu
negl
Amicu
Amici

In reb⁹ aduersis pecunia melior amicus est.
Præclarè habere aliquid, & si habeas, habe-
bis amicos.

In rebus aduersis amicos beneficiis affice.

Perinde vt Deum tu amicos colere velis.

Cómunis existima amicorū calamitates.

Arguit amicos tempus, vt aurum ignis.

Pulchrum nihil in amicos peccare.

Pulchrum spectaculum est fœlix amicus.

Malum proferunt fructum mali amici.

Eum qui te odit, odi: qui amat, vehemen-
ter ama.

Nimis te amans, non habebis amicum.

Ne fuge socium in malis constitutum.

Fœlix quisquis nactus est generosum ami-
cum.

Nunquam contendas duorum amicorum
esse iudex.

Existima fratres, veros amicos.

Nemo est qui non se amet.

Iræ causâ arcana ne vulgaueris amici.

Nulla est possessio pretiosior amico.

Nitere amicis, non malus esse amicus.

Multi mensæ, non veritatis amici.

Pecuniæ hominibus conciliant amicos.

Amicum propter iram in rebus aduersis ne
negligas.

Amicus enim amicū adiuuans, sibi laborat.

Amici mores nosce, non autem oderis.

Amicus mihi incommodans , nihil ab inimico differt.

Amicos habens , existima thesauros habere.

Nemo seipso plus amat quenquam.

Amicitia iustæ possessio est tutissima.

Amicum constantem , in aduersis ne metuas.

In industriam.

Re ipsa ignauus sis, non verbis solùm.

Multis laboribus quæ pulchra sunt , comparamus.

Laborare necesse est eos qui volunt esse fœlices.

Industrius sis , & vitam comparabis honestam.

Quàm suaue est doctis meminisse laborũ!

Quàm multa mortalibus otium affert mala!

Ipsa te docent vitæ negotia.

In prudentiam.

Bonum maximum prudentia est semper.

Viri forma ex oratione cognoscitur.

Optimū est, omnia nosse honesta.

Si rectè sentias, in omnibus fœlix eris.

Semper potissimū est, quod est tutissimū.

Nonnulli sunt inconsulti fœlices.

Peritia imperitiam superat.

Res suauius pater prudentiam loco iræ habens.

Suau

Suaui
Odi fa
pien

Mente
quie

Si sis p

Præcep

Nemo

Non v

Illud, n

Animi

Quam

Quæ c

Natura

Natura

Natura

Profer

Longa

Omnia

Consil

Temp

Temp

Temp

ducit

Postqu

pies :

Suauissimum est, diuitem prudentem esse.
 Odi sapientem, quicumque sibi non est sapiens.

Mente aliquid agitare, est potius, quàm quiescere.

Si sis prudens, fuge improbitatem.

Præceps prudentia odium generat.

Nemo quod intelligis nouit, quod facis uidet.

Non ubique prudens conuenire uidetur.

Illud, nihil temerè: ubique est utile.

Animi magnū frænū est hominibus mens.

Quàm nihil est eruditio, nisi mens adsit!

In naturam.

Quæ dedit omnia, etiam recipit natura.

Natura cuiusque generis est patria.

Natura omnes doctrinas superat.

Naturam prauam mutare non est facile.

In tempus.

Profert in lucem veritatem tempus.

Longa ætas calamitates multas habet.

Omnia retegens tempus in lucem fert.

Consiliarius nemo est melior, quàm tempus.

Tempore omnia fiunt, & iudicantur.

Tempus iustum virum arguit solùm.

Tempus euertit omnia, & obliuionem inducit.

In mutuum.

Postquam accepisti, redde ô homo, & accipies rursum.

Vsuræ seruos liberos faciunt.

In mendacium.

Mentiens nemo celat alios multo tempore.

Mendacii calumnia vitam labefactat.

Mendacium odit quisquis sapiens est, & probus.

In uituperium.

Mores iustos mala non attingit oratio.

Opprimet semper calumnia meliora.

Eundem laudare & vituperare, hominis est improbi.

In animum.

Animum exerce in bonis operibus.

FINIS.

D E
VII

A N T

lus

F

Fabius
Plurim
phrast
iudiciu
ab iis.
mitas,
persol
ait, H
bus ex
etiã lib

DE POËTICA
VIRTUTE, ET STUDIO

*humanitatis impellente
ad bonum.*

Antonio Mancinello autore.

ANTONIUS MANCINEL-

*lus artium & Medicinæ doctor, philo-
sopho item amplissimo. An-
tonio Petrice, S.*

POËTAS, Veliternorum, &
Latii, præstantissime Do-
ctor, eloquentiam, bonosq;
mores efficere, quampluri-
mi, & iure testantur. Vnde
Fabius volumine decimo, capite primo:
Plurimum dicit Oratori conferre Theo-
phrastus lectionem Poëtarum, multiq;
eius iudicium sequuntur, neq; immeritò. Nanq;
ab iis, & in rebus spiritus, & in verbis subli-
mitas, & in affectibus motus omnis, & in
personis decòr petitur. Idem paulò inferius
ait, Homerum omnibus eloquentiæ parti-
bus exemplum, & ortum dedisse. Strabò
etiã libro primo: Quis Homero præstan-

tior ad eloquendum? De moribus autem, cum multæ, & claræ, & dignæ in eis sententiæ (vt apparebit) tum ipse Naso testimonium præbet. Is enim de Arte, volumine tertio scribit:

Adde, quòd insidiæ sacris à vatibus absunt,
Et facit ad mores ars quoque nostra bonos.

Est Deus in nobis, sunt & commercia cœli,
Sedibus æthereis spiritus ille venit.

Fabius item in decimo de Alceo poëta ait: Multum & iam moribus confert. Strabo quoq; volumine primo, commemorat poëticam ab ineunte nos ætate ad viuendi rationes adducere, mores & affectiones edocere, res gerendas cum iucunditate præcipere: & idcirco Græcorum ciuitates ab ipso primordio eorum liberos in poëtica erudiisse. Iniuria igitur à quibusdam damnari videntur, præsertim quòd à catholica fide remoueant eis inuigilantes. Id equidè ego falsum eorum Poëtarum verbis ostendam. Decem nanque legis præcepta in ipsis reperiemus, septem quoque mortalia vitia illos & damnare & prohibere videbimus, plurima item quàm optima edocere, quæ & tituli monstrant. Vale patriæ decus.

Datum Kalend. Aug. Anno 1536.

TIT

T I

POËTARUM
De f
Vnum D
rem co
Deum ef
Deum ef
Deum ga
Deum ga
Deum co
De blasph
Christum
Ne iures
Fidem ser
Sabbata
Natali di
Casta pla
Habeas in
Non occ
Non fur.
Non mor
Non testi
Non vll
Nec rem
De super
De auarit
De luxur

TITVLI HVIVS

LIBELLI.

P Oëtarum laus.	Titulus primus.
De studio humanitatis.	2
Vnum Deum, patrē omnipotētem, creato- rem cœli & terræ, omniumq; rectorē.	3
Deum esse vbiq̃ue.	4
Deum esse omnibus æquum.	5
Deum gaudere fide.	6
Deum gaudere sola etiam voluntate.	7
Deum colendum, & non spernendum.	8
De blasphemia.	9
Christum venisse è cœlo, & virginem.	10
Ne iures vanè per eum.	11
Fidem seruandam.	12
Sabbata sanctifices.	13
Natali die & orandū, & sacrificandum.	14
Castia placere Deo, & Superis.	15
Habeas in honore parentes.	16
Non occisor eris.	17
Non fur.	18
Non mœchus.	19
Non testis iniquus.	20
Non vllius nuptam cupias.	21
Nec rem cupies alienam.	22
De superbia & vana gloria.	23
De auaritia.	24
De luxuria.	25

r s

De

De ira.	26
De gula.	27
De inuidia.	28
De acedia.	29
Vota & preces agendas.	30
Pœnitentiam iuuare.	31
Non credendum cantibus.	32
Solam peccandi voluntatem haberi pro facti crimine.	33
Festa luce non esse vendendum, emendumve.	34
Vindictam quæri non debere.	35
Animas immortales esse.	36
Infernum esse malorum pœnam.	37
Puniri post mortem, qui antè non purgauerint scelus.	38
Paradisum, seu beatorum locum inueniri.	39
Impium displicere Deo.	40
Quid orandum à Deo.	41
Ira Dei quid possit.	42
Venena non dādo, nec scelera cogitāda.	43
Cultum honestum fore.	44
Quales esse oportet.	45
Aleam fugiendam.	46
Non esse publicanda malefacta.	47
Sacra non tangenda à prophanis.	48
Non esse facinus, legere molles versus.	49
Quare mortalium quidam à Dei cultu abhorreant.	50

tura ipsa
& quasi c
ri. Qua
ctos appo
quo don
bis esse vi
apud vos
tæ nomen
lauit. Saxa
Homerum
cunt, Chi
tunt, Smy
rus fuit

D E P O E T I C A

V I R T V T E , E T S T V D I O

*humanitatis impellente**ad bonum.*

*

P O E T A R V M L A V S .

T I T . I .

AT Q V I sic à summis, erudi-
 tissimisq; hominibus accep-
 imus: Cæterarum rerum stu-
 dia, & doctrina, & præceptis,
 & arte constare, Poëtam na-
 tura ipsa valere, & mentis viribus excitari,
 & quasi diuino quodam spiritu inflamma-
 ri. Quare suo iure noster ille Ennius san-
 ctos appellat Poëtas, quòd quasi deorù ali-
 quo dono atque munere commendati no-
 bis esse videantur. Sit igitur iudices, sanctù
 apud vòs humanissimos homines hoc Poë-
 tæ nomen, quod nulla vnquã barbaria vio-
 lauit. Saxa, & solitudines voce respondent,
 Homerù Colophonii ciuem suum esse di-
 cunt, Chii suum vendicant, Salaminii repe-
 tunt, Smyrni verò suù esse cõfirmant. Cha-
 rus fuit Aphricano superiori noster En-
 nius.

Cic. pro
 Archia
 poëta.

nus. Itaque etiam in sepulcro Scipionum putatur esse constitutus. Quid noster hic Magnus, qui cum virtute fortunam adæquavit: non ne Theophanem Mitylenæum scriptorē rerum suarū in concione militum ciuitate donauit, & nostri illi fortes viri, sed rustici, aut milites, dulcedine quadam gloriæ commoti, quasi participes eiusdem laudis magno illud clamore approbauerunt?

Plin. lib. 7
nat. hist.
cap. 29.

Alexander Magnus inter spolia Darii Persarum regis vnguentorū scrinio capto, quod erat auro, gemmisq; , ac margaritis pretiosum, varios eius vsus amicis demonstrantibus (quando tædebat vnguenti bellatorem, & militia fordidum) Imò hercule, inquit, librorum Homeri, custodia detur, vt pretiosissimum humani animi opus, quàm maximè diuiti opere seruaretur. Idem Pindari vatis familiæ, penatibusque iussit parcere, cùm Thebas caperet. Aristotelis philosophi patriam condidit: tantæque rerum claritati, tam benignum testimonium miscuit. Archilochi Poëtæ interfectores Apollo arguit Delphis. Sophoclem tragici cothurnis principem defunctum sepeliri Liber pater iussit, obsidentibus mœnia Lacedæmoniis: Lysandro eorum rege in quiete sæpius admonito, vt pateretur humari delicias suas: Requisiuit rex, quis supremum

diem

diem Athenis obiisset : nec difficulter ex iis
quæ deus significasset , intellexit , pacemq;
funeri dedit.

Philomythes, & fabularum amator est ali- Arist. lib. 1
qualiter philosophus , quia fabula ex mira- Meteo.
bilibus constituitur, *μυθολογία* autem fabu-
lor est nobis, *μυθολογία* fabula.

Sapientissimi, qui de poëticis quicquam Strab. li. 1.
elocuti sunt, primam quandam philoso- Geogr.
phiam Poëticam esse adserunt.

Antiqui verò Poëticam primam philoso- Et infe-
phiam quandam esse perhibent, quæ ab in- rius.
te nos ætate ad videndi rationes addu-
cit, quæ mores, quæ affectiones edoceat:
quæ res gerendas cum iucunditate præci-
piat. Posteriores verò solùm Poëtam ipsum
sapientem esse asseruerunt. Quamobrem Græ-
corum ciuitates ab ipso primordio eorum
liberos in poëtica erudierunt, nõ nudæ utiq;
voluptatis, sed castæ moderationis gratia.

Nunquid & poëtarum auditoribus nihil Et infra.
offert ad virtutem, vt locorum multorum
& militiæ, & agriculturæ generi existant?

Denique credamus summis oratoribus, Fabius
qui veterum poëmata, vel ad fidem causa- Quint. li. 1
rum, vel ad ornamentum eloquentiæ adsu-
munt. Nam præcipuè quidem apud Cice-
ronem, frequentius tamen apud Asinium
Polonium, & cæteros, qui sunt proximi, vidi-
mus

mus Ennii, ac Pacuuii, Lucilii, Terentii, Cæcili, & aliorum inferi versus, summa non eruditionis modò gratia, sed etiam vtilitatis, cum poëticis voluptatibus aures à forèsi asperitate respirent: quibus accedit non mediocris vtilitas, cum sententiis eorum, velut quibusdam testimoniis, quæ proposuere, confirmant.

Idem li. 5. Sententiis quidem Poëtarum non orationes modò sunt repertæ, sed libri etiam Philosophorum, qui quanquã inferiora omnia præceptis suis, ac literis credunt, repetere tamen autoritatem à pluribus versibus non fastidierunt.

De studio humanitatis.

Cicer. pro Archia. Hæc studia adolescentiam agunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, aduersis profugium atq; solatium præbent: delectant domi, non impediunt. foris pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur.

Aul. Gell. li. 12. ca. 15. Qui verba Latina fecerunt, humanitatem appellarunt id propemodum, quod Græci *παιδείαν* vocant, nos eruditionem, institutionemq; in bonas artes dicimus, quas qui sinceriter cupiunt, appetuntq; , ii sunt vel maximè humanissimi. Huius enim scientiæ cura & disciplina ex vniuersis animantibus vni homini data est: Idcirco humanitas appellata est: utq; Cicero pro Archia inquit,

Oma

Omnes a
nent: ha
lum, & c
continen

Vnum
crea

recla

Tum pate
potesta

Infit.
O pater, c
testas.

Ipsedeam
Regnator

quet.

Iuppiter o
testas.

Cuncta t
torques

Iure igitur
tur.

Iure cap
Innum

deos, atq
minum, v

tem, spem,
(vt Democ

nam & be
accedit.

Omnes artes, quæ ad humanitatem perti-
nent: habent quoddam commune vincu-
lum, & quasi cognatione quadam inter se
continentur.

*Unum Deum patrem omnipotentem,
creatorem cæli & terre, omniumq;*

rectorem. 3

Tum pater omnipotens, rerum cui summa
potestas, Vir. lib. 10
Aeneid.

Inlit.

O pater, ô hominum, diuumq; æterna po-
testas.

Ipse deum sibi me claro demittit olympo Id. 4. Ac.

Regnator, cælum, & terras qui numine tor-
quet.

Juppiter omnipotens, rerumq; æterna po-
testas. Hom. 3. Il.

Cuncta tuo qui regna pater sub numine
torques.

Iure igitur genitorq; deum, rectorq; voca-
tur. Ovi. 2. Tr.

Iure capax mundus nil Ioue maius habet.

Innumeros quidem credere, videlicet Plin. lib. 2.
deos, atq; etiam ex virtutibus, vitiiisq; ho-
natu, hist.

minum, vt pudicitiam, concordiam, men-
tem, spem, honorem, clementiam fidem, aut

(vt Democrito placuit) duos omnino pœ-
nam & beneficium maiorem ad secordiam

accedit.

Deum

Deum esse ubique.

4

Vir. Egl. 3 Ab Ioue principium Musæ, Iouis omnia
plena.

Ille colit terras.

Lucanus. Iuppiter est quodcunque vides, quocunque
moueris.

Vir. 6. Ac. Spiritus intus alit, totamq; infusa per artus
Mens agitat molem.

Ipse enim est spiritus, sine quo nihil moue-
tur, aut regitur.

Deum esse omnibus æquum.

Id. 10. Ac.

Homerus.

20. Iliad.

Sil. lib. 4

Rex Iuppiter omnibus idem.

Deus æquus vtrunque

Respicit.

Mite, & cognatum homini Deus.

Deum gaudere fide.

Acontius

Ouidian.

Non boue mactato cœlestia numina gau-
dent,

Sed quæ præstanda est, & sine teste fide.

*Deum gaudere sola etiam**uoluntate.*

Ouid. 3. de

Ponto.

Vt desint vires, tamē est laudanda volūtas.

Hac ego contentos auguror esse deos.

Hæc facit vt pauper veniat quoque gratus
ad aras,

Et placeat cæso non minus agna boue.

Nec quæ de parua pauper diis libat acerra

Thura, minus grandi quàm data lance,
valent.

Deum

D

In primi

Nemo

deos aut

accipiunt

gimus en

mus supe

es super

ctos, q di

Exceptis

nibus co

exposuit,

enim plu

Discite in

diuos.

C

Haud imp

quanq

Distulerin

rantur

Supplicia

Dignus h

Ibo equ

Iussa Iou

Nam vere

Nec nos i

Impia i

*Deum colendum, & non sper-
nendum.*

8

In primis venerare deos.

Vir. 1. Ge.

Nemo autē Poëtas debet arguere, quòd
deos aut diuos dicant. Eo nanque modo
accipiunt illi, quo & Romana ecclesia. Le-
gimus enim: Quoniam tu dominus altissi-
mus super omnem terram, nimis exaltatus
es super omnes deos, id est, angelos fan-
ctos, q̄ dicuntur dii participatiuè. Daniel. 2.
Exceptis diis, quorum non est cum homi-
nibus conuersatio. Ita Nicolaus de Lyra
exposuit, Dicitur etiam Cyprianus ait: deos
enim plures esse participatiõe nemo negat.

Discite iustitiam mōniti, & non temnere
diuos. Id. Aen. 6,

Contemni numen Olympi

Homer. 4

Haud impunè sinunt superi, scelera impia
quanquam

Iliad.

Distulerint: culpas hominum grauiora mo-
rantur

Supplicia:

Dignus honos superùm.

Id. 2. 4. Ili.

Ibo equidè: neq; enim contemnere fas est
Iussa Iouis.

Ibidem.

Nam vereor mandata Iouis.

Ibidem.

De blasphemia.

9

Nec nos insanæ meditantis iurgia linguæ
Impia in aduersos soluimus ora deos.

Tib. Epi.

3. lib. 4

s

Chr

D E V I R I T A T E
Christum uenisse è caelo, &
uirginem.

- Virg. è Si- Magnas ab integro sæclorum, nascitur or-
 byl. dictis, do : 10
- Eclog. 4 Iam redit & virgo, redeunt Saturnia regna,
 Iam noua progenies cœlo demittitur alto.
Ne iures uanè per eum. 11
- Acò. Oui. Tantum periuria vita.
 Ouid. 1. de Non bene còducti vendunt periuria testes.
 Amor. *Fidem seruandam.* 11
- Dido Oui. Nec violasse fidem tentantibus æquora
 diana. prodest,
 Perfidia pœnas exigit ille locus.
- Oui. in 3. Reddite depositû, pietas sua fœdera seruat.
 Artis. Fraus absit, vacuas cordis habete manus.
 Sil. lib. 2. Neu rumpite fœdera pacis,
 Nec regnis postferte fidem.
Sabbata sanctifices. 11
- Tibul. lib. Luce sacra requiescat humus, requiescat
 1. Eleg. 2. arator,
 Et graue suspenso vomere cesset opus.
 Omnia sint operata Deo, non audeat vlla
 Lanificam pensis imposuisse manum.
- Iuu. Sat. 6. Ille petit veniam, quoties non abstinet yxor
 Concubitu sacris, obseruandisq; diebus.
Natali die sacro, & orandum. &
sacrificandum. 14
- Tibul. li. 2. Dicamus bona verba, venit natalis ad oras,
 Epist. 2. Quisquis ades lingua vir, mulierq; fauc.
 Vran

Vrantur
 Quos
 Vos quo
 ab ar
 Cui tul
 Casta pla
 nite,
 Et man
 Hac casti
 Eia age c
 stræ,
 Ipse subib
 uabit.
 Quò res,
 ne peric
 Vna salus
 Ascanium
 penates
 Commen
 Vnū oro,
 Est mihi,
 lus,
 Mecum ex
 stæ.
 Hanc ego
 pericli c
 Inq; salut

Vrantur pia thura focis, vrantur odores,
Quos tener è terra diuite mittit Arabs.

Castra placere Deo, & Superis. 15

Vos quoque abesse procul iubeo; discedat
ab aris

Idem li. 1.
Epist. 1

Cui tulit hesterni gaudia nocte Venus.

Castra placent superis, pura cum veste ve-
nite,

Et manibus puris sumite fontis aquam.

Hac casti mancant in religione nepotes.

Virg. Ac.

Habeas in honore parentes. 16

Eia age charè pater ceruici imponere; no-
stræ,

Id. 2. Act.
1. 707

Ipsè subibo humeris, nec me labor ille gra-
uabit.

Quò res. cunque cadent vnum & commu-
ne periculum,

Vna salus ambobus erit.

Ascanium, Anchisenq; patrem, Teucrosq;
penates

1. 747

Commendo sociis.

Vnū oro, genitrix Priami de gente vetusta
Est mihi, quam miseram tenuit non Ilia tel-
lus,

Idem in 9

1. 284

Mecum excedentem non mœnia regis Acc-
stæ.

Hanc ego nunc ignaram huius quòdcunq;
perichi est

Inq; salutatam linquo, vox & tua testis

nox s ~ Dext

Dextra, quòd nequeam lacrymas perferre
parentis,
At tu oro solare inopé, & succurre relictæ.
Hanc sine me spem ferre tui, hac audentior
ibo
In casus omnes.

Non occisor eris.

Iuue. Sa. 8. Respice quid moneant leges, quid curia
mandet,

Præmia quanta bonos maneant.

Oui. 2. Fa. Ah nimiū faciles, qui tristia crimina cædis
Fluminea tolli posse putatis aqua.

Silius. 4.

Ouid. in.

3. Artis.

Cædumq; feros auertit e ritus.

Vacuas cædis habetæ manus.

Non fur.

Iuue. Sat. 3.

Id. Sat. 14.

Me nemo ministro Fur erit.

Non mæchus.

Nil dictu fœdum, visuq; hæc limina tãgat,
Intra quæ puer est: procul hinc procul inde
puellæ

Lenonum, & cantus pernoctantis parasiti.

Maxima debetur puero reuerentia, si quid

Turpe paras, nec turpueri cõtépseris annos,

Sed peccaturo obsistat tibi filius infans.

Tl. 3. Ep. 3.

Ouidius

in Arte.

Tibul.

Ah peteat, didicit fallere si qua virum.

Odi concubinas, qui nõ vtrinq; resoluunt,

Hoc est cur pueri tangar amore minus.

O fuge te teneræ puerorum credere turba:

Nam causam iusti semper amoris habet.

Dec

Decepta

Esto bon

Integer a

Incertæq;

Falsus, &

Nupta vi

Hoc dec

Nemo ma

idem

Incestus, c

Sanguine

cerdo

Sed neq;

stro.

Tanti cau

Tyndaris

adulte

Nil mihi c

Victrix for

Hos quoq;

Nec iactar

Pr

Non pro

Decepta est opera nulla puella mea. Ouid. 2. de

Non testis iniquus. 20 sine titul.

Esto bonus miles, tutor bonus, arbiter idē. Iuu. Sat. 8.

Integer ambiguae si quando citabere testis,

Incerta q; rei, Phalaris licet imperet vt sis

Falsus, & admoto dictet periuria tauro.

Non ullius nuptam cupias. 21

Nupta virū timeat, rata sit custodia nuptae. Ouid. lib. 3

Hoc decet, hoc leges, iusq; pudorq; iubēt. Artis.

Nemo malus foelix, mi nimē corruptor, & Iuu. Sat. 4

idem

Incestus, cum quo nuper vitata iacebat,

Sanguine adhuc viuo terram subitura sacerdos.

Sed neq; me nuptae didicerunt furta magi- O. 2. Trist.

stro.

Coniunx crepta marito

Tanti causa mali, & belli reddetur origo. Homerus

Tyndaris, & quicquid cum pellice vexit 22. Iliados

adulter.

Nil mihi cum nupta, Thais in arte mea est. Ouidius 1.

De superbia & uana gloria. 22. & 23

gloria.

Victrix fortunae sapientia, dicimus autem Iuu. Sat. 13

Hos quoq; foelices, q ferre incōmoda vitae,

Nec iactare iugum vita didicere magistra.

Procul absit gloria vulgi.

De auaritia. 24

Non, propter vitam faciunt patrimonia Iuu. Sat. 13

s 3 quid

quidam,
 Sed vitio cæci, propter patrimonia viuunt.
 Idem Sa. 14 Sed quæ reuerentia legum?
 Quis metus, aut pudor est ynquam prope-
 rantis auari?
 Mensura tamen quæ
 Sufficiant census, si quis me consulat edam:
 In quantum fitis, atque fames, & frigora
 pofcunt,
 Quantum Epicure tibi paruis fuffecit in
 hortis,
 Quantum Socratici cœperunt ante penates:
 Nūquam aliud natura, aliud sapiētia dicet.
 Crescit amor nummi, quantum ipsa pecu-
 nia crescit.
 Idem Sa. 8 Modumq;
 Pone & auaritię, miserere inopū sociorum.
 Qui. lib. 1 Tempore creuit amor, qui nunc est sum-
 Pastor. mus habendi,
 Vix vltra quò iam progrediatur, habet.
 Creuerunt & opes, & opum furiosa libido:
 Et cum possideant plurima, plura petunt.
 In pretio pretium nunc est. dat census ho-
 nores,
 Censu amicitias, pauper vbique iacet.
 Cicer. 1. de Quid enim fœdus auaritia? quid imma-
 Legibus. nus libidine?
 Quid. li. 1 Turpereos empta miseros defendere lingua,
 de Amo. Quòd faciat magnas turpe tribunal opes.
 De

De luxuria,

25.

Quid queror infelix? turpes discedite
 curæ.

Tib. epist.
 7. lib. 3.

Ad mala quisque animum referet sua, po-
 net amorem.

Ouid. lib.
 2. de Rem.
 Ibidem.

Nec minus erucas aptum est vitare salaces,

Et quicquid Veneri corpora nostra parat.

Vilius sumas actientes lumina rutas,

Et quicquid Veneri corpora nostra negat.

Quo feror? obscenæ procul hinc discedite
 flammæ.

Idē. 9. Met.
 Sc. i Hipp.

Compescere amoris impii flammæ, precor.

Totum per orbem maximum est exortum
 malum.

Idem in
 Octavia.
 Claudian.

Luxuria pestis blanda.

Luxuries prædulce malū, quæ dedita semper
 Corporis arbitriis hebetat caligine sensus.

Refrænnet primū libidines, spernat vo-
 luptates, iracundiam teneat, coercet aua-
 ritiam, cæteras animi labeſ repellat.

Tullius. in
 Paradox.

De ira.

26.

Expectata diu tandem provincia, cum te

Iuu. Sat. 8

Rectorē accipiet, pone iræ fræna, modūq;

Pone & avaritiæ, miserere inopū sociorum.

Procul hinc procul ira recedat,

Homerus
 8. Iliados.

Quæ turbat sapientem hominem, cum fal-
 sa per artus

Humanos, fumi surgit crescentis ad instar
 Pessima,

s 4

Iurg

Idem 20. Iurgia iam cessent, mos est mulieribus iste,
Iliados. Cùm rixas acuunt, & se clamore soluto
Extra tecta ferunt, & verba minantia ia-
tant.

Moratus,
Odarum 1. Iræ Thyestem exitio graui
act. 16 Strauêre, & altis vrbibus vltimæ
Stetere causæ cur perirent
Funditus, inprimeretq; muris
Hostile aratrum exercitus insolens.

O. lib. r. de Sed nunquam dederis spatiosum tempus in
fine titulo iram.

Sæpe simultates ira morata facit.

Iuu. Sat. 11

De gula. 27

Interea gustus elemēta per omnia quærunt
Nunquam animo pretiis obstantibus. in-
terius si

Attendas, magis illa iuuant, quæ pluris
emuntur.

Urum Nec nullū cupias, cùm sit tibi gobio tantū
In oculis. Quis enim te deficiēte crumena,
Et crescēte gula manet exitus, ære paterno,
Ac rebus mersis in ventre?

Tales ergo cibi, qualis domus, atque su-
pellex.

De inuidia. 28

O. 3. Trist.] Viue sine inuidia.

Tib. cir. fi. Nil opus inuidia est, procul absit gloria
vulgi.

Plin. lib. 1. Neque enim ego, vt multi, inuideo aliis
Epistola. bonum,

bonum
Est enim
mac

Non era
Pollio q
Circuit, &
Tot ruga
Vernā ec
Et salibu
Omnia r
siccæ

Sylua cor

Vot

C

Tros, ait,
Fleatitur
Sæpe Iou
vellet

Fulmin

fa

Sæpe leu

Cùm b

Quem po

Na

Deme ver

Tector cl

Dulce cap

artes.

bonum, quo ipse careo.

Est enim huius sæculi labes quædam, & Cic. pro L.
macula, virtuti inuidere. Cornelio.

De accidia.

29

Non erat hac facie miserabilior Crepereius Iuu. Sat. 9

Pollio qui triplicè usurā præstare paratus,

Circuit, & fatuos nō inuenit. vnde repente

Tot rugæ? certè modico contentus agebas

Vernā equitè, cōiuiua ioco mordète factus,

Et salibus vehemens intrā pomœria natis.

Omnia nunc contrā, vultus grauis, horrida

ficcæ

Sylua comæ, nullus tota nitor in cute.

Vota & preces agendas.

30

Cessas in vota precesq;

Virg. lib. 6

Æneid.

O. 1. de Ar.

Tros, ait, Aenea cessas.

Flebitur iratus voce rogante Deus.

Sæpe Iouem vidi, cū iam sua mittere

vellet

Idem 5.

Fastorum.

Fulmina, thure dato sustinuisse manum.

Pœnitentiam iuuare.

31

Sæpe leuāt pœnas, creptaq; lumina reddūt,

Ouid. lib. 1

de Ponto.

Cū bene peccati pœnituisse vident.

Seneca in

Thyeste.

Quem pœnitet peccasse, penè est innocēs.

Non credendum cantibus,

32

O. 1. de Re

me. amor.

Dido Man

tuana.

Deme veneficijs, carminibusq; fidem.

Tellor clara deos, & te germana, tuumq;

Dulce caput, magicas inuitam accingier

artes.

5 5

Solum

*Solam peccandi uoluntatem haberi
pro facti crimine.*

33

Iuu. Sat. 13 Has patitur pœnas sola peccandi uoluntas.
Nam scelus intra se tacitum qui cogitat,
vllum

Facti crimen habet.

Virg in 6 Ausi omnes immane nefas, ausoq; potiti,
Aen. eodẽ docet esse *Fœsta luce non esse uendendum,*
in tartaro. *emendumue.*

34

Iuu. Sat. 13 Quæ tam festa dies, vt censet prodere furẽ?
Perfidiam? fraudes? atque omni ex crimine
lucrum

Quæsitum, & partos gladio, vel pyxide
nummos?

Vindictam queri non debere.

35

Ibidem.

Quippe minui

Semper, & infirmĩ animi, exiguiq; volu-
ptas,

Vltio: continuò sic collige, quòd vindicta
Nemo magis gaudet, quàm fœmina.

Animas immortales esse.

36

O. 15. Met. Morte carent animæ.

Tul. 6. de
Repub.

Et vt mundum ex quadam parte morta-
lem ipse Deus æternus, sic fragile corpus
animus sempiternus mouet.

Manil. li. 4

An dubium est habitare Deum sub pectore
nostro,

In cœlumq; redire animas, cæloq; venire?

Sc. in Thy. Mortem aliquid vltra est? vita.

Infern

Infernum esse malorum pœnam.

37

Hac iter Elysiū nobis, at læua malorum
Exercet pœnas, & ad impia tartara mittit.

Virg. 6.
Aeneid.

Gnosius hæc Rhadamanthus habet duris-
sima regna,

Castigatq; auditq; dolos, subigitq; fateri,
Quæ quis apud superos furto lætatus mani
Distulit in seram commissa piacula mortē.

Hic quibus inuisi fratres dum vita mane-
bat,

Pulsatus ve parens, & fraus innexa clienti,
Aut qui diuitiis soli incubuere repertis,
Nec partem posuere suis, quæ maxima tur-
ba est,

Quiq; ob adulterium cæsi, quiq; arma se-
cuti

Impia, nec veriti dominorū fallere dextras,
Inclusi pœnas, &c.

Vendidit hic auro patriam; dominumq;
potentem

Imposuit, fixit leges pretio, atque refixit.
Hic thalamum inuasit natæ, vetitosq; hy-
menæos.

Ausi omnes immane nefas, ausoq; potiti.
Ergo exercentur pœnis, veterumq; malorū
Supplicia expēdunt, aliæ panduntur inanes
Suspensæ ad ventos, alii sub gurgite vasto
Infectum eluitur scelus, aut exuritur igni.

Certus inclusos tenet locus nocentes

St. Tra. r.

Puniri

*Puniri post mortem, qui non pur-
garint scelus.*

38

Virg. 6.
Aeneid.

Gnosius hæc Rhadamanthus habet duris-
sima regna,

Castigatq; auditq; dolos, subigitq; fateri,
Quæ quis apud superos furto lætatus inani
Distulit in sceram cõmissa piacula mortem.

Cice. pro
Milone.

Et pœnam semper ante oculos versari pu-
tent, qui peccauerint.

*Paradisum seu beatorum locum
inueniri.*

39

Virg. 6.
Aeneid.

Deuenêre locos lætos, & amœna vireta
Fortunatorum nemorum, sedesq; beatas.

638
660

Hic manus ob patriam pugnando vulnere
passi,

Quiq; sacerdotes casti dum vita manebat,
Quiq; pii vates, & Phœbo, digna locuti,
Inuentas aut qui vitas excoluere per artes,
Quiq; sui memores alios fecere merendo.

Impium displicere Deo.

40

Dido Ovi-
diana.

Pone deos, & quæ tangendo sacra prophæ-
nas,

Non bene cœlestes impia dextra colit.

Catullus.

Nec facta impia fallacium hominum cœli-
colis placeant.

Se. Trag. r

Vt fert fama, impios supplicia vinculis
Sæua perpetuis domant.

Quid orandum à Deo.

41

Sen. Sa. 10

Orādū est, vt sit mens sana in corpore sano;

Fortem

mf

Fortem
caren

Qui spa
ponat

Naturæ

Nesciat

Herculi

Et Ven

Permitte

Conuen

Nam pr

dii.

Charion

Impulsu

Coniug

Notum

Thure p

Plus val

Dura qu

Nec me

Dexte

Nec nos

Nec c

Quid q

ra.

Fortem posce animum, & mortis terrore
carentem,

Qui spatium vitæ extremum inter munera
ponat,

Naturæ qui ferre queat quoscunq; labores,
Nesciat irasci, cupiat nihil, & potiores

Herculis æumnas credat, sætosq; labores
Et Venere, & cœnis & plumis Sardanapali.

Permites ipsos expendere numinibus quid
Conueniat nobis, rebusq; sit vtile nostris.

Nam pro iocundis aptissima quæq; dabūt
dii.

Charior est illis homō q̄ sibi, nos animorū
Impulsu, & cæca, magnaq; cupidine ducti

Coniugiū petimus, partumq; vxoris: at illis
Notum qui pueri, qualisq; futura sit vxor.

Iusta ite precati

Thure pio, cædumq; feros auertite ritus.

Ira Dei quid possit.

42

Plus valet humanis viribus ira Dei.

Dura quidē res est mortalibus ira Deorū.

Venena non danda, nec scelera

cogitanda.

43

Nec mea mortiferis infecit pocula succis,

Dextera nec cuiquam certa venena dedit:

Nec nos sacrilegi tēplis amouimus ægros,

Nec cor sollicitant facta nefanda meum.

Quid queror infœlix? turpes discedite cu-
ræ.

Cult

347

Sil. lib. 4.

Ou. 5. Tri.
Homer. 5.
Iliad.

Tibul. Epi
sol. 4. li. 3

Cultum honestum fore.

Idé. Epi. 7. Sint procul à nobis iuvenes, yt foemina?
lib. 3. compti.

Phædra. Fine coli modico forma virilis amat.

Ouid. lib. 1. Sed tibi nec ferro placeat torq̄re capillos,
de Arte. Nec tua mordaci pumicea crura, teras.

Forma viros neglecta decet.

Quales esse oporteat.

C N Aug. Sat. 8. Malo pater tibi sit Therfites, dūmodo tu sis
Acacidæ similis, Vulcaniaq̄; arma capeffas,
Quam te Therfitæ similem producat Achil
les.

Aleam fugiendam.

Idé Sat. 1. Et quando vberior vitiorum copia? quādo
87 Maior auaritiæ patuit finis? alea quando
Hos animos, neque enim oculis comitan-
tibus itur

Ad casum tabulæ, po sita sed luditur arca:
Prælia quanta illic dispensatore videbis
Armigero: simplex ne furor sestertia centū
Perdere? & horrenti tunicam non reddere
feruo?

E d Idé Sat. 14. Si damnosa senē iuuet alea, ludit & hæres.
O. r. de ar. Disce bonas artes: moneo, Romana iuuet?
Id. 2. de ar. Sit procul omne nephas: yt ameris, amabi-
lis esto.

Non esse publicanda malefacta.

S Idé 3. Tri. Crede mihi, bene qui latuit, bene vixit, &
intra

Fort

Fortu

Alium f

Quis fu

teris

Et qu

Nec pe

sa

Tu gen

nates,

Me bell

Attrecta

Abluerc

Ponc de

nas,

Non l

Non tar

verfu

Multa

Nam ca

Ipsum, v

Q

Omnibu

Auroran

possun

Vera bo

Erroris

Fortunam debet quisque manere suam.
Alium silere quod voles, prius file.
Quis furor est, quæ nocte latent in luce fa-
teri?

Se. in Hip.
Ouid. 3. de
Amorib.
Idem 2. de
Remed.

Et quæ clam facias, facta referre palam?
Nec peccata refer.

Sacra non tangenda à prophanis. 48

Tu genitor cape sacra manu, patriosq; pe-
nates,

Virgil. 2.
Aeneid.

Me bello ex tanto digressum, & cede receti
Attrectare nefas, donec me flumine viuo
Abluero.

717

Pone deos, & quæ tangendo sacra propa-
nas,

Dido Ovi-
diana.

Non bene cœlestes impia dextra colit.

*Non esse facinus, legere uersus
molles.* 49

Non tamen est facinus molles euoluere
uersus,

Ou. 2. Tri.

Multa licet castè non facienda legant.

Nam castum esse decet pium poëtam

Catullus

Ipsum, versiculos nihil necesse est.

*Quare mortalium quidam à Dei
cultu abhorrent.* 50

Omnibus in terris, quæ sunt à Gadibus vsq;
Auroram, & Gangen, pauci dignoscere
possunt

Iuu. Sat. 10

Vera bona, atq; illis multum diuersa, remota
Erroris nebula. quid enim ratione timemus,
Aut

Aut cupimus?

Idē. Sat. 13 Rari quippe boni, numero vix sunt totidem quot

Thebarum portæ, vel diuitis ostia Nili.

Sunt qui in fortunæ iam casibus omnia ponant,

Et nullo credunt mūdum rectore moueri,

Naturā volūte vices, & lucis, & anni,

Atque ideo intrepidi quæcunque altaria tangunt.

Est alius metuēs, ne crimen pœna sequatur,

Hic putat esse deos, & peierat, atq; ita secū

Decernat quodcunq; volet de corpore nostro

Isis, & irato feriat mea lumina sistro,

Dummodo vel cæcus teneam, quod abnego, nummos,

Vt sit magna, tamē certè lenta ira deorū est,

sillus 4 Heu primæ scelerū causæ mortalib⁹ ægris,

Naturam nescire Deū! iusta ite precāi

Thure pio, cædumq; feros auertite ritus.

Mite, & cognatum est homini Deus.

F I N I S.

GERARDVS CLERICVS

Lectori candido.

CLara priscorum monumenta vatun

Plurimis rerum violis referta

En tibi, doctis etiam inuidenda;

Candide lector.

Ista sunt auro pretiosiora,

Et Midæ gazis, opibusq; Cræsi

Diuitis: nullo siquidem labascunt

Temporis æuo.

Ergo si linguam cupias disertam,

Integrum factis animum tenere,

Flosculos huius Lyricæ p fragrantes

Perlege libri.

INDEX LOCORVM
COMMVNIVM.

*

A ccipientē me-	pere	80
minisse ofi-	Amor	91.92.93
cii decet	Amicitia	129
Adhortatio	Amici vitia noueris,	
Aduersa interdum	non oderis	133
prodesse	Ambitio	175
Ad vitia facilis adit ⁹ ,	Amiffa desiderari	
reditus difficilis		212
Adulterium	Animi relaxatio	83
Aemulatio	Animus	35
Aetas, æuum	Anni tempeftates	
Aetas virilis	quatuor	214
ætatiū discrimina	Aquæ dulciores ex	
Aetates hominū qua-	fonte hauriūtur	213
tuor 197.198.199.	Arrogantia	175
200.201.216.217	Artes	51
Aetas aurea, argētea,	Artium & philoso-	
ahenea, ferrea 216.	phiæ vis	ibid.
217.218.219	Artes pacis	75.76
ætates animatiū 220	Artes belli	77.78
Affectus celari non	Artes humanæ	79
posse	Affentatio	139
Aliorum vitia facile	Afsiduitas	82
cerni, noſtra nōitē 12	Aſperitas	171
Alieno periculo fa-	Auaritia	20.148.
		149

149
Auari
Auda

Beatu
Bellu
Benef
Bonu
Boni
Bonu

Carm
lia
Caſu
Celer
Cerbe
Char
& e
Chriſ
224
Ciues
Ciuili
Clem
Com
Cont
Cōſe
Conf
Conf
Con

	149.150.151		Continentia	88
M	Auaritiæ sedes	74	Contentio	136
	Audacia	179	Cōtra causidicos & iniquos iudices	141
	B		Contagio	109
80	Beatus	136	Cura	85
2.93	Bellum	136.137	D	
129	Beneficentia	142	Dātem obliuisci, ac- cipientē meminif- se officii decet	142
ueris,	Bonus vir	30.31.222	Deus	115
133	Boni viri exēplū	29	Deum curam gerere mortalium	ibid.
175	Bonum	11	Deorū potestas	116
erari	C		Deum esse qui cun- ctā regat	117
	Carmina immorta- lia	58.59.60	Deum esse indicant creaturæ	ibid.
83	Casus	128	Descriptio virtutis & voluptatis	6
39	Celeritas	183	Descriptio campi E- lysi	21
tes	Cerberus	16	Desperatio	183
214	Charōtis descriptio & officium	15	Dii quibus rebus ce- lendi	117
es ex	Christi descriptio	224.225	Discordia	136
ir 213	Ciues	211	Diuitiæ	145.146.147
175	Ciuilitas morū	103	Dolor acuit ingenia	169
51	Clementia	170	Ebr	
lofo-	Comitas	ibid.		
ibid.	Conscia mēs recti	136		
5.76	Cōscia mēs mali	ib.		
7.78	Consuetudo	5.111		
79	Consolatio	180.181		
139	Concordia	136		
82				
171				
148.				
149				

E		Famæ descriptio 185
Ebrietas	86.87	186.187
Educatiōis vis	63.64	Fatū 118
Educādi quomodo		Fastus 104
sunt liberi	ibid.	Fœminarum incon-
Educatio p̄ncipis	73	stantia 99.100.101
Egestas	26	Fides 134
Elegantia morū	103	Fides seruanda, &
Elemēta quatuor	214	p̄sertim inter a-
Eloquentia, & eius		micos 135
vis	58	Fides etiam hosti ser-
Elysiī campi descri-		uanda ibi.
ptio 21.22.23.24.25		Finis 191
26.27.28		Fluuii infernales 25
Elysiōrum incolæ	22	Forma 105.106
Encomiū cōiugii	211	Fortitudo 177
Enchiridiū veteris &		Fortuna, & eius in-
nouī testamēti 226.		constantia 124
227.228.229.230.231		Fortuna secunda 127
232.233.234.235.236		Fortuna aduersa ibi.
Ex elementis consta-		Fortunæ suæ quisq;
re mundum 40		faber 83
Experientia 57		Fraus 120.110
Exemplorū vis 63.64		G
Exitus 191		Garrulitas 140
F		Gaudium 180
Fames 90		Genus humanum
Fama bona 185		quale 8. & 40
Fama ibid.		Gloria 188
		Gratitudo 143
		Hist

Histor
 hom
 Hom
 Homi
 rum
 Homi
 fera 42
 Homi
 Homi
 atro
 Homi
 tia
 Homi
 mni
 Honor
 Hospit
 Human
 celler
 Iactan
 Impiet
 Impiet
 tes
 Impiis
 Imperi
 Imperi
 into.
 Impro

H	Improbi coërcēdi 35
Historiarum v sus 79	Inferorū descriptio
homομινῶνοςμῶς 41	14.15.16.17.18.19.20
Homodei imago ib.	Inferorū portæ de-
Hominum & bestia-	cem 25
rum discriminē ibi.	Infortunium 128
Hominum vita mi-	Infamia 187
fera 42.43.44.45.46	Ingenium 51
Hominū ingeniū 49	Ingenia hominū va-
Hominum inter se	ria 39
atrocitas 49	Ingenii monumenta
Hominum excellen-	immortalia 58
tia 40	Ingeniū bonum 206
Homini vni non o-	Ingratus 143
mnia concessā ib.	Ingratitudo ibid.
Honor 188	Inimicitia 133
Hospitalitas 144	contra iniquos Iu-
Humanæ naturæ ex-	dices 141
cellentia 9.50	Innocentia 222.223
I	Ira 104.171
Iactantia 175	Iraē sedes 74
Impietas erga deos 19	Institutio principis
Impietas erga parē-	73.74.75.76.77.
tes 20	78.79
Impiis cur bene sit 107	Insuperata magis gra-
Imperium 108	ta 183
Imperium seruorum	Integer 222
intolerabile 222	Inuidia 26.172.173
Improbus 33	Iudex 141
	t 3 Iuuen

I N D E X.

Iuuentus	47.198	Mathematicorum	
Iustitia	106.109	encomium	211
Iudicium vulgi stultum	114	Medicina	210
Iustus	222	Mediocritas	157.158. 159.160.161.162. 163.164.
L			
Labor	82	Mens	35
Læsus semel, & timet & cauet	213	Memoria	81
Laus	188	Mens sibi conscia recti	36
Lectio	52	Mens sibi conscia mali	ibid.
Letum	118	de Mensibus	214
Lex	110	Metus	178
Liberalitas	142	Meretrix	97
Liberi quomodo educandi	63	Miseria	179
Licentia	65.75.110	Modus	157
Literæ	51	Monstra quæ apud inferos	14
Liuior	16.172.173.174	Mors	44.118
Litera Pythagoræ	4	Mores	111
Lucrum	152	Mora	183.184
Luxus	90	Morositas	171
M			
Malorum natura	34	Moderatio	172
Malâ mulier	99	Mulier	97
Malè parta	154	Mulier bona	ibid.
Manium apud inferos situm describit	16	Mulier dotata	12
		Mundicia morum	103.104
		Munc	

Munero
la
Mufarū
Natura
celler
Natura
posse
Natura
peruo
pta
Natura
Natale
Nemo
Nemo
tentu
Nihil f
tand
Nosce
Noua
Obliui
Obseq
Obtre
Obscu
159
Occasi
Occasi
crur

I N D E X.

Munerum corrupte- la 155	Otium honestum 83
Musarū inuenta 220	Otium ignauum 84
N	Odium 172. 173
Naturæ humanæ ex cellentia 9.40	Officium discipu. 80
Naturam celari non posse 37	Omnia caduca & fragilia 42
Natura hominum	Omnia mutari 43
peruerſa & corru- pta 70. 38. 32	Omnia tēpore pro- duci, consumi & mutari 192
Natura homi. 49. 50	Opera 82
Natales 113	Opes 145. 146. 147
Nemo sine vitiis 12	Optima primò pe- rire 42
Nemo sua sorte con- tentus 47. 153	P.
Nihil supra vires ten- tandum 81	Patria 112
Nosce teipsum 82	Parſimonia 155
Noua 108	Patientia 109. 177
O	Paupertas 155. 156
Obliuio 80	Paupertas tuta 157
Obsequium 170	Paupertas acuit inge- nia 169
Obtrectatio 140	Pax 104. 138
Obscuritas vitæ tuta 159	Pædagogia 102. 103. 104
Occasiospectādaros	Peccāti non præſtan- dum obsequiū 35
Occasionis simula- crum ibid.	Pecunia 141. 145
	Periurium 20. 38

Philautia	13.175	Quepetēda à diis	114
Philosophiæ vis	51	Que vrbsmunita	212
Poētæ	61.62	Quales p̄cipes, ta-	
Pœna	111	les ciues.	76.109
Pœnitentiæ simula-		Quatuor elem.	214
crum	211	Quis liber	75
Potētia exposita ma-		Quiēs	190
lis	168	Quisque suo studio	
Præda	152	delectatus	133
Præsentia fastidiri	47	R	
Præcepta qualia esse		Ratio	74
debeant	63	Reditus in gratiã	136
Præcipitatio	183	Rex	107
Princeps	109	Regnum	ibid.
Principū vitia con-		Rerum vicissitudo	
spicua	76.108		180.181
Principis cōstitutio,		Rigor	106
& officium	109	Rhadamanthus	16
Principium	191	S	
Proditio	20	Sapientia	105
Prometheus	27	Scelus	33.34
Promissa	213	Scelestus	ibid.
Prudentia	109	Senectus	47.196
Pudor	176	Senes venerandi	201
Pudicitia	ibid.	Seditio	20
Pueritia	47.196	Seruus	221
Q		Sisiphus	27
Quæ vera nobilitas		Simile simili gaudet	
	73.113		133
		Simu	

Simulatio
 Signa co
 Sobrietas
 Sola vol
 dum pr
 Somnus
 Somnia
 Sors
 Spes
 Studium
 53.54.55
 Stylus
 Stultitia
 Stellarū r
 Superi q
 colend
 Taciturn
 Temerita
 Tempera
 Tempus
 Tempus
 192.193
 Tempora
 cius
 Tēpus sp
 Testes
 Timor
 Tisiphon

I N D E X.

114	Simulatio	139	Trāquillitas vitæ	157
1212	Signa cœlestia	215	Tyrannis	27.107
ra-	Sobrietas	89	Tyrannus	76
109	Sola voluntas inter-		V	
214	dum probāda	169	Varia dona homi-	
75	Somnus	189.190	num	40.41
190	Somnia	190	Venus & vinum	88
dio	Sors	153	Veritas	139
133	Spes	180.181	Vetustate quædam	
	Studium puerile	52.	commendari	208
74	53.54.55.56		Via	57
136	Stylus	57	Vicinitas	109
107	Stultitia	106	Vim vi repellere licet	
id.	Stellarū nomina	216	110	
do	Superi quibus rebus		Vindicta	178
	colendi	117	Vinum	86
06	T		Virilis ætas	296
16	Taciturnitas	140	Virtus	3.4.5.73
	Temeritas	179	Virtus latens	73
105	Temperantia	109	Vis	106
34	Tempus	191	Vitium	12
id.	Tempus edax rerum		Vitia p virtutibus	13
96	192.193.194.195		ad Vitia facilis aditus	
01	Tempore nihil velo-		ibidem	
20	cus	ibid.	Vitia celari non	
21	Tēpus spectādū	208	posse	37
27	Testes	141	Vita humana	47.48
let	Timor	178	Vita beata	32
nu	Tisiphone	18	Vitæ rusticæ encō-	
			t s. mium	

I N D E X.

mium 165.166.167 Vsu omnia consumi
 Voluntas sola inter- 207
 dum probāda 169 Vsum rerum pro-
 Voluptas 6.7.8.9. desse, negligētiam
 10.86. obesse Ibid.

F I N I S.

S E N T E N T I A R V M

P R A E T E R E A E P O E T I S

Gracis Latinè redditarum

I N D E X.

*

A Mans 245	E
Amici 258. 259	Ebrietas 250
Animus 262	F
Ars 256	Fames 248
Attentio 255	Fides 254
Auaritia 254	Fœlicitas 245
Audacia 256	Fortuna 257
Auxilium 239	Futura 250
C	G
Conscientia 256	Gloria 247
Consilium 240	H
Continentia 244	Honor 256
Curiositas 254	Hortatio 253
D	Hospites 251
Deus 247	I
Doctrina 252	Improbi 255
	Indu

Industria
 Infortunium
 Iniuria
 Inuidia
 Iracundia
 Iudicium
 diuina
 Iusiurandum
 Iustus
 Iuuentus
 Laus
 Leges
 Liberi
 Lucrum
 Medici
 Memoria
 Mendacium
 Moderatio
 Mœror
 Mors
 Mulier
 Mutuum
 Natura
 Necessitas
 Nobilis
 Nouerca

I N D E X.

sumi	Industria	260	Nuptiæ	240
	Infortunium	244	O	
pro-	Iniuria	257	Occulta	248
etiam	Inuidia	258	Odium	246
Ibid.	Iracundia	252	Opes	254
	Iudicium & iustitia		Oratio	249
	diuina	148	P	
M	Iusiurandum	251	Parentes	241
	Iustus	243	Paupertas	253
	Iuuentus	250	Peccatum	237
	L		Pietas	245
	Laus	245	Pœnitentia	250
	Leges	251	Populus	243
	Liberi	252	Preces	245
250	Lucrum	248	Prudentia	260
	M		Pulchritudo	247
248	Medici	247	R	
254	Memoria ingrata	238	Rex	239
245	Mendacium	262	Risus	241
257	Moderatio	250	S	
250	Mœror	249	Sanitas	257
	Mors	246	Senectus	241
247	Mulier	241.242	Serui	244
	Mutuum	261	Silentium	256
256	N		Somnus	258
253	Natura	261	Spes	245
251	Necessitas	238	Superbia	257
	Nobilis	245	T	
255	Nouerca	250	Tempus	247.& 261
Indu			Toler	

I N D E X.

Tolerantia	258	Virtus	23
V		Vita	239. & 24
Veritas	237	Voluptas	24
Viri boni	ibidem	Vituperium	26

F I N I S.

I T E M I N M A N C I
N E L L I D E V I R T V T E
poëtica libellum
Index.

A Cedia	281	abhorrent	287
Aleam fugien- dam	286	D	
Animas immortales esse	282	Quid orandum a Deo	284
Auaritia	277	Casti Deo placere	285
B		Impium displicere Deo	284
Blasphemia	273	Vnum Deum poten- tem, &c.	271
C		Deum esse ubiq;	272
Non credendū can- tibus	281	Deum esse omnibus æquum	ibidem
Christum venisse è cælo	274	Deum gaudere fide ibidem	
Cultum honestum fore	286	Deum gaudere sola voluntate	ibid.
A Dei cultu quare mortales nonnulli		Deum	

I N D E X.

etum colendū 273	ficandum 274
F	O
esta luce non esse	Non occidendū 276
vendendum 282	P
dem seruandā 274	Paradisum inueniri
Non furandum 276	284
G	Parentes in honore
Gula 280	habendi 275
H	Solam peccandi vo-
humanitatis stu-	luntatē haberi pro
dium 270	facti crimine 282
I	Poëtarum laus 267
infernum esse ma-	Pœnitentiam inua-
lorum pœnam 283	re 285
uidia 280	Puniri post mortem,
ra 279	qui non purgauit
ra Dei quid possit	scelus 284
285	Q
Non iurādum vanè	Quales esse oport-
per Deum 274	teat 286
L	S
luxuria 279	Sabbata sanctifican-
M	da 274
malefacta non esse	Sacra non tangenda
publicanda 286	a prophanis 287
Non mœchādū 276	Superbia 277
N	T
Natali die sacro o-	Non testimoniū ini-
standum & sacri-	quū ferendū 277
	Vene

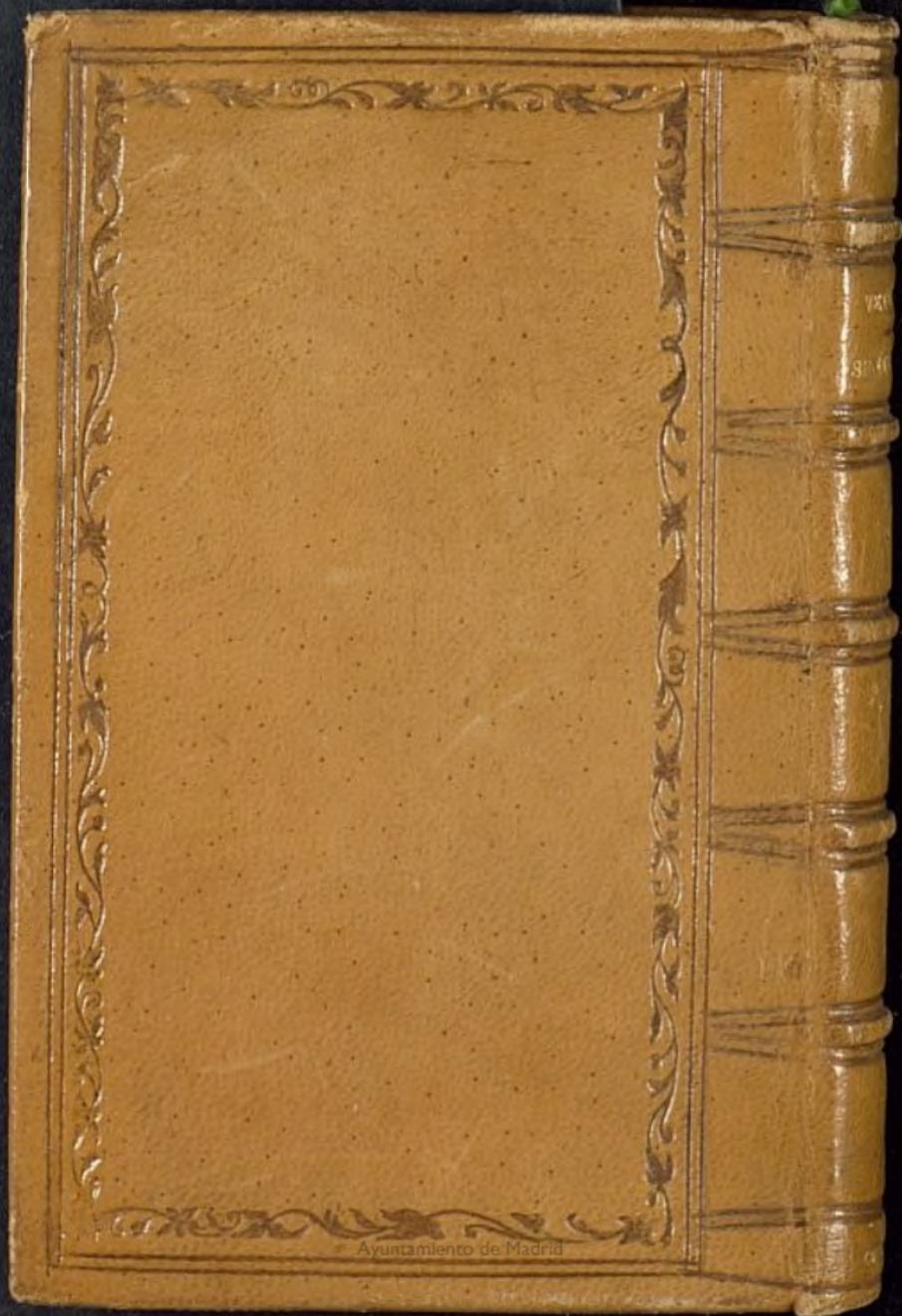
I N D E X

V	Vindictã quæri nõ	
Venena non danda,	debere	2
nec scelera cogi-	Vota & preces ag-	
tanda	das	2
285		
Versus molles legere	Vxorem alterius nõ	
nõ esse facinus	cupiendum	27
287		

Post F I N I S.

Quisquis in hunc librum
 Et se la la
 In hunc librum
 In hunc librum
 In hunc librum
 In hunc librum
 In hunc librum
 In hunc librum
 In hunc librum

uari no
2
ces ag
2
terius n
n 27

Ayuntamiento de Madrid